

Spravodaj c. 86

- **3. 11. 2010 o 18:00 hod.** na Zrínskeho ulici č. 2 v Bratislave, **Ekológia - hodnoty a priority**, Prednášať bude Mgr. Ing. Štefan Šrobár, CSc.

++++++

- 3.novembra 2010 o 14.00 hod v Klube zamestnancov FEI STU. prednáška doc. Ing. M. Orgoňa, PhD. na tému „Budúcnosť telekomunikačných sieti“,
++++++

- **4. novembra 2010 o 16. hod.** v študovni Informačnej kancelárie Rady Európy, na Klariskej ul. č. 5 v Bratislave. Program a téma stretnutia. **Priama demokracia hlavný atribút občianskej samosprávy.**

++++++

- **4. - 7. novembra 2010** sa na výstavisku Incheba v Bratislave bude konať 18. knižný veľtrh **BIBLIOTÉKA**.

VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied vo výstavno-predajnom stánku ponúkne svoje knižné novinky aj edičné stálice (predovšetkým slovníkovú a encyklopédickú literatúru) za veľtrhové ceny - mimoriadne zľavy.

Vybrané novinky budeme prezentovať aj na troch sprievodných programoch, za účasti ich autorov a tvorcov:

Piatok 5. 11. od 11. – 12. hod.:

Prezentácia knihy Rozbitie alebo rozpad?

Historické reflexie zániku Česko-Slovenska 1939.

Hostia: historici V. Bystrický, M. Michela a M. Schvarc (HÚ SAV)

++++++

- **9-11. nov. 2010, UPN, Festival slobody, DK Zrkadlový haj, Rovniankova 3**

Utorok 9.nov. 2010, 10.30 Jáchymovské peklo

/rézia K. Vlachová, Slovensko, 26'

Svedectvo o otrockej práci politických väzňov v uránových baniach v Jáchymove.

STREDA 10. NOVEMBER 9.00

BLOK „B“ PRENASLEDOVANIE CIRKVÍ

„Preosvjaščený“ Vasil Hopko, blahoslavený Rusín

/rézia I. Lempelová, Slovensko, 36'

Život a utrpenie blahoslaveného biskupa.

Pilátova amnestia

/rézia I. Kúšiková, Slovensko, 26'

Život a osudy rehoľných sestier tesne po zrušení kláštorov.

Diskusia

Svedectvo o blahoslavenej sestre Zdenke Schelingovej

/Slovensko, 30'

Spomienky H. W. Kordovej na väznenú sestru Zdenku.

Sviečková manifestácia

/rézia O. Krajňák, Slovensko, 26'/ Zásah štátnej moci proti veriacim nakrútený kamerami

ŠtB.

++++++

- 18. novembra 2010 v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca v Bratislave,
konferencia **Nenápadný hrdinovia v zápase s komunizmom 1945-1967**

++++++

- 2. decembra 2010, na Gondovej ul. 2 v miestnosti G 236 v čase od 14.00 do 16.00, dovoľujeme si Vás pozvať na prednášku Mgr. Vítězslava Sommera vedeckého pracovníka Odboru zkoumání totalitních režimů Ústavu pro studium totalitních režimů na téma: „Institutionálne aspekty reflexie komunistickej minulosti v Českej republike“

++++++

Bořutová Dana:Architekt **Dušan Samuel Jurkovič** Architekt Dušan Samuel Jurkovič

Autor : Bořutová Dana

Vydavateľ: Slovart

Cena: 49,90 €

Architekt Dušan Jurkovič prežil tvorivý život a zanechal nám po sebe dielo, ktoré si zachovalo svojský charakter aj výraz. Dokladajú to nielen početné kresby, plány, ilustrácie uvedené v publikácii...

++++++

Forum Historiae: http://www.forumhistoriae.sk/e_kniznica.html

Ivan Kamenec: Spoločnosť - politika - historiografia. Pokrivené(?) zrkadlo dejín slovenskej spoločnosti v dvadsiatom storočí. Bratislava : Historický ústav SAV, 2009

Natália Krajčovičová: Slovensko na ceste k demokracii. Bratislava : Historický ústav SAV, 2009

Dušan Škvarna: Začiatky moderných slovenských symbolov. K vytváraniu národnej identity od konca 18. do začiatku 19. storočia. Banská Bystrica : Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici, Fakulta humanitných vied, 2004

Peniaze a ich miesto v dejinách spoločnosti (ed. Zbyšek Šustek). Kremnica : Slovenská numizmatická spoločnosť pri SAV, 2010

++++++

Nový portál zbližuje obyvateľov regiónu Centropre

www.mycentrope.com

++++++

Združenie pre integrálne vzdelávanie,   Association of Integral Education

www.ziv.sk, ziv@ziv.sk, 0905 255 585, 0903 110 228, 02/502 304 39

Kurz maľovania Umením k harmónii 30. - 31.10., od 9.00 do 17.00 h

Skúsený lektor Vás počas dvoch dní povedie cez kresbu až k olejomaľbe s hudbou, relaxačnými a výtvarnými cvičeniami. Kurz vhodný pre každého, kto sa túži naučiť základy výtvarnej tvorby a rozvíjať si svoj talent pod profesionálnym vedením.

Program na mesiac november:

Kurzy maľovania

14.11. Kurz kreslenia a krajinomaľby – pre začiatočníkov i pokročilých, 10.00 - 13.00 h

24.11. Ateliér pre absolventov Umením k harmónii – posledná streda v mesiaci, 17.00 - 20.00 h

každý štvrtok Otvorený ateliér – techniky kresby a maľby pod odborným vedením pre každého, 18.00 - 20.00 h

17.00 - 20.00 h Meditatívne maľovanie - arteterapia – termín podľa záujmu, možnosť individuálnej výuky

Kurzy rozvoja

9.11., 29.11. Relaxačné techniky I – základné meditačné techniky (uvolenie, koncentrácia, vizualizácia), 17.00 - 20.00

10.11., 30.11. Relaxačné techniky II – práca s mandalami a meditačné techniky, 17.00 - 20.00 h

12.11. Alternatívna prevencia zdravia – starostlivosť o zdravie a krásu prírodným spôsobom, 17.00 - 20.00 h

20. - 21.11. Modrá planéta – intenzívny a praktický seminár s uceleným systémom pre duchovný rozvoj, 9.00 - 17.00 h

22.11., 23.11., 2.12. Energie vzťahov – cyklus seminárov o podstate a harmonizácii vzťahov, 17.00 - 20.00 h

26.11. Mini seminár Modrá planéta – prednáška s meditáciami pre duchovný rozvoj a tvorenie krásy, 18.00 - 20.00 h

28.11. Kurz kryštaloterapie I pre začiatočníkov – ako používať liečivé kamene v každodennom živote, 9.00 - 12.00 h

28.11. Kurz kryštaloterapie II pre pokročilých – číre kryštály a kamene nového veku, špeciálne terapie, 14.00 - 17.00 h

Špeciality decembra

4. - 5.12. Kurz maľovania Umením k harmónii – kurz s výukou základov výtvarnej tvorby pre každého, 9.00 - 17.00 h

17.12. Mini seminár Modrá planéta – vianočná prednáška s ozdravnými meditáciami,
18.00 - 20.00 h

21.12. Meditácia zimného slnovratu – koná sa v čase zimného slnovratu, po prvýkrát, 18.00 - 19.00 h

Môžete sa prihlásiť e-mailom alebo telefonicky. Ak Vás naša ponuka zaujala, tešíme sa na stretnutie.

Príjemné dni želá ZIV

Bližšie informácie o kurzoch na www.ziv.sk a FACEBOOKU:
<http://www.facebook.com/#!/pages/Zdruzenie-pre-Integralne-Vzdelavanie/118651951490692>

+++++

ESTE RAZ ...ako by mi z duse hovoril
Boris Filan o médiách

Raz príde doba, keď sa vynoríme z tohto šialenstva, ktoré nám teraz vzbílklo v hlavách, a budeme sa za seba strašne hanbiť. Budeme sa prepadať od hanby, keď si spomenieme, na čo sme sa pozerali, čo sme čítali a čo sme počúvali. Ako sme dovolili, aby nás pári šikovných zvrahlikov dostalo k novinám, časopisom a televíziam, ktoré sú žumpa plná zvratkov a výkalov. Nebudeme chápať, ako bolo možné profitovať na chorobách a nešťastí našich blížnych. Nebudeme schopní vysvetliť našim deťom a vnukom, ako sme to dopustili. Budeme sa snažiť nemyslieť na to, akých blbcov a hlupane sme to považovali za celebrity. Budeme sa hanbiť za dobu, keď boli denne na prvých stránkach nagélovaní pajáci a usmievavé opice, ktoré neznášali väčšie série orgazmov s tým istým partnerom. Budeme hovoriť, že na vás vtedy boli oni, akísi neurčití oni, a tí budú medzi nami a budú ukazovať prstom na niekoho neexistujúceho. Ale my sme spolupáchatelia tohto hnusu, nie iba tí, čo to píšu, vydávajú a vysielajú. My s nimi ochotne kolaborujeme tým, že to pozeráme, počúvame, čítame a kupujeme. Iba toľko som Vám chcel povedať, respektíve nie chcel, ale musel, lebo už mi praskne hlava od toho mlčania.

+++++

kto si chce pozrieť krásny film o alejach
<http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/20756223079-aleje-jako-soucast-nasi-krajiny/>
takto sa vychováva človek

+++++

Návšteva nórskeho kráľa s manželkou koncom októbra 2010: Len v správach SRo bol výrok slovenského prezidenta, že sa návšteva spája so 100. výročím úmrtia obhajcu Slovákov Bjornstjerne Björnsona, Pre STV táto informácia zrejme nebola dosť „atraktívna“. Kráľovský páru zaviedli na ochutnávku vína(!) do Modry. Zabudli mu vari ukázať aspoň pamätník Ľudovíta Štúra, keď mu už nemohli ukázať Múzeum Ľ. Štúra, ktoré zavreli práve vtedy, keď bol vyhlásený Rok Ľ. Štúra!!!???? A prečo ho nezaviedli práve 27.10., keď bolo výročie tragédie z r. 1907, o ktorej práve B. Björnson písal? **do Černovej**

RMR (skoro ako R.U.R) Febr.09

Rakúšan Modrofúzovi Radil: Rakúšan má fabriku vo Viedni, Pešti a Martine. Pýta sa ho bodro modrofúz: Čo urobiť, aby ste zavreli fabriku vo Viedni a Pešti a aby ostala tá v Martine? Odpoveď je jednoduchá: znížte dane a odvody !

A ako to je dnes? Budú zvýšené dane aj odvody.

Ani sa nedivím, že najkrajší ekonóm bývalej Varšavskej zmluvy neposlúcha svojho hovorcu m-mausa, ale že si nedá poradiť ani vznešenému a dobroprajnému Rakúšanovi...???

+++++

Prop.sk dostane otázky od polície

Poslankyňa SaS a blogerka Natália Blahová sa pustila do boja s médiom blízkym ultrapravici. Jej podnet nezapadol, polícia začala trestné stíhanie.

BRATISLAVA. „Židný ostrov, Cigánskym teroristom vstup zakázaný, Arbeit and Freedom macht Frei.“ Karikatúry s takýmito heslami od autora Andreja Mišanka sú na stránke www.prop.sk len časťou obsahu, ktorý môže napĺňať skutkovú podstatu trestného činu hanobenia národa a rasy.

Poslankyňa SaS Natália Blahová preto podala na prokuratúru trestné oznámenie. Obvodné oddelenie v Zavari teraz začalo trestné stíhanie vo veci.

Nechat' tak alebo bojovat?

„Na stránku som narazila náhodou. Hned' som kontaktovala svojich známych, ten obsah sa mi nezdal," povedala Blahová.

Väčšina jej známych stránku poznala. Blahová sa pýtala, prečo stránku doteraz nikto nenapadol a dostala odpoveď - aby sa aktivitou proti stránke nespopularizoval jej obsah.

- Prop možno zaniká, ale počet fanúškov sa dá počítať [na desaťtisíce, píše Juraj Javorský](#).

„Stránka je antisemitská, nacionalistická, píše zásadne v prospech slovenského štátu, Tisa, Macha a podobne. Vychvaľuje Slovenskú pospolitosť, neonacistické skupiny," hovorí hovorca Ústredného zväzu židovských náboženských obcí Jaroslav Franek.

Povedal, že v minulosti sa pokúšali podať podobné trestné oznámenie napríklad pre stránku Slovenskej pospolitosti, ale neuspeli.

Polícia im buď povedala, že antisemitizmus nie je možné dokázať, alebo išlo o stránky, ktoré mali servery v Spojených štátoch.

Aj Ficov poradca

„Pod článkami alebo karikatúrami sú ľudia podpísaní svojimi plnými menami. Aj keby bola stránka registrovaná niekde úplne inde, tak teoreticky konkrétni páchatelia sú známi a nemal by byť problém ich vypátrať,” hovorí na to Blahová.

Prop na otázky zaslané e-mailom nereagoval.

Medzi autormi, ktorí na stránku prispievajú, je napríklad aj Emil Vesterický. Tak sa volal bývalý poslanec SNS alebo bývalý novinár mečiarovskej Slovenskej republiky.

Ďalšou známou osobnosťou medzi autormi na prop.sk je exoporadca Roberta Fica Drahoslav Machala.

Autori Propu na stránke tvrdia, že jej účelom je „prispieť k porozumeniu, zodpovednosti, tolerancii (...) Autori servera hovoria jednoznačne nie rasizmu, xenofóbii a sú proti rasovej neznášanlivosti a utláčaniu akéhokoľvek druhu“.

To, že dávajú priestor rôznym názorom, tiež vraj nemusí znamenat’, že s nimi súhlasia, deje sa tak „za účelom vyváženia hlavného prúdu mediálneho spravodajstva, ktoré sa každý deň vzdáľuje od reálneho sveta“.

Hanobenie národa a rasy

Stránka má momentálne finančné problémy a je na predaj. Píše sa to v ozname, ktorý je na nej zverejnený. Potom, čo kupujúci predloží cenu, administrátori sa mu vraj ozvú.

Ako polícia vo veci koná, nechce prezradit’.

„Polícia rozhodla o začatí trestného stíhania, pričom skutok poverený policajt kvalifikoval ako prečin hanobenia národa, rasy a presvedčenia. Ako vo veci prebieha vyšetrovanie, bližšie okolnosti v súčasnosti uvádzat’ nebudeme,“ povedal hovorca trnavskej krajskej polície Ľuboš Homola.

Čítajte viac: <http://ekonomika.sme.sk/c/5608814/propsk-dostane-otazky-od-polie.html#ixzz13Ispy5JP>

+++++

<http://ekonomika.sme.sk/diskusie/1749116/1/Propsk-dostane-otazky-od-polie.html>:

Nemáš pravdu,

ako vieš, že bol niekto zosmiešnený ako Žid? Židov pre národnosť nemožno zosmiešniť, lebo nemôžu za svoj pôvod, ale židov ako sionistov a judaistov áno, rovnako aj štát Izrael možno kritizovať a zosmiešňovať, pretože tieto ideológie dôrazne odlišujú Židov od Nežidov a štát Izrael nie je neideologický. Existujú samotní Židia, ktorí sú proti sionizmu.

Taký denník SME si však nerobí ľažkú hlavu s tým či urazí Slovákov ako národ alebo nie. Nemá problém priniesť rozhovor s človekom, ktorý vyhlásí, že Slováci sú nekultúrny národ.

<http://kultura.sme.sk/c/524074...>

Viete si predstaviť, že by denník SME priniesol rozhovor s človekom, ktorý by vyhlásil, že židia sú nekultúrni?
alebo

Miro Kasprzyk: Slováci nie sú schopní dôstojne fungovať

<http://kultura.sme.sk/c/513223...>

Viete si predstaviť, že by denník SME priniesol článok, v ktorom by niekto vyhlasoval, že Židia nie sú schopní dôstojne fungovať?

alebo

Marcel Ihnačák: Na Slovensku mi prekáža skoro všetko

<http://domacnost.sme.sk/c/5001...>

Viete si predstaviť, že by denník SME priniesol rozhovor s človekom, ktorý by vyhlasoval, že na Izraeli mu prekáža skoro všetko?

A môžem pokračovať: Prejavy slovenskej národnej hrdosti sa v SME zosmiešňujú, na obhajobu slovenskej štátnej samostatnosti sa nadáva, vraj malo byť referendum, hoci neviem, akým ľudovým hlasovaním sa Slováci ocitli v ČSR, každý politik, ktorý sa zastane slovenských štátnych záujmov v spore s niekým sa škandalizuje, poukazovanie na reálne existujúce problémy s cigánskym etnikom sa hodnotí ako rasizmus a verejné vyjadrenie názoru extrémizmom.

To len na margo toho, aký je denník SME citlivý na pojem žid, židovský a aký apatický vo vzťahu k pojmom Slovensko, slovenský...

+++++

<http://www.sme.sk/c/5613796/obete-holokaustu-napadli-vatikan.html>

Obete holokaustu napadli Vatikán

Tí, čo prežili koncentračné tábory, vinia Vatikánsku banku, že držala v trezore ich cennosti.

VATIKÁN, TEL AVIV. Bývalí väzni koncentračných táborov z krajín bývalej Juhoslávie obviňujú Vatikánsku banku z toho, že vo svojich trezoroch držala zlato a iné cennosti, ktoré nacistický ustašovský režim ukradol Židom, Rómom a Srbom.

Organizácie zastupujúce obete holokaustu už banku žalovali na americkom súde, ale neuspeli, lebo sa na ňu vzťahuje imunita. Teraz žiadajú o pomoc Európsku úniu.

Únia si posveti na Vatikán

Vatikánska banka totiž spadá pod jurisdikciu Európskej komisie. Tá priznáva, že žiadosť o vyšetrovanie prípadu dostala. Vatikán kauzu podľa agentúry Bloomberg nechce komentovať. Vatikánska banka momentálne čelí podozreniam z prania špinavých peňazí a má zablokované účty vo výške 23 miliónov eur.

Podozrenie, že Vatikánska banka držala vo svojich depozitoch ulúpený majetok obetí ustašovcov, vyslovilo ako prvé americké ministerstvo zahraničia. Bolo to pred dvanástimi rokmi a Vatikán všetko poprel.

Švajčiari odškodné zaplatili

O rok na to žalovali zástupcovia obetí holokaustu banku na americkom súde. Bolo to v období, keď švajčiarske banky priznali, že ukrývali trojnásobne viac zlata od obetí holokaustu, ako sa predpokladalo. Banky súhlasili s kompenzáciami, ktoré dosiahli viac ako miliardu dolárov. Žaloba, ktorá má zastupovať záujmy pol milióna obetí z bývalej Juhoslávie, tvrdí, že existujú záznamy amerických tajných služieb, ktoré po vojne vypočúvali nacistických pohlavárov z Chorvátska.

Zistili, že niektorým z nich poskytli azyl v chorvátskom katolíckom seminári vo Vatikáne. Títo muži mali so sebou z Chorvátska doniesť aj ulúpené zlato. Vraj išlo o desať nákladných áut. Poprední predstavitelia Vatikánu mali o tom vedieť a s transferom zlata do banky a na účty náboženských organizácií súhlasíť. Zlatom sa mala financovať činnosť ustašovcov v exile aj pomoc nacistom, ktorí sa po vojne z Európy potrebovali dostať do Južnej Ameriky.

Vatikánski právniči na amerických súdoch nikdy nepopreli, že zlato do Vatikánu prišlo. Spochybňovali však výklad celej udalosti a žalobu označovali za politickú. Navyše argumentovali americkým zákonom, podľa ktorého nemuseli vrátiť „ustašovské“ zlato Chorvátsku, keďže tam vládol nepriateľský komunistický režim.

+++++

Manifest_IFLA_UNESCO_o_multikultúrnej_knižnici

of Library Associations and Institutions

Manifest IFLA/UNESCO o multikultúrnej knižnici Multikultúrna knižnica – brána ku kultúrne rozmanitej spoločnosti vo vzájomnom dialógu

© Copyright: International Federation of Library Associations and Institutions, 2009

Povolenie IFLA pre: Spolok slovenských knihovníkov – Slovak Librarians Association

Preklad: Ing. Silvia Stasselová, 2010

Realizované s finančnou podporou Ministerstva kultúry a cestovného ruchu SR.

Všetci ľudia žijú v čoraz rôznorodejšej spoločnosti. Na svete existuje viac ako 6 000 rôznych jazykov. Každoročne narastá miera medzinárodnej migrácie, ktorá má za následok zvyšujúci sa počet ľudí so zložitou identitou. Globalizácia, zvýšená migrácia, rýchlejšia komunikácia, jednoduchá doprava a ďalšie vplyvy 21. storočia vedú k narastajúcej kultúrnej rozmanitosti v mnohých krajinách, kde to tak v minulosti nebolo alebo kde sa rozširuje existujúce multikultúrne prostredie.

„Kultúrna rozmanitosť“ alebo „multikulturalizmus“ sa vzťahuje k harmonickej koexistencii a interakcii rôznych kultúr, pričom by sa „kultúra mala považovať za súbor osobitných duchovných, materiálnych, intelektuálnych a citových čŕt spoločnosti alebo sociálnej skupiny a okrem umenia a literatúry by mala zahŕňať aj životný štýl, spôsob spolunažívania, hodnotové rebríčky a presvedčenie“.¹ Kultúrna rozmanitosť alebo multikulturalizmus je základom našej kolektívnej sily v miestnych komunitách a v globálnej spoločnosti.

Kultúrna a jazyková rozmanitosť je spoločným dedičstvom ľudstva, ktoré by malo byť chránené a uchovávané v prospech všetkých. Je zdrojom výmeny, inovácií, kreativity a mierového spolunažívania medzi národmi. „Úcta k rozmanitosti kultúr, tolerancia, dialóg a spolupráca v atmosfere vzájomnej dôvery a porozumenia sú najlepším zárukami medzinárodného mieru a bezpečnosti.“² Preto by mali knižnice všetkých typov mali odrážať, podporovať a presadzovať kultúrnu a jazykovú rozmanitosť na medzinárodnej, národnej a miestnej úrovni, a tým prispievať k dialógu medzi kultúrami a aktívnomu občianstvu.

Vzhľadom na to, že knižnice slúžia rôznym záujmom a komunitám, pôsobia ako vzdelávacie, kultúrne a informačné centrá. Pri podpore kultúrnej a jazykovej rozmanitosti sa knižnice riadia svojím záväzkom dodržiavať zásady základných sobôd a rovnosti prístupu k informáciám a znalostiam pre všetkých, pri rešpektovaní kultúrnej identity a hodnôt.

Princípy

Každý jednotlivec našej globálnej spoločnosti má právo na plný rozsah knižničných a informačných služieb. Pri podpore kultúrnej a jazykovej rozmanitosti by knižnice mali:

1 Všeobecná deklarácia UNESCO o kultúrnej rozmanitosti, 2001

Tamtiež. 2

- slúžiť všetkým členom komunity bez diskriminácie založenej na kultúrnom a jazykovom dedičstve,
- poskytovať informácie v príslušných jazykoch a typoch písma,
- umožňovať prístup k širokej škále materiálov a služieb, ktoré odrážajú všetky komunity a ich potreby,
- zamestnávať pracovníkov, ktorí budú odrážať rôznorodosť komunit a ktorí sú zaškolení na prácu a služby pre rôzne komunity.

Knižničné a informačné služby v kultúrne a jazykovo rozmanitom kontexte zahŕňajú tak poskytovanie služieb všetkým typom používateľov knižníc, ako aj poskytovanie knižničných služieb konkrétnie zameraných na špecifické kultúrne a jazykové skupiny používateľov. Osobitná pozornosť by sa mala venovať skupinám, ktoré sú často na okraji kultúrne rozmanitej spoločnosti: menšinám, žiadateľom o azyl a utečencom, občanom s povolením na prechodný pobyt, migrujúcim pracovníkom a domorodým komunitám.

Úlohy multikultúrnych knižničných služieb

V kultúrne rozmanitej spoločnosti je potrebné zamerať sa na nasledovné kľúčové úlohy, ktoré sa týkajú informácií, gramotnosti, vzdelávania a kultúry:

- zvyšovať povedomie o pozitívnej hodnote kultúrnej rozmanitosti a podporovať kultúrny dialóg,
- podporovať jazykovú rozmanitosť a úctu k materinskému jazyku,
- uľahčovať harmonickú koexistenciu viacerých jazykov vrátane výučby viacerých jazykov od raného veku,
- ochraňovať jazykové a kultúrne dedičstvo a podporovať vyjadrovanie, tvorby a šírenia vo všetkých príslušných jazykoch,
- podporovať zachovanie ústnej tradície a nehmotného kultúrneho dedičstva,
- podporovať začlenenie a účasť osôb a skupín zo všetkých rôznorodých kultúrnych prostredí,
- napomáhať zvyšovanie informačnej gramotnosti v digitálnom veku a ovládanie informačných a komunikačných technológií,
- podporovať jazykovú rozmanitosť v kyberpriestore,
- podporovať univerzálny prístup do kyberpriestoru,
- podporovať výmenu poznatkov a osvedčených postupov s ohľadom na kultúrnu pluralitu.

Riadenie a prevádzka

Multikultúrna knižnica predpokladá prijatie integrovaného prístupu k službám knižníc všetkých typov. Hlavné činnosti knižničných a informačných služieb pre kultúrne a jazykovo rozmanité komunity sú centrálné, nie „oddelené“ alebo „dodatkové“ a mali by byť vždy prispôsobené miestnym alebo špecifickým potrebám.

Knižnica by mala mať koncepciu a strategický plán s vymedzením svojho poslania, cieľov, priorit a služieb súvisiacich s kultúrnou rozmanitosťou. Tento plán by mal byť založený na komplexnej analýze potrieb používateľov a zodpovedajúcich zdrojov.

Činnosť knižnice by sa nemala rozvíjať v izolácii. Odporúča sa spolupráca s príslušnými skupinami používateľov a odborníkmi na miestnej, národnej alebo medzinárodnej úrovni.

Hlavné činnosti

Multikultúrna knižnica by mala:

- rozvíjať kultúrne rozmanité a viacjazyčné zbierky a služby, vrátane digitálnych a multimedialných prameňov,
- vyčleniť prostriedky na zachovanie kultúrneho prejavu a dedičstva a osobitnú pozornosť venovať ústnemu, pôvodnému miestnemu a nehmotnému kultúrnemu dedičstvu,
- zahŕňať programy na podporu vzdelávania používateľov, zručností informačnej gramotnosti, informačnej podpory pristáhovalcov, kultúrneho dedičstva a medzikultúrneho dialógu ako neoddeliteľnej súčasti služieb,
- poskytovať prístup ku knižničným informačným zdrojom v príslušných jazykoch prostredníctvom organizácie informácií a prístupových systémov,
- rozvíjať marketingové a informačné materiály vo vhodných médiách a jazykoch s cieľom prilákať rôzne skupiny používateľov do knižnice.

Zamestnanci

Zamestnanci knižnice sú aktívnymi sprostredkovateľmi medzi používateľmi a informačnými zdrojmi. Preto by sa im malo poskytovať odborné vzdelávanie a ďalšie doškoľovanie zamerané na služby pre multikultúrne komunity, komunikáciu medzi kultúrami a citlivý prístup, anti-diskrimináciu, kultúru a jazyky.

Zamestnanci multikultúrnej knižnice by mali odrážať kultúrne a jazykové črty komunity, aby zabezpečili kultúrne povedomie, odzrkadľovali komunitu, ktorej knižnica slúži, a napomáhali komunikáciu.

Financovanie, legislatíva a siete

Vyzývame vlády a príslušné rozhodovacie orgány, aby zakladali a adekvátne financovali knižnice a knižničné systémy s cieľom zabezpečiť voľný prístup ku knižničným a informačným službám pre kultúrne rozmanité spoločenstvá.

Multikultúrne knižničné služby sú vo svojej podstate globálne. Všetky knižnice zapojené do aktivít v tejto oblasti sa musia podieľať na tvorbe stratégií v rámci príslušných miestnych, národných alebo medzinárodných sietí. Je potrebné realizovať výskum na získanie dát pre kvalifikované rozhodnutia o službách a zabezpečenie primeraného financovania. Výsledky výskumu a osvedčené postupy by mali byť v čo najväčšej miere šírené s cieľom efektívne riadiť multikultúrne knižničné služby.

Implementácia manifestu

Medzinárodné spoločenstvo by malo uznať a podporovať knižnice a informačné služby a ich úlohu pri podpore a uchovávaní kultúrnej a jazykovej rozmanitosti.

Preto žiadame rozhodovacie orgány na všetkých úrovniach a knihovnícku komunitu na celom svete, aby šírili tento manifest a uplatňovali zásady a opatrenia v ňom vyjadrené.

Tento manifest dopĺňa Manifest IFLA/UNESCO o verejných knižničiach, Manifest IFLA/UNESCO o školských knižničiach a Manifest IFLA o internete.

Tento manifest bol schválený Správnou radou IFLA v auguste 2006 a schválený medzivládnou radou programu UNESCO „Informácie pre všetkých“ v apríli 2008 s odporúčaním, aby bol predložený na schválenie na zasadnutie 35. Výročnej konferencie UNESCO. Manifest IFLA o multikultúrnej knižnici bol oficiálne schválený UNESCO na zasadnutí 35. Výročnej konferencie UNESCO, ktorá sa konala 6. – 23. októbra 2009 v Paríži. Prijatý Manifest IFLA/UNESCO o multikultúrnej knižnici je posledným zo spoločných dokumentov IFLA/UNESCO po Manifeste IFLA/UNESCO o verejných knižničiach a Manifeste IFLA/UNESCO o školských knižničiach.

+++++

<http://www.youtube.com/watch?v=90aPTnW4yNw>

+++++

skvelá vec: predpoved' počasia pre ľubovoľné miesto

<http://forecast.agritech.preprod.farmsat.com/ForeCast.aspx?lang=sk-SK>

+++++

<http://www.slovakia.no/nsf/archiv2003.html>

+++++

Gójové jsou na světě proto, aby sloužili Židům, tvrdí izraelský rabín

http://zpravy.idnes.cz/gojove-jsou-na-svete-proto-aby-slouzili-zidum-tvrdi-izraelsky-rabin-1ie-/zahranicni.asp?c=A101020_145802_zahranicni_aha

+++++

<http://www.lumen.sk/live-detail.php?id=21>

vlákno pre tých, ktorí by si chceli z archívu rádia Lumen vypočuť záznam nedelnej relácie o knihe Teodor Križka: Kresbička drobná navždy visí v rame (Rézia. Hilda Michalíková, recitujú žiaci ZŠ Angely Merici v Trnave)

+++++

do pozornosti reláciu Slovenského rozhlasu na stanici Slovensko 1 "Nočná pyramída", ktorá bude v utorok 26.10.2010 venovaná futurológií (čas 22:30). Relácia by mala byť dostupná aj v archíve rozhlasu na stránke

<http://www.rozhlas.sk/inetportal/web/index.php?lang=1&stationID=1&page=showRelacia&id=11&stationID=1> (deň - dva po odvysielaní).

+++++

Je to DIABOL SAM. ked som dopozeral film "**Zavrazdenie Trockeho**", spontanne zo mna vyletelo: DIABOL! Richard Burton, Alain Delon a Romy Schneiderova podali skvele vykony! A pritom myslim, ze reziser ci producent bol tiez podla mena... Lenze ani medzi nimi nie su vsetci ani trockisti ani "talmudisti", resp. "sekularisti"... Od Marxu vsak z ich radow vysla mimoriadna nenavist aj voci nim samym, maju co napravat aj sami, napisal som vsak uz skor, ze vsetkych nehodnotim rovnako, ze Marx bol odpadlik od zidovskej viery, m.. mi poslal aj clanok, v ktorom je, ze bol priamo spaty so satanizmom, teda sam Marx bol v kulte Diabla! Bieda "neprebudenyh" este aj dnes!...

+++++

Vzhľadom na to, že bude zajtra nielen Bratislavčanom, ale aj celému Slovensku „slávnostne vnútená“ ďalšia socha – konkrétnie kópia TGM pred SNM - dovolím si pripomenúť „Bratislavské memorandum osobností a občianskych združení“ s dodatkom, že od jeho predloženia Magistrátu hl. mesta SR Bratislavu sa – ako obyčajne - nezmenilo nič. A ak sa zmenilo, tak iba k horšiemu a z Bratislavu sa nám pomaly, ale isto stáva nielen „Malý Babylon“, ale priamo Kocúrkovo. Tento stav je dôkazom, že bezkonceptnosť je nielen prejavom lenivosti či neschopnosti, ale často býva aj rafinovaným zámerom tých, ktorí si

zvykli presadzovať svoje osobné či parciálne záujmy v „mútnych vodách“ a „za každú cenu“ – a spravidla na úkor nielen štátnej reprezentácie SR v hlavnom meste SR, ale aj na škodu našich národnostátnych záujmov. Týmto „spätným chodom“ sa napokon – tak ako zo Slovenska, ktoré je stále častejšie označované ako „táto krajina“ – z Bratislavu stane namiesto nami navrhovanej „slovenskej metropoly“ iba anonymné a bezvýznamné „toto mesto“. A tak si môžeme v nasledujúcich komunálnych voľbách vybrať. Skutočne môžeme? Je tu vôbec na výber nejaká – mladá, zdravá, ambiciozna... slovenská politická reprezentácia, ktorá by chcela tento tragickej stav zmeniť? Ak o nejakej viete, dajte to neodkladne na vedomie slovenskému národu!!!

Akad. mal. Viliam Hornáček

BRATISLAVSKÉ MEMORANDUM

Metropolizácia – áno, babylonizácia – nie!

V súčasnom výsadnom postavení slobodného medzinárodnoprávneho subjektu ako suveréna a nezastupiteľného tvorca vlastných dejín a kultúry, stojí slovenská spoločnosť pred osudovou výzvou: reprezentovať svoj autentický prínos do klenotnice ľudskej civilizácie aj prostredníctvom svojej metropoly a dokázať, že sme nielen starobylý, ale zároveň aj životaschopný a tvorivý moderný politický národ.

Bratislava – súčasné hlavné mesto Slovenskej republiky – má takú dlhú a významnú história ako máloktoľa zo svetových metropol. Zároveň má aj neobyčajne krásnu a strategicky dôležitú polohu. Tieto skutočnosti nás nielen zaväzujú konáť zodpovedne, ale mali by sa stať aj hlavným zdrojom pozitívnej motivácie všetkých, ktorí chcú toto bohatstvo nielen zachovať, ale aj zveľaďiť a obohatené ho odovzdať budúcim generáciám. Uvedomujeme si, že je to mnohogeneračná a vlastne nikdy nekončiacia práca. Navrhli sme preto vytvoriť jej dlhodobú strategickú koncepciu rozvoja pod názvom „*Národný program urbanizácie Bratislavu ako slovenskej metropoly*“. Kým „hlavné mesto“ je spravidla iba správnym centrom úradov a vrcholných politických inštitúcií štátu – „metropola“ je srdcom kultúrneho a spoločenského života celého národného spoločenstva, symbolom vlasti a zároveň centrom štátnej reprezentácie.

Rozdiel medzi „metropolizáciou“ a „babylonizáciou“ je zásadný, až osudový a chybné rozhodnutia majú dlhodobé a často nezvratné následky! **Metropolizácia** je predovšetkým prejavom slobodnej vôle a tvorivosti suverénneho subjektu ako autentickej individuality a sústredenie vlastných najvýznamnejších reprezentačných hodnôt do hlavného mesta ako centra verejného, politického a kultúrneho diania s dôrazom na ochranu historických, kultúrnych aj prírodných dominánt a pamätníkov významných osobností a udalostí. Zároveň je to pokračovanie v tých najlepších tradíciách minulého vývoja mesta v zmysle ďalšieho perspektívneho plánovania jeho rozvoja v budúnosti. **Babylonizácia** je prejavom nekoncepčnosti, živelnosti, náhodnosti, bezhlavého preberania cudzích úpadkových vzorov, strata vlastného charakteru a rôznymi súkromnými mocenskými tlakmi a korupciou presadzovanie osobného alebo úzko skupinového prospechu na úkor celospoločenských záujmov.

Bratislava už dlhý čas trpí neoborným vedením a zlými rozhodnutiami. Nie politickí nominanti, ale odborníci – autority z radov urbanistov, architektov, výtvarníkov, technikov... majú rozhodovať o tvári našej metropoly. Preto je potrebné ustanoviť „*Radu osobností*“ z rôznych oblastí spoločenského, kultúrneho a vedeckého prostredia, ktoré posúdia každú závažnú zmenu v koncepcii a živote mesta.

O nízkej úrovni vzťahu kompetentných k významným historickým osobnostiam svedčí okrem iného aj fakt, že po kl'účových osobnostiach slovenských dejín – Mojmírovi, Rastislavovi, Svätoplukovi... či napríklad aj Matejovi Belovi sú pomenované iba malé

a bezvýznamné uličky v hlavnom meste národa, na ktorého dejinách sa podieľali rozhodujúcim spôsobom! Rovnakej „pocty urážkou, ponížením a degradáciou“ sa dostalo aj jednej z najvýznamnejších osobností moderných slovenských aj európskych dejín – generálovi Dr. M. R. Štefánikovi.

Ani 4. mája 1919 nevítala, ani teraz – po 90. rokoch od jeho tragickej a dodnes dôveryhodne neobjasnenej smrti – Bratislava nevíta Štefánika ako generála - oslobovitelia s poctami hodnými jeho zásluh! Zato z kanála vyliezajúcemu „čumilovi“, na Hlavnom námestí sa rozťahujúcemu „napoleonskému okupačnému vojakovi“ či opodial spoza rohu ľudí strašiacemu „paparazzimu“ sa dostalo neprimeranej a nezaslúženej pocety priamo na bratislavskom korze! Túto trojicu pochybných „reprezentantov“ súčasnej Bratislavu dopĺňa dementný „schônenáci“, ktorý sa pomaly, ale iste – najmä v očiach zahraničnej verejnosti - stáva symbolom Bratislavu. Zato socha polyhistora Mateja Bela predstaviteľom hlavného mesta zjavne nechýba...

Potom sa čudujeme a urážame, že natočia u nás film „Hostel“, kde je Bratislava vykreslená ako stoka najúbohejšieho ľudského úpadku a spodiny?!

V kultúrnom svete sa na štátnej reprezentácii nešetrí, lebo už na vlastnej škode zistili, že takto „ušetrené“ prostriedky sú vlastne štátnym dlhom voči pozitívному obrazu spoločenstva v očiach najmä zahraničnej verejnosti.

Preto – už od roku 1993! – žiadame: **vytvorit' nový, súčasnému slobodnému postaveniu slovenského národa a výnimočnému dejinotvornému významu osobnosti generála Dr. M. R. Štefánika zodpovedajúci dôstojný a veľkorysý pamätník na jeho činnosti priliehavom a čestnom mieste metropoly národa, za ktorého slobodu obetoval svoj život - doslova do poslednej kvapky krvi.** Týmto miestom je Námestie slobody v blízkosti Vlády SR a Prezidentského paláca. Ved' táto výnimočná a kľúčová osobnosť našich, aj širších európskych dejín urobila – ako jednotlivec – pre slobodu nášho národa viac ako mnohokrát celá generácia!

Za nenáležitú až morbídnu možno považovať aj skutočnosť, že si stereotypne pripomíname – namiesto pravidelných celonárodných slávností v deň výročí jeho narodenia (21.7.1880) – iba jeho smrť. To je však predovšetkým vecou štátnych orgánov SR...

Nezabúdajme tiež, že pamätník, ktorý dnes pohrobkovia čechoslovakistickej ideológie „reinstalujú“ pred SND – nám bol v roku 1938 vnútený vtedajšou pražskou benešovskou garnitúrou ako symbol českej nadvlády nad Slovenskom - čo je jasne vyjadrené dominantným postavením leva, ktorému dolu ponížený letec robí iba podradnú štafáz. Za takýto dehonestujúci prístup k prvoradej osobnosti našich aj českých dejín by sa mala - aj vtedajšia Praha, aj súčasná Bratislava – hanbit!

Aj tento akt verejnej potupy významnej osobnosti a hodnôt našej kultúry a histórie dokazuje, že sa máme ešte stále veľa čo učiť. Aj od českej metropoly Prahy. Napríklad v úprimnom a hlbokom vzťahu českého národa a jeho reprezentantov k svojej „matičce“ a zároveň „caput regni“, kde sa svetu predstavuje to najlepšie a najvýznamnejšie z českého národného dedičstva. To treba s úctou nielen obdivovať, ale najmä nasledovať! Treba sa poučiť aj na českom patriotizme, ktorý je chápáný ako prirodzený, pozitívny a celospoločensky akceptovaný vzťah k vlastným hodnotám. A nie je – tak ako u nás – nálepkaný dehonestujúcim výrazom „nacionalizmus“.

Výkričníkov nezodpovednosti voči Bratislave ako slovenskej metropole, ale aj ľahostajnosti voči hlasom jej občanov je však oveľa viac. K tým najvýraznejším patria:

- **Ničenie historickej panorámy;**

- **Narúšanie typických dominánt mesta (chaotické rozmiestnenie výškových budov);**
- **Chýbajúce typické znaky metropol – národný panteón, národný cintorín, pamätník neznámeho vojaka, nám. republiky, pamätník štátnosti...**
- **Zahust'ovanie starého mesta bezcennou architektúrou;**
- **Likvidácia technických a kultúrnych pamiatok (zbúranie Kablovky, Gumanu...);**
- **Likvidácia parkovej a rekreačnej zelene či športovísk (Kollárovo nám., Esterházyho záhrada pri SRo.);**
- **Zanedbávanie dekoratívnej kvetinovej výsadby;**
- **Nevyvážená štruktúra mestských zón (inštitúcie, úrady, obchody, služby, bývanie, oddych....);**
- **Zhoršujúca sa dopravná situácia a havarijný stav komunikácií;**
- **Znižovanie štandardu bývania a vôbec života v meste ;**
- **Lacný výpredaj najlukratívnejších lokalít a objektov;**
- **Odpredaj pozemkov pod budovami (PKO, Stará tržnica...);**
- **Absencia „stavebnej polície“ chrániacej zákonnosť v oblasti stavebnej činnosti (Magistrát musí naliehať na poslancov NR SR!);**
- **Investičné aj intelektuálne „odkrovovanie“ najmä periférnych častí Slovenskej republiky.**

Uvedomujeme si nezastupiteľnú zodpovednosť, ale aj jedinečnú šancu našej generácie a mnohokrát sme ponúkli svoje vedomosti a schopnosti s dôverou, že v procese demokratizácie nášho verejného a politického života – ktorý sa na Slovensku začal dokumentom „*Bratislava nahlas*“ – nájdeme rovnako ochotných spolupracovníkov z radov kompetentných štátnych orgánov či predstaviteľov mesta Bratislavu. Naše výzvy a ponuky na verejnú diskusiu a odborný vecný dialóg sa týkali hlavne urbanizácie a estetizácie Bratislavu, názvov mostov či komunikácií, oddychovo-rekreačných zón, parkov a zelene či pamätníkov významných osobností a udalostí.

Po tlačovej konferencii iniciatívy osobností a občianskych združení „Za krajšiu metropolu Slovenska“, primátor Bratislavu od nás osobne s podpisom dňa 3. 6. 2008 prijal našu žiadosť o stretnutie a hľadanie spoločných riešení. Pripomíname poslednú vetu našej naliehavej a v dobrej viere s tými najlepšími úmyslami napísanej žiadosti: „*Veríme, že sa nám spoločne podarí nájsť optimálne riešenia, ktoré budú ctiť Vás ako primátora, Magistrát Bratislavu aj slovenskú kultúrnu obec*“. Medzi prílohami bol aj zoznam signatárov, kde boli uvedení predstaviteľia 12 občianskych združení a desiatky osobností ako Milan Rúfus, Ladislav Čačík, Július Binder, Eva Kristinová, Ferdinand Klinda, Milan Laluhá, Ondrej Zimka, Alexander Iliečko, Viliam Hornáček, Matúš Kučera, Milan Vároš, Jozef Husár, Jozef Šimonovič, Anton Hykisch a mnohí ďalší...

Kompetentní predstavitelia Bratislavu!

Bratislava nepatrí ani magistrátu, ani developerom – patrí celému Slovensku, všetkým občanom Slovenskej republiky a všetkým, ktorí sa hlásia k slovenskému národu, nech žijú kdekoľvek vo svete. Uvedomte si túto skutočnosť, ktorá zaväzuje najmä Vás, ktorí ste za ňu zodpovední najviac!

Vyzývali sme Vás na verejnú diskusiu v médiách. Nami podávaná ruka na spoluprácu bola odmietnutá a odpoved'ou bolo a je Vaše mlčanie. Vy ste nás svojou nezodpovednosťou, ľahostajnosťou a ignoráciou vyhnali do ulíc. Uvedomte si však, že tak ako Vy stupňujete svoju ľahostajnosť, my budeme stupňovať svoju dôraznosť.

Naše demokratické a občianske právo rozhodovať o spoločných veciach si vziať nedáme!

Kultúrny svet od nás očakáva, že sa predstavíme svojimi autentickými prínosmi – nie bezduchými kópiami cudzích vzorov. Bratislava má byť slovenskou metropolou so všetkým, čo k tomu patrí. Tak ako je to v metropolách iných národov. Dôrazne preto žiadame, aby sa o veciach štátnej reprezentácie – akou bezpochyby je aj urbanistický a estetický vzhľad Bratislavы – verejne diskutovalo a aby závery boli výsledkom akceptovania predovšetkým odborných argumentov.

Nemáte mandát ani právo ničiť to, čo ste nevytvorili!

Bratislava, 30. 4. 2009

Akad. mal. Viliam Hornáček

Za iniciatívu osobností a občianskych združení:

Prílohy: Za krajšiu metropolu Slovenska, Bratislava ako slovenská metropola, Žiadame najvyššiu úctu! Žiadosť primátorovi z 3. 7. 2008, Zoznam signatárov iniciatívy

+++++

Sväty otec urobil zásadný krok, keď uznal tzv. lefebristov a otvoril tak cestu nápravy a návratu k tradícii

+++++

Napísal Marián Tkáč

Sobota, 16 október 2010 22:30

V predvečer Václava oslavovali na druhom programe Českej televízie Deň českej štátnosti. V preplnenej koncertnej sále za sprievodu orchestra premietali prvý český nemý veľkofilm Svatý Václav. V roku 1929 vtedajší nás (ale aj podľa filmu vidieť, že predovšetkým český) štát po prvý raz v histórii podporil nakrútenie filmu. Stál 4 milióny korún, a keď hrozilo, že je ich málo, zasiahol prezident Masaryk. A tak nič neohrozilo premiéru 4. apríla 1930 v kine Alfa. Áno, nakrútili ho aj za "naše" peniaze, a nezabudli na to. Tesne pred zavraždením Václava spieva slepý igric legendu o troch Svätoplukových prútoch, a len čo náš kráľ zavrie oči, jeho synovia tasia dýky a ako aziati sa navzájom vyvraždia.

Česi už v jedenásty rok po obnovení "českého štátu" (tak to unisono znelo v nasledujúcim dokumente o filme) vedeli, že potrebujú práve takýto film, aby vliali do hláv a sídc Čechov taký obraz svojej minulosti, aký potrebovali, a tak ho nakrútili. Dokázali to, aj keď bola veľká hospodárska kríza! Pri zrode filmu pomáhali všetci, president, armáda, žandárstvo, Sokoli, študenti.

Závidel som Čechom, ako s prirodzeným pátosom dokážu hovoriť a konat vo veciach národných. Film začali reštaurovať pred tohtoročnými vol'bami, a nová vláda - predstavte si - nezriadovala nijakú komisiu, aby posúdila, čo je to za film, má sa reštaurovať, nemá sa

reštaurovať, či by sa náhodou nemal reštaurovať nejaký inakší film, či je používanie titulu "knieža" a "kráľ" v poriadku, či sú vo filme titulky vhodné, nevhodné... Naopak! V záverečných titulkoch bolo, že film bol vyrobený pre Úrad vlády Českej republiky! A d'akovali aj českému prímasovi. Verte, Slováci!

Nasledujúci dokument s vyjadrením množstva skutočných odborníkov bol plný pozitívnych informácií. Nijaké krivohubé Maríny a nijakí koktaví Kameňohubovia nehľadali za každú cenu na prvom českom panovníkovi nič zlé. Ani na jeho oblečení, ani na jeho pokrývke hlavy... Poučné aj pre našich južných susedov: filmový Václav (v podaní Zdeňka Štěpánka) nemal na hlave "svätovlavskú" korunu, ale len kožušinovú čapicu, resp. prilbu. Ktosi z množstva odborníkov na české dejiny, ktorí dostali po filme slovo, konštatoval, že korunu sv. Václav nemohol mať, lebo ju dal vyrobiť až Karel IV. Viete si predstaviť, že by južní susedia pripustili, že sv. Štefan nemal na hlave "sväto štefanskú" korunu, aj keď ju dokázateľne nemal? Aký to rozdiel oproti nám! Ked' som v ten večer videl na ktorejsi našej televíznej stanici korunu, ktorú sňali z veže bratislavskej Katedrály sv. Martina, a počul komentár, že ide o vernú zväčšeninu "svätoštefanskej" koruny, neveril som vlastným ušiam a očiam. Stačí si totiž porovnať podobu "bratislavskovežnej" a "svätoštefanskej" koruny. Podobný alebo rovnaký majú akurát len krížik, všetko ostatné je iné! Pravdaže, základný rozdiel medzi nami a Čechmi je v tom, že my sme sa ani 17 rokov po obnovení slovenskej štátnosti na podobný film nezmohli. Ved' zasa je tu kríza! A my nemáme ani na národný futbalový štadión! A vraj ani na dokončenie diaľnic.

+++++

Prezentácia knihy, 18. nov.2010, Stredisko kultúry, Vajnorská 21

Tatiana Jaglová

Deň motýľa

Prozaička Tatiana Jaglová sústredila do zbierky poviedok Deň motýľa realistické citlivu a jemne načrtnuté príbehy. Do centra jej pozornosti patrí celé spektrum pocitov, typických pre dnešné veľké ľudské osamotenie a odcudzenie. Osamotenie v dave. Do viacerých poviedok prelína odtieň zvláštneho sartrovského znepokojenia nad slepými uličkami civilizácie. Autorkina poetická práca so slovom je vitaným spestrením dej a prejavom vysokej kultivovanosti týchto textov. Do próz Tatiany Jaglovej je vpísaný jasný a jednoznačný odkaz, posolstvo čitateľkám a čitateľom. Čitateľkám, ktorým treba v dnešných hektických časoch poskytnúť hojivú satisfakciu a čitateľom, ktorým zas treba trochu vstúpiť do svedomia.

Milan Kenda

+++++

Len v máloktorom štáte sa vymenovalo pri verejnoprávnom televíznom válove počas dvadsiatich rokov takmer dvadsať televíznych manažmentov. Či bola dôvodom totálna neschopnosť, politická objednávka alebo nedostatok poctivých profesionálov, výsledok bol vždy katastrofálny: rabovanie, nedostatok kvalitných programov a politické prostituovanie.

Riaditeľ

Dvadsať rokov existencie Slovenskej televízie, devätnásť bábkových divadiel. S nezabudnuteľným rekordom trvania jedného z nich až tri dni. Každé s inou rozprávkou, iným okruhom bábok. Nekonečné začiatky a konce. Len máloktorá televízia (aj to zväčša v krajinách na východ od nás) sa môže pochváliť s podobne tragickým osudem. Osudom, ktorého mementom sú bud' najhrôzostrašnejšie synonymá totality ako Darmo či Kubiš alebo „menšie zlá“ Materáka či Rybníčka, ktorí napriek sympatií verejnosti nevydržali tlak a podľahli radostiam služobných ciest či predajom pozemkov, chát a iných drobností.

Prvý dôvod: riaditelia Slovenskej televízie boli vždy len bábky v rukách politikov bez všeestrannej rozvinutej osobnosti a úprimnej vôle či ambície zmeniť danú situáciu či vysielanie k lepšiemu.

Rada STV

S výnimkou obdobia, kedy generálneho riaditeľa volil parlament, skutočnou hlavou, ktorá momentálne smrdí ešte viac ako riaditeľ a celý manažment STV, je Rada STV a Dozorná komisia. Práve oni sú skrytí vinníci zodpovední za momentálny stav STV. Poslušne sediac na teplých miestach a onanujúc na zasadnutiach, sa často len nekonštruktívne vyžívajú vo vlastných postulátoch a prejavoch. Prípadne odolávajú škandálom pre používanie služobných vozidiel alebo potichučky kolaborujú na kšeftoch vedenia STV.

Druhý dôvod: zlyhanie Rady STV kontrolovať vedenie bez účelových rozhodnutí a horúceho duchu lobistov.

Rozkrádanie

Ako sa raz vyjadril bývalý riaditeľ košického štúdia Marián Kleis, v televíznom a filmovom biznise sa len ľažko dokazuje, či topánočky, suknička alebo svietnik zapálený na scéne stál toľko, kolko stál. Kolko hodín maskéra či kaskadéra bolo skutočne využitých. Rozpočty relácií a programov tak môžu veselo naberáť neuveriteľné rozmery a čísla. Ked' sa k tomu pridá neschopnosť hospodárenia s rozpočtom (alebo skôr pozoruhodná schopnosť kamuflovania neexistujúcich služieb), netransparentnosť, nevýhodné zmluvy a tiché krytie očítých svedkov, nové vilky a vilôčky sú na svete. Povest - nepovest, podobné príležitosti zbohatnúť sa vyskytnú len raz za život...

Tretí dôvod: nevyvodenie trestno-právnej zodpovednosti voči nikomu, kto bol a je za katastrofálny finančný stav v STV zodpovedný.

Úzky pracovný trh

Na najdôležitejších programových, výrobných či dramaturgických postoch sú aj dnes pracovníci, ktorí vo verejnoprávnej televízii fungujú od čias komunizmu. Kontinuita je dôležitá, títo ľudia - a spolu s nimi aj ich často menej talentovaní rodinní príslušníci a priatelia - však tak zapustili korene, že nezávislého umelca s nápadom a bez silnej producentskej skupiny za chrbtom, hned' na začiatku udusí splet' sľubov, arogancie a neschopnosti.

Štvrtý dôvod: úzky okruh mediálnych „odborníkov“ a ich mafiánske vzťahy znemožňujú zdravé fungovanie mediálneho priestoru v STV a príchod novej krvi.

Prostredie

Slovenská televízia s cintorínom, internátmi či zoologickou záhradou v Mlynskej doline mnohým pripomína strašidelné panoptikum. Figúrky najrôznejšej formy a obsahu, nábytok zo 70. rokov a najmä spôsob správania a arogancia moci vás unáša do ríše komunizmu. Ešte aj v roku 2010. Ženy so zarastenými nohami, tesil ako oblúbený materiál, nedostatok hygieny, nevhodné pracovné prostredie spôsobujúce najrôznejšie choroby, plesnivé chodby, neutesnené okná, výkladná skrinka s mŕtvymi zamestnancami, zastarané kamery či strižne hodiace sa viac do technického múzea ako do televízie 21. storočia. Tragický obrázok bizarnej národnej inštitúcie.

Piaty dôvod: choré prostredie len umocňuje choré fungovanie STV.

Neschopnosť udržať si schopných

Verejnoprávne televízie v celej Európe zápasia s problémom odchodu svojich najlepších pracovníkov do komerčných médií a neschopnosťou si ich udržať (v našich podmienkach k tomu dochádza od roku 1995). Češť lojálnym antikomerčným výnimkám a mladým zaúčajúcim sa elievom, ktorí hned' po zorientovaní sa často volia odchodom než zotrvanie v sterilnom a servilnom mediálnom priestore STV.

Šiesty dôvod: nefungovanie elementárnych pravidiel a amaterizmus väčšej časti pracovníkov STV spôsobuje odchod posledných profesionálov. Často nie náhodného.

Strach

S nedostatkom schopných osobností súvisí aj postkomunistický prežitok, a to strach alebo neschopnosť vyjadriť svoj názor. Zamestnanci STV nikdy neštrajkovali a neprotestovali. Neprotestujú, keď im Eurest navarí nedefinovateľnú stravu. Neštrajkujú, keď ich kosí smrteľná kosa Marcela Paru. Zamestnanci STV neprotestujú ani keď ich minister kultúry chce zlikvidovať....

Kde sú tie časy, keď ste po chodbách STV mohli stretnúť Jara Filipa, Milana Markoviča, Borisa Filana alebo aspoň nejakého mladého profesionála? Namiesto toho sú tu mutanti typu absolventov drevárskych fakúlt či ľudí neovládajúcich slovenský pravopis.

Siedmy dôvod: Neschopnosť a strach vyjadriť svoj názor vyúsťuje do neriešenia elementárnych problémov. Často nie náhodného.

Verejná mienka

Predstavme si, že by sa francúzska televízia France TV, ktorá je z 80 percent financovaná z koncesionárskych poplatkov a až dvadsiatimi percentami z príjmov z reklamy (čo u nás lobisti komerčných televízí cez svoje politické spojky znížili na minimum, aj to klesajúce), dostala do podobnej situácie ako naša. Francúzi by štrajkovali, rozprúdili verejnú debatu o svojej identite a potrebe verejnoprávnej inštitúcie. My nadávame a voláme po zrušení čiernej diery a to len preto, že nie sme schopní, my sami nie sme schopní, vytvoriť fungujúcu televíziu. Faktom sice ostáva, že momentálny program je jeden z najkatastrofálnejších za posledné obdobie, pozrite si však detské a vzdelávacie programy na Dvojkе. Možno ich uvidíte naposledy.

Osmý dôvod: Rozkrádanie a politické prostituovanie majú za následok negatívne vnímanie STV verejnosťou. Často nie náhodného.

Bokovka

Pre niektorých zamestnancov STV nie je poslušné sedenie v štátom molochu jediný pravidelný zdroj obživy. Počas pracovnej doby - keďže organizačná štruktúra nikdy nestihne kopírovať aktuálne potreby televízie - sú niektorí infarktovo pret'ažení, iní pozerajú do plafónu, prípadne hrajú scrabbles, takže majú čas nielen na hrátky, ale aj na prácu pre Slovenský rozhlas, dabingové štúdiá či konkurenčné komerčné televízie. Samozrejme, s oveľa vyšším profesionálnym nasadením...

Kým platy najpoctivejších pracovníkov sú často finančne poddimenzované, ich menej vyťažení kolegovia - často veľmi blízki politikom či finančníkom - poberajú platy na úrovni vrcholového manažmentu.

Deviaty dôvod: neschopnosť vytvoriť vyvážené a konkurencieschopné prostredie v rámci ST

V so spravodlivým systémom odmeňovania. A prirodzená nelojálnosť.

Vyššia hra patriotov

Chaos a anarchia, ktorá momentálne v STV vládne spolu s tendenciami rušenia koncesionárskych poplatkov niekomu vyhovuje (vedeniu, komerčným televíziám na čele s ministrom kultúry, CME...?). Za tupého prizerania sa daju. O pár rokov možno naozaj nebudeme vedieť kto bol Vido Horňák či Michelangelo Antonioni a našou jedinou činnosťou bude poslušné počúvanie uspávanky korporátnych spoločností a nakupovanie vecí, ktoré nepotrebujeme.

Likvidačné nastavenie zákona o STV spolu s netransparentnými pravidlami v samotnej televízii a hlavne vplyv najvyšších lobistických skupín vrátane súčasnej vlády a jej ministrov, zákonite speje k privatizácii a možno aj k likvidácii jednej z európskych verejnoprávnych inštitúcií.

Desiaty dôvod: Zrušiť či zlúčiť STV s SRo je najľahšie, ozdraviť alebo sfunkčniť oveľa ľahšie, ale to národ kultúrnych barbarov, ktorý si neváži sám seba, len ľahko pochopí.

Autor/ka pracoval/a v Slovenskej televízii.

+++++

3.10. 2010, NOVINKA - **STV, alebo inak Slovenská (?) televízia, sa rozhodla zrušiť reláciu KAPURA!!!**

Rozhodli sme sa preto vybudovať partiu, ktorá sa bude venovať prezentácií nášho folklóru prostredníctvom (Rádio Janko Hraško) televízneho vysielania. Je nám jasné, že to nebude vôbec jednoduché, a to nielen po finančnej stránke, ale ani po personálnej a časovej. Preto sa pridajte k nám a pomôžte nám pri záchrane nášho milovaného folklóru!!!

Zdruzenie obcianskej sebaobrany, ktore sa programovou sluzbou verejnoprávnych medii zaobera z hladiska sluzby spotrebителom (divakom a posluchacom) sa stotoznuje s faktami, ktore vo svojej glose uvadza medialny analytik Mgr. R. Michelko a preto ju preposiela dalej, PhDr.Jana Miklovicova - statutarna zastupkyna ZOS

Deratizátori sa vracajú II

Ked' som hned' po voľbách písal o tom, že ľudia s morálnym étosom povestného televízneho koncentráku chcú pokračovať tam, kde v roku 1998 skončili, právom som sa obával, že nič dobrého sa nenaučili a žiadnu hanebnosť nezabudli. A skutočne, pokus o zlúčenie STV a SRo, ktorého vedľajším dôsledkom je zrušenie Rady STV a Rozhlasovej rady a logicky aj parlamentná voľba (nového superriadiťa) má jediný cieľ. Zbaviť sa "nepohodlného" riadiťa STV. Paradoxne pritom Štefan Nižňanský je všetko možné len nie bojovník proti pravici. Naopak, zdá sa, že jeho životným cieľom bolo vydržať na svojom poste stoj čo stoj a krajne oportunistické správanie (vyhodenie moderátora Večerov na tému Milana Blahu) voči novej moci je len znakom jeho neskutočnej naivity. Podstata problémov verejnoprávnych médií spočíva v ich chronickej podfinancovanosti. Zlúčenie oboch verejnoprávnych médií ale žiadne relevantné úspory neprinesie a ak, nuž iba desatiny percenta. Plat riadiťa a jeho sekretariátu je možno zaujímať sumu pre jedinca, ale z hľadiska mnohomiliardového rozpočtu (v korunách) je úspora pri tejto organizačnej zmene pod úrovňou štatistickej chyby. Nakoniec ekonomicky ostanú oba subjekty oddelené, takže

z krátkodobého hľadiska skutočne o žiadne šetrenie nejde. Aj preto je absolútne absurdné, že celý proces má prebehnúť v režime skráteného legislatívneho konania. Treba teda jasne a jednoznačne povedať, že nejde o nič iné ako o nehanebné politické ovládnutie verejnoprávnych médií. Logicky potom vrátenie voľby riaditeľa STV do parlamentu neznamená len veľký krokom späť, ale predovšetkým potvrdenie cynickej reality, že "najslušnejšia" koalícia mieni brachiálnou mocou zglajchšaltovať celý mediálny priestor. Neviem akou mierou súdnosti resp. cynizmu sú "obdarení" koaliční voliči, je však najvyšší čas jasne povedať, že minister kultúry a jeho kamarila tým najcynickejším spôsobom klamú verejnosť. Ak však dúfajú, že niekoho okrem nekritických straníckych stát presvedčia, mýlia sa. Navrhujem im niečo iné. Ak majú guráž, nech teda predložia návrh zákona s nasledovným znením: Nielen riaditeľa, ale aj šéfa spravodajstva verejnoprávnych médií bude odobrovať a menovať koaličná rada. Redaktorov spravodajstva nech nominujú koaličné politické strany v pomere podľa počtu poslancov v parlamente (samozrejme len koaličných) a nech uzákonia povinnosť každého redaktora stážovať aspoň pol roka na aparáte koaličnej strany, aby si dokonale osvojil program a ideológiu strany. Len takto preverený redaktor s itinerárom straníckych úloh môže pôsobiť vo verejnoprávnych médiách.

Možno sa to zdá absurdné, ale niečo podobné už jedna predstaviteľka "modrej koaličnej žurnalistiky" s plnou vážnosťou navrhovala. Pri voľbe riaditeľa STV v roku 1998, (už za Dzurindu po deratizácii STV) prišla pred radu s projektom, kde navrhovala pre koaličné strany zastúpenie konkrétnych redaktorov v spravodajstve. O niekoľko rokov neskôr o tom v rozhovore pre týždenník Slovo informoval vtedajší člen rady Leopold Moravčík. Stredoeurópsky priestor už pozná viacero pokusov o brutálne podriadenie si "verejnoprávnych" médií politickou mocou.

Niektoré skončili povestným koncentrákom na dvadsiatom ôsmom poschodí, niektoré však okupačným štrajkom v Českej televízii, a to, ako vieme skončilo víťazstvom žurnalistov nad brachiálnou mocou.

Verím, že žurnalisti verejnoprávnej STV budú chrániť svoju nezávislosť a verím, že všetci slušní ľudia - slušní bez úvodzoviek - ich v tom podporia.

+++++

SLOVENSKÝ FOLKLÓR V GRÉCKOM SOLÚNE

Úspešné účinkovanie na folklórnom festivale v **gréckom meste Thessaloniky** majú za sebou členovia folklórneho súboru Hermanovčan. Hostiteľov zaujali natol'ko, že im navrhovali, aby si päťdňový pobyt u nich predĺžili.

Išlo o dvanásťty ročník folklórneho festivalu organizovaného kultúrnym oddelením gréckej telekomunikačnej spoločnosti OTE. Ten je súčasťou medzinárodnej výstavy Expo Helia so 72-ročnou tradíciou. Hermanovčania mohli na festivale vystúpiť aj vďaka pochopeniu tamojšieho obecného úradu a firiem PO CAR, STK Control a COOP Jednota Prešov, ktoré im prispeli na cestovné výdavky, ktoré si folkloristi z väčšej časti hradili samy.

Festival sa uskutočnil počas uplynulého víkendu na najrušnejšom a najväčšom bulvári mesta, priamo na pobreží mora. V zapadajúcich lúčoch slnka a za šumenia morských vín tak dostał slovenský folklór nový, zaujímavejší rozmer. Pri nápore rýchlych slovenských rytmov sa rušný bulvár akoby na chvíľu zastavil, pristavovali sa ďalší a ďalší ľudia a pripravené stovky sedadiel organizátorom nestačili.

Hermanovčan ponúkol gréckym hostiteľom rezké tance z východného Slovenska, verbung, ale aj tanečnú kreáciu zo života Rómov. „Rómsky a slovenský folklór sú dva odlišné svety a práve tá diametrálnosť, ktorú ste nám ponúkli sa nám páčila," skonštatoval po ich vystúpení prezident festivalu Alekos Arvantis. Vztýčené palce divákov a neustály záujem o fotografovanie sa so Slovákmi jeho slová len potvrdil.

Gréci sa ukázali ako vzorní hostitelia, keď Hermanovčanu dali k dispozícii rekreačné zariadenie organizujúcej spoločnosti blízko pláže v prímestskej rekreačnej oblasti Perea. Práve tam, hlavne po večeroch, keď ustala denná horúčava, sa rozvíjali priateľstvá a viedli rozhovory o živote v oboch krajinách. Patril k tomu aj spoločný spev a tanec. Neformálnej spoločnej hymnou sa pri nich stala pieseň „Tancuj, tancuj, vykrúcaj...“, ktorej chytľavý refrén „tralalala, tralalala...“ si Gréci veľmi oblúbili.

Folkloristi z východu Slovenska sa na týchto neformálnych stretnutiach ukázali ako vtipní a zábavní ľudia, čo Grékov nadchlo tak, že im pred koncom pobytu ponúkli, aby zostali dokedy budú chcieť. Dali im aj ponuku, aby prišli už na októbrový spevácky festival. „Verím, že sa ešte uvidíme," dodal pri lúčení Alekos Arvantis.

Text a foto: Milan Grejták

Tak som sa poťešiu alebo Akty X na pokrašovaňa

Bolo pre mňa nevýslovou slast'ou, že aj napriek finančným suchotám v STV som mohol v nedele už od skorého rána počúvať rykot motorov F1, na záver aj duchaplný rozhovor. Tí „naši“ urobia všetko pre to, aby sme o takéto slasti neprišli, preto konečne aj tú nenávidenú Kapuru zrušia, len aby ušetrili euríky na kvalitnejšie prenosy zo zahraničia, veď kto by dnes potreboval nás folklór? Ani do RS sa nikto z STV neunúval urobiť reportáž z odhalenia sochy (doteraz jedinej) P. Dobšinského, veď RS je ďaleko - to by rozpočet totálne zruičovalo a v tej Matici sú aj tak samý fašyst'yi.

A ani si predstaviť neviete, ako sa teším na cestovanie do Bratislavu, lebo bude pre mňa lacnejšie. Keď ukážem OP, kde bývam, a akú máme u nás novelizovanú minimálnu mzdu, budem môcť tam byť aj 2x do týždňa, cestovanie temer satarmo. A keď s kamarátmi pôjdem

na pivo, budeme ho mať „v akcii“. Skrátka: bude sa nám žiť, až daš neskutošnô (teda akty X po klenovsky).

++++++

Slovenský Folklór - Hong Kong

Číňania oblečení v slovenských krojoch tancujú slovenský folklór!!!

jurajkuzma | 23. marec 2008

Vystúpenie Čínskeho Folklórneho Súboru v Honk-Kongu 24 Februára 2008.

Pozrite si tu:

<http://www.youtube.com/watch?v=AlVGkgcWJWo>

++++++

Aby ste nemuseli nikdy použiť opačné číslo Pin Odbor ochrany finančných záujmov Európskej Únie a boja proti korupcii Úrad vlády SR Nám. slobody 1, 813 70 Bratislava 1 Tel: + 421 2 572 95 721 Fax: + 421 2 572 95 752 Dôležité!!!

opačné číslo PIN

akonáhle sa ocitnete v situácii, kedy ste prinutení násilníkom a musíte pod nátlakom vybrať peniaze z bankomatu, zadajte svoje PIN opačne: tzn. od konca - napr. ak máte 1234 , tak zadáte 4321 a bankomat vám peniaze súčasne vydá, ale tiež súčasne privolá políciu, ktorá vám príde na pomoc. Tato správa bola prednedávnom vysielaná v TV, napriek tomu ju využili doposiaľ len 3 ľudia, pretože sa o tejto skutočnosti medzi ľuďmi nevie. Prepošli to čo najviac ľuďom.

++++++

(Zaujimave, ze zoznam sa kryje s ludmi s protislovenskymi aktivitami)

Kto dostal byt od bratislavského Starého Mesta? Tu je zoznam!

<http://www.cas.sk/clanok/182012/kto-dostal-byt-od-bratislavskeho-stareho-mesta-tu-je-zoznam.html>

06. 10. 2010 16:00

Čas.sk vám prináša zoznam bytov pridelených v Starom Meste v Bratislave, ktorý zverejnili úrad starostu.

Ján Figel' získal lukratívny byt v centre Bratislavы na Grösslingovej ulici za smiešnych 54-tisíc korún. Autor: anc

Predsedu KDH Ján Figel', ktorého byt rozpútal diskusiu o pridelovaní bytov, nie je, samozrejme, jediný, kto získal bývanie

za mimoriadne výhodných

podmienok. Prinášame vám zoznam bytov, ktorý pridelila bratislavská mestská časť Staré Mesto v rokoch 1991 - 2006. Na zozname sú uvedené aj byty, ktoré vznikli nadstavbou alebo prestavbou.

Zaujímavé mená zo zoznamu pridelených bytov:

Milan Lasica (rok 1992)

Martin Malachovský (rok 1992)

Zoro Laurinc (rok 1998)

Peter Weiss (rok 1992)
Peter Kočiš (rok 1994)
Juraj Nvota (rok 1994)
Peter Kresánek (rok 1994)
Alojz Hlina (rok 1994)
Ivan Mikloš (rok 1994)
Juraj Kukura (rok 1995)
Branislav Kostka (rok 1995)
Zuzana Mauréry (rok 1995)
Ján Kroner (rok 1996)
Peter Lipa (rok 1997)
Boris Filan (rok 1999)
Ján Figel' (rok 2000)
Zuzana Panczová (rok 2006)
Zoznam pridelených bytov v BA Staré mesto
<http://img.cas.sk/static/pdf/65/0/2/650228.pdf>
(Dalsie informacie sú v prílohe Spravodaja)

+++++

Svetové združenie bývalých čsl. politických väzňov
Nám. sv. Egídia 102/14, 058 01 Poprad
tel. 052 7722626, 0903 142 771
e-mail: szcpv@szcpv.org
<http://www.szcpv.org>

<http://szcpv.org/10/upn2.html>

Ivan Petranský by mal namiesto tárania začať konečne konat!

Svetové združenie bývalých čsl. politických väzňov (SZČPV) na základe viacerých podnetov našich členov vyzvalo, okrem iných kompetentných inštitúcií, aj Ústav pamäti národa (ÚPN), aby sa zasadil o zistenie historicky približného počtu násilne odvlečených občanov NKVD v rokoch 1944-1955, ktorých počty sa zásadne rozchádzajú a český zoznam Milady Polišenskej uverejnený na oficiálnej webovej stránke ÚPN je zjavne neúplný a nepresný. Podrobnosti sú uverejnené na našej webovej stránke <http://www.szcpv.org/10/gulag.html>

ÚPN, ktorému sme chceli poskytnúť všetky naše dokumenty, však doposiaľ neprejavil záujem o konštruktívnu spoluprácu a jeho hovorca pre TASR slovenskej verejnosti odkázal, že sa mylime, pretože zoznamy na ktoré sa ÚPN odvoláva, sú vraj najkomplexnejšie. V súvislosti s neskôr podaným návrhom na odvolanie Ivana Petranského sme sa ešte od neho dozvedeli, že sme marginálna skupina, ktorá nezastupuje všetkých politických väzňov a za návrhom sú údaje osobné pohnútky tajomníka SZČPV, ktorý od ÚPN nedostal preukaz „protikomunistického partizána“.

Je poľutovania hodné, že sa táto inštitúcia dopracovala počas svojho pôsobenia len k týmto českým a neúplným zoznamom, ako keby sme na Slovenku neboli schopní uskutočniť seriózny výskum nedávnej neblahej histórie zločinov stalinizmu. V rozpore s tvrdením hovorca ÚPN sme boli na pohrebe bývalého čestného predsedu Sekcie násilne odvlečených Štefana Pazderu svedkami, ako riaditeľ archívu ÚPN Ľubomír Ďurina, namiesto párr slov nad rakvou nebohého pri kondolencii, žiadal príbuzných o dokumenty týkajúce sa násilne odvlečených. Štefan Pazdera však zo zdravotných dôvodov už podstatnú časť svojho archívu odovzdal SZČPV ešte v roku 2008. Riaditeľovi archívu UPN sme prisľúbili pomoc a sprístupnenie všetkých dokumentov, ale žiaľ jediné čoho sme sa od ÚPN dočkali bola darovaná vizitka.

Pýtame sa preto Ivana Petranského - predsedu Správnej rady UPN, s platom údajne vo výške 70 000,-Sk, v starej mene, prečo doposiaľ ÚPN nepodnikol žiadne kroky pre výskum archívov Ruskej federácie, ktorý môže objasniť všetky dohady a odstrániť pochybnosti o počte násilne odvlečených občanov z územia býv. Československa? Ak to doposiaľ nedokázal ÚPN s nezanedbateľným rozpočtom,

ako je možné, že sa k dokumentom dostał nebohý Štefan Pazdera z Prešovského Solivaru, alebo Ján Antal z Kežmarku, ktorý na vlastnú päť pátral po svojom pravom otcovi priamo v archívoch KGB v Moskve. Ako uvádza JUDr. Dárius Rusnák ktorý túto otázku študoval v Moskve a ktorý zistil, že v archívoch NKVD je evidovaných 69 000 občanov zo Slovenska zajatých na Slovensku a odvlečených do ZSSR /1944-1945/ a dodávame, že jedine táto cesta môže vniest svetlo do temnôt.

Na rozdiel od nadštandardne plateného predsedu Správnej rady ÚPN, naši členovia pracujú len ako dobrovoľníci na úkor voľného času, napriek tomu ubezpečujeme ÚPN, že skorigujeme nepresný z neúplný zoznam deportovaných Milady Polišenskej a doplníme ho navyše aj o zoznam usmrtených. Neurobíme to však kvôli ÚPN ale z úcty k obetiam komunizmu.

Ivanovi Petranskému odporúčame namiesto samoľúbosti a tárania trocha sebareflexie. Ak už je presvedčený, že je potrebné v rámci úloh ÚPN diskutovať o gardistickom veliteľovi O. Kubalovi, tak mu odporúčame, aby ÚPN pripravil aj diskusiu o frekventantoch Diverznej výcvikovej školy v Sekuliach číslo pol'nej pošty 23222 zriadenej koncom roku 1944, ktorá bola súčasťou špeciálneho diverzného útvaru „Einhalt Jozef“ a ktorej najvyšším veliteľom bol špecialista „III. ríše“ na diverziu SS-sturmbahnführer Otto Skorzeny. Niektorí frekventanti tohto kurzu sa podieľali neskôr aj na vraždách v Prlově a Ploštine. Je pozoruhodné, že jedným z frekventantov tohto kurzu bol aj bývalý minister kultúry Dušan Slobodník, ktorý mal skutočne, ako povedal nebohý Štefan Pazdera, certifikát do každého režimu. Ešte pozoruhodnejšie je, že zákon č. 319/91 o súdnych rehabilitáciách, ktorý sa mal vzťahovať len na civilné osoby násilne odvlečené do prac. táboration v býv. ZSSR, sa nevzťahoval na chudákov, ktorí boli vyradení z maďarskej armády a hoci mali modrú knižku a boli v čase zadržania NKVD civilmi, Dušan Slobodník, hoci nebol civilnou osobou, ale frekventantom vojenskej diverznej skupiny, nemal žiadny problém s priznaním odškodnenia podľa uvedeného zákona. Rovnako je pozoruhodné, že D. Slobodník po návrate z gulagu ovládal niekoľko svetových jazykov a viackrát mohol vycestovať do tzv. kapitalistickej cudziny. Za domnenku o jeho možnej spolupráci s NKVD-KGB bol Štefan Pazdera odsúdený k dvom mesiacom podmienečného trestu, ktorý však nikdy nenadobudol právoplatnosť, ako sa uvádzajú na webovej stránke o tejto kauze. „Štefan Pazdera – dokumenty doby“ <http://www.szcpv.org/10/pazdera.html>.

V prípade záujmu o uvedenú diskusiu radi poskytneme ÚPN zoznam potencionálnych frekventantov kurzu v Sekuliach. Na záver si kladieme otázku či príčinou nezáujmu ÚPN o prístup a skúmanie archívov NKVD nie je obava, aby sa na povrch dostali nežiaduce informácie o niektorých tiež „násilne odvlečených“ občanoch zo Slovenska?!

František Bednár

Naozaj rozhodujú lobisti?

16. október 2010

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie

www.pansu.sk

Neustála zmena ekonomických nástrojov hospodárskej politiky súčasnej vlády je nielen dôkazom vlastnej slabosti, ale na občana musí pôsobiť ako studená sprcha. Občan si to nijako inak nemôže vysvetliť len tak, že za rozhodnutiami sú lobisti a že vládnutie ich prekvapilo. Ved' sa mohli štyri roky pripravovať. Ale kto? Ved' koalícia naozaj neponúkla riešenia, ktoré by dokazovali, že za nimi stoja ekonómovia. Neustále ohováranie v televízii aj v iných masmediálnych prostriedkoch, ktoré sa opiera o akési čísla, ktoré majú dokazovať hriechy minulej vlády skorej indikuje, že minister financií nevie čo má ponúknut' ako argument. Ekonomická politika sa musí oprieť o dobrú teóriu a dobrú makroekonomickú databázu. Tú databázou sú: účtovníctvo vlády, systém národných účtov a input-output tabuľky. Tým by mal argumentovať, čo sa stalo. Totiž vo všetkých troch systémoch dobrý ekonóm bez problémov musí jednoznačne identifikovať veličinu výdavky vlády na nákup tovarov a služieb (G), ktoré neustále chcú znižovať. Ona sa vyskytuje v definícii HDP, ktorá sa dá matematicky vyjadriť takto: $Y = C + I + G + (X - M)$. Spomenuté G sa musí vyskytnúť na účte príjmov a výdavkov

vlády, musí sa vyskytnúť v systéme národných účtov a musí sa vyskytnúť v druhom kvadrante input-output tabuľky, a to včlenení podľa odvetí (teda aj Tipos by tam bol). Každá zo zložiek HDP od niečoho závisí a tak vláda má vlastne veľa nástrojov na jeho vplyv. Výdavky obyvateľstva C závisia od príjmu, výdavky na investície (I) od úspor, príjmu a úrokovej miery, atď. Týmto vzťahom musí rozumieť každý predseda vlády. Veľký Samuelson pravidelne učil prezidentov USA, aby týmto vzťahom rozumeli. Naučil ich rozumieť aj rovnici $(S - I) + (T - G) = (X - M)$, o ktorej som už v stálej konferencii písal. Kto tejto rovnici rozumie, vie ako funguje ekonomický systém. Aj predsedníčka vlády aj minister financií, ako to vyplýva z ich vyjadrení, jej nerozumejú a tým iba dokazujú vlastnú slabosť a slabosť vlády. Ale tú preukazuje aj expremiér Fico, lebo jeho odpovede na výpady súčasnej koalície to dokazujú. Aj on má poradcov ekonómov, ktorí do toho ako funguje ekonomický systém nevidia. To, že minister Mihál objavil akési diery v pravidlách ministerstva práce je podružné (zlé pravidlo bolo možno naschvál tak formulované) voči tomu, čo vyjadruje spomenutá rovnica. Ak ju niekto chápe, len vtedy si uvedomí problémy ekonomiky SR. Ide o **rovnováhu ekonomiky**. Žiaľ, ak si ju empiricky zostrojíte za celú EÚ (ja to mám), zistíte, že je deravá. Nedokážete ju z údajov získať. Ako potom vieme, či je ekonomika SR v rovnováhe a či sú ekonomiky EÚ v rovnováhe? Kuchynská váha má dve misky. Váha ekonomiky krajinu má tri misky! Dve sú vľavo od jazýčka (znamienko =) a jedna vpravo od jazýčka. Každá z misiek môže byť v nerovnováhe (napr. S môže byť väčšie ako I, alebo I môže byť väčšie ako S). Táto rovnica rovnováhy nás informuje o mnohých veciach. Napr. v USA v roku 2006 jednotlivé zložky mali takéto hodnoty: $S = 1\ 799$, $I = 2\ 215$, $T = 2\ 130$, $G = 2\ 479$ a $(X - M) = -765$. Teda všetky tri misky vykazovali dlh (čitateľ' si ho ľahko vypočíta). A to je prvý príznak krízy. Aj vládna garnitúra aj opozícia predovšetkým musí ovládať bázické ekonomickej pravdy. Ak by elektroinžinier neovládal a nerešpektoval základné pravdy o elektrine, v kuchyni by sa nerozsvietilo svetlo.

Som presvedčený, že miesto zvád na politickej scéne by sa mala objaviť ekonomická politika rastu našej ekonomiky. Ale to by vládni ekonómovia (aj ekonómovia opozície, aj hayekovci) museli vedieť niečo z teórie ekonomickejho rastu. Ide o schopnosť vlády ovplyvňovať mieru rastu HDP. Ak vložíme do banky 100 euro a rok sa ich nedotkneme, pri jednoduchom úrokovaní sa presadí zákon $Y = 100*(1 + 0,04)^t$, ak budeme mať dohovorenú 4 % ročnú úrokovú mieru. Vidíme, že rast vkladu bude ovplyvnený úrokovou mierou ($r = 0,04$) a dĺžkou obdobia (t). Vláda musí vedieť ako ovplyvniť rast HDP. Totiž fundamentálna ekonomická teória a aj empirická práca za posledných 20 rokov ukázali, čo treba robiť. Táto teória prispela teda k tomu, čo treba robiť, aby sa ovplyvnila miera rastu HDP. Iste sú to investície. Prečo naša vláda neprišla napríklad so zámerom, aby sa na Dunaji medzi Bratislavou a Komárnom vybudoval vnútrozemský prístav. Vedľa rieky Dunaj sa musí stať novou tepnou ekonomickejho života krajin, cez ktoré preteká. Ekonomický rast je dlhodobým problémom a nemôže sa meniť pri každom zásahu lobistov. Ale to by si ekonómovia vlády (aj opozície) museli osvojiť aj súčasné pojmy spojené s dlhodobým rastom, aspoň pojem multiplikátor, akcelerátor a pojem pomer kapitálu a práce. A to sú celkom iné problémy ako to, že nezodpovedný predseda parlamentu si odskočí na lietadle na kávu. Mal by radšej vedieť, čo mu slovenská ekonomická obec ponúka v oblasti ekonomickej politiky. Iste by to nebola jeho rovná daň (ekonomický nezmysel – rovná môže byť stena). Vládni ekonómovia by mali rozmyšľať o tom, ako vládny dlh ovplyvní priemernú úrokovú mieru doma a aké úrokové miery môžeme v ekonomickom svete očakávať. Na to sú však potrebné poznatky a nie obľúbené pikošky politických súl na Slovensku. Prečo vláda úplne zabudla na monetárnu politiku?

Prof. Ing. Jaroslav Husár

++++++

Dnes, t.j. 29.10.2010 založili občianske združenia Panslovanská únia a Konzervatívne Slovensko konfederáciu s názvom „Vlastenecká aliancia“. Vyhlásenie k jej založeniu posielam v prílohe.

Vyhlásenie
občianskeho združenia Panslovanská únia, so sídlom v Bratislave
a
občianskeho združenia Konzervatívne Slovensko

z 29. októbra 2010
k založeniu Vlasteneckej aliancie

Sme Slováci a sme vlastenci. V presvedčení, že efektívne presadzovanie vlasteneckých myšlienok a cieľov v slovenskej spoločnosti si vyžaduje prinajmenšom koordinovaný postup vlasteneckých súl pri obhajobe a presadzovaní slovenských záujmov doma i v zahraničí, vytvorili občianske združenia Panslovanská únia a Konzervatívne Slovensko konfederáciu vlasteneckých občianskych združení s názvom **Vlastenecká aliancia** s perspektívou ďalšieho vývoja.

V dnešnej, odkrešťančovanej, peniazmi zdemoralizovanej a globalizáciou deformovanej dobe, v odnárodňovanej, kultúrne a duchovne tunelovanej spoločnosti, je potrebné spájať slovenských vlastencov, aby Slováci, ako jeden z jej najstarších národov zaujali skutočne dôstojné miesto v Európe národných štátov. Chceme pomáhať pri budovaní slobodnej Európy, ktorej Gréci dali múdrost', Rimania poriadok, Kelti obrazotvornosť', Germáni štýl a Slovania – štvrtý rozmer. Európu, kde hlavným príkazom je láska k bližnemu a vzájomné pochopenie.

Základné princípy, na ktorých bude Vlastenecká aliancia pôsobiť sú: demokratické ústavné zriadenie, územná celistvosť a zvrchovanosť Slovenskej republiky. Cieľom Vlasteneckej aliancie je sírenie a obhajoba myšlienok slovenského vlastenectva v spoločnosti. Ciele Vlasteneckej aliancie budú jej členovia formulovať a spresňovať postupne, pričom východiskom je programový prienik zakladajúcich členov.

Vlastenecká aliancia má formu zmluvnej **konfederácie občianskych združení**. Ďalší záujemcovia o členstvo môžu do konfederácie vstúpiť vyhlásením o pristúpení k zmluve o založení Vlasteneckej aliancie. Podmienkou je právna subjektivita a vlastenecká orientácia záujemcu o členstvo. Vstup každého ďalšieho člena do konfederácie musia schváliť všetci jej členovia. Nové členstvo vzniká až týmto schválením.

Veríme, že Vlastenecká aliancia bude mať pozitívnu perspektívnu vývoja a stane sa efektívnu platformou slovenských vlastencov na obhajobu a presadzovanie národnno-štátnych záujmov Slovenska a jeho obyvateľov.

V Bratislave piatok, 29. októbra 2010

Ján Litecký Šveda,

predseda KS v.r.

JUDr. Milan Janičina,
predseda PanSÚ v.r.

+++++

Slovensko

<http://www.youtube.com/watch?v=dq-Z1qis4Po&feature=related>

+++++

On a Ona

<http://www.youtube.com/watch?v=eX5ggBocrdo&feature=related>

+++++

Tipicky chlap

<http://www.youtube.com/watch?v=h0DM58Acwok&NR=1>

+++++

Chudák Špidla (... týka sa to aj nášho Janka Figel'a ???)

Chudák Špidla!

Brusel umí rozhazovat peníze! Ať žije EU! Špidla se vrací: V Bruselu si vydělal 33 milionů
Autor: Milan Šíma, redaktor

Nikdo z Čechů si v politice nevydělal více než on. Alespoň oficiálně.

Špidla (58), po více než pěti letech vyklidil v Bruselu kancelář eurokomisaře a v dresu ČSSD chce kandidovat do českého Senátu.

Bývalý dělník, archeolog a zaměstnanec mlékárny, který pak proslul jako lehce roztržitý socialistický premiér se slabostí pro maratónský běh, pomačkané obleky a nošení baťúzků, si jen během svého bruselského angažmá vydělal více než 33 milionů korun. A to byl předtím v Česku poslancem, ministrem

a premiérem. A až tenhle sociální inženýr, který chtěl v EU prosadit regulaci slunečního SVITU, půjde za sedm let do důchodu, stane se mužem s vůbec

nejvyšší penzí v republice. Na základě předchozích zaměstnání v České republice dostane kolem 20 000,- Kč měsíčně - k tomu ale získá za pětiletou práci v Evropské komisi od Bruselského úřadu další doživotní rentu v přepočtu 110 000,- Kč měsíčně! (tedy dnes, bez budoucích valorizací). To je PODSTATNĚ VĚTŠÍ PŘÍJEM, NEŽ MÁ NÁŠ PREZIDENT!

Deník MF Dnes přitom spočítal, že pokud by se Špidlova penze vypočítávala podle českých zákonů, stačil by mu jeho bruselský plat (v přepočtu 528 000,- měsíčně) „jen“ na důchod 21 tisíc korun měsíčně. Mimochodem - dle údajů České správy sociálního zabezpečení - pobírá

nyní nejvyšší penzi v tuzemsku nejmenovaný muž téměř 93 000,- Kč. (Více než 98% všech důchodců má ovšem méně než 14 500,- Kč).

Post eurokomisaře má, kromě platu 528 000 korun měsíčně a nároku na vysokou doživotní rentu počínaje 65. rokem věku, ještě i další finanční výhody. Třeba příspěvek na bydlení ve výši 15 % platu, přídavky na děti 372 € (9 700,- Kč), příspěvek na relaxaci 607 € (15 800,- Kč), cestovné a další „sociální“ dávky. Euro - úředníci přitom neodvádí z platu ve svých zemích žádné daně, z platu se jim strhává jen daň ve prospěch EU, která činí 4,64 % po odečtení nezdanielného minima ve výši 2649 € (tj. 68 900,- Kč).

Každý končící komisař dostává navíc odchodné ve výši jednoho platu (528 000 Kč), a k tomu po další tři roky měsíční apanáž (podle počtu let ve funkci).

U Vladimíra Špidly to bude dělat přes 280 tisíc Kč měsíčně.

TAK TOMU ŘÍKÁM ZABEZPEČENÍ NA STÁŘÍ!

TAK S CHUTÍ DO PRÁCE, AŤ SI VYDĚLÁTE ALESPOŇ NA TEN NÁŠ MINIDŮCHOD!

No, a kdo už jste v důchodu, tak si o tom Špidlovu příjmu nechte alespoň zdát...

A NEZAPOMEŇTE - V RÁMCI EU JE TŘEBA ŠETŘIT!

Co myslíte - u koho se bude začínat?

No přece u nás, občanů!

+++++

V.Klaus: Hroz inam nova svetova vlada

KOMENTÁR - V. Klaus - Hrozí nám SVĚTOVÁ VLÁDA, zánik demokracie a nová TOTALITA

Submitted by robo on Mon, 09/20/2010 - 22:17

8.9.2010 - Prvním okruhem varovných signálů, který z mého pohledu stojí za to, abychom jimi zabývali, je nikoli globalizace (jako zdola, spontánně se šířící internacionálizace lidských aktivit všeho druhu na základě nových informačních a dopravních technologií), ale vědomě konstruované rušení národního státu – jako osvědčené a ničím nenahraditelné pojistky demokracie – ve prospěch subkontinentálního, kontinentálního či dokonce globálního vládnutí.

Prototypem tohoto kvaziglobalizačního, ale za globalizační považovaného procesu je evropské integrování v podobě současné Evropské unie i rychle rostoucí moc OSN a podobných „světových“ organizací. Sloganem dneška stále více začíná být „global governance“. Zítra to bude skutečností. Přehlédnutelná, dohlédnutelná, „dotknutelná“, a proto elementárně kontrolovatelná parlamentní demokracie začíná být – a já se smutkem říkám, že více a více bude – vyštřídávána úplně jiným rozhodováním, které s demokracií nebude mít nic společného ...

Globální vládnutí (rodící se světová vláda) začala na první pohled nevinnou a jen málo lidi tehdy i dnes zlobící přesmyčkou (která samozřejmě byla záměrem), kdy se po II. světové

válce do dokumentů OSN dostal termín lidská práva (místo do té doby s demokratickou společností spojenými právy občanskými). Z toho už byl jen krůček k **univerzálnímu kategorickému humanrightismu**, který se v průběhu posledního půlstoletí stal jedním z nebezpečných „ismů“ současnosti. Vypadá to, že ovládne zítřek.

Bude znamenat potlačování států (jako je tomu dnes v EU), bude znamenat oslabování občanských práv a vůbec principu občanství. Bude znamenat postdemokracii, která je – a já se to nebojím říci – nedemokracií ... Bude se tím posilovat i dosavadní tendence podporit každý lidský čin legislativní kontrole (anglicky se hezky říká to „legislate us“), na každou malíčost vytvořit zákon, nepřetržitě nás monitorovat a regulovat. Tím se dále bude zmenšovat prostor naší svobody, což bude znamenat i dramatické snížení pocitu osobní zodpovědnosti a tím i lidského spoléhání se na sebe sama. Bude se tím rozvíjet „pečovatelský“ charakter státu a bude zesilováno i sociální inženýrství ....

Ze všech těchto důvodů vidím pro zítřek jako klíčovou tendenci vývoje v politické scéně **další oslabování parlamentního systému zastupitelské, nepřímé demokracie**, kterou už dneska navíc skoro nikdo – s výjimkou osamocených skupinek klasických liberálů – nehájí (a mám strach, že hájit nebude). Nečekám sice změnu skokovou, ale ony drobné, malé, nepřetržitě probíhající změny budou ve svém součtu ke kvalitativní změně stačit. Jinak řečeno, nečekám někým zorganizovanou revoluci, ale předpokládám pokračování dnešních, podle mého vidění věcí evidentně jednoznačných a jednosměrných, tendencí pohybu o demokracie k nějaké nové formě nedemokracie, ne-li totality.

Václav Klaus

ZDROJ: <http://www.euportal.cz/Articles/6527-klaus-hrozi-nam-svetova-vlada-zanik-demokracie-a-nova-totalita.aspx>

Institute of Leo XIII (c)2010

+++++
MASARYKOVCI V AKCII

O prideľovaní nadstandardného počtu nadstandardných bytov v bratislavskom Starom meste, aké nám tu predvádzali kádeháci a ľudia ich „krvnej skupiny“, ste už určite počuli. Orientálny bazár v strede Európy. Takže len pári poznámok. Títo špekulanti s bytmi v rámci zákona sú pre mňa morálne ešte nižšie ako vykrádači bytov, pretože tí aspoň športovo riskujú a sú profesne poctivejší. Človeka ohúri hlavne ich argumentácia – ved' mali deti! Ako keby v Bratislave už nikto nemal deti, najmä nie sociálne prípady, pre ktoré by takéto byty mali

slúžiť v prvom rade. Nuž ale, možno za sociálny prípad považujú nielen človeka s nedostatkom prostriedkov, ale aj morálky, ktovie... Pobavil ma aj argument Andreja Petreka, ktorý pridelenie miliónového bytu sekretárke obhajoval tým, že aká je pracovitá a ako si ho zaslúži. V poriadku, ale to potom každému záchranárovi z Bane Handlová musíme dať aspoň Bojnicky zámok! Z tejto kauzy pochopíme aj jeden zo zdrojov nenávisti „slušných ľudí“ voči Mečiarovi, ktorý len tak mirníx-dirníx rozdal byty obyčajným ľuďom. Viete si predstaviť, o koľko bytov viac mohli mať títo „poctivci“ pre svoje šafárenie? Éj, ale sme to veru na tom námestí usilovne odzváňali papalášom a ich spôsobom, že... A možno si myslia, že ako slovenskí bezdomovci majú prednostné právo na bývanie, ved' ked' ich to Slovensko tak omíňa, aspoň byt nech majú pohodlný. Určite si ani neuvedomujú, ako to o nich vypovedá, že pred sebou nemáme veru žiadnych politikov budovateľov, iba mentálnych sluhov, ktorí namiesto budovania sa iba starajú, čo kde uchmatnút.

A tu sme pri ďalšom aspekte celého škandálu. Dobre si všimnite, že to boli práve títo napospol „slušní ľudia“, ktorí nám tu postavili pred Slovenské národné múzeum jedného českého filistra, ktorého tu nechce drvíva väčšina Bratislavčanov. Najmä tí, ktorí majú aspoň minimálne znalosti slovenskej histórie. Nuž ale po tom, ako nám predviedli svoju morálku v šafárení s bytmi, ťažko môžeme očakávať, žeby mali v sebe čo len trochu kultúry a slušných spôsobov, aby sa nesnažili o inštaláciu niečoho, čo v značnej časti ich spoluobčanov vyvoláva odpor a znechutenie. Čisto teoreticky – nemusela by to byť dokonca ani väčšina, pretože slušnosť a ohľaduplnosť nie sú kategórie, ktoré sa riadia hlasovaním. Ale o tom títo „slušní ľudia“, v skutočnosti primitívni fanatici, nemajú ani potuchy. Ved' aj preto sa tak zanovito označujú za „slušných“, pretože už nikoho iného by nenapadlo ich takto nazvať.

No inštalácia tohto malého českého chytráčka na vysokom podstavci vypovedá o nich ešte viac, ako by chceli. Trochu sa pristavím pri soche – tu môžeme tak trochu škodoradostne konštatovať, že tejto soche nepomôže žiadny podstavec, pretože Masaryk tam vyzerá ako piadimužík a čím vyšší piedestál by dali, tým by vyzeral ešte menšie. A bližšie k skutočnosti. Lenže tento pamätník nestavala ani úcta, ani vkus, iba nenávist'. A aj preto títo ľudia tak chceli Masaryka, pretože to bol zrejme ich vzor, nielen ako zapriet' aj podpísané vlastnou rukou, ale hlavne ako okrádať Slovákov, ku ktorým títo ľudia s mozgom vymytným 40 ročnou českou nacionalistickou propagandou cítia len odpor. Nikto tak nenávidí Slovákov ako slovensky hovoriaci českí nacionalisti. Mimochodom – tie hlavné zlodejstvá za Masaryka sa

tiež diali v rámci zákonov. Títo ľudia dodnes so slzou v oku spomínajú na „tatíčkovskú“ I. republiku. Na staré zlaté časy, keď od roku 1918 do roku 1937 zaniklo 686 slovenských tovární, kde sčasti bola zastavená výroba a sčasti boli demontované a vyvezené do Čiech; keď len dopravná tarifa bola na „spoločnom“ Slovensku o 40% (!) vyššia; keď zo štátnych zákaziek išlo na Slovensko neuveriteľných 5%; atď, etc, atď... Bolo by toho viac ako na jednu knihu. Jeden z výsledkov bol, že Slováci, ktorí tvorili zhruba 23% obyvateľstva republiky, sa na vystúhovalectve podieľali 74 percentami! Aj toto bol jeden z aspektov genocídy, ktorú riadili Masaryk s Benešom. Sám „tatíček“ sa s obľubou vyjadroval, že o 50 rokov nebude už slovenského národa. Ešte spomeniem, že sám minister „Československej“ republiky Václav Klofáč dal príkaz podpáliť tlačiareň slovenských novín v Ružomberku. Takže nečudo, že aj nepredpojatý svetoznámy anglický historik Arnold Toynbee napísal: „Nesúhlasím s tvrdením, že ČSR je demokraciou. Rozhodne ňou nie je pre nečeskú polovicu obyvateľstva“. U našich mankurov si Masaryk určite polepšil aj tým, že osobne prikázal zatknuť Andreja Hlinku a ešte viac svojim vyhlásením, že „Slovenský národ neexistuje, je to len výmysel maďarskej propagandy“. Niektorí kádeháčikovia (zdrobnenina preto, aby som sa čo najviac priblížil ich ľudskej veľkosti) to možno majú aj kaligraficky stvárnené a zarámované im to visí v niektorom z ich „sprivatizovaných“ bytov na čestnom mieste. Ozaj, a prečo to nedali rovno vytiesať do podstavca a vyliať zlatom? To by bol aspoň prejav poctivosti. Ale toľko odvahy už v sebe títo chytráčikovia nenašli. Toto všetko je zároveň jedno z ďalších naplnení prorockej knihy Georga Orwella 1984, kde na konci píše, ako Winston Smith zistil, že vlastne miluje svojho utláčateľského Veľkého brata...

Okrem svojho primitívneho chytráctva (kocúr sa musí postaviť, lebo príde francúzsky prezident, Masaryk preto, lebo toto miesto určil pamiatkový úrad(!)) nám nechtiac ukazujú ešte jednu vec: čokoľvek „československé“ je vlastne české. Preto aj keby sme brali paargument, že na tomto konkrétnom mieste musí byť niečo k československej „vzájomnosti“, prečo tam nemôže stať niečo slovenské? Nebolo vari Slovensko súčasťou I. ČSR? Úplne dokonale by tam zapadol napríklad taký Jozef Murgaš, alebo Koloman Sokol, celosvetovo uznávané osobnosti, ktoré ale museli zostať v emigrácii, pretože v „spoločnom“ štáte sa pre takých ľudí nijaké miesto nenašlo. Aj tu vidíme, že ukazovať Československo zo slovenského hľadiska sa nedá, lebo nijaké nebolo. Boli to vždy len veľké Čechy. Keď človek vidí sluhu, ako prvé ho úplne prirodzene napadne nakopať ho do zadku.

Prípadne, keď príde „odhaľovať“ ten masarykovský paškvil, nahnať ho do Dunaja. To by bol happening! Ale žijeme v osvetenej demokratickej dobe, takže sa to nedá. Dúfam, že teraz čoraz viac Slovákov si zavzdychá nad starým dobrým feudalizmom. Vtedy sa to dalo, pretože vtedy sa sluha nemohol hrať na pána. A lepší ľudia neboli vystavení oplúvaniu luzou ako teraz.

Na záver vari niečo praktickejšie. To, čo tu zažívame, je práve výsledok demokratického chytráctva. Sociológovia už dávno vedia, že špeciálne v komunálnych voľbách rozhoduje asi 20% iniciatívna menšina. Takže ani my už nemôžeme spokojne posedávať a spomínať si, že napríklad kvôli slovenskému jazyku tu boli demonštrujúce desaťtisícové masy a keď Čechoslováci ohlásili svoje zhromaždenie, pri levovi sa ich zišlo tak asi pätnásť, dokopy s kocúrom. Pretože práve táto „drvivá menšina“ nás valcuje. Tí chodia voliť do nohy, a veľmi dobre vedia, kto je ich človek či strana. Takže aj my sa už musíme prebrať zo spokojnosti, že sme dosiahli slovenskú samostatnosť a že nič viac už netreba robiť. Treba, stále, a veľa. Aj my by sme už mali začať chodiť voliť „do nohy“ a staráť sa, aby sme mali vhodných kandidátov. Takých, ktorí si nebudú pridelovať náš majetok, ale budú budovať, tak, aby sme žili v pre nás prirodzenom prostredí a aby aj my sme sa mohli nerušene venovať tvorbe – materiálne aj umeleckej. Myslím si, že jedno z hlavných hesiel bratislavského politika, ktorý bude chcieť, aby sme ho volili, musí byť odstránenie českého leva spred SND a premiestnenie Masaryka na dvor nejakého lokálneho múzea. Ak sa nejakí límeni, v snahe zachrániť Svätopluka, vyjadrovali, že žiadne sochy sa nesmú rúcať, v tomto prípade nemajú pravdu. Tieto sochy nevznikli na oslavu, povýšenie, ale výlučne pre potupu Slovákov. A sochy nenávisti a ponižovania, ktoré si presadila úzka skupinka fanatikov nemajú právo na existenciu. Byty, ktoré sa rozkradli, im už asi nezoberieme, ale sochy áno. Pre mňa osobne bude takým kvocientom bratislavskej tuposti počet rokov, ktoré tieto sochy vydržia na svojom mieste.

A ešte niečo. Pokoriť nás môže len tvorivá sila, či duchovná prevaha. Chytráctvo len na chvíľu. No súdiac podľa týchto biednych plastík druhotriednych provinčných umelcov, ku ktorým naši treťotriedni sluhovia vzhliadajú s takou úctou, nemáme sa čoho obávať. Čo ale neznamená, že môžeme pokojne polihovať. Naopak, toto nás iba musí povzbudit' k intenzívnej a činorodej práci. Každodennej.

Ján Litecký Šveda

++++++

<http://vznikcsr.wordpress.com/>

Okolnosti zrodu ČSR

Autor: Tomáš Krystlík

Existenci samostatného českého státu začali státníci zemí Dohody připouštět teprve v posledních měsících války. Československé dobrovolnické legie, složené hlavně z Čechů a velmi málo Slováků, dislokované ve Francii, Itálii a v Rusku, byly součástí francouzské armády a dopomohly Masarykovi, Benešovi a Štefánikovi k uznání jako spojenecké síly, ačkoliv tvořily pouze dvě promile spojeneckých jednotek [John]. Raritami státu bylo, že většina obyvatelstva budoucího státu neměla v podstatě o snahách zahraničního odboje tušení, nesrovnatelně vyšší počet Čechů v porovnání s počtem legionářů bojoval v rakousko-uherských řadách. Vznikající stát se stal kuriozitou nemající dosud obdobu a mnohde byl ostře vyhrocen proti zvyklostem mezinárodního práva [John].

Masarykovy názory

Masarykovo pojetí historie se nebezpečně blíží totalitním představám: „historie není vědou a poučením o tom, co bylo a bylo dřív, je poučením a vědou o tom, co je a bude“ [Masaryk], „také já s mým vědomím a svědomím jsem historie“ [Masaryk 2]. Zde jsou asi kořeny jeho osobních cílů, pojetí politiky a jeho nezlomné vůle k uchopení moci a tím k zajištění si místa v dějinách. Mnohá z jeho tvrzení jsou nedoložená a sloužila vysloveně zlovolným politickým cílům, např. ve své knize Rusko a Evropa tvrdí, že „příslušníci katolické církve lžou více než protestanté.“ Masaryk chtěl po platónsku změnit společnost, přidělit vedoucí role filozofům-králům, tedy sobě.

Veřejný postoj, který zaujal v procesu s Leopoldem Hilsnerem ve věci rituální vraždy mu zajistil později podporu amerických židů v první světové válce, zejména Louise D. Brandeise, původem z Čech, z Nejvyššího soudu USA a přítele prezidenta Wilsona. S jejich pomocí obdržel v roce 1918 půjčku 10 milionů dolarů pro ještě neexistující Česko-Slovensko. Existenci Rakouska-Uherska považoval dlouho za nespornou, ale začátkem války zcela změnil svůj názor a sehrál významnou roli při rozpadu monarchie. Před válkou odsuzoval revoluční taktiku jako zastaralou, odporující vývoji a pokroku a zavrhoval ji, aby pak ve válce popřel sám sebe – stal se revolucionářem a válku nazval „světovou revolucí“ (viz také titul jeho známé knihy). Před odjezdem do exilu byl přemlouván a zapřísahán českými nacionalisty, aby bojoval za českou říši ve smyslu státního práva, nikoliv na etnografickém principu. Do vypuknutí světové války Masaryk nikdy nevyslovil požadavek rozbití Rakousko-Uherska a tvrdil, že by to mělo za následek anexi českých zemí Německem. Během války opustil své dřívější tvrzení, že Německo a Rakousko-Uhersko jsou ústavní státy, nazval je „teokraciemi“, s nimž prý „demokracie“ vedou boj v zájmu obnovení práv malých národů. To pravda nebyla.

V roce 1912 vystoupil historik Josef Pekař s kritikou Masaryka [Pekař]. Podle Pekaře české

národní vědomí a český národní charakter nemohou být výsledkem reformace, jak tvrdil Masaryk, protože by tak nemohly přežít období protireformace po Bílé hoře. Masaryk záměrně přizpůsobil vlastním potřebám romantický přístup Františka Palackého k dějinám. Podle Johanna G. Herdera, s nímž jak Palacký, tak Masaryk vehementně souhlasili, by Slované měli být mírní, trpěliví a mírumilovní na rozdíl od agresivních Germánů. To implikuje zcela mylný závěr, že Poláci nebo Rusové jsou nebojovní, což je nesmysl.

Pekař kritizoval, že Masaryk z dějin vybírá cokoliv, co odpovídá jeho předem myšlené představě a pomíjí vše ostatní. Pak shrnul: Masaryk je spíše agitátor než vědec a jeho ctižádost, vášeň, antikatolické cítění a úsilí obracet okolí na svou víru snižují jeho schopnost rozpoznat strukturu reality. Pekař měl obrovské štěstí, že po válce nebyl trestně stíhán podle zákona na ochranu republiky z roku 1923 (č. 50/1923 Sb., § 11 Urážka presidenta republiky, odst. 3: „Důkaz pravdy i přesvědčení o pravdě je vyloučeno“; trest vězení do jednoho roku) jako katolický literát Jakub Deml za kritiku filozofického prohlášení Masaryka, které Masaryk ještě jako občan c. a k. monarchie učinil před válkou.

Začátek války

První světová válka vznikla vlastně souhrou okolností. Po zavraždění následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este v Sarajevu Srby (nesnášel jakýkoliv nacionalismus – i německý – takže se Srbům začaly rozpłyvat naděje na Velké Srbsko společně s balkánskými Slovany, následník trůnu hodlal Rakousko-Uhersko federalizovat), vypověděla c. a k. monarchie válku Srbsku, spojenec Srbska, Rusko mobilizovalo, na jeho mobilizaci odpovědělo Německo vypověděním válečného stavu Rusku. 4. srpna 1914 vypověděla Velká Británie Německu válku. Jejich spojenci Rakousko a Francie byli tak vtaženi do války. Výsledek po vzájemném vyčerpání sil rozhodly zejména svou hospodářskou silou USA. Válka jako boj o svobodu, spravedlnost, sebeurčení a demokracie, termíny šířené Wilsonem, Masarykem a dalšími jsou jen mýty. Válka se vedla o udržení nebo získání větší moci mocností.

Ještě v srpnu 1914 navštívil Masaryka v Praze Emanuel Voska, obchodník z USA, který přišel do Spojených států jako mladík, aby převzal, vraceje se z Evropy, údaje o vojenské a hospodářské situaci v Rakousku-Uhersku pro Henry Wickhama Steeda, politického redaktora a vedoucího zahraničního oddělení deníku The Times, dříve dopisovatele z Říma a Vídně, britského expertsa na Rakousko-Uhersko, úzce spolupracujícího s ministerstvem zahraničí, tedy britského špiona, se žádostí o instrukce, co má on, jako univerzitní profesor a poslanec vídeňského parlamentu dělat [Kalvoda 2]. Steed se s Masarykem již z dřívějška důvěrně znal. Masaryk byl anglofil a tuto Voskovu cestu za Steedem a ruským vyslancem ve Velké Británii hrabětem von Benckendorff s informacemi od něj označil jako „počátek“. Rakousko-uherská státní tajemství od Masaryka měl Voska ukryta v podrážkách svých bot a jeho dcera v korzetu.

Voska se před odjezdem do Londýna domluvil s TGM, že v Anglii, Rusku a Americe zorganizuje tajnou síť důvěrníků a kurýrní službu do Prahy a zpět (USA byly v té době neutrální stát). Masaryk mu také prozradil, že odejde pravděpodobně do zahraničí. Masaryk měl informátory, kteří mu dodávali vojenská, ekonomická, finanční a jiná data zpravodajského rázu, která pak předával Steedovi. Placen byl přes třetí osoby na konta v USA

a z nich se telegraficky poukazovaly obnosy Masarykovi do Anglie. Tak vznikla Masarykova a Voskova soukromá zpravodajská služba, která informovala za peníze zejména britskou výzvědnou službu, později, po vstupu USA do války i Američany.

Britský špion Masaryk

Masaryk se pár měsíců před vypuknutím války v roce 1914 zastal veřejně policejního konfidenta Karla Švihy, přestože soud následně Švihi dokázal, že byl policejním placeným informátorem pražského policejního ředitelství. Masarykovo renomé z hilsneriády se tím zcela zastínilo, ale na druhé straně mu to zřejmě dopomohlo získat cestovní pas během války. (Karel Šviha, předseda poslaneckého klubu národně sociální strany, učinil tajnou nabídku rakouské vládě, že bude za peníze zajišťovat hlasy své strany pro návrhy zákonů týkajících se obrany státu, což se dostalo na veřejnost, Národní listy jej obvinili z úplatkářství a policejního konfidentsví. Šviha je žaloval – od té doby jsou ve slovní zásobě češtiny výrazy jako „průšvih“, „prošvihnout“.)

Masaryk vycestoval do Holandska. Po navázání styků s britskou Secret Service, která měla afiliaci v Holandsku, se vrátil zpět do Prahy a hovořil s politiky. Od Britů se dověděl, že se obávají vniknutí Ruska během války z Haliče do českých zemí a tomuto rozšíření mocenského vlivu Ruska do střední Evropy chtejí zabránit vytvořením českého státu. Na druhé straně si Masaryk byl vědom, že k tomu, aby vznikl český stát, musí získat souhlas Dohody k jeho vzniku a Rakousko-Uhersko prohrát válku. Z hovorů s jednotlivými českými politiky vyplynulo, že nechtějí samostatný český stát na etnografickém principu (podle jazykových hranic), jak si představoval Masaryk, nýbrž v historických hranicích zemí Svatováclavské koruny – tedy i s miliony obyvatel, jejichž materštinou je němčina. Masaryk považoval ale za nutné, aby vzhledem k obrovské německé menšině sousedil nový stát přes Slovensko (zahrnutí Slovenska do společného státu požadoval už předtím Karel Kramář) s Ruskem.

Sám pojem „historické hranice“ je zcela nesmyslný, protože hranice se často měnily a Češi by si mohli podle tohoto principu vznést nárok na stát rozprostírající se od Baltského k Jaderskému moři. K zemím Svatováclavské koruny tradičně patřilo i Slezsko (nikoliv pouze jeho torzo v Rakousku), ale Masaryk s Benešem je nikdy nežádal, jsouce si vědomi, že jeho připojením by měli v českých zemích německy mluvící obyvatelé rázem převahu. Motiv, proč Masaryk zavrhl své předválečné přesvědčení, že Rakousko-Uhersko musí být zachováno, není znám. Zřejmě to byla jeho touha po moci.

V polovině října 1914 obdržel Masaryk v Praze od Vosky první obnos – tisíc dolarů v německých markách (to byla v té době velká suma). Během druhé návštěvy Holandska poskytl Britům prostřednictvím Roberta W. Setona-Watsona, vyslaného za ním Steedem, velmi důležité zpravodajské informace o ponorkách Rakouska-Uherska, mobilizačních plánech Rumunska a podobně. Také s ním hovořil o podobě budoucího českého státu.

Po návratu z druhé cesty do Holandska se Masaryk opět spojil s českými politiky. Ti požadovali záruky od států Dohody pro vznik českého státu a ty přirozeně Masaryk neměl. Stále negativně působila jeho mýlka v relativně nedávné Švihově aféře, což spolu s

Masarykovými názorovými změnami během posledních měsíců způsobilo, že se Masaryk octl na samém kraji českého politického spektra – jeho politický vliv byl bezvýznamný.

Masaryk tehdy spolupracoval nejen s Brity, nýbrž s nejvyšší pravděpodobností i s rakouskými úředními místy v Praze a ve Vídni. Když v prosinci 1914 se rozhodl vzít svoji psychicky labilní dceru Olgu na Capri, navštívil ve Vídni bývalého (i pozdějšího) ministerského předsedu Ernesta von Körbel, kterého ujistil svou lojalitou vládě nejen verbálně, nýbrž i písemně a rukoudáním. Jeho lehkomyslnost neopatrnost při styku a jednání s českými politiky přece jen vzbudila pozornost rakouské policie a Masaryk byl poštou pomocí smluveného hesla varován, aby se z ciziny domů už nevracel.

Během svých prvních cest do Holandska po vypuknutí války si Masaryk od britské Secret Service vyžádal instrukce. Ta nepochyběně věděla o Kramářově plánu slovanské federace v čele s ruským státem, která by znamenala expanzi vlivu Ruska do střední Evropy. Britové zvolili menší zlo než vidinu ruské hegemonie ve střední Evropě – dali Masarykovi pokyn, aby prosazoval nezávislost českých zemí na Rakousku-Uhersku. Není náhodou, že první Masarykovo memorandum britské vládě se nazývalo Independent Bohemia (Nezávislé Čechy), které sepsal koncem října 1914 v Holandsku Robert Seton-Watson. I ten byl velmi překvapen zcela novým (a opačným) stanoviskem Masarykovým, dobře znaje jeho předválečný postoj – Masaryk nyní požadoval český stát v historických hranicích a nikoliv už v etnických, protože dobře věděl, že jinak nemůže počítat s podporou domácích politiků [Kalvoda 3].

V březnu 1915 se v Praze ustavil tajný výbor Maffie pro styk s politickými emigranty s vůdci Přemyslem Šámalem, Edvardem Benešem, Josefem Scheinerem, Karlem Kramářem a Aloisem Rašinem. (Maffie měla posléze zahraniční sídlo v Holandsku, kde byl velice činný Alfons Mucha.) Masarykovi naléhavé žádosti, aby se k zahraniční práci připojili další politici, zůstávaly bez odpovědi. Za války bylo velmi obtížné získat cestovní pas a velkým problémem byly i finanční prostředky na přežití v cizině (jediný Masaryk jimi nikdy netrpěl). Podařilo se to až 68letému Josefu Dürichovi, takéž poslanci Říšského sněmu, kterému Kramář poskytl peníze, a on odjel v květnu 1915 do Švýcarska (oficiálně za svou dcerou a zetěm do Španělska).

Masaryk dostal peníze od Šámalova, Scheinera, Beneše z Maffie a od sokolské organizace. Hlavním zdrojem jeho financí byly ale příjmy z prodeje zpravodajských informací svých a Voskovy organizace Britům, sbírky a bazary krajanů v USA. Voska vybudoval pro Masaryka velmi účinnou soukromou zpravodajskou organizaci s informátory v neutrálních, spojeneckých i nepřátelských zemích. Hlavním Voskovým informátorem byl poštovní úředník rakousko-uherského konzulátu v New Yorku, František Kopecký (krycí jméno Zeno), který obstarával dokumenty, zejména pravé cestovní pasy pro Voskovy (Masarykovi) agenty cestující do nepřátelských zemí. Současně dodával cenné informace o rakouských špiónech a agentech centrálních mocností, kteří operovali v USA. Pro zajímavost: paměti Františka Kopeckého nesměly v ČSR vyjít – jejich vydání zakázalo čs. ministerstvo zahraničí v roce 1937 s odůvodněním, že by to mohlo zhoršit vztahy mezi ČSR a Velkou Británií [Kalvoda].

Masaryk udržoval stálé kontakty k určitým osobám v Rakousku-Uhersku, které mu zasílaly informace. Například komorníka rakouského ministra vnitra Julia Kovandu, který se dostával

k přísně tajným dokumentům vrchního velitele rakouských ozbrojených si, arcivéody Fridricha, prostředníkem mezi ním Masarykem byl zpočátku básník Josef Svatopluk Machar žijící ve Vídni. Dalším cenným zdrojem byl rytmistr Vilém Hoppe ze sborového velitelství v Praze, který byl důvěrně zasvěcen do rakouských mobilizačních plánů [Brož]. Masaryk a Voska předávali získané informace Secret Service britskými diplomatickými cestami, Masaryk také přímo. Informace používali i ve své propagandě a k podpoře britské snahy zatáhnout USA do války. Masaryk a Voska dostávali instrukce od Steeda, který se postaral o to, aby vyplácené finanční prostředky od britské tajné služby nebyly prokazatelné – převzal i funkci prostředníka mezi Masarykem a Charlesem Cranem.

Charles R. Crane, americký milionář, přítel Masarykův od začátku století, byl i přítelem a poradcem prezidenta Woodrowa Wilsona. V roce 1912 mu významně finančně přispěl na jeho presidentskou kampaň. U Craneovy rodiny pobýval před válkou ve Spojených státech Masarykův syn Jan, Craneovi o něj také pečovali za jeho pobytu v americkém nervovém sanatoriu, Craneovu dceru Frances Leatherby si v roce 1924 po jejím nezdařeném prvním manželství vzal Jan Masaryk za ženu (po šesti letech se rozvedli). Craneův syn Richard, tajemník amerického ministra zahraničí Lansinga, se po válce stal první vyslancem USA v ČSR, další syn John byl po válce poradcem TGM (placen čs. ministerstvem zahraničí), Muchův portrét druhé Craneovy dcery Josephine jako bohyně Slovanů Slavie sedící v koruně stromu byl na prvních čs. bankovkách. 3. května 1915 se obrátil Masaryk ze Švýcarska přímo na Cranea, žádaje od něj finanční prostředky pro získávání cenných informací, o jejichž charakteru se v korespondenci psát nemohlo. Masaryk předpokládal, že mu Steed vše již vysvětlil. Když žádaná suma (podle všeho se mělo jednat minimálně o 80 tisíc USD) nedorazila (Charles Crane jako politický poradce prezidenta Wilsona, nejvyššího představitele ještě neutrálních USA, se synem Richardem, náměstkem amerického ministra zahraničí, si nemohl dovolit poskytnout převodem peněz důkaz, že pomáhá nepříteli Rakousko-Uherska, a ohrozit tím svoji velmi důležitou roli informátora britské vlády), začal Masaryk peníze urgovat přes Vosku. Napsal mu, že částky, které mu Crane telegraficky poskytuje přes třetí osoby (asi 2000 USD měsíčně), jsou postačující jen pro Masarykovy osobní potřeby, ale nestačí na velkou politickou akci. Craneův právní zástupce Williams pak založil ve prospěch Masaryka v USA bankovní účet, připsal na něj peníze od Cranea a Voska na něj později posílal výtěžky z amerických sbírek.

Masaryk propagandista

Masarykovým hlavním stanem se stal Londýn, kam přibyl v září 1915 se srbským cestovním pasem vydaným vyslanectvím Srbského království v Paříži. Krátce poté ho Seton-Watson uvedl k dvěma úředníkům britské armádní zpravodajské služby, kde jim Masaryk předal informace o rakousko-uherské armádě. Tak si Masaryk vybudoval přímý kontakt k britskému ministerstvu války. Masaryk u Britů posléze docílil, že za Voskovy zprávy platili pravidelně (od května 1916) tím, že jim předložil rozpočet Voskovy soukromé zpravodajské organizace. Voskova organizace měla pro Brity velkou výhodu, protože část Voskových zpravodajců byli američtí státní příslušníci, občané neutrálního státu, kteří se mohli pohybovat všude, a tam, kde to bylo nutné, používali pravé rakousko-uherské pasy, které opatřoval František Kopecký (Zeno) z newyorského konzulátu. V září 1915 přijal Masaryk docenturu v King's College při londýnské univerzitě s pravidelným platem.

Voska se také pilně staral o kompromitaci Masarykových domnělých nebo skutečných nepřátel. Jako naturalizovaný Američan používal krytí jako tajemník Českého národního sdružení v USA a své funkce zneužíval k získávání a rozšiřování (i vymyšlených) kompromitujících materiálů vůči krajanům, kteří si nepřáli rozbít Rakousko-Uherska nebo měli výhrady k Masarykovi.

Voska měl silný, zřejmě nezvladatelný sklon k přehánění a využíval svých styků k šíření britské a masarykovské propagandy. New York Times mu například otiskl zprávu, že dcera Masaryka Alice byla popravena v rakouské vojenské věznici. Když se Masaryk dověděl, že americká vláda na základě této informace intervenovala prostřednictvím svého vyslanectví ve Vídni, které docílilo, že Rakousko-Uhersko bylo ochotno propustit dceru Alici a dovolit jí spolu s matkou odjezd do USA, ihned telegrafoval Voskovi, že jeho manželka a Alice nesmějí v žádném případě opustit Prahu a přijet do Ameriky (WIFE AND ALICE NOT TO AMERICA. MASARYK [Brož]). Mělo to svoje důvody. Britové šířili v roce 1916 pamflet s názvem Rakouský terorismus v Čechách s předmluvou od TGM. V něm se psalo, že rakouský císař „nařídil masové věšení a střílení“, že „rozsudky smrti nad civilisty v Rakousku dosáhly od počátku války 4000; 956 z těchto obětí jsou Češi. Velkou část odsouzených tvořily ženy. Počet popravených vojáků dosahuje několik tisíc“ [Kalvoda]. Ve skutečnosti byli popraveni čtyři čeští civilisté za distribuci propagačních letáků, nebyla odsouzena žádná žena k trestu smrti, po amnestii politických provinilců bylo propuštěno téměř tisíc Čechů včetně odsouzenců k smrti. Masaryk-propagandista tedy dobře věděl, že příjezd dcery a manželky do USA by ho zcela jednoduše usvědčil ze lži. Masaryk také zcela nepravdivě tvrdil, že „rakouská vláda většinu poslanců uvěznila“ [Kalvoda]. Pro zajímavost: Masarykův syn Jan byl vyznamenán za statečnost v boji a povyšen na nadporučíka c. a k. armády.

Kromě českých katolíků v USA nesouhlasili s nepravdivou Masarykovou propagandou i mnozí svobodomyslní Češi. Masaryka usvědčil ve svém časopisu ze lži František Iška, vydavatel a redaktor chicagského Vesmíru. Voska kvůli jeho kompromitaci neváhal vyslat své lidi s pravými rakouskými pasy od Kopeckého do Prahy a Vídni, kde nechali vyrobit podvržené stvrzenky „usvědčující“ svobodomyslného Išku (před válkou obdivovatele Masaryka), že je placeným rakouským agentem. Iška totiž nemohl pochopit diametrální rozdíl mezi Masarykovými názory těsně před válkou a během ní, zejména, co se týkalo zachování Rakouska-Uherska.

19. listopadu 1916 čeští poslanci ve vídeňské Říšské radě odmítl zahraniční odboj Masaryka a jeho druhů a vyzvedli význam c. a k. monarchie pro český národ. V květnu 1917 požadovali Češi přeměnu monarchie na federativním principu, jen velmi málo domácích českých politiků se projevovalo antirakousky [Groulík].

Francouzský špion Beneš

Beneš v druhém roce války (1915) vcestoval pod záminkou své vědecké práce do Švýcarska, vrátil se a při své druhé své cestě do Spřísezenectva se připojil k Masarykově zahraničnímu odboji [Groulík]. Beneš se naučil mnohému přímo v akci, zejména od svého bývalého profesora z Dijonu Louise Eisenmanna, který za války působil ve výzvědné službě francouzského ministerstva války. Beneš se stal jeho zaměstnancem a dodával mu důležité

informace o poměrech v Rakousko-Uhersku a špiónážní zprávy, které dostával z Prahy a Vídni [Kalvoda 3]. Podobně jako v Anglii ve prospěch československého státu působili Steed a Seton-Watson, ve Francii to byl historik Ernest Denis.

Masaryk v Rusku

V květnu 1917 přicestoval Masaryk do Ruska, aby vedl probritskou propagandistickou kampaň pro udržení Ruska ve válce, kterou ho pověřilo ministerstvo války, což bylo hlavním účelem jeho cesty, měl britský pas na jméno Thomas George Marsden – potvrzuje to i britský špión Sommerset W. Maugham, který s ním v Rusku spolupracoval. Masaryk udržoval v Rusku kontakt i s dalšími britskými agenty, jejichž prostřednictvím odesílal do Anglie zpravodajské informace. Aby splnil svůj úkol ovlivňovat ruské veřejné mínění, navštívil osobně vydavatele několika ruských novin [Kalvoda].

V Rusku otiskli Masarykovi v Rusských Vědomostech 17. 10. 1917 zprávu, že Rakousko-Uhersko popravilo 30 až 40 tisíc lidí a že „všichni političtí vůdcové a poslanci v parlamentě, kteří byli Čechy, Italy a j., byli uvězněni a odsouzeni k smrti“ [Kalvoda 3]. Pravdou bylo, že ze 107 českých poslanců ve Vídni byli jen dva, Kramář a Rašín odsouzeni k smrti, pak omilostněni a tři měsíce před tímto Masarykovým lživým tvrzením propuštěni z vězení.

Druhá role, ve které v Rusku vystupoval, byl vůdce československého odboje. V jejím rámci označil mezinárodní kapitalismus a Vatikán jako dva hlavní nepřátele československého odboje (sic), naléhavě vyzýval české a slovenské válečné zajatce k dobrovolné službě v čs. legiích. Agitaci zajatců ke vstupu do čs. armády zahájil Masaryk 6. 8. 1917 cestou po zajateckých táborech. Ve svém proslovu k jednotkám již ustavené české brigády zdůraznil svou činnost válku za boj Slovanstva proti Němectvu (sic), válku Spojenců nazval zápasem republikánského principu s monarchickým (bez ohledu na spojeneckou Velkou Británií, Itálií a Rumunsko!), zdůraznil povinnost veškerého slovanstva postavit se proti němectvu, prohlásil, že „s národem německým není možný mír, s ním nutno bojovat nůž na nůž. Ano, nůž na nůž, až dokonce, což není nelidské!“ [Masaryk 3]. Tak se projevoval pacifista a humanista každým coulem.

Náborová akce nebyla příliš úspěšná, z 250 tisíc českých a slovenských válečných zajatců v Rusku souhlasilo se vstupem do legií pouze 21 760 zajatců, tedy necelých deset procent [Kalvoda]. Koncem roku 1917 měly legie 40 tisíc lidí a to včetně ruských Čechů (s ruským občanstvím) a ruských carských důstojníků.

Masaryk zažil v Petrohradu Velkou říjnovou revoluci. Ale opět se pokusil si přizpůsobit svět svým představám, ignoruje realitu. Pro něj a pro svrženého předsedu ruské vlády Kerenského se nepřítel nacházel na pravici a nikoliv na levici, i když verbálně ještě odsuzoval bolševiky jako německé agenty. Masaryk měl tehdy zájem na slabém Rusku, tj. na stavu, kdy Rakousko-Uhersko jako nárazníková velmoc mezi Německem a Ruskem by kvůli slabému Rusku pozbylo svého oprávnění existence a mohlo být rozkouskováno, aby mohl vzniknout samostatný čs. stát. Chtěl dostat legie do Francie, na západní bojiště – v Rusku po brestlitevském míru bojovat proti Německu a Rakousku nemohly. Nic ho neplnilo větší hrůzou než představa čs. armády pochodující na Petrohrad a cestou přebírající moc. Je totiž

velmi pravděpodobné, že legie mohly Petrohrad dobýt, udržet a skončit tak s celým bolševismem v Rusku hned v počátku. Nevycvičení a špatně vyzbrojení bolševici, kteří měli těžké zbraně jen na lodi Auroře, se nemohli ani trochu měřit s československou armádou, sestávající ze dvou divizí s přibližně 40 tisíci dobře vycvičených vojáků, vyzbrojených děly a podléhajících zkušeným carským důstojníkům [Kalvoda]. Následovali příkazů Masaryka a bojům se vyhli. Masaryk o 13 měsíců později explicitně řekl československé vládě, že pomocí čs. vojáků mohl zachránit Rusko před bolševismem [Boj o směr vývoje čs. státu].

Zajímavé je také sledovat postoj jednotlivých aktérů čs. odboje k bolševikům. Masaryk byl vždy zásadně proti použití legií v Rusku proti bolševikům, Štefánik, Kramář, Dürich, Voska se snažili o pravý opak, Benešovo stanovisko utilitaristicky lavírovalo mezi Masarykovým a spojeneckým, zejména francouzským, ale byl vždy proti boji s bolševiky, pokud Francouzi momentálně nepodporovali opačné řešení. Tehdy Dürich, nacházející se taktéž v Rusku, neměl už téma vliv – Masaryk se Štefánikem ho vyloučili z Česko-Slovenské národní rady a posléze pomluvami zdiskreditovali – Masaryk kvůli tomu, že Dürich chtěl, aby čs. legie bojovaly proti bolševikům, Štefánik z konkurenčních důvodů [Kalvoda]. Dürich neměl, na rozdíl od svých kontrahentů, za sebou tisk (i čs. zahraniční), musel tedy prohrát. Masaryk s Benešem již během války (i po ní) vydávali velké sumy novinářům důležitých zahraničních deníků, aby o nich psali pozitivně.

Masaryk, dokud byl na území Ruska, nikdy nezpochybnil legitimitu sovětské moci a nakonec z Tokia 10. dubna 1918 cestou z Ruska do USA, kde hodlal zajistit lodě pro přepravu legií z Ruska a uznání své Česko-Slovenské národní rady v Paříži, navrhl Spojencům svým skandálním memorandem uznat sovětskou vládu. Štefánik se kvůli tomu velmi rozčílil.

9. listopadu 1917 Masaryk poslal zprávu všem důstojníkům a velitelům čs. sboru, že čs. jednotky nesmějí být žádným způsobem použity v nynějším boji mezi stranami [Beneš]. (Později byly čs. jednotky vinou bolševiků přece jen zataženy do boje, když se je bolševici pokusili na příkaz Trockého odzbrojit.) Masaryk odstranil z legií ruské důstojníky, kteří byli ochotni plnit rozkazy svých nadřízených – tím se stal vrchním velitelem legií on. Ačkoliv tyto jednotky původně složily přísluhu věrnosti Rusku, uznávaly Masaryka za svého vrchního velitele. Situace se nezměnila ani poté, co se legie v Rusku (a v Itálii) staly součástí francouzské armády. Masarykova rétorika obsahovala i výroky tohoto typu: „Budeme k bolševikům naprostě loyálními, neboť my Čechoslováci milujeme Rusko a přejeme si, aby bylo silnou a svobodnou demokracií“ [Masaryk 3]. Kdyby byl dějepis přírodní vědou, dala by se dokazovat, že pozdější zachvácení velké části světa bolševismem umožnil nejen německý generální štáb, který vyexpedoval do Ruska v zaplombovaném vagónu Lenina s jeho druhy, nýbrž velkou měrou i Masaryk. Bohužel, dějepis nezná implikace typu „jestliže A a současně B, pak C“.

Masaryk si rád přisvojoval cizí zásluhy. V roce 1920 na svátek svatého Václava u příležitosti šestého výročí přísluhu původní české Družiny v Rusku prohlásil: „Když jsem přišel do ciziny, uvědomil jsem si, že můj diplomatický zápas bude neplodný, pokud se neopře o ozbrojený odpor mého národa. Proto jsem se rozhodl vás zorganizovat.“ Ve skutečnosti neměl Masaryk s formováním Družiny nic společného. Dověděl se o její existenci teprve, když byla ustavena a poslána na frontu [Lazarevský, Kalvoda].

I v době, kdy se konflikt mezi čs. legiemi a bolševiky rozhořel naplno, domníval se Masaryk, že konflikt byl důsledkem rakouských a německých intrik a mohl být vyřešen mírovou cestou. Byl přesvědčen, že on, revolucionář dovede jednat s bolševiky, neb to jsou spolurevolucionáři. Neuvědomoval si, že jejich cíle jsou diametrálně odlišné. Nechápal podstatu sovětského režimu, ani jeho cíle. Vnímal situaci nikoliv na základě reality, nýbrž svých představ, spíše přání, a to ve svůj prospěch. Ignoroval shodu zájmů Centrálních mocností (Německa a Rakouska-Uherska) a bolševiků. Bolševici potřebovali mír na východní frontě, aby mohli uskutečnit své cíle v Rusku, Německo a Rakousko-Uhersko zase potřebovaly v Rusku bolševickou vládu, aby udržovala Rusko ve stavu vojenské a politické neschopnosti [Kalvoda]. Proč by jinak německý generální štáb posílal ze Švýcarska do Ruska bolševiky v čele s Leninem?

Podle údajů generálního štábů legií měly legie bezprostředně před střetem s bolševiky 51 309 mužů. Z nich pak padlo 1445 [Kalvoda]. To nebránilo Benešovi, aby v oficiálních zprávách Britům a Američanům nezveličoval počet legionářů v Rusku, nejčastěji udával jejich počet mezi 80 a 90 tisíci (Šámalovi do Prahy uvedl 120 tisíc) s tím, že jejich ztráty v bojích s bolševiky činily 40 až 45% (sic). Masaryk byl velkohubější – mluvil rovnou o sto tisících čs. vojácích v Rusku [Kalvoda]. Bojeschopnost čs. legií v Rusku upadala. Zejména jejich morálka byla prachšpatná. 30. 7. 1919 informoval americký vyslanec Morris ve své zprávě z Omska svého šéfa Lansinga diplomatickou mluvou, že „česká armáda není v postavení dovolujícím postup na frontu nebo pokračování v nepřetržitém střežení železnice. Vojsko bude muset být postupně evakuováno do Vladivostoku“ [Kvasnička, Kalvoda].

Masaryk a Wilson

V Tokiu požádal vyslanec USA Masaryka, aby pro prezidenta Spojených států Woodrowa Wilsona sepsal memorandum o stavu Ruska a bolševismu. Masarykovo důvěrné tokijské memorandum určené prezidentu Wilsonovi z dubna 1918, ale Masarykem rozdané i diplomatům spojeneckých zemí, hovořící o tom, že by Spojenci měli uznat bolševickou vládu v Rusku, vyvolalo skandál a nepěkně se mu pak vymstilo v USA, kam posléze přibyl. Úředník vlády USA, který mu uděloval vstupní vízum, se tak zdráhal učinit s odůvodněním, že Masaryk „chce navštívit Washington v zájmu ruské bolševické vlády“, a nadřízeným pak oznamoval příjezd „profesora Masaryka, alias Marsdena, člena bolševické vlády v Rusku“ [Kalvoda 2]. Ve Spojených státech Masaryk přidal k politickému uznání bolševické vlády v Rusku i požadavek ekonomické pomoci bolševikům ze strany USA [Kalvoda 3]. Woodrow Wilson si dal s přijetím Masaryka, přes všechna naléhání jejich společného přítele Cranea, téměř půldruhého měsíce čas. Masaryk jej ale dokázal přesvědčit o svých plánech a tak 24. 6. 1918 schválil americký prezident Wilson memorandum svého ministra zahraničí Lansinga, ve kterém navrhl, aby USA se bez výhrad vyslovily pro samostatné Polsko, Čechy a jihoslovanský stát. Spojené státy ale odmítly uznat Česko-Slovenskou národní radu v čele s Masarykem, kvůli jeho probolševickému postoji. Učinily tak 3. 9. 1918 jako poslední až po francouzském (1. 7. 1918) a britském uznání (9. 8. 1918). Mezitím, když Masaryk viděl, že jeho Česko-Slovenskou národní radu nehodlají USA uznat, oportunisticky otočil o 180 stupňů a v červenci 1918 najednou souhlasil s vystoupením čs. legií na Rusi proti bolševikům, ba začal doporučovat spojeneckou intervenci v Rusku a koncem srpna už přímo vyzýval Spojence k intervenci [Kalvoda 3].

Masaryk předložil 31. 8. 1918 Lansingovi dvacetistránkové memorandum s názvem Uznání Česko-Slovenské národní rady a čs. armády. Není divu, že tento dokument byl po válce v ČSR prohlášen za tajný. Masaryk v něm velkolepě lhal. Pár příkladů. Uváděl, že Česko-Slovenská národní rada byla založena v roce 1915 s plným souhlasem vedoucích českých politických stran. Ve skutečnosti bylo prohlášení Českého (nikoliv Česko-Slovenského) komitétu zahraničního z 15. 11. 1915 podepsáno jen Masarykem a Dürichem a zástupci českých a slovenských krajanů. Kramář byl ve vězení a většina českých poslanců podpořila prohlášení lojality vůči monarchii. Česká družina v Rusku byla organizována českou kolonií a nikoliv v té době ještě neexistující Česko-Slovenskou národní radou, jak v memorandu tvrdil Masaryk. Dále tvrdil, že František Josef I. nechal popravit kolem 30 až 60 tisíc osob – civilistů. Je známo, že jich bylo za války v celém Rakousku-Uhersku popraveno asi tisíc, naprostá většina v Haliči [Kalvoda]. Nepravdivá propaganda bývá za války obvyklá, nicméně Masarykovo lhaní udivuje – na pravdě, jak proklamoval, si přece údajně velmi zakládal.

19. 10. 1918 požádal Masaryk americkou vládu o půjčku pro Národní radu jakožto de facto spoluválčící vládu. Ministr zahraničí USA Lansing však začal zjišťovat, kdo pověřil Masaryka sjednat půjčku ve prospěch dosud neexistujícího čs. státu. Beneš informoval amerického vyslance v Paříži, že Česko-Slovenská národní rada byla založena v únoru 1916, její složení a federální pravidla byly přijaty v 6. 2. 1916 a pravomoce jejího předsedy – Masaryka – stanoveny dekretem z 10. 2. 1916. Nic z toho nebyla pravda, Beneš si to vymyslel a příslušné listiny zfalšoval. Lansinga jako právníka zřejmě napadlo, že dokumenty předložené Benešem mohou být podvržené, a proto 25. 10. 1918 požádal amerického vyslance v Paříži, aby mu poslal jejich ověřené kopie. Nikým neověřené dokumenty dorazily do Washingtonu až poté, co Národní výbor v Praze vyhlásil 28. 10. samostatnost [Kalvoda]. Zajímavé je, že Beneš trpící celý život vášní pro dokumenty, tato svá falza nikdy nezveřejnil.

Budování jmění

Finanční požadavky Masaryka nebyly vůbec skromné. V prosinci 1914 požadoval, aby mu američtí Češi poslali 10 000 dolarů, v květnu 1915 chtěl už 50 000 dolarů, což České národní sdružení nesehnalo, takže do konce roku dostal jen 37 841 dolarů. Teprve jeho požadavek na rok 1916 byl překročen. Výtěžek z amerických sbírek používal pouze Masaryk, aniž kdy někomu z toho složil účty, navzdory tomu, že byly určeny i Dürichovi (americké sbírky byly určeny pro oba poslance Říšského sněmu). Částky, které dostával Masaryk z amerických sbírek, kromě odměn za zpravodajské informace od Britů a částecky od Cranea, byly obrovské vzhledem k tehdejší kupní síle dolaru.

O tisíci dolarů převzatých jím v Praze již řec byla, 3000 dolarů dostal v Rotterdamu (tam měli Britové afiliaci svých tajných služeb), 1250 v Ženevě. Pak se už domů nevrátil a jeho nároky se nedaly krýt ze sbírek Čechů v USA a z odměn od Britů za zpravodajské služby Voskovy organizace. V Americe tedy krajané organizovali v jeho prospěch dobročinné bazary – bazar v New Yorku vynесl 22 000, v Clevelandu 30 000, v Chicagu 400 000 (sic), v Cedar Rapids 25 000, v Texasu 54 000 a v Omaze 70 000 dolarů čistého zisku. České národní sdružení v USA vyhlásilo ve prospěch Masaryka a jeho spolupracovníků tzv. národní daň, která vynesla zisk ve výši statisíců dolarů [Kalvoda].

Masaryk s Voskou se stali zpravodajskými profesionály – nikdy neuveřejňovali své příjmy a výdaje (až na jeden jediný účet ve výši 19 956 USD za Voskovu činnost mezi 23. prosincem 1915 a 14. červnem 1916 – srovnejte Voskovy výdaje za provoz soukromé zpravodajské služby se 68 až 84 lidmi /údaje se různí, uváděný počet lidí byl zcela určitě Voskou značně nadsazen, aby dostal od Britů více peněz do vlastní a Masarykovy kapsy/ za půl roku s příjmy TGM). Dbali, aby původ peněz nebyl vysledovatelný, prali je před nastrčené osoby a organizace. Masaryk 28. 5. 1918, když byl dotázán na shromáždění Čechů a Slováků v Chicagu na původ financí: „Revoluce, při níž by se předkládaly účty, byla by pro děti a ne pro rozumné lidi.“ Nikdy své příjmy z války nevyúčtoval [Kalvoda].

Jaký to diametrální rozdíl oproti jeho kolegovi, poslanci vídeňské Říšské rady Josefу Dürichovi, který po návratu z Ruska vrátil Kramářovi, Švehlovi a Mattušovi 15 tisíc korun, které mu dali v roce 1915, aby mohl odjet do ciziny, a 120 tisíc korun, které obdržel od Kramáře a Švehly na pomoc ruským utečencům! Ačkoliv ho Masaryk a spol. obviňovali z prospěchářství, byl jediný z českých exulantů, který splnil, co ostatní jen hlásali, že totiž nelze brát peníze za práci pro národ. Masaryk, Beneš, Voska, ani Štefánik nikdy nevrátili, co za války dostali, a to ani po odečtení výdajů [Kalvoda]. V ženevském prohlášení čs. poslanců a delegátů Národní rady pražské z 31. 10. 1918 si Beneš nechal podpisy všech přítomných paušálně schválit dodatečně všechny akce pařížské exilové Národní rady za války. Na jeho žádost byla do prohlášení vsunuta pasáž, v níž signatáři schvaluji „politiku a veškerou činnost, jak vojenskou, tak diplomatickou Národní rady československé, přeměnivší se v prozatímní vládu zemí československých, s dočasným sídlem v Paříži, jakož i závazky, jež jménem československého národa se Spojenci a spřátelenými mocnostmi učinila. Současně vyslovujeme jí vděčnost za veliké služby, jež našemu národu prokázala“ [Beneš, Kalvoda]. Tím byla cesta k pozdějšímu zpochybňení činů Masaryka, Beneše a Štefánika za války preventivně zahrazena.

Nepoměr mezi Masarykovými příjmy a výdaji je obrovský. Podle Masarykovy poslední vůle a závěti, sepsané 15. 4. 1917 před jeho odjezdem do Ruska, měl v Praze dluh, v Londýně v bance 1400 liber pro své dcery Alici a Olgu, dva další účty z tzv. amerického fondu a na nich dohromady něco přes 16 000 liber. V březnu 1923 věnoval každému členu rodiny (Charlottě, Janovi, Alici a Olze) po 2 050 000 Kč, Benešovi a jeho manželce po 1 035 000 Kč, celkem 10 250 000 Kč [Kalvoda]. V též roce dal mladému novináři Ferdinandu Peroutkovi 500 000 Kč na založení Přítomnosti [Firt, Kalvoda]. Dlouho také podporoval finančně Jiřího Stříbrného, v němž spatřoval jednoho z nejperspektivnějších politiků [Klimek]. V roce 1925 dal Jaroslavu Stránskému na jeho Stranu práce milion korun (další tučné obnosy dodával Stránskému Beneš [Klimek 4]). Dala by se vyjmenovat dlouhá řada dalších případů.

Benešovy tajné fondy

Během války vybudovali Masaryk s Beneše vlastní tisk s časopisy Nation Tch?que, revue L'Europe Nouvelle, k nim patřil také Denisův Monde Slave; v Londýně začal vydávat Seton-Watson za české peníze The New Europe. Přes ně se šířily patřičně zabarvené zprávy z Rakouska i ze světové politiky, pokud se týkaly zápasu české emigrace, do všech metropolí dohodových, neutrálních i amerických zemí, podporovány Masarykovými, Štefánikovými a dalšími vědeckými, politickými, společenskými a osobními kontakty. To podstatně zvýšilo

dosah a působnost české emigrační propagandy. Její efektivitu zvýšilo zejména spojení s velkým tiskem metropolí, které dokázali čeští emigranti navázat. Pro spolupráci byli získáni významní redaktoři a žurnalisté nebo i vydavatelé novin a časopisů jako v Paříži Le Temps, Journal des Débats, Le Matin, v Londýně Observer a Spectator. Tyto kontakty nebyly po válce přerušeny, nýbrž rozšířeny a používány pro československou propagandu, „spřátelení“ žurnalisté byli dobré placeni z československých financí [Beran 3].

Beneš zaplatil během trvání první republiky z tajných fondů čs. ministerstva zahraničí desítky milionů korun zahraničním časopisům, novinářům a dalším jednotlivcům, aby pochvalně psali o Masarykově, o něm a o politice čs. státu. Jen část z toho pocházela ze státního rozpočtu. Například Štefanu Osuskému, čs. vyslanci ve Francii, poslal Beneš na tyto účely v roce 1922 401 600 franků, aby v roce 1927 už to bylo 746 tisíc franků a v roce 1938 franky v hodnotě 3 346 534 korun, z posledních dostal Osuský k dispozici pro korumpování franky za dva miliony. Henry Wickham Steed dostal z Benešových fondů deset tisíc liber (cca. dva miliony korun) pro svůj časopis Review of Reviews, pak dostával dva roky tučné honoráře (až 100 000 Kč) za ještě nenapsané články, atd. [Urban, Kalvoda].

Ministerstvo zahraničních věcí subvencovalo z tajných fondů vydávání zahraničních časopisů a novin, které otiskovaly oslavné články na pana ministra zahraničních věcí a později prezidenta Edvarda Beneše ve Francii, Anglii, Švýcarsku, Jugoslávii, Rakousku a jinde. Například do září 1930 se vydalo vídeňskému „tiskovému fondu“ přes tři a půl milionu šilinků, v roce 1931 dostala bělehradská Pravda subvenci ve výši padesáti tisíc korun. Vyplácely se odměny redaktorům Daily Guardian, Sun and Daily Telegraph, Evenings News, Labor Daily a podobně. MZV se v roce 1928 zavázalo krýt schodek francouzského časopisu Le Monde Slave do výše 380 tisíc franků ročně, subvence dostávaly Liberté, Paris Soir, Temps, Paris National, Journal des Debats a podobně – celkem jich ve Francii bylo třicet. Ruský historik Miljukov, přítel Masaryků a Benešův, obdržel touto cestou např. v roce 1930 260 000 Kč, v roce 1931 200 000 Kč a v roce 1932 400 000 Kč. Beneš dostával státní peníze také rovnou do rukou, aniž uvedl, na co je potřebuje. Podle stvrzenek jím podepsaných převzal například jen během roku 1934 4,5 milionu korun [Kalvoda 3].

Původ peněz, kterými po válce disponoval Masaryk a Beneš, není dodnes zcela jasný. Kromě výše uvedených zdrojů (sbírky a bazary krajanů, odměny za Voskovu zpravodajskou činnost, půjčky ještě neexistujícímu Česko-Slovensku) se nabízejí pouze dvě další možná vysvětlení: peníze pocházely z hospodaření čs. legií za jejich pobytu na Sibiři, popřípadě z části ruského carského pokladu. Historik Z. Sládek [Klimek 2] prokázal, že Masaryk dostával desetimilionové provize od Legiobanky za zásahy v její prospěch „k účelům všenárodním“ (souvislosti viz níže).

Beneš si potrpěl na luxus, který měl naznačovat jeho vysoké postavení. V Paříži si za války k bytu pronajal hned dva tenisové kurty, po válce si nechal zařídit i svá soukromá sídla nábytkem a obrazy ze státních zámků a sbírek. Obyvatelstvo ČSR nelibě neslo jeho zvyk si nechat tisknout jídelní lístky ke obědům a večeřím doma státní tiskárnu na drahém papíře a to i tehdy, jednalo-li se o zcela soukromou večeři ve dvou. Na druhou stranu byl skrblík. Stříbrný popisuje, že Beneš zapomínal dávat obsluze spropitné, takže za něj musel diskrétně zaskakovat [Klimek].

Zametání stop

Je velmi pravděpodobné, že Masaryka nechaly rakouské úřady po vypuknutí války odejet do ciziny, předpokládajíce, že Masaryk bude dodávat vídeňské vládě cenné informace, že bude v zahraničí fungovat jako informátor – že jej zverbovaly pro špionáž. Vycházely zřejmě z Masarykova postoje v aféře Karla Švihy a z jeho slibu věrnosti bývalému ministerskému předsedovi Ernestu von Körbel. Nic z toho se nedá prokázat, protože sotva bylo počátkem listopadu 1918 sjednáno příměří, Voska se svou zpravodajskou skupinou přibyl do Vídně a zcela protiprávně odvezl z policejního archivu vídeňského ministerstva vnitra všechny spisy ve třech plně naložených železničních vagónech do Prahy, kde je prohledaly desítky historiků a úředníků [Irwing-Voska]. V únoru 1919 pak Voskovi lidé ilegálně vyvezli autem do ČSR soukromé dokumenty habsburské rodiny. Aby se vyhnuli celní prohlídce ze strany rakouských financů, přejeli hranici bez zastavení vysokou rychlostí. Zavinili pohraniční incident – stříleli po nich [Voska]. Ukradené spisy z policejního archivu ministerstva vnitra muselo Československo s omluvou později Rakousku vrátit. Lze však s pravděpodobností hraničící s jistotou předpokládat, že veškeré materiály kompromitující Masaryka a Beneše byly odstraněny, zřejmě zničeny. Naopak ostatní, týkající se politicky činných lidí, nebyly Rakousku vráceny, nebo byly alespoň ofotografovány a pak používány k nátlakům vůči nim, pokud se stali Masarykovi nebo Benešovi nepohodlnými.

Kromě toho všechna Masarykova memoranda z 1. světové války zůstala tajná až do skončení 2. světové války [Kalvoda 3].

Ruský imperiální poklad

Začátkem roku 1918 nařídila sovětská vláda evakuaci části (hovoří se o jedné třetině) ruského carského pokladu z moskevského a tambovského trezoru do Kazaně, kam 6. 8. 1918 dorazily čs. jednotky a pokladu se zmocnily [Sládek]. Náčelník finanční správy čs. vojsk v Rusku, později ředitel Legiobanky František Šíp a další již předtím hledali cesty, jak se zlata zmocnit. Šíp chtěl zcela oficiálně zabrat 2000 pudů (1 pud = 16,38 kg) zlata, které chtěl použít jako základ k emisi čs. měny [Sládek 2]. Důstojníci Karel Kutlvašr a Josef Jiří Švec ignorovali zákaz velitele volžské fronty Stanislava Čečka, že mají bránit důležitou železniční křižovatku v Samaře, protože riziko, že výpadem do 150 km vzdálené Kazaně k zabránění ruského carského pokladu mohou být jednotky zničeny, bylo vysoké, a pro poklad se vydali [Weikert].

Píše se: „Když Čechoslováci, požádání samarskou vládou Komitétu členů ústavodárného shromáždění, převzali po pádu Kazaně ochranu ruského zlatého pokladu, bylo třeba k jeho dopravě sta vagónů. Po třinácti měsících stačilo už pouhých dvacet osm. A k tomu ještě, navzdory přísným opatřením, se v noci na 12. ledna ztratilo třináct bedniček zlata. Zrána 1. března 1920 se v Irkutsku objevili první vojáci rudé armády a ještě téhož dne byla utvořena smíšená rusko – československá komise, která měla předat státní poklad úředníkům sovětské vlády. Členové komise spočítali, že jeho obsah je uložen v 5143 bedničkách a v 1678 vojenských tlumocích“ [Sak]. Tyto údaje potvrzuje i A report (čtrnáctideník Ministerstva obrany ČR – www.army.cz/avis/areport2005/ar5str.pdf). Co bylo obsahem oněch bedniček a tlumoků v předávacím protokolu není uvedeno.

Carský poklad, který padl v Kazani Čechoslovákům do rukou, obnášel: 61 500 pudů zlata v různé formě, k tomu stříbro, drahé kovy (platina, iridium, osmium), diamanty, drahokamy a celé bedny (několik železničních vagonů) platných rublových bankovek a taktéž štočků na jejich výrobu. Čechoslováci pak penězi platili za zboží a dokonce si peníze s nejvyšší pravděpodobností sami tiskli. Měli tiskárnu ve vlaku, instalovanou napevno ve vagónech. V literárních pramenech najeznete pečlivé součty, co všechno vytiskli (bankovky v tom nejsou), ale je zřejmé, že později, v Irkutsku, nestačili před odevzdáním ruského pokladu tisknout (co, to už se nepíše), protože si pronajali další tři tiskárny ve městě, včetně tiskárny gubernie, což před tím nikdy neučinili. Povinností legionářských grafických dílen I.O.O., jak se nazývaly, s 80 lidmi stálého personálu (sic), přitom bylo tisknout deset tisíc exemplářů legionářského Čs. Deníku [Medek].

Málo je známo, že s ruským imperiálním pokladem padl v Kazani do rukou Čechoslováků i státní poklad rumunský, který se už nikdy nenašel, zmizel beze stopy. Poklad převezený do Samary byl při evakuaci naložen do tří vlaků po 40 vagónech [Weikert], tedy do 120 vagonů. Jiné zdroje hovoří o 80 nebo 100 vagónech [Sychrava, Sak]. Kutlvašr a Švec byli povýšeni. Snahu Františka Šípa o získání měnového zlata pro ČSR údajně překazil tehdejší náčelník štábů československých vojsk na Rusi Diterichs, který ruský imperiální poklad vydal omské vládě. Posléze vláda v Omsku přešla do rukou admirála Kolčaka. 8. listopadu 1919 musel Kolčak Omsk vyklidit před bolševiky a ustoupit na východ. Před Irkutskem na naprostu přehledné trati k havárii vlaku s ruským carským pokladem – najel na něj ze zadu jiný vlak jedoucí stejným směrem. Protože železniční magistrála byla v rukách čs. vojsk, je havárie mimořádně podezřelá, vypadá jako zinscenovaná. Oficiálně při ní zmizelo ze 124 bedniček se zlatem osm. Celkový počet bedniček zřejmě neodpovídá skutečnosti, protože svědkové vypověděli, že se zlato válelo po dlouhém úseku zcela volně vedle trati a čekalo, až je někdo sebere [Na vlastní oči]. Pak se carský poklad opět dostal pod československou kontrolu 24. 12. 1919, kdy se Kolčak s pokladem uchýlil pod ochranu československých legií [Sládek 2]. Podle jiného zdroje nařídil nejvyšší velitel spojeneckých vojsk na Sibiři generál Maurice Janin, aby československé legie převzaly i ochranu Kolčakova vlaku [Motl].

Již v červnu 1919 dostal člen poselství do Ruska dr. Blanda od ministra financí ČSR Aloise Rašína instrukci, že celý carský poklad má být dopraven „za každou cenu“ do ČSR. Obdobně instruoval legie v Rusku z Paříže i Beneš. Oficiální záměry s carským zlatem byly podle Benešovy odpovědi na parlamentní interpelaci Lodgmanovu a jeho druhů ze 4. 6. 1925 k ministru zahraničních věcí ČSR tyto: „Kolčakovo zlato má být vzato pod ochranu spojeneckých vojsk a že má být dopraveno do Vladivostoku, kde mělo být tak dlouho, dokud spojenecké vlády v souhlase se zástupci ruské vlády nerozhodnou o jeho konečném určení“ [Lodgman, Beneš 3].

5143 bedniček a 1678 vojenských tlumoků bez udání jejich obsahu bylo nakonec předáno bolševikům Lvem Prchalou 1. 3. 1920 po odjezdu posledního vlaku s legionáři směrem Vladivostok v 18 železničních vagónech (některé zdroje hovoří o 28 vagonech, ale v předávacím protokolu, uložený v archivu MZV ČR je napsáno: „deset vagonů amerických a osm továrních“ [Na vlastní oči, Beneš 3]). Celková hmotnost byla odhadnuta na 18-20 000 pudů, tedy na cca jednu třetinu původní hmotnosti [Weikert]. V televizním pořadu TV NOVA Na vlastní oči se uvádí, že v Kazani padlo do rukou Čechoslovákům carské zlato v hodnotě 800 milionů USD (o jiných drahých kovech se pořad nezmínil), aby v Irkutsku předali zlato

do rukou bolševiků už jen za 210 milionů USD – správně má ovšem být: v této hodnotě převzali legionáři zlato od Kolčaka [Lodgman].

Kolčak zlatem z pokladu ručil za půjčky peněz od vlády anglické, francouzské a japonské a částečně angloamerickým bankovním firmám Baring Brothers a Kidder Peapody & Comp. ve výši 30 milionů jenů a asi 49 milionů dolarů. Další část pokladu poslala Kolčakova vláda dne 15. května 1919 do Vladivostoku, aby jím zaplatila nákupy v cizině. Zásilka byla zadržena kozáckým generálem Semenovem, jenž v roce 1925 přešel k bolševikům, byla částečně uložena v Čitě ve východní Sibiři. Proslýchá se, že 150 milionů zlatých rublů později plnomocníci Semenovi převezli do Šanghaje, kde prý toto zlato bylo uložili v pobočce jedné ruské banky. O dalších osudech této části ruského zlatého pokladu není nic známo [Lodgman]. Podle textu článku z Osteuropäische Korrespondenz č. 11/1925 citovaného v Logdmanově interpelaci [Logdman], se měli Čechoslováci 7. 12. 1919 zmocnit části zlatého pokladu naloženého v Kolčakových vlacích a ujet s ním do čínského Charbinu. Pak také dává smysl skutečnost, že v Charbinu prodávali v roce 1920 Čechoslováci zlato v takovém množství, že způsobili obrovský propad jeho ceny – zlato bylo k mání za babku [Na vlastní oči, Lodgman].

Podle Lodgmanovy poslanecké interpelace ministra zahraničí Beneše se dovezlo do ČSR ruské carské zlato za 32,5 mil. USD, což Beneš popřel [Beneš 3]. Hodnota carského pokladu, která zůstala v rukou Čechoslováků byla pravděpodobně vyšší, ale nic z toho nelze prokázat. Že nic z něho nezcizili, už vůbec ne. Legionář, lékař a spisovatel František Langer napsal, že do ČSR se dostalo ruské zlato v hodnotě 500 milionů Kč. Ruští historikové Gak, Dvoranov a Papin v časopisu Istorija SSSR č. 1/1960 tvrdí, že českoslovenští legionáři uloupili z ruského imperiálního pokladu 30 563 pudů cenností ve zlatě v ceně 651 532 117 rublů 86 kopejek. Ostatní drahé kovy a kameny, šperky z nich a bankovky v tom nejsou zahrnutý [Motl]. Zřejmě se o tom, kolik z ruského imperiálního pokladu uvízlo za nehty československému státu a jednotlivým Čechoslovákům, už víc nedovíme.

Drancování Sibiře, Legiobanka, Centrokomise

Velení čs. legií na Rusi vytvořilo zvláštní orgán týlového vojska: Technické oddělení, ve zkratce TECHOD. Šlo o obchodní a podnikatelský orgán, který vlastnil a řídil sibiřské doly, obchodoval se surovinami, nakupoval ve velkém drahé kovy, především platinu, surovou vlnu, kožešiny, kaučuk a podobně. Duší tohoto podnikání byl šéf finančního odboru politického vedení legií František Šíp. V archívu se zachoval jeho dopis z 5. 11. 1919, adresovaný čs. vojenskému velení: „Vzhledem ke zdejším celním poměrům jest nutno, aby nás známý kovový poklad byl co nejdříve poslán do Vladivostoku, dokud jest zde TECHOD, který obstará nalodění a dopravu domů“ [Motl].

V jednom z dokumentů štábů 1. divize se píše o utajovaném převozu 750 beden na lodi Sheridan z Vladivostoku do Terstu. K tomuto převozu došlo v létě 1920. Z Terstu byl tento náklad přepraven do Československa v sanitním vlaku – pod postelemi vojáků označených za duševně choré [Motl].

Uchoval se i další, velmi zajímavý dopis Františka Šípa (později se stal hlavním ředitelem

Banky československých legií v Praze – Legiobanky). Dne 13. 4. 1920 svému strýci napsal: „.... ulovil jsem v té době nějaké zlato, měli jsme chlupy na několik vagónů stříbra, ale nepodařilo se nám včas dostat lokomotivu. Zlato jsem přirozeně kupoval pro účet Legiobanky v drobných partiích a počínám Ti ho posílat. Zatím pošlu tři bedničky různými loděmi...“ [Motl].

Dne 18. 11. 1918 (podle jiných pramenů již 3. 8. 1918) vzniká na Sibiři Banka čs. legií (uváděná i pod názvy: Banka čs. legionářů, Legiobanka, Legionbanka) s kapitálem ve výši 18 mil. francouzských franků a pohlcuje československou Vojenskou spořitelnu se 7,5 mil. rublů kapitálu. Oněch 18 mil. franků základního jmění byly údajně doplatky pro čs. legionáře v Rusku, kteří byli součástí francouzské armády a brali žold ve francouzských francích[Sládek 2]. Vojáci z doplatku neviděli ani centim. Legiobanka měla pobočky ve Vladivostoku, Charbinu, Tokiu, Šanghaji, Manile, Singapuru, Terstu a nakonec i v Praze. Jejím šéfem se stal František Šíp. Jen v Rusku měla 245 zaměstnanců [Weikert]. Organizace zřízená v Rusku Legiobankou, tzv. Centrokomise (za svou dobu existence měla tři oficiální názvy, z nichž poslední byl Československá ústřední hospodářská komise ve Vladivostoku, jako Centrokomise se podepisovala pod telegrafní depeše) měla ještě více poboček po světě než Legiobanka a skupovala veškeré zboží vyráběné v okolí trati transsibiřské magistrály (za peníze v bednách z ruského imperiálního pokladu, natištěné bankovky ze štočků, prodané zlato) v podstatě za babku, protože se firmy se bály rekvizice zboží ze strany čs. legií, a obchodovala také se zbožím na celém světě. Čs. vojsku na Rusi podléhaly i četné továrny a závody kolem transsibiřské magistrály, včetně dolů a hutí, které pro ně vyráběly. S jejich výrobky Legiobanka a Centrokomise dále obchodovaly – proto tolik afiliací Legiobanky a Centrokomise po celém světě. Jen ve Vladivostoku zaměstnávala Centrokomise 301 osobu [Medek]. První větší její transakcí byla bavlna – zisk činil 100 milionů korun (sic).

Zboží se odesíralo z Vladivostoku najatými loděmi (na přelomu listopadu a prosince 1919 jich např. odplulo osm). Jaké zboží přepravovaly do vlasti legiemi zakoupené zaoceánské parníky Legie I a Legie II (podle Peroutky [Peroutka] byly čtyři, podle Sacharova [Spahn-Sakharow] jen jedna) mezi Vladivostokem, Hamburkem, Cherbourgem a Terstem, není známo. Zřejmě byly koupeny i za účelem utajit náklad před cizími zraky. Transport z evropských přístavů po železnici do ČSR se děl v pečlivě zaplombovaných vagónech [Weikert, Sládek 2]. Zisky z obchodů Legiobanky a Centrokomise zřejmě značně převýšily hodnotu části zlatého carského pokladu, který se podařilo Čechoslovákům uzmout. Legie například také zabavily měď, kterou kupili předtím Britové a drancovaly na Sibiři soukromý majetek. Nakonec i státní: „mnoho vagónů československého státního majetku vykradeno našimi vojáky“ (čs. legionáři), „čímž vzniká republike škoda mnoho milionů“ [Sládek 2].

Finanční správa čs. vojsk na Rusi dala Centrokomisi k dispozici kapitál Vojenské spořitelny [Medek], tj. doplatky žoldu za rok 1919, spořitelní vklady a fondy, zejména invalidní fond (podle Sládka – viz výše – to nedostala Centrokomise, nýbrž Legiobanka). Centrokomisi podléhaly i četné legionářské kooperativy (výrobní družstva), mezi nimi i továrna na uzeniny a vyhlášená restaurace ve Vladivostoku. Centrokomise byla pověřena likvidováním majetku čs. armády na Rusi, najímal i lodě pro přepravu zboží vojáků do ČSR (12 pronajatých lodí s tonáží přes 100 tisíc tun přepravilo cca 10 tisíc čs. legionářů), které zpět z Terstu přivážely do Vladivostoku zboží k dalšímu obchodování. Celkem dovezla Centrokomise do ČSR zboží za více než miliardu korun (sic), do dalších zemí za několik set milionů. Pronajaté lodi

Centrokomise pronajímala dále jiným státům pro repatriaci svých zajatců – Německu, Rakousku, Maďarsku a Červenému kříži v Ženevě [Medek].

Představu, jaké majetky musely padnout do rukou Čechoslováků, navozuje též soudní proces v sovětském Rusku s Centrokomisí a jejími správci v listopadu 1923. Zbylé zboží v tamějších skladech Centrokomise, které se nestačilo vyvézt, propadlo ve prospěch sovětského státu a Centrokomisi byla vyměřena pokuta ve výši 2,6 mil. zlatých rublů za porušování celních předpisů. V oficiální bilanci Čs. ústřední hospodářské komise se odhaduje, že ztráta jen na zabaveném zboží v Rusku v souladu s rozsudkem (bez pokuty) činila 68 milionů korun [Sládek 2].

Čechoslováci bezohledně vyměnili 7. 2. 1920, admirála Kolčaka a členy jeho vládního kabinetu, kteří se uchýlili 4. 1. 1920 pod jejich ochranu s polobolševickým revolučním výborem v Irkutsku, kde měli bolševici převahu, za možnost odjezdu směrem Vladivostok – za Irkutskem byly tunely bolševiky preventivně zaminovány. Ve smlouvě o příměří, podepsané 7. 2. 1920 se taktéž zavázali, že nikoho z Kolčakovovy armády rozptýlené podél trati Irkutskem nevezmou s sebou (ti se probíjeli na východ pěšky, čs. legionáři na ně z vlaků plivali [Kalvoda 3]) a že odevzdají ruský imperiální poklad irkutskému revolučnímu výboru. Vrchní velitel čs. legií v Rusku, generál Maurice Janin sice nedal pokyn k vydání Kolčaka, ale smlouvou legií s irkutským výborem dodatečně schválil [Kovtun]. Čs. legie zamezili ruským jednotkám zahynulého generála Kappela pod velením Sergeje Vojcechovského (ruský důstojník přidělený k čs. legiím, rodilý Rus, pozdější čs. generál, v roce 1945 zavlečený z Prahy do Gulagu, kde zahynul), které se přibližovaly k Irkutsku, osvobodit Kolčaka. Po odjezdu posledního čs. vlaku směrem na východ předali bolševikům oněch 18 vagónů s ruským imperiálním pokladem.

Týž den, kdy podepsali s bolševiky smlouvu o příměří, byli Kolčak a mnozí další zajatci zastřeleni, protože se revolucionáři báli, že by je přece jen mohly osvobodit jednotky Kappelovy. Kolčak zemřel s výkřikem: „Spasibo vam, čecho-sobaki!“ (Děkuji vám, čeští psi! Čecho-sobaki je pendant k termínu čecho-slovaki.) Výraz čecho-sobaki Sibiřané (sibirjaci) znají dodnes.

Československé vojsko oficiálně přivezlo z Ruska tři železníční vagóny stříbrných mincí, které dostalo od samarské vlády a deset pytlů stříbrných mincí od jenisejského kozáctva. Za ně stržila Legiobanka přes 42 mil. Kč. Legiobanka nakupovala platinu a jiné drahé kovy. Oficiální odhad zní, že za prodané drahé kovy dostala několik desítek milionů korun, nejméně 50 mil. Dále se z Vladivostoku do ČSR oficiálně vyvezlo 4769 tun bavlny, 286 tun vlny, 23 tun velbloudí srsti, 8884 tun čisté mědi, 334 tun kaučuku, 150 tun hovězí kůže, 540 tun lněného semena, 650 tun kebrače (druh tvrdého tropického dřeva), 10 tun pepře, atd., atd. [Sládek 2]. Komodity dokládají, že Legiobanka a její dceřinná Centrokomise pilně obchodovaly s celým světem. Přitom se jim z ČSR nemohl vracet kapitál z prodeje dodaného zboží, neb v ČSR panovaly přísné devizové předpisy pro jeho vývoz. Ergo, musely mít k dispozici obrovský finanční kapitál. Čechoslováci na Sibiři měli tolík prostředků, že zcela vážně pomysleli na odkoupení bajkalské oblasti pro Československo po vzoru Aljašky Spojenými státy [Weikert].

O tom, že část z ruského carského pokladu přibyla i do ČSR, svědčí implicitně i slova Karla

Kramáře, pronesena jeho bezchybnou ruštinou v prosinci 1921 k studentům Karlovy univerzity, dětem ruských emigrantů: „Draží ruští přátelé, vy, část ruské inteligence, která se z vůle osudu ocitla za hranicemi, určitě si kladete otázku, proč jsme my, Češi, projevili účast s vaším osudem a rozhodli se, abyste u nás získali vzdělání. Vám, lidem intelligentním se to může zdát podivným a určitě vás budou trápit myšlenky, jak je možné, že žijete z našich prostředků, které vám my, česká vláda, dáváme jako jakousi almužnu... Mohu vás ujistit, že vám to nedáváme jako almužnu, ale splácíme vám, to znamená Rusku, jen nepatrnou část toho dluhu, který jsme dlužni vaší vlasti. Detaily a podrobnosti nemohu a ani nemám právo vám říci či vysvětlit. Věřte mi ale – když dostáváte naši materiální pomoc, dostáváte ji ze svého“ [Clementis]. Nakonec to nepřímo dosvědčují i ruské vzdělávací a kulturní objekty v Praze postavené mezi válkami.

Osobnost Masaryka a Beneše

Masaryk a Beneš se lišili nejen věkově, nýbrž i svými názory na svět. Masaryk dokázal připustit, že se dopouštěl taktických chyb a v diplomatické činnosti improvizoval [Masaryk 2]. Toho Beneš schopen nebyl a chlubil se, že hlavním důvodem úspěchu zahraničního odboje bylo, že „dělal vždy politiku vědomě vědecky“ – filozofii, sociologii a vědeckou metodiku aplikoval soustavně na politické problémy [Kalvoda].

Přesto měli mnoho společného. Oba měli silnou tendenci zaměňovat politické iluze za realismus a střízlivost, což dokládá Masarykův postoj k bolševikům a Benešovo okouzlení Společností národů, spojeneckými smlouvami a později Stalinem. Oba, Masaryk a Beneš definovali český národ jako výsledek kmenového společenství; pojem politického národa jim byl cizí. Ve svých spisech podřízoval Masaryk politiku etice – v praxi se tím vůbec neřídit. Nevyšší morální hodnoty, jako je například obrana pravdy, byly Masarykovi cizí [Kalvoda].

Masaryk, Beneš, Štefánik a Voska byli špióni, Masaryk a Voska britský (Voska později také americký), Beneš a Štefánik francouzští. Morálka, jakou praktikují špióni, není, jak známo, morálkou etického člověka, který nelze a nic nezatajuje. Tedy jejich politická praxe bývala často amorální, ba nemorální a v přímém rozporu s jejich vyhlášenými etickými principy a demokracií, zejména nápadné je to u Masaryka.

Masaryk byl chladný člověk, bez zjevných emocí. Rád jezdil na koni, ale k němé tváři jej nevázal žádný cit. Když zchromil koně, prostě ho vyměnil a o jeho další osud se nestaral – byl mu prostředkem k vlastní tělesné svěžestí [Klimek]. Masaryk převzal do svých služeb bývalého komorníka císaře Františka Josefa (nabízí se otázka: proč zrovna jeho?). Ten si pak stěžoval: Jen kdyby se pan prezident jednou usmál a ztratil s ním jediné slovo! Už rok mu otvírá dveře a on se ani jednou nezeptal, jak se mu daří, to císař pán byl v tomto ohledu jiný [Klimek]. Franz Josef I., když vešel k němu do místnosti, vždy smekl a poprosil jej o to či ono [Groulík]. Masarykův majordom Felix Nevřela, bývalý legionář vzpomíná na Masarykovy rozkazy beze slov, jen pohybem ukazováčku a dodává: „Za sedmnáct let služby prezidentovi slyšel jsem ho jen jedenkrát vyslovit pochvalu a to ještě tak nepřímo, rozuměj nikomu konkrétnímu, neadresovanými slovy: „Hm, tož to je pěkné““ [Klimek]. I s pracovníky Kanceláře prezidenta republiky jednal Masaryk velmi odměřeně. Referovali mu vlastně v pozoru a též náčelník Vojenské kanceláře prezidenta republiky Otakar Husák vzpomínal, jak

si musel stále uvědomovat, kdy má s hlášeními skončit podle Masarykových gest – dva vztyčené prsty, pohyb špičky nohy přehozené přes koleno nebo utkvělý pohled znamenaly: „Dost!“ [Kalvoda, Husák].

Neshody

Jako Masaryk a Štefánik nesnášeli Düricha, neměli se rádi Štefánik a Beneš. Zejména Beneš byl žárlivostí vůči Štefánikovi, posléze pomstychtivostí, přímo posedlý. Byl schopen tři hodiny rozkládat o „tomto astronomovi, jenž se domnívá být vojákem, tomto rolníkovi, který se považuje za aristokrata, tomto politikovi, který se pokládá za génia, ale ve skutečnosti je pouhým popletou“. Beneš totiž nedokázal bez závisti pozorovat auru, kterou byl Štefánik obklopen. Nutno dodat, že Štefánik mu to oplácel krátkými poznámkami o Benešovi jako „o prvořadém socialistovi, papírovém revolucionáři a pokřiveném diplomatu“ [Kalvoda]. Oba, Beneš i Štefánik, aspirovali na post ministra zahraničí, na nějž Masaryk, bez konzultace s kýmkoliv, jmenoval Beneše. Korespondence mezi Masarykem a Benešem prozrazuje, že se chystali Štefánika odsunout na nějaký diplomatický post [Kalvoda]. Kdyby k tomu došlo, mohlo by se stát, že by výbušný Štefánik promluvil o jejich činnosti za války, kterou pečlivě tajili před jinými.

Podle dvou zaznamenaných svědectví, měl Beneš prohrát za války ve Francii v ruletě vysoké sumy z jemu svěřených peněz, o čemž psal i list Le Petit Parisien. Na schůzce ve Švýcarsku trval Štefánik na Benešově vysvětlení. Beneš zrudl a odspěl odpověď. Štefánik tehdy prohlásil, že to po válce vyjasní národní soud doma [Ludvík]. Ovšem, představit si asketického Beneše, jak prohrává velké obnosy v ruletě, vyžaduje nadměrnou dávku fantazie. Nicméně, ona svědectví patří do orální historiografie. Beneš v důvěrném dopisu Rudolfa Markovičovi z 9. dubna 1919 napsal: „Se Štefánikem jsem měl konflikt. Je třeba, abyste to věděl, ale je to jen pro Vás. Je mezi námi konec – myslím úplně“ [Dúrica]. R. Markovič se pak stal čs. vládním komisařem pro Zvolenskou župu.

Hypotézy, které nelze prokázat

4. května 1919 se Štefánik vracel italským vojenským letadlem do vlasti, na letiště Vajnory u Bratislav. Zahynul těsně před přistáním, při zřícení letadla z malé výšky. S československými vojáky, kteří se zúčastnili sestřelení jeho letadla a nedrželi jazyk za zuby, byl ještě v roce 1919 zahájen nevěřejný soudní proces. Již po prvních policejních výsleších začali náhle umírat. Při přeletu letadla nad kasárny totiž na rozkaz vystřelili na letadlo letící asi ve stometrové výšce salvu z pušek a pak páliли jednotlivě. Letadlo začalo hořet. „Dostali jsme rozkaz, že přiletí nepřátelské letadlo a že ho musíme sestřelit“. Dav, shromážděný na letišti, hluk střelby také slyšel. Dva z oněch vojáků, Jiří Forman z Plzně a Oldřich Fořt z Litomyšle, zpozorovali, že jsou předmětem státního zájmu a raději se spasili v témže roce útěkem do Francie, kde se živili tapetováním a malováním pokojů. Vrátili se zpět do vlasti až po odletu Beneše do Anglie na podzim roku 1938. Zjistili, že z jejich kolegů jsou v ČSR naživu jen dva, kteří udrželi jazyk za zuby. Hned v květnu 1945 byli všichni tito poslední čtyři bývalí vojáci zatčeni a odsouzeni na 16 a 20 let vězení [Ludvík]. V oficiálním protokolu vyšetřování havárie letadla se Štefánikem se uvádí jako příčina náhlý poryv větru při přistávacím manévr. Štefánik byl nalezen dál od ztroskotaného letadla než italští letci, takže

spíše z letadla vyskočil kvůli plamenům, než byl při pádu vymrštěn. Vyskytla se i vážně míněná tvrzení, že italští letci vezli s sebou Štefánikovu mrtvolu, protože byl v Itálii zavražděn, nebo že Štefánik při pádu třímal pevně v rukou originál Pittsburské smlouvy. Jakákoli jiná verze smrti Štefánika než oficiální, se dnes nedá dokázat.

Další, kdo se pravděpodobně sháněl po penězích přivlastněných si Masarykem, Benešem a po devizách Legiobanky a Centrokomise pro československý stát, avšak neveřejně, byl první ministr financí ČSR Alois Rašín. Rašín byl právník, ekonom-samouk. Jeho nationalismus nepřipouštěl kurs koruny vůči světovým měnám než vysoký – pokles hodnoty koruny považoval za národní potupu (navzdory jeho přání k velmi výrazné devalvacii koruny později došlo). Jako ministr financí vyznával politiku vyrovnaného rozpočtu, nechtěl stát zadlužovat, obával se inflace. Činil tak různými způsoby, zejména rigidně střežil výdaje. Oddělil čs. měnu od rakousko-uherské okolkováním (po dobu kolkování i uzavřením hranic) a uchránil ji tak před devalvací, neb rakouská tiskárna tiskla nové peníze bez jakýchkoliv omezení. Málo se ovšemví, že polovinu okolkovávaných bankovek zabavil – majitelé je museli při kolkování poskytnout státu jako půjčku za neslýchaně nízký úrok 1% [Peroutka] – stát je tím stáhl z oběhu. Tím a vysokým kursem koruny Rašín velmi poškodil čs. hospodářství, protože investorům pak léta scházel vlastní kapitál na investice, tedy i na technický rozvoj, čs. banky měly velmi málo volného kapitálu nazbyt, takže nepůjčovaly, směnečný kurs koruny bránil vývozu zboží. Dá se tedy říci, že výrazně zbrzdil rozvoj čs. průmyslu a hospodářství na více než desetiletí a snížil tím už tehdy nevalnou konkurenceschopnost a technickou úroveň průmyslu (po průmyslovém zboží byla před válkou v zemích rakousko-uherského mocnářství velká poptávka, prodalo se vše, na rozdíl od Německa scházel tlak k inovacím). Byl tak neochotný vydávat devizy, že například odmítal podepsat jejich uvolnění pro nákup lokomotiv a železničních vagónů, které republika nutně potřebovala [Peroutka]. Musel ovšem sledovat, jak Masaryk, Beneš, Legiobanka a jí podřízená Centrokomise v Rusku disponují obrovskými devizovými prostředky, jež se mladému čs. státu zoufale nedostávaly. Kolik konkrétních důkazů nebo indicií měl ohledně státu neodevzdávaných deviz, není známo. Byl zastřelen levicovým anarchistou, když vycházel ze svého domu. Policejní vyšetřování bylo uzavřeno bez jakýchkoliv pochybností. Ale komu především prospěla jeho smrt? Je zaznamenáno svědectví, že Jan Masaryk se v soukromí obával, aby ho „neodpráskli jako Rašína“ [Ludvík]. Nic z toho se nedá prokázat. Pravdu se už zřejmě nedovíme.

Případ Karla Perglera

Vůdcem české politické akce v USA za 1. světové války byl Karel Pergler. Po válce se stal prvním diplomatickým zástupcem (chargé d'affaires) československého státu ve Washingtonu, posléze, v roce 1920 vyslancem v Japonsku. Benešovi se nelíbil a tak s ním do Tokia poslal spolupracovníky, kteří měli najít záminku pro jeho odvolání. Jeden z nich, Barbara Eliášová bezelstně psala Haně Benešové: „Byli jsme, jak víte, posláni s Perglerem, abychom mu zlomili vaz.“ Hlásili třeba do Černínského paláce, že Pergler se obohacuje prodáváním klavírů vyslanectví (sic) [Klimek], nebo na základě zfalšovaných dokumentů si udělovali pochvaly a zvyšovali platy [Kovtun]. V Japonsku se Pergler zřejmě dostal na stopu obrovským obchodům Legiobanky, Centrokomise a čs. legií v Rusku, které se děly hlavně přes Japonsko. Když se valná část obvinění proti Perglerovi neprokázala, Beneš zničil jednoho ze svých emisářů, kterého poslal do Tokia s Perglerem, aby ho usvědčil, Jana

Reichmanna – byl disciplinární komisí vyřazen ze státních služeb [Klimek 2]. Karel Pergler byl pak spíše na pokyn TGM, než Beneše v roce 1921 odvolán s odůvodněním, že měl ve vyslanectví nepořádek. Dověděl se o své suspendaci z novin. Vyobcován z československých diplomatických služeb setrvával v USA, kde kritizoval především Beneše a vystudoval práva. Podle Perglera postrádal Beneš základní znalosti o mezinárodní politice a dokumenty předložené v britském parlamentě jasně dokazovaly, že Beneš na pařížské mírové smlouvě lháhal. Z Ameriky Pergler neustále naléhal na federalizaci čs. státu ve formě zemského systému.

Pergler se posléze dostal v roce 1929 do čs. Národního shromáždění jako kandidát Ligy proti vázaným kandidátkám (rozuměj: proti vázaným poslaneckým mandátům, což byla písemná prohlášení, kterými se poslanci vzdávali svých funkcí, jimi podepsaná, avšak nedatovaná, která odevzdali před nastoupením do poslanecké funkce svým politickým stranám). Pak požádal v Národním shromáždění, aby parlament na své půdě vyšetřil způsob, jak vládní představitelé a poslanci včetně Beneše nabýli svůj majetek – a byl z parlamentu vykázán. Okamžitě byl obviněn, že poslanecký mandát získal neoprávněně, neb nemá československé občanství. (To je sám o sobě podle mezinárodního práva nesmysl, protože člověk jmenovaný diplomatickým zástupcem některého státu už tímto aktem získává jeho občanství. Navíc v hradním trezoru byly dokumenty, že čs. občanství měl [Klimek 2].) Čs. soudy, dokonce i nejvyšší soudní instance, odmítly verifikovat Perglerův poslanecký mandát. To už bylo horší – čs. soudy ztratily nezávislost, plnily přání vládnoucí klinky. Roztrpčenému Perglerovi byl vysloven zákaz pobytu a pozdějšího vstupu do Československa, ale na cestu do USA mu však chyběly peníze. Pár set tisíc korun se pro něj z tajných fondů Masaryka a Beneše nakonec našlo a Pergler v roce 1932 navždy odjel z Československa [Klimek 2]. V USA se stal vysokoškolským profesorem a pak i děkanem Právnické fakulty Národní univerzity ve Washingtonu.

Za aférou Perglera v parlamentu se skrývala oprávněná obava, že by zkoumání způsobu nabytí majetku politiků mohlo vést k velmi překvapivým odhalením, zejména u Beneše, a mohlo by to nakonec zasáhnout i Masaryka. Hrozilo akutní nebezpečí, že by mohlo vyplout na povrch, že si Masaryk za války nejen přisvojil obrovské sumy od amerických Čechů a Slováků, nýbrž že také dostával od Britů za zpravodajské informace a propagandistické služby velmi dobře zaplaceno. Masaryk z toho za války financoval životy své, dcery Olgy a Edvarda Beneše [Kalvoda]. Po válce avšak jak Beneš tak Masaryk tvrdili, že v exilu žil každý z prostředků vlastních.

Patnáct let po završení své snahy o českou samostatnost prohlásil Pergler na velkém veřejném shromáždění v Chicagu, že režim Masaryka a Beneše v Československu není právním státem, jak ho předepisuje československá ústava. Práva jednotlivců, kteří se jim znelíbili, nejsou respektována a cenzura je mnohem horší než byla v Rakousko-Uhersku za bachovského absolutismu. Ve státě řídí tzv. „realistická“ klinka, jež má však tentokrát k dispozici státní moc, což předtím neměla. Navíc paragraf 11 zákona na ochranu republiky (č. 50/1923 Sb.), zabývající se prezidentem republiky, zakazuje jeho kritiku a nepřipouští důkaz pravdy každého takového obvinění před soudem. Prezident byl ve skutečnosti nad zákonem. O jeho činech a výrocích, byť filozofických, se nesmělo pod hrozbou trestu odnětí svobody pochybovat.

Karel Pergler kritizoval také zacházení se Slováky, protože v roce 1929 zašel Masaryk tak

daleko, že označil Pittsburskou dohodu (Česko-Slovenská dohoda uzavrená v Pittsburghu, Pa., dňa 30. mája 1918) za padělek; byla prý „mínčna pro Ameriku a americké podmínky“, jako kdyby se autonomie Slováků v Československu mohla uplatnit v USA! V roce 1918 Masaryk potřeboval finanční, politickou a morální podporu amerických Slováků a proto navrhl a podepsal tuto dohodu. Revoluční Národní shromáždění ratifikovalo 12. listopadu 1918 všechny závazky učiněné Masarykem a on sám 14. listopadu, v den své volby prezidentem Československé republiky, podepsal znova kaligrafickou kopii Pittsburské dohody. Byl to jeho druhý podpis tohoto dokumentu. V ní stalo mj.: „Slovensko bude mať svoju vlastnú administratívnu, svoj snem a súdy“. Po válce už jejich podporu nepotřeboval a tak Pittsburskou dohodu ignoroval.

Pergler nebyl prvním pronásledovaným Hradu za snahu vyjasnit, kam se poděly peníze ze sbírek Čechů a Slováků v USA. Již před ním se veřejně dotázel po osudu peněz vybraných mezi krajany v USA Václav Vondrák, zakladatel první české vojenské jednotky v Rusku, České družiny. Masaryk jej vzápětí křivě obvinil a Vondrák se kvůli zákonu na ochranu republiky z roku 1923 nemohl bránit, důkaz nepravdy prezidentových výroků se podle zákona nepřipouštěl. Znechucený Vondrák v roce 1927 svou vlast opustil [Kalvoda 2].

Závěr

Historik Herbert A. L. Fisher, za první světové války britský ministr, popsal ve svých Dějinách Evropy, mnohokrát již od roku 1935 vydaných, vznik ČSR takto: „Pravděpodobně nejvýraznějším pomníkem úspěchu válečné propagandy je náhlé vynoření se republiky Česko-Slovenské... Většina států byla vytvořena mečem či vyrostla z kolonizace. Česko-Slovensko je dítětem propagandy“ [Klimek 4]. A propaganda se skládá, jak známo, ze zamlčování důležitých skutečností, pomluv a lží.

Masaryk, Beneš, Štefánik a Voska odmítali a snažili se zmařit každý pokus o mír do doby, než bylo jasné, že vznikne Československo, tj. bez čtyř měsíců po celou dobu války. Jejich styky s vlivnými osobami států Dohody jim to umožňovaly a měli úspěch. Jsou tedy významnými spoluviníky hekatomb mrtvol a zbytečného dalšího utrpení způsobeného světovou válkou. Výčitkami svědomí ale nikdy netrpěli. Beneš to později napsal diplomaticky, ale jasně: „Věděli jsme, že můžeme dosáhnout našich národních cílů, jen když bude válka trvat tak dlouho, dokud nepřipravíme naše vítězství“ [Beran 3]. Tím se ale už zabývá článek Ladislava Josefa Berana Strategie našeho „osvobození“.

Literatura:

Beneš, Edvard: *K budoucímu míru*, Praha 1919

Beneš 3, Edvard: *Odpověď ministra věcí zahraničních na interpelaci posl. dra Lodgmana a druhů o spojitosti mezi ruským zlatým pokladem a legionáři* (tisk 5211/IV) z 24. 08. 1925, http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t5337_01.htm

Beran 3, Ladislav Josef: *Strategie našeho „osvobození“*, CS-magazín 06/2007, www.cs-magazin.cz/strategie-na-seho-osvobozeni/

magazin.com

Boj o směr vývoje československého státu, Praha 1965

Brož, Ivan: Masarykův vyzvědač, Mladá fronta, Praha 2004

Clementis, Svätoboj: Zlaté preklatie, www.prop.sk/zlate.htm

Ďurica, Milan S.: Dějiny Slovenska a Slovákov, Slovenské pedagogické nakladatelstvo, Bratislava 1995

Firt, Julius: Knihy a osudy, Köln, 1972

Groulík, Karel: Böhmens Irrweg durch das 20. Jahrhundert, České Budějovice 1994

Husák, Otakar: Můj Masaryk, Praha 1948

Irwing, William Henry, Voska, Emanuel Victor: Spy and Counterspy, New York, 1940

John, Miloslav: Čechoslovakismus a ČSR 1914-1938, Baroko & Fox, Praha 1994

Jaksch, Wenzel: Cesta Evropy do Postupimi, Institut pro Středoevropskou kulturu a politiku, Praha 2000. Pozor! České vydání je neúplné, z pěti kapitol originálu jsou v českém vydání pouze tři

Jaksch 2, Wenzel: Europas Weg nach Potsdam, Wissenschaft und Politik, Köln 1970

Kalvoda, Josef: Geneze Československa, Panevropa, Praha 1998

Kalvoda 2, Josef: Role Československa v sovětské strategii, Dílo, Kladno 1999

Kalvoda 3, Josef: Z bojů o zítřek, Moravia Publishing Inc, Toronto 1995, 1996, Dílo 1998

Klimek, Antonín, Boj o Hrad I., Panevropa, Praha 1996

Klimek 2, Antonín: Velké dějiny zemí Koruny české XIV., Paseka, Praha 2002

Klimek 4, Antonín: Velké dějiny zemí Koruny české XIII., Paseka, Praha 2002

Kovtun, Jiří: Republika v nebezpečném světě. Éra prezidenta Masaryka 1918-35, Torst, Praha 2005

Kvasnička, Ján: Československé légie v Rusku 1917-1920, Bratislava 1963

Lodgman, Rudolf: Interpelace poslance dra Lodgmana a druhů ministrovi pro věci zahraniční

*o spojitosti mezi ruským zlatým pokladem a legionáři ze dne 04. 06. 1925,
http://www.psp.cz/eknih/1920ns/ps/tisky/t5211_01.htm; větší část interpelace tvorí citace
článku z Osteuropäische Korrespondenz 11/1925 „Osud bývalého ruského zlatého pokladu a
česká emigrační politika“*

Lazarevský, Vladimír: Rusko a československé znovuzrození, Praha 1927

Ludvík, Zbyněk, Bureš, Václav: Černá kniha minulosti, Frankfurt am Main 2001

Masaryk, Tomáš: Rukověť sociologie: podstata a methody sociologie, Naše doba, 8/1901

Masaryk 2, Tomáš: Otázka sociální, Praha 1947

Masaryk 3 a revoluční armáda, Praha 1922

*Medek, Rudolf (ed.): Za svobodu. Obrázková kronika československého revolučního hnutí na
Rusi 1914-1920, Za svobodu, s. s r. o., Praha 1929*

Motl, Stanislav: Ukradli češi ruské zlato?, Reflex 43/2006

Na vlastní oči, TV NOVA, 28. 03. 2007

Pecháček, Jaroslav: Masaryk, Beneš, Hrad, München 1984

Pekař, Josef: Masarykova česká filosofie, Český časopis historický, XVIII/1912

Peroutka, Ferdinand: Budování státu, Lidové noviny, Praha 1991

*Sak, Radim: Anabáze: Drama československých legionářů v Rusku (1914-1920), H&H,
Jinočany 1996*

Sládek, Zdeněk: Ruský zlatý poklad v Československu?, Slovanský přehled č. 3/1965

*Sládek, 2, Zdeněk: Evakuační akce československých vojsk v sovětském Rusku (1919-1920),
Československo-sovětské vztahy IV, Univerzita Karlova, Praha 1975*

*Spahn, Martin, Sakharow, Konstantin W.: Die Wahrheit über die tschechische Legion im
Weißen Sibirien, Berlin 1936*

Sychrava, Lev: Duch legií, Památník Odboje, Praha 1921

*Urban, Rudolf: Tajné fondy III. sekce. Z archivu ministerstva zahraničních věcí Republiky
česko-slovenské, Praha 1943*

Voska, Emanuel Victor: Paměti kapitána E. V. Vosky, Jas VII-XIX, Praha 1933, 1934, 1935

Weikert, Josef: Wie ein „Kuttelwascher“ und ein „Schuster“ einen Goldschatz erbeutet haben,

Sudetenpost, Linz 4/2007

Převzato ze stránek: [CS-Magazín](#)

+++++

http://spravy.pravda.sk/je-to-zlochin-tvrdia-extremisti-o-soche-masaryka-chystaju-protest-p91-sk-domace.asp?c=A101026_150330_sk-domace_p23

Je to zločin, tvrdia extrémisti o soche Masaryka. Chystajú protest

ČTK | 26. októbra 2010 15:03

Odhalenie sochy prvého prezidenta Československa Tomáša Garrigua Masaryka v Bratislave bude sprevádzať protest, ktorý zvolala extrémistická Ľudová strana Naše Slovensko. Socha má byť odhalená pred budovou Slovenského národného múzea vo štvrtok, keď si Slovensko a Česko pripomenú 92. výročie vzniku prvej Československej republiky.

Sochu 1. československého prezidenta T. G. Masaryka osadili 20. októbra 2010 v areáli Pamätníka československej štátnosti, nachádzajúcom sa v priestore medzi Fajnorovým a Vajanského nábrežím (pred budovou Slovenského národného múzea) v Bratislave.

"Postaviť v centre slovenského hlavného mesta sochu človeku, ktorý celý svoj život bojoval proti právam nášho národa, sa nedá nazvať inak ako vlastizrada a zločin," uviedla strana, ktorej najznámejším predstaviteľom je Marian Kotleba.

Stúpenci strany sa majú stretnúť v deň odhalenia sochy priamo pred budovou múzea na Vajanského nábreží. S výzvou na účasť sa organizátori obrátili najmä na [Slovákov](#) zo Západného Slovenska. Odporcovia sochy poukazujú na Masarykov čechoslovakizmus a údajné odmietanie svojbytnosti slovenského národa.

Zhromaždenie zatiaľ extrémisti neohlásili samospráve mestskej časti. "Oznámenie sme nedostali, napriek tomu sme informovali organizátorov odhalenia sochy, že sa chystá aj druhé zhromaždenie," povedala hovorkyňa bratislavského Starého Mesta. O pripravovanom teste je tiež informovaná mestská polícia, poznamenala.

Odhalenie sochy významného štátnika sa nezúčastní [slovenský](#) prezident Ivan Gašparovič ani

hlava českého štátu Václav Klaus. Chýbať budú aj šéfovia vlád či parlamentov oboch krajín. Účasť naopak potvrdil minister zahraničných vecí Mikuláš Dzurinda.

Socha prvého československého prezidenta, ktorú zhotobil český umelec Jaroslav Matějíček, je súčasťou novej podoby Pamätníka československej štátnosti. Proti pamätníku už v minulosti protestoval napríklad kontroverzný historik Milan Ďurica či Matica [slovenská](#). Zhodne poukazujú na Masarykov čechoslovakizmus a údajné odmietanie svojbytnosti slovenského národa. Samospráva však kritiku odmietla.

Zhruba 2,2 metra vysoká socha, ktorá [bude](#) umiestnená na asi dvojmetrovom podstavci, nahradí vysoký pylón, na ktorom stála socha leva so štátnym znakom bývalého Československa. Tú pred časom prestáhovali pred novostavbu Slovenského národného divadla.

Veľmi aktuálne v Bratislave zajtra odhaľujú sochu Masaryka!!!! Primátor Bratislavu p. Ďurkovský - KDH? A čo iné politické a národné strany sú ticho???

Niečo o MASARYKOVI, čo nám v škole za komunistického Československa nesmeli povedať - prečítajte, kto má čas L.N.

Masaryk = koniec mýtu
Andrej Ferko

Motto: Napriek všeestrannej podpore Lenina od bankárov z Wall Streetu mohol prof. Masaryk (a 42 tisíc česko-slovenských legionárov) v roku 1918 zvrhnúť bolševický režim. Táto jedinečná šanca trvala niekoľko mesiacov. Keby to bol TGM spravil, Česko-Slovensko by vzniklo ako záchrana demokracie v Rusku, dlhodobé vyhliadky štátu by boli skvelé, jeho bezpečnosť by perfektne a reálne garantoval Západ i Východ. Veľmoci by nepripustili ani Mníchov ani okupáciu v roku 1968. Anglický špión Masaryk mal fantastickú príležitosť pozitívne zasiahnuť do veľkých svetových dejín. Jeho malosť mu to však znemožnila a TGM zlyhal na celej čiare.

"Všetci náhle precitnú"

Na úvod slová slovenského psychológa Františka Šebeja: "Niektoré veci prenikajú do vedomia širšej verejnosti zarážajúco pomaly. Stáva sa, že výsledky výskumu celé roky driemú v prísnene vedeckých časopisoch či knihách a školské učebnice, tobôž každodenná prax ich bezstarostne prehliadajú. Napokon, starý, zabehaný systém poznatkov je pohodlnnejší a úporne sa bráni každej zmene. Lenže po čase (zavše ozaj dlhom) všetci náhle precitnú a nová informácia sa nielenže rozšíri, ale aj akceptuje. Na revanš akoby v okamihu. Neochotne prijímané sa stáva úplne zrejmým." Tieto slová z vydarenej Šebejovej knihy Strečing (SPORT, Bratislava 1991) zopakujeme aj na záver, lebo na ukončenie mýtu TGM, tatíčka Masaryka, demokrata, "lepšieho bratra Krista", nadstranickeho prezidenta... sa citované slová hodia ešte viac ako na kontext, v ktorom ich telovýchovný osvetár a príležitostný politik Šebej pôvodne písal. Špeciálne sa hodia na

fundamentalistický predsudok práve tej politickej ministrany, v ktorej sa činí práve pán Šebej. Teraz sa paradoxne volá Demokratická strana. Tým predsudkom zostáva českoslovakizmus, pôvodne progresívna myšlienka, neskôr zdegenerovaná do vyslovene zločinnej kolonialistickej ideológie.

Otvorené karty

Hrať budeme s celkom otvorenými kartami, lebo máme plnú ruku vyložených tromfov. [Navyše: v hranatých zátvorkách budeme uvádzat' parádne analógie z našej najnovšej historickej skúsenosti.] Tie knihy, prísne vedecké, v ktorých už pravda je, a ktoré F. Šebej tak trefne spomína, sú aspoň tri. Vidia Masaryka z hlbky archívov. Tie monografie napísali český historik Antonín Klimek: Boj o Hrad /1./, Hrad a Pětka /1918-1926/, (432 strán, Praha: Panevropa 1996), druhý diel: Boj o Hrad /2./, Kdo po Masarykovi? /1926-1935/, (591 strán, Praha: Panevropa 1998) a americký historik českého pôvodu Josef Kalvoda: Genese Československa, (607 strán, Praha: Panevropa 1998, anglický originál The Genesis of Czechoslovakia, New York: Boulder 1986).

Autori dvoch ďalších "nevedeckých" kníh spomienok s Masarykom zas strávili dlhé roky "zblízka", najmä na zámku v Lánoch. Tieto spomienkové knihy vytvorili slovenská historička Anna Gašparíková-Horáková: U Masarykovcov, spomienky osobnej archivárky T. G. Masaryka, Bratislava: Academic Electronic Press 1995 (304 strán + obrazová príloha) a česká spisovateľka Jindřiška Smetanová: TGM: "Proč se neřekne pravda?", ze vzpomínek dr. Antonína Schenka, Primus, Praha 1996 (324 strán). Dr. Schenk bol Masarykovým osobným tajomníkom v rokoch 1928-1937. Dr. Gašparíková žila u Masarykovcov od roku 1929 do jeho smrti 1937. Drivivu väčšinu pre dnešného čitateľa objavných faktov preberáme z týchto piatich zdrojov. V niekoľkých vetách používame spochybňujúce slovcia "vraj" alebo "údajne". Tieto vety si môže rigorózny prijímateľ škrtnúť.

"Šiestou knihou", ktorú o Masarykovi máme v bežnom kolektívnom vedomí, ostáva jeho "tatíčkovský" mýtus. Vytvorili ho dve tendenčné propagandy: masarykovská a komunistická. Povedzme rovno a vopred, že tento mýtus historické fakty z horeuvedenej päťice kníh (spolu 2258 strán) načisto likvidujú.

Medzi knihami vzniká aj zaujímavá medzihra. Napr. archivárka dr. Gašparíková verila povesti, že TGM je nadstranícky prezident, iba ju občas prekvapilo, keď sa dozvedela, ako úžasne (a stranicky) zasiahol do mocenského boja, kým osobný tajomník dr. Schenk jasne videl siet i organizáciu Masarykových špicľov a ďalšie pre demokratickú politiku neprípustné metódy, čo tri knihy vedecké dokazujú celkom objektívne, lebo obaja páni historici J. Kalvoda a A. Klimek už mali po čase prístup k dokumentom, o ktorých sa ani Masarykovým najbližším spolupracovníkom nesmelo ani len prisníť. [Prezidentov, ktorí odvtedy kopírujú Masarykov podvod s predstieranou nadstraníckostou, pozná každý: Beneš, Havel, Kováč...] Poznamenajme, že symbol "tatíčka Masaryka" jeho imidžmejkri s ním samým na čele tiež ukradli. Bol to len prepulírovaný odvar obrazu "otca vlasti" či "císaře pána" a jeden zo zdrojov dnešného hlinne paternalistickejho myslenia tupej masy terajších dedičov niekdajších poddaných.

Vznik mena a pojmu Masaryk Trápny príbeh Československa by sa možno dal

vyrozprávať od chvíle, ako ktorísi Habsburg oplodnil statnú rakúsku Nemku, kuchárku. V druhom mesiaci tehotenstva ju napochytre vydali za o desať rokov mladšieho slovenského kočiša Masárika, ktorý podľa J. Kalvodu "sotva um ěl čísl a psát", kým podľa A. Klimeka "analfabeta". Siedmeho marca 1850 sa v Hodoníne v dome, patriacom zámožnému židovskému podnikateľovi, narodil malý Tomáš. V tom istom dome sa takmer o 20 rokov neskôr narodil jeho zrejme nevlastný brat Josef Redlich, neskorší rakúsky politik. [Masaryk Redlichovi potom ponúkol miesto ministra, aj keď Redlich nemal čs. občianstvo. Podobný ľah spravil Havel so Schwarzenbergom.] České priezvisko Masařík si neskôr Tomáš, priemerný študent vo Viedni, sám zmenil na Masaryk, aby sa ľahšie vyslovovalo jeho nemecky hovoriacim kolegom. Neskôr prijal do priezviska ešte aj Garrigue, dievčenské meno svojej manželky Charlotty (Charlie). Postupne teda vzniklo meno Tomáš Garrigue Masaryk a z neho skratka TGM.

V roku 1879 sa stal vo Viedni súkromným docentom a v roku 1883 v Prahe mimoriadnym profesorom filozofie. Jeho prvú habilitačnú prácu o princípoch sociológie vo Viedni zamietli. Pretože jeho druhá habilitačná práca o samovražde vyšla iba po nemecky, musel Masaryk preukázať schopnosť vyučovať po česky, a tak publikoval s pomocou svojho študenta Penížka český článok o hypnotizme. Hovorí sa, že nad Masarykom a jeho na tie časy rýchlu akademickou kariérou držali skrytú ochrannú ruku Habsburgovia. Masaryk sa teda jazykovo preorientoval na češtinu a cirkevne prestúpil k evanjelikom. Odvtedy názorovo zúrivo vo väčšine svojich prác (a neskôr aj politicky) bojoval proti katolicizmu. Bolo to však JEHO (zdôrazňuje J. Kalvoda na s. 27 c. d.) náboženstvo, za ktoré bojoval.

Finančne sa TGM vzmohol až do nezávislosti troma nezvyčajnosťami. Už pred svadbou požiadal prekvapeného amerického svokra, aby rodinu kompletnie finančne zabezpečil na tri roky. Svokor-boháč mladú rodinu podporoval naostatok dlhšie.

V roku 1884 spáchal v Berlíne Masarykov židovský študent samovraždu a uviedol Masaryka ako svojho jediného dediča. TGM si dedičstvo údajne vymohol súdnou cestou. TGM zdedil obrovský majetok 60 alebo 62 tisíc zlatých, splatil dlhy, bratovi kúpil tlačiareň a pre seba založil časopis Atheneum. TGM sa neskôr stal anglickým špiónom a propagandistom. Rozsah jeho príjmov z anglických zdrojov historici postupne zistujú.

Ako vrvá mýtus, TGM sa preslávil v dvoch polemikách - o pravosti tzv.

Rukopisov a verejnou obhajobou človeka, súdeného za údajnú rituálnu vraždu.

TGM: "Postoj, který jsem zaujal ve prop ěch židovského tuláka Leopolda Hilsnera, mn ě též zajistil pov ěst spravedlivého muže." Pravda je pritom taká, že tulák Hilsnera nikto z rituálnej vraždy neobžaloval, rakúsky zákon uznával iba vraždu. Rituálnosť vraždy sa však - aj vďaka TGM - hekticky medializovala, a Najvyšší súd preto zrušil rozsudok smrti a prikáza nový proces v inom súdnom obvode. Iba v prvom procese v súdnej sieni zaznel pojem "rituálna vražda" a použil ho len Hilsnerov obhajca. Tulák za účasť na vražde mladej dievčiny dostal - a od sedel - napokon doživotie. Keď v roku 1918 získal Masaryk na Wall Street pôžičku 10 miliónov dolárov pre neexistujúce Československo, zapísal si: "Nakonec jsem toho svého Hilsnera dob ě prodal." A na inom mieste: "A zejména v Americe se Hilsnerova aféra, řekl bych, v této dob ě vyplatila."

"Lepší brat Krista"

TGM si teda zvykol žiť za cudzie peniaze a mať vždy pravdu alebo aspoň sa tak ako v Hilsnerovom prípade - tváriť. Dobový vtip hovorí: "Boh vie všetko, nemecký cisár Wilhelm II. vie všetko lepšie, ale Masaryk vie všetko najlepšie." Iný súčasník hodnotí podobne: "Masaryk jest bez ideálu... On sám sobě jest ideál." Mýtus vynecháva Masarykove náboženské ašpirácie. TGM sa chcel stať protestantským farárom a dokonca založiť vlastnú cirkev. Jeho Realistickú politickú stranu istý čas aj prezývali Masarykova sekta a jej členovia označovali svojho vodcu ako "Pastýř". TGM sám o sebe hovorí ako o Pastierovi ešte v roku 1925. Jediným programom straničkých novín Čas bolo velebenie - dnes by sme povedali Masarykov kult osobnosti. Masaryk si pritom očividne z ľudí vytváral svojich uctievačov ako dnešní guru v náboženských sektách. Na Masarykovu sektu platia všetky štyri pravidlá sektárskej manipulácie s ľuďmi. Chaotické náboženstvo TGM postihlo nielen jeho okolie ale aj jeho rodinu. Masarykova dcéra Ol'ga sa vydala za advokátskeho koncipienta Halíka s podmienkou, že sa jej "nedotkne". Ked' sa jej ale po svadbe "dotkol", dala sa s ním rozvíest'. Potom ju liečil vo Švajčiarsku psychiater Revilliod, za ktorého sa vydala a mala s ním dvoch synov, ktorí zahynuli ako dobrovoľníci-letci v druhej svetovej vojne. Psychické probémy Masarykovho syna Jána sa pokúsili použiť komunisti na vysvetlenie jeho údajnej samovraždy, ktorú ale pravdepodobne zinscenovala ruská alebo anglická rozviedka. Druhá dcéra "slečna doktor" Alica sa stala vestálkou pri oltári Masarykovom. Slúžila svojmu guru až do jeho smrti a nelegálnym spôsobom zasahovala do prezidentskej politiky v slepej viere, že ON by to tak chcel.

Aby bol neskorší Masarykov image čo najnenapadnuteľ- nejší, Masaryk bedlivo, dnes by sme povedali orwellovsky, upravoval vlastnú minulosť. Sám spálil celý rad svojich raných prác, vrátane dizertácie o Platónovi z r. 1876. Masaryk pred odchodom do zahraničia veľmi pravdepodobne presvedčil rakúske úrady, že bude ich "informant". Tak ho aj v dôvernom memorande pre anglické ministerstvo zahraničných vecí opakovane označuje R. W. Seton-Watson. Toto tvrdenie však nemožno dokázať, pretože Masarykovi ľudia z viedenských úradov a archívov koncom roku 1918 odviezli tri nákladné vagóny dokumentov. V Prahe ich dôkladne prehľadal dvadsať vedcov, historikov a úradníkov... Vo februári 1920 Masarykovi agenti nelegálne previezli do Prahy súkromné dokumenty habsburskej rodiny. Aby sa vyhli prehliadke dvoch naložených áut pohraničiarmi, prešli rakúsku hranicu 100-kilometrovou rýchlosťou, čím zavinili pohraničný incident so streľbou.

K neobvyklým názorom TGM patrilo poňatie dejín: "Historie není vědou a poučením o tom, co bylo a co bylo dávno, je poučením a vědou o tom, co je a bude". Toto sa podľa J. Kalvodu blíži modernej totalitnej predstave, že história je súčasnosť, reflektovaná v minulosti. Masaryk dokonca sám seba považoval za historiu: "Také já s mým vědomím a svědomím jsem historie." Mnohé z jeho falošných alebo nepravdivých tvrdení sledujú skôr partikulárny politický cieľ: "příslušníci katolické církve lžou více než protestanté", "papež lže více než Rus", o nespokojných menšinách v ním riadenom Československu aj po Kadanskom masakre, kde Česi zastrelili 45 Sudetských Nemcov, naivne veril, že ho uznávajú

"za společný domov". Podľa Kalvodovho hodnotenia na s. 29 bol TGM dokonca - dnes by sme povedali - patavedec: "Předpokládal to, co chtěl dokázat."

Bratislavský omyl

Ako informujú bratislavské Staromestské noviny z 25. marca 2000 - jedna z ulíc sa bude volať po Masarykovi. Demokratická strana už navrhla premenovať Nábrežie arm. gen. Ludvíka Svobodu. Členom česchoslovákistickej Demokratickej strany, ktorá dodnes neodsúdila zločiny česchoslovakizmu je aj horecitovaný F. Šebej.

Doterajšie nepomenovanie po Masarykovi je výhodou Bratislavы a možno nechcenou múdrost'ou jej zastupiteľov. Terajšie rozhodnutie vo svetle najnovších poznatkov neobstojí. Koniec Masarykovho mytu - jedného z posledných pozostatkov koloniálnej propagandy - dopodrobna objasníme v ďalších pokračovaniach.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Josef Kalvoda: Genese Československa, Praha 1998, s. 446 a násł.) (The Genesis of Czechoslovakia, Boulder, New York 1986)

O samotném Masarykovi se čtenář dozví hodně. Pochopí jeho obsesivní nenávist k církví (zejména k církvi katolické), která vrhá dlouhý stín až do naší současnosti. Uvidí, že sám Masaryk byl považován svými současníky téměř za sektářského vůdce a že členové jeho Realistické strany jej považovali za svého "pastýře". Zjistí, jakou vnitřní sílu může získat člověk tím, že byl dlouho neprávem považován za outsidera. A pozorný čtenář jistě také pochopí, proč se velcí duchové u nás i ve světě hodí jen do velkých a zásadních dějinných okamžiků a proč jsou pro ně normální časy tak těsné a odsuzují je do role statistů.

V překladu Aleše Valenty vydalo nakladatelství PANEVROPA.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pan Kalvoda, bol za svoje nazory sustavne napadany, nielen slovne ale aj fyzicky v USA a aj v Cechach. Vyssie uvedeny autor ho nazval „Slovakom“ a na sustredeny utok Lidovych novin chcel využiť pravo odpovede, ktoré mu bolo odoprete az nakoniec nepochopeny, zatrpknutý so zialom zomrel.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

<http://deliandiver.org/2009/02/mnichovska-zrada-nebo-prazsky-krach-cast-1.html>

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

nase mesta by mali mat ulice a namestia pomenovane po Suchonovi, Bethovenovi, Murgasovi, Cikerovi, Lisztovi, atd.

Nase mesta i dediny, chramy, ulice atd su vysledkom historckeho behu casu a zaznamenavaju dobre i zle casy, dobrych i zlych Slovenov aj polSlovakov, a tiez aj dobrych i zlych cudzincov, a keby sme vymazali vsetky zle postavy z nasej minulosti, tak by sme boli anjelickovia, ktorich nozicky sa nikdy nedotkli poskvrnenej slovenskej zeme. Mame snad vynechat z pamati slovenskych vodcov, ktori nechali sv. Metoda uvaznit? Dokonca i politicku cistotu milujuci Sovieti si ponechali Cara na koni. Masaryk podla mna by nikdy nemal patrit do stredu Bratislavы ani na prominentne namestie, ale na uliciach novovystavby niekde vo vzdialenom predmesti by som jeho meno toleroval ako pripomienku nebezpecia zabudnutej historie. Pan Primator Durkovsky mal to tak na mysli, ked pisal p. Petrovicovi, "ze nove ulice a >stvrte sa v Bratislave

denno-denne buduju, a preto uplatnenie mena T.G. Masaryka na jednu z nich by malo byt celkom prijatelne vsetkym." A ak by raz niekto poukazal, ze sme proti-ceski sovinisti, tak ho zavedieme na ulicu T.G. Masaryka v este nedosidlenom predmesti.... Co chyba v dopisoch p. Primatora p. Petrovicovi, je poziadavok, aby Česko-Slovensky výbor sa postavil za cesko-slovensku reciprocu a zozbieral zoznam ulic v ceskych mestach, ktore nesu meno Milana Rastislava Stefanika. A ak by ten zoznam bol prilis kratky, C-S Vybor by mohol urgovat starostov ceskych miest, aby do zoznamu prispleli. A ak by sa ten Vybor tejto ulohy vzdal, tak by mu pan Primator mohol dopurucit rozpustenie C-S Vyboru ako nepotrebnego.

H

+++++

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Z tohto hľadiska ide o veľmi cennú správu. Bez toho, aby ste k nej pripojili komentár som sa dozvedel dôležité skutočnosti, a to, že:

1. v našej populácii je silné pročeskoslovenské cítenie,
2. toto cítenie začína nadobúdať organizovanú formu,
3. opiera sa o rozvíjanú ideológiu,
4. táto ideológia zrejme inkorporovala ako základnú premisu čechoslovakizmus, teda teóriu jednotného československého národa, v ktorom Slováci predstavujú len jednu vetvu spoločného kmeňa.

Z hľadiska týchto skutočností samotná pozvánka obsahuje lži, alebo prinajmenšom protirečenia: Masarykova politika nemala za cieľ pozdvihnutie Slovákov ako samostatného národa, ale ich integráciu do československého národa. A táto politika bola nástrojom pre oslabenie pozícií nemeckej menšiny, ktorú považoval Masaryk a Beneš za prvok oslabenia. Keby boli títo politici vytvorili federáciu, v ktorej by boli mali primerané postavenie Slováci (pozri Pittsburgská dohoda) aj Sudetskí Nemci, nebolo by došlo k rozpadu Československa, resp. Hitlerova agresia by bola musela dostať iné nálepky.

Ked'že ide o rozpravu, bolo by cenné, keby sa podujatia zúčastnili aj ľudia iného názoru, než má pán Petrovič. Mimochodom, je príznačné, že sa so svojimi teóriami obracia na dôchodcov, pretože kalkuluje s nostalgickými spomienkami na mladosť, ktoré sú silnejšie, ako racionálne uvažovanie. To svedčí o premyslenom postupe.

S

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mame tu nieco vyznamne pomenovane po Hlinkovi?

Masaryk je symbol "ceskoslovenskeho naroda" a czechoslovakizmu.

Ten kocur pred ND uz staci

S

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

dodporucujem neodkladne splachnut a dobre vydenzifikovat zachod...

v

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

mám taký dojem, že páni dôchodcovia sú odchovaní na česko-(slovensko)-m mliečku a velebenie Masaryka, aj keď má zásluhy na vzniku Česko-(Slovenska), nie je potrebné. Skôr by sme sa mali snažiť o pomenovanie významných a pekných lokalít v hlavnom meste Slovenska podľa významných Slovákov, voči ktorým máme ešte veľmi veľa dlhov. Len tak narýchlo: je v BA ulica alebo námestie sv.Cyrila a Metoda, Rastislava, kráľa Svätopluka, Pribinu, Kocela, kráľa Sama a našlo by sa množstvo ďalších, ktorí by si zaslúžili aby čo najväčšie námestie nieslo ich meno.

20 r.po vzniku SR sa pýta moderátorka akejsi relácie vo verejnoprávnej STV súdr. Budaja, Kusého a i., či bola potrebná samostatná Slovenská republika !!!!! Nech sa to ide opýtať Francúzov, Nemcov, alebo našich južných susedov ! Ešte stále smútíme za českým jarmom ?

D

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

pekne Vás pozdravujem a pripájam návrh. V súvislosti s blížiacim sa 90. výročím definitívneho ukončenia prvej svetovej vojny navrhujem, aby sme pomenovali verejné priestranstvo v našom hlavnom meste podľa palaáca TRIANON, kde sa 4. júna 1920 definitívne uzavreli dejiny Uhorska a začali sa nové dejiny nášho národa najprv v ČSR a neskôr v samostatnom Slovensku.

Vzdá sa tým pocta

1. významnému výročiu v dejinách Slovenska a Bratislavы;
2. mnohým osobnostiam, usliujúcim sa počas prvej svetovej vojny o uzavretie dejín utláčateľského Uhorska;
3. spojencom, osobitne Francúzom, Američanom a Britom, ktorí na mierových rokovaniach nedaleko Paríža otvorili nové perspektívy pre Slovensko;
4. palácu TRIANON vo Versailles, kde 4. júna 1920 podpísali mierovú zmluvu s Maďarskom zástupcovia rodiaceho sa Česko-Slovenska;
5. hrdinom, ktorí padli v boji za oslobodenie Slovenska počas prvej svetovej vojny, vrátane M. R. Štefánika a obetí bolševickej okupácie značnej časti Slovenska v roku 1919.

Myslím, že to sú dostatočné dôvody na to, aby sa v našom hlavnom meste našiel priestor a jeho slávnostranným pomenovaním na TRIANONSKÉ (NÁMESTIE, ULICA, NÁBREŽIE a pod.) by Bratislava pdo Vaším vedením vzdala úctu významnému míľniku v našich dejinách.

T

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Tomas Masaryk bol vraj nechcene dieta akehosí zidovského statkara na juhovýchodnej Morave. Vraj tehotne dievca vydal(i) za miestneho kocisa (u toho statkara) Masaryka. Tak malý Tomas dostał priezvisko Masaryk. Matka bola Moravanka, alebo moravska Nemka. Zda sa, že Masaryk je naozaj slovenske meno. Pozanal som u nas viacerých.

Masaryk sa nikdy necitil byt Slovákom, ani najmenej. Sprvu vo Viedni učil, tusím na univerzite, a bol oddaný monarchistom – Rakusanom. Ked sa to zacalo za 1. svetovej vojny s Rakuskom knisat, zanuchal prilezitosť... Nie on bol hlavným cinitelom tzv csl. odboja, za oslobodenie Čech Moravy a Slovenska, ale rozhodne Dr. M.R. Stefanik. Ten ako obcan, neskôr vyznamný general francúzskej

armady (letectva). Stefanik zacal s leteckym prieskumom nepriatelskych pozicii. Stefanik mal styky aj v Taliansku. Mal snubenicu akusi taliansku slachticnu, ktorá neskôr prisla aj na Stefanikov hrob na Slovensko.

Je takmer iste, že Masaryk PRINAJMEN VEDEL, AK NIE PRIAMO ODSUHLASIL ZOSTRELENIE STEFANIKA v dobre znamej udalosti. Masaryk vraj stale zdoraznoval československy NAROD. Okrem toho, Masaryk poprel podpis na Pittsburgskej dohode, resp. nejakym sposobom (podrobnosť som uz zabudol) znevazil Pittsburgsku dohodu, ktorá bola zakladom ustanovenia spoločného statu ako statu dvoch rovnoprávnych narodov a so slovenskou autonomiou. Nazov noveho statu bolo oficiálne Česko-Slovensko. Toto (teda so spojovníkom) so ja, osobne, videl v starom vydani napr. amerického velkého Websterovho slovníka. No, ale v Republike sa potom uz vzdy pisalo len Československo.

Masaryk mal zenu americku zidovku Garyg (alebo Garik) teda Tomas Garyg Masaryk. Zidia ho podporovali a on sa k nim hlasil, resp. okolo nich krutil. Masaryk bol tiež zodpovedný za ustanovenie svojho nástupcu, znamenáho nepriatela Slovákov a nakoniec kata nasho 1. prezidenta Dr. Tisu. Masaryk a Benes boli ruka v rukavici, samozrejme protislovenskej.

Ze si Masaryk prisvojil, resp. oblubil zamok v Topolciankach? Nuž, dobre sa mu tam jazdilo. Ocividne mal () velkopanské zaluby.

Co sa tyka jeho svetoveho humanizmu. O tom vela neviem. Ale viem, že ten veľký humanista veselo daval strielat do slovenských i českých robotníkov.

Ja mam tu na polici svoju najvzácnejšiu knihu, citanku z prvej triedy ludovej školy: "Prva kniha." Zacial som chodiť v roku 1938. Prisiel 14. marec 1939, este v prvej triede. Stale je v tej citanke obraz Taticka Masaryka s basnickou:

Taticko stary nas sedivu hlavu mas... Cela stranka spolu s obrazom Taticka je popreciarkovaná, zaciernena, s vetou od prvacika-Slováčika: "Toto sa nesmie".

Ja osobne mam prinajlepšom neutralný postoj k Masarykovi, v skutočnosti negatívny. A mal by som k tomu asi dost dovodov.

Končím zvolaním: Ruky prec od Masaryka! S Masarykom do prepadiska dejin!
Bratislava bez Masaryka bude dychať ľahšie!

Z

Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Slovensko nemá dlh voči Masarykovi - on má dlh voči Slovensku. Máme dosť Slovákov, ktorí sa zaslúžili o Slovensko a náš národ, po ktorých môžeme pomenovať ulice, námestia, parky atď. Máme čudne pomenovanú bratislavskú univerzitu, máme nevhodne pomenované námestie..... Máme veľa dlhov voči sebe.

A

+++++

Několik vět...

Úterý v 17:19 | Jiřina Šiklová | Názory - Články

Jiřina Šiklová

Narodila se v roce 1935 v Praze. Vystudovala historii a filozofii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V roce 1965 se podílela na založení katedry sociologie FF UK.

Výročí ...

angažovanosti byla po 21. srpnu 1968 z fakulty vyloučena a později vězněna za šíření zahraniční

literatury. Po roce 1989 se vrátila k výuce sociologie a podílela se na založení Katedry sociální

práce FF UK či pražského Centra pro Gender Studies.

Před 20 lety se schylovalo ke konci vlády komunistů nad naši zemí a o tuto změnu jsme aktivně usilovali.

Za 20 let mnozí z nás svým umem, pílí a inteligencí dosáhli profesních úspěchů a blahobytu, o kterém se nám za komunismu ani nesnilo.

Budování soukromého úspěchu jsme vykoupili tím, že jsme až příliš ochotně odevzdali osud věci veřejných do chtivých a chamtivých rukou.

Skandály dnešních politiků sledujeme se stejným znechucením jako někdejší tupost těch komunistických. Napříč zemí se rozrostl bezprecedentní systém korupce na komunální, krajské i centrální úrovni.

Vstupenkou na lukrativní posty polostátních podniků a organizací s miliardovými rozpočty je legitimace nebo správnost s velkou politickou stranou.

Nepozastavujeme se nad tím, že v zemi, kde je pracovní síla 3x levnější než v západní Evropě, je kilometr dálnice 2x dražší.

Nepozastavujeme se nad tím, že miliardové veřejné zakázky získá ministrova firma s momentálně neznámým vlastníkem - akciami na doručitele.

Nepozastavujeme se nad tím, že bývalý premiér vydělal desítky milionů na obchodě s akciami od podnikatele, kterému předtím zajistil miliardovou dotaci.

Nepozastavujeme se nad tím, že výroba tramvajenky s čipem stojí v Praze 10x více než v Londýně nebo v Paříži.

Vleklá vyšetřování, když k nim vůbec dojde, končí tím, že obvinění se neprokázala. Pokud magistrátní úředníci uvíznou v síti policie, tak jedině té švýcarské nikoli české.

V naší zemi lze dnes ustát jakýkoli skandál, za několik dní ho překryje ten další. Hlavě státu, zaměstnané vlastní ještěností a bojem proti nebezpečí evropské integrace, nestojí korupce za půl slova.

I když je to dnes méně okaté, média vědí o čem psát víc, o čem méně, o čem nic. Zatímco v dobách komunismu jsme museli překonávat strach, nyní je překážkou lenost.

Nadáváme na ceny, ale jsme líní změnit banku nebo telefonního operátora.

Necháme se stříhat jak ovce. Jsme líní se informovat, vytvářet si, prosazovat a bránit svůj názor.

Místo příslunu a zpracování informací si vymýváme mozky stupidními seriály.

Místo zpráv a názorů čteme v bulváru o celebritách, kdo komu zahybá a s kým.

Náš národní cynismus se masochisticky vyžívá v tom, jak hrozné panují poměry a sami kromě vymýšlení vtipů neděláme nic.

Ti přihlouplí se ještě rozčilují nad stotisícovými platy, ale miliardové causy jim unikají.

Svou lenost pak omlouváme filozofií, že "jsou stejně všichni stejní", případně "tihle budou ještě horší".

Za nezájem a lhostejnost k osudu věcí veřejných zaplatíme vysokou cenu.

Korupce prodražuje většinu investic financovaných z daní i z obrovského deficitu. Ukrájuje šance našich dětí, na nichž v soukromí tak usilovně pracujeme.

Zadlužuje zemi, která bude jednou jejich.

Dvě největší strany si rozparcelovaly tuto zemi s tím, že stejně budeme muset volit jednu z nich bez ohledu na to, jak přezírávě se k nám budou chovat. Myslí si, že stačí provětrat strašáky, zahrát na strunu sociálních jistot pro jedny a strunu nízkých daní pro druhé. Technika jejich vládnutí přitom dlouhodobě vylučuje jedno i druhé.

Monopol jedné strany v naší zemi nahradila střídavá a na komunální úrovni i společná vláda dvou stran, které se vždycky nějak dohodnou. Je přitom zřejmé, že i ostatní strany využívají své zaslepeně loajální "fanoušky", ochotné jim odpustit úplně cokoli.

Vedení velkých stran sází na to, že se budeme bát zahodit náš hlas podporou malých, nových či exotických a že nám nezbude než zvolit jejich oranžovou či modrou košili blížší než toho druhého kabát.

Kolikrát jsme už slyšeli, že "není koho volit", mnozí volit nechtejí a nepůjdou. Kolikrát jsme svou volbu s pocitem studu nikoli hrdosti, zdůvodňovali menším zlem. Není snad právě takovýto vynucený hlas z rozumu ten "vyhozený"? Jakou cenu má vůbec náš hlas, když ho dáváme se skřípěním zubů?

Nikdo z nás si nedělá iluze, že by malé politické strany byly lepší a čestnější než ty velké. Moc korumpuje vždy. Ale absolutní moc korumpuje absolutně.

Možná jsme se někdy ptali našich rodičů a prarodičů: "A proč jste s tím tehdy něco neudělali?" Připravujme si dnes odpověď pro naše děti.

Nemusíte to podepisovat. Můžete to poslat dál.

Jiřina Šiklová

Klementská 17, Praha 1.

e-mail: jirina.siklova@ecn.cz

+++++

Komu vadí slovenský kresťanský dvojkriž na eurominciach? Pýta sa vo svojom príspevku PharmDr. Peter Rastislav Socha.

Vadí (ne)kresťanským demokratom kresťanský kríž ?

(Alebo ako naša vláda vyhadzuje milióny von oknom)

18. október 2010

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Slovensko sa nachádza už pár mesiacov po parlamentných voľbách ale mnohým z nás ešte nesvitlo čo sa týmito voľbami, cez nimi dosadených nových víťazov, začalo (?), pokračuje alebo dokončuje... Každý nech si vyberie podľa toho ako sleduje, či pamätá si činnosť týchto lokajov globalistickej politiky ich mecenášov z poza "Veľkej mláky".

Začalo to už v roku 1990, dosadením malého "fúzkatého" mužíčka na pražský hrad, veľkou "demontážou" (za horlivej spolupráce slovenských tzv. kresťanských politikov). Demontážou slovenského priemyslu, finančných a sociálnych istôt, ako aj ďalších vymožeností...

Na krátky čas sa Slovákom, vidiacim si ďalej od nosa, podarilo vytvoriť už druhý samostatný

slovenský štát. Potom znova zaúradovali mozgy naivných slovenských voličov s kresťanským cítením, ktorí opäť volili (ne)kresťanských politikov. Moci sa ujali víťazi, ktorí vlastne nezvítazili a nastúpil nový, tentoraz slovenský (?) malý "fúzkatý" mužiček (stredná Európa v 20. storočí mala tragicke šťastie na takýchto mužičkov). A nastalo ďalšie demontovanie ekonomiky a štátnosti. Po krátkodobom národnostátnom vzopnutí, sa opäť k moci (za štedrej dolárovej pomoci) dostali tí čo nezvítazili! A tak sa začala, či pokračuje, definitívna demontáž štátu, štátnych inštitúcií a vôbec, všetkého slovenského. Od začiatku ich panovania nepočuť z (ne)slovenských médií ale aj úst politikov, o slovenskej republike ale iba o (tejto)krajine! No a teraz tito staronoví mocipáni, akoby cítili svoj skorý koniec, sa ponáhliajú s likvidáciou aj posledných symbolov štátu, či slovenskosti. Začalo to sice už skôr. Cynicky, presadením si inštalácie sochy symbolicky malého generála Štefánika, akoby robotníka v montérkach, pod obrovským a vo výšave postaveným levom z Judu, otočeným smerom k (blízkemu) východu... A to na takom viditeľnom mieste, aby nielen úbohí Slováčikovia, ale aj bohatí cudzinci, z výletných lodí, pochopili, kto je tu pánom! Ďalším protislovenským činom je obnovenie snahy postaviť na vysokom pylóne, pred Slovenským národným múzeom sochu Masaryka - symbol kolonizácie Slovenska! No ale ešte predtým chce táto vládnuca kamarila úplne dokončiť likvidáciu všetkého slovenského. Začalo to bezbrehým útokom a snahou o likvidáciu staronového symbolu slovenskej suverenity, či štátnosti, sochy Svätopluka, dehonestovaním, až fašizovaním starého a zároveň súčasného štátneho symbolu, dvojkrižia. Pokračuje to snahou zrušiť ďalšie slovenské inštitúcie, predstavujúce suverénny štát, Slovenský rozhlas a Slovenskú televíziu. No ale v reálnej praxi už prikročili priamo k likvidácii ďalšieho symbolu našej štátnosti...

A tu by som sa chcel dostať k tomu, čo sa naozaj deje a čo som naznačil už v názve článku. V týchto dňoch som objavil jednu nehoráznosť. Bez oznámenia verejnosti, či súhlasu parlamentu (ak je to potrebné), národná banka, či vlastne vláda, pustila do obehu novú emisiu dvojurovej mince. Ale akú?! Na rube nenesie dvojkriž, teda oficiálny znak nášho štátu, na ktorý máme na minciach právo! Ale je tam, akoby na výsmech, vyrytý nevkusný panáčik zo semaforu, držiaci v ruke symbol eura. Toto je nehorázny čin, nielen preto, že v obehu sa nachádzajú už dávno vyrazené dvoj euroky, stiahnutie ktorých, ako aj ich likvidácia, bude stáť množstvo miliónov, ale oveľa viac stála výroba týchto nových a vôbec nepotrebných. Vie o tom niekto? Vedia o tom, poslanci slovenského parlamentu, nielen opozíční, ale aj provládni, či iní politici? No, to je iba začiatok. Vyzerá to tak, že kvôli tomu krásnemu štátнемu ale aj kresťanskému symbolu budú skoro vymenené všetky naše mince. Kto to vymyslel! Kto to dovolil! A koľko stoviek miliónov, či miliárd bude táto nehoráznosť stáť? Ako a kedy to vysvetlia radovému občanovi, ktorý si neustále musí uťahovať opasky a doplácať stále sa zvyšujúce doplatky, či nakupovať stále drahšie potraviny a predmety dennej potreby, lebo táto vláda vraj nemá peniaze! Nemá pre občanov vlastného štátu ale ma na zbytočnú výmenu obeživa. Ale hlavne na likvidáciu štátneho symbolu. Symbolu, ktorý zviditeľňuje Slovenskú republiku v Európe a možno aj v ostatnom svete. Lebo ak ktorýkoľvek občan v eurozóne dostane mincu s týmto kresťanským a štátnym symbolom do ruky, tak ho zaujme. A bude zvedavo zisťovať z ktorého štátu minca pochádza. Tak zistí, ak to nevedel, že existuje akási Slovenská republika a akýsi slovenský, navyše kresťanský, národ. Potom možno sa bude zaujímať o to, kde sa tento kultúrny a kresťanský štát nachádza a možno ho aj bude chcieť navštíviť. Ale o to asi niekomu ide. Aby o nás nikto nevedel, aby nás nikto nenavštevoval a aby sme ekonomickej nerástli ale zaostávali. lebo tak nás ktosi bude môcť lepšie zotročiť a udržiavať v novej koloniálnej závislosti.

Z tohto dôvodu sa pýtam verejnosti, hlavne kresťansky cítiacich voličov, že kedy precitnú zo svojej naivity a viery, že strany a hnutia majúce v názve kresťanský, sú kresťanské! A kedy ich konečne prestanú voliť? Ved' akí sú to kresťania keď si nectia kresťanský kríž a s ľahkosťou ho na peniazoch svojho štátu nahradia groteskne nekresťanským panáčikom zo semaforu? A ako si teda vážia kresťanskú vieru, keď si nevážia jej symbol, ba je im až odpudzujúcim. Sú to ešte vôbec kresťania? Alebo sa až doteraz na nich iba hrali? A tak týchto voličov vyzývam, nech sa nato priamo spýtajú tých ktorých volili. Takisto žiadam aj ostatných voličov, ktorým to nie je jedno aby oslovovali poslancov strán ktoré volili, aby tito za nich žiadali od vlády vysvetlenie od koho mala mandát na takúto nehoráznosť. Ale aby trvali na zarazení tejto nehoráznosti a na potrestaní jej iniciátorov. Pretože keď nezarazíme takéto svojvoľnosti, hraničiace s protištátnou činnosťou v zárodku, dočkáme sa ešte väčších nehanebností a špinavostí, končiacich sa zrušením našej, ľažko vydobytnej štátnosti!

PharmDr. Peter Rastislav SOCHA

Od pádu vlády jednej strany a od vzniku druhej Slovenskej republiky, ale už aj od nášho vstupu do Európskej únie, ubehlo už dosť času, aby sme sa začali vážne zamýšľať nad tým, či sa vývoj ubera správnym smerom a či netreba náhodou niečo zmeniť. Príspevok Dr. Šottera ukazuje priamo a bez vytáčok na viaceré problémy.

Globalizácia, samozvané elity a zakomplexovaní občania

23. október 2010

(Príspevok do Stálej konferencie Panslovanskej únie)

www.pansu.sk

Integrácia Európy ako súčasť, či jeden z prejavov globalizácie podľa niektorých politológov všeobecne vraj dejinný proces vývoja ľudskej spoločnosti sa nám pomerne často nejaví ako harmonický, prípadne ako stály postup k väčšej miere spolupráce. Treba mať na pamäti a nezabúdať, že v minulosti vznik globálnej spoločnosti zväčša prinášal katastrofické konflikty (rozvrat miestnych spoločností, či nezriedka aj úplné vyhľadenie celých etník). Slovensko ešte pred nedávnom žijúce v sovietskej sfére vplyvu, dnes si jeho eurohujerská časť obyvateľstva zvolila (referendom) novú totalitu, Európsku úniu. To práve totality sa vyznačujú tým, že striktne dodržiavajú smernice, akčné plány a zákony. Avšak iba také, ktoré si sami vytvoria a ktorými potom terorizujú vlastné obyvateľstvo. Ekonomicky i administratívne. Rešpektujme pravidlá hry tam, kde majú zmysel. Kde bránia slobodu, osobnú aj ekonomickú, kde pomáhajú rozvoju, vzdelanosti, výskumu.

V zastupiteľskej demokracii, sa nám vykľul aj iný problém - hodnotový. Sú hodnoty o ktorých hovoríme a hodnoty, v ktorých žijeme. Táto skutočnosť nás privádza k uvedomieniu si stáleho významu európskych národov a ich vedomie vnútornnej vzájomnej spolupatričnosti v rámci Európy a záujmov definovaných vnútri národného štátu a reprezentovaných navonok jeho predstaviteľmi. Áno máme zastupiteľskú demokraciu. Údajne. Ale žiaden poslanec nemá právo rešpektovať zahraničný diktát a uvrhnúť vlastných ľudí, ktorých zastupuje, do biedy.

Európska integrácia zdľaka nie je taká jednoduchá ako bola pôvodne prezentovaná a pravdepodobne bude dlhšia – ak vôbec bude zavŕšená - ako je život jednej generácie.

Realita stretu národných záujmov a schopnosti jednotlivých národných reprezentácií tieto záujmy formulovať už robí nemalé problémy.

V tomto často krát humbugovom dianí vyvstáva náš slovenský problém. Otvoreným problémom je naša neschopnosť a často aj neochota formulovala národné záujmy, a to predovšetkým preto, že naše národné povedomie pokrívka za národným povedomím nie len najbližších susedov, ba dá sa povedať, že u nás v nie malej časti spoločnosti neexistuje. To potom zákonite vedie k tomu, že politická reprezentácia vystupuje nie v národných záujmoch, ale v záujme úzko straníckom, či dokonca čím ďalej, tým viac osobnom.

Táto skutočnosť má za následok prehlbovanie občianskej politickej pasivity a znehodnocovanie hodnôt demokracie. V skutočnosti ani neexistuje spoločenské vyhodnotenie s jednotným záverom pojmu demokracia. Každý si ju vykladá po svojom. Problém ako očividný sa nám už ukázal v prvých mesiacoch novej vlády a je pre súčasnú situáciu príznačný. Očakávania občanov a faktické konanie vlády je natoľko rozporné a neprehľadné, až je chaotické.

Takto sa slovenský národ a celá slovenská spoločnosť ocitá v otvorenom globálnom svete, tvárou zvráskavenou nemalými problémami a tvárou v tvár ostatným mocným hráčom, bez toho, aby sme mali vyriešené základné podmienky svojho fungovania vo vlastnom štáte a fungovania svojho štátu ako demokratickej spoločnosti občanov.

V podmienkach daných globálnej konkurenciou, a tým stretávaním rôznorodých skupinových záujmov, je drobenie slovenskej spoločnosti natoľko vážnym nedostatkom, že dramaticky znižuje naše šance byť úspešnými, pretože neobhajujeme ani „len“ naše základné národné záujmy, lebo ich nemáme ani vytýčené.

Praktickým príkladom tejto skutočnosti, čuduj sa svete, sú útoky členov vládnej garnitúry na národné piliere vlastného národa, či už ide o sochu Svätopluka, súsošie štúrovcov, národné symboly v školách, jazykový zákon a boh vie s čím ešte „slušniaci a zodpovední“ prídu.

Na chvíľu ponechajme túto otázku stranou, pretože nám poslúžila zatial len na ilustráciu popisu stavu slovenskej spoločnosti a jej reprezentácie ako prejavu skupinového a individuálneho, ako „vzor“ nežiaduceho a škodlivého faktora. Z uvedeného vyplýva: *Čo je príčinou toho, že amorálne a rozumu priečiace sa skupinky a individuá, sa tak nelogicky udržiavajú pri moci a povýšenecky, arogantne a pohrdavo sa správajú voči Slovákom? Čo spôsobuje, že najdôležitejšie otázky národného uvedomenia sú veľkou časťou slovenskej spoločnosti ignorované? Prečo by malo byť postavenie sa za civilné práva národa zavrhnutiahodné, ked' postavenie sa za práva menší je chvályhodné? Prečo značkou patriotismu je u nás klamstvo a krádež? Prečo slovenská humanitná inteligencia je na posmech, alebo prehliadaná, či ignorovaná?*

Odpovede na tieto otázky by si zaslúžili hlbokú analýzu na úrovni vedeckej práce, čo by potrebovalo oveľa väčší vyjadrovací priestor aký je v tomto príspevku k dispozícii. Preto sa pokúsim stručne vyjadriť niektoré príčinné domnienky.

Zrejme jedna z príčin je strach a obavy slovenskej inteligencie o pracovné miesto, umocnený

opakovanými skúsenosťami s masovou perzekúciou nepohodlných jedincov, prípadne mediálnym dehonestovaním. Tento strach je permanentne udržiavaný, napríklad aj pracovnými zmluvami na dobu určitú, ktorými je postihovaná inteligencia. Strach tak nedovolí zverejňovanie vlastných názorov a verejné vystupovanie.

Slovenské školy nie sú nositeľmi národotvora a vlastenectva. V slovenskom intelektuálnom prostredí stále pretrváva bojazlivý duch a hlboký nezdravý rešpekt voči cudzím rozhodnutiam a nie duch ako tvorca rozhodnutí. Poddanstvo nie a nie vykoreníť, ved' sme občania svojho vlastného štátu! Potláčanie kritického myslenia a schopnosti samostatne riešiť problémy sú brzdou nášho vývoja. Sumu vedomostí nevieme adekvátnie využiť a niekedy až slepo a ponížene sa podriadijeme v spoločenskej hierarchii vysoko postaveným.

Posledné obdobie sa nám tu okato vtiera samozvaná kvázi elita „slušných“, „vd'aka“ ktorej sa časť národnej inteligencie nechápe ako súčasť národného celku, ale ako skupina akýchsi zatuchnutých omeškancov z devätnásťteho storočia, z ktorých táto elita robí šovinistov, fašistov, pričom vedome zabúda na svoje totalitné komunistické korene. Táto kvázi elita sa povyšuje nad „obyčajných“ ľudí, pretože sa cíti byť vyššou mocou povolaná k vládnutiu.

Títo samozvaní „intelektuáli“ zlyhali v rozhodujúcom momente – nechceli suverénnu Slovenskú republiku a zlyhávajú aj dnes vo svojich funkciách, vo svojom poslaní odovzdať štát právny, funkčný, nevykradnutý spokojným širokým vrstvám populácie na konci volebného obdobia.

No a keď sa k tomu pridá zásada, že každá moc korumpuje, tak môžeme hovoriť o veľmi nešťastnej kombinácii vlastností slovenskej vrchnosti. Ich zdieľané hodnoty zodpovedajú skôr totalitným, či teokratickým spoločnostiam, než spoločnosti liberálnej a demokratickej.

Za týchto okolností nie je možné obnoviť význam humanistických morálnych hodnôt, ani získať potrebnú sebaúctu a rešpekt vo svete a zjednocujúcej sa Európe. Bez jednoznačného verejného a hlasného odsúdenia akejkoľvek totality a teokracie bez priatia patričných krokov - z dôvodov historickej zodpovednosti - nie je ani možné zabrániť podobným pokusom o parazitovanie a šafárenie kvázi elít, niest' priamu zodpovednosť za spôsobené škody zločinnými aktivitami.

Vážnou príčinou je absencia aktívnych občanov a ich rôznorodých spolkov, spojených vedomím s týmto štátom.

Národní intelektuáli často krát už z vyššie uvedených dôvodov nechcú viest' diskusu s občanmi, ale ani občania o takúto rozpravu nestoja. Medzi občanmi a inteligenciou stoja médiá monopolizované niekoľkými záujmovými skupinami a účinne bránia vzniku, čo i len náznakom takéhoto dialógu.

Dlhodravujúcemu diagnózou je nás komplex menejcenosti. Obnovenie občianskej spoločnosti nie je možné bez nadobudnutia sebavedomia, hrdosti a vzájomnej dôvery medzi slovenskými občanmi. K súčasnej slovenskej zakomplexovanosti naozaj nie je dôvod. Môžeme teda byť hrdými slovenskými vlastencami, bez toho aby sme museli upadať do šovinizmu. Koniec koncom prakticky neexistujúci šovinizmus nám vyčítajú predovšetkým tí, ktorí sú sami

šovinistami.

Byť národovcom a vlastencom v globalizujúcim sa svete a zjednotenej Európe znamená byť rovnými medzi rovnými a hrdými medzi hrdými.

Dr. Vladimír Šotter

+++++

Slováci dali do e-Health 12 miliard. Lékaři zuří.

14.10.2010 Zdroj: www.tribune.cz

České ministerstvo zdravotnictví zatím elektronizaci pouze plánuje. Na Slovensku už vyhrála firma obří tendr v přepočtu za 12 miliard korun. Slovenští lékaři to považují za velmi nešťastný krok. Nelibí se jim, že zapojení do systému má být povinné pro lékaře i pacienty. Všechny náklady na elektronizaci budou lékaři hradit ze svých zdrojů. Správcem centrálního portálu Národního zdraví má být izraelská soukromá společnost – lékaři se obávají úniku citlivých dat do zahraničí...

České ministerstvo zdravotnictví chce do čtyř let převést veškerou dokumentaci do elektronické podoby. Na tuto agendu vytvořila nové místo náměstka, které obsadil Jiří Schlanger, bývalý předseda Odborového svazu zdravotnictví (rozhovor najdete [ZDE](#)). MZ se inspiruje vývojem elektronizace zdravotnictví na Slovensku, které vyčlenilo na projekt e-Health celkem 400 milionů eur (12 miliard Sk). Tento projekt však mezi slovenskými lékaři vyvolal velkou nevoli.

Z celkové sumy určených na projekt e- Health už bylo 40 milionů eur vyčerpáno. „Ani jsme neměli možnost vidět, za které konkrétní projekty byly tyto peníze použité,“ píší zástupci Slovenské lekárské únie špecialistov (SLUŠ).

Na webových stránkách sdružení - www.slus.sk zveřejnili dokument, ve kterém shrnují důvody, proč se jim plánovaná elektronizace a centralizace všech dat ve zdravotnictví nelibí.

Zaplátí sami lékaři

Zdravotnická zařízení, včetně malých ambulantních, si budou muset veškeré vybavení nakupovat samy. Navíc budou pravidelně platit za školení zaměstnanců na používání systému. „Nepředstavitelé množství práce navíc (3000 pracovních hodin na poskytovatele) zůstane nezaplacené, navíc poskytovatel bude platit za něco, co pro něho, pro stát ani pro pacienta nebude znamenat žádný přínos. Jediný přínos z toho bude mít správce portálu,“ píší lékaři v prohlášení.

Podle ambulantních specialistů přinese nový systém zapisování dokumentace ještě další administrativu navíc. Už nyní slovenské ministerstvo zdravotnictví uznalo, že ve zdravotnictví chybí 3000 lékařů. „Další příliv neúnosně zatěžující práce způsobí mezi lékaři kolaps.“

Intimní údaje v rukou izraelské firmy

Lékařům vadí, že veškeré údaje získané z vyšetření pacienta, včetně laboratorních vyšetření a pomocných vyšetření mají být povinně shromažďované každou ambulancí a odesílané na tzv. národní portál, kde budou shromažďovány. Má jít o velmi citlivé informace – údaje o pohlavních chorobách, psychických onemocnění, o léčbě alkoholismu, drogové závislosti. Budou se zde centralizovat informace o všech osobách, včetně veřejných činitelů – soudců,

politiků, policistů, vojáků apod. Na rozdíl od výpisu z trestního rejstříku se však tyto údaje nikdy nesmažou a bude k nim mít přístup každý, kdo přístup získá.

Národní portál má spravovat firma Lynx - Ness (jediný účastník „výběrového řízení“). Tato společnost je izraelskou firmou. „Jak je možné, že k tak citlivým informacím, jako jsou údaje o zdravotním stavu slovenských občanů, bude mít přístup zahraniční soukromý správce?“ ptají se zástupci SLUŠ.

Data uniknou jediným počítačem bez firewallu

Ochrana dat při tak početných vstupech, jaký portál předpokládá, je podle slovenských lékařů vyloučená. „Tak velký projekt, jaký se plánuje na Slovensku, neexistuje zatím nikde jinde na světě. Zákonitě bude docházet k úniku informací a samozřejmě zvláště těch, které se budou moci dobře zpeněžit,“ píší ambulantní specialisté a dodávají:

„Tvůrci systému e- Health na Slovensku se snaží tyto obavy zlehčovat tím, že osobní údaje lze vykrást také z lékařské ambulance. Tento argument neobstojí – v žádné ambulanci nejsou shromážděné všechny údaje o zdravotním stavu všech obyvatel Slovenské republiky. Přístup budou mít nejen skvěle chráněné počítače, ale také počítače, které nebudou mít aktivovaný žádný firewall,“ míní lékaři.

Povinné zapojení do systému

Nejvíce vadí Slovákům to, že tento systém bude povinný. Zapojení do programu není dobrovolné – ani pro pacienta ani pro lékaře. Lékař, který chce zůstat ve zdravotnické síti, musí podle schváleného zákona požádat do 60 dnů o koupi koncového zařízení a měsíčně platit za užívání národního portálu zdraví.

Ani pacient nemá žádnou volbu. Pokud dává souhlas s tím, že ho lékař ošetří, automaticky souhlasí s tím, že veškeré údaje o jeho léčbě poputují na centralizovaný internetový server.

Čeští ambulantní specialisté: zatím čekáme

Zatím není zcela zřejmé, jakým směrem se chce vydat české ministerstvo zdravotnictví. Dle rozhovoru Medical Tribune s novým náměstkem Schlongerem je zřejmé, že se MZ minimálně nechá inspirovat „slovenskou cestou“.

Zorjan Jojko, předseda Sdružení ambulantních specialistů zatím čeká, až bude zveřejněný jasný záměr ministerstva. „My jsme o tom v radě sdružení hovořili zatím jen obecně a shodli jsme se na tom, že máme dva základní požadavky. Zaprvé - dobrovolnost - jak pro lékaře, tak pro pacienty. Zadruhé - jistota ochrany osobních dat,“ uvedl Jojko pro Medical Tribune.

(ivb), www.tribune.cz

+++++

Ozon

<http://www.tigis.cz/alergie/documents/Lajcikova.pdf>

+++++

Nepriatelia rodiny...

<http://cs.gloria.tv/?media=104565>

++++++

Libor Halík: Arcibiskup Eliáš: Základy 1

<http://cs.gloria.tv/?media=104529>

++++++

Libor Halík: Arcibiskup Eliáš: Základy 3

<http://cs.gloria.tv/?media=104512>

++++++

JAN PAVEL II. NEMŮŽE BÝT SVATOŘEČENÝ

<http://cs.gloria.tv/?media=98169>

Novy svetovy poriadok

<http://www.youtube.com/watch?v=TrP8ng-9puw&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=y3X1TCAOGO0&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=fZ41x2aX4lM&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=5napup81Cgw&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=2dbtnFsLXIM&feature=related>

++++++

Hudo

<http://www.youtube.com/watch?v=Z-GbnmMx5ng>

++++++

Child in Time- Deep Purple

<http://www.youtube.com/watch?v=PfAWReBmxEs>

++++++

brian jones lady jane

<http://www.youtube.com/watch?v=S6qu0pdma1w&feature=related>

++++++

rolling stones-angie

http://www.youtube.com/watch?v=3_7ELfeS4hI&feature=related

++++++++++

Rolling Stones – Satisfaction

<http://www.youtube.com/watch?v=Y8T8eNhKSik&feature=related>

++++++++++

The Rolling Stones - Paint It Black

<http://www.youtube.com/watch?v=fPVUa29kHu8&feature=related>

++++++++++

The Troggs- Wild Thing

<http://www.youtube.com/watch?v=4qHX493bB3U&feature=related>

++++++++++

The Troggs - With A Girl Like You

<http://www.youtube.com/watch?v=ijSxDesidiY&feature=related>

The Troggs - Love Is All Around

<http://www.youtube.com/watch?v=3EXRPxC-5bE&feature=related>

++++++++++

The Tremeloes - Silence is Golden

<http://www.youtube.com/watch?v=wP3YCZvuB6A&feature=related>

++++++++++

Sonny and Cher - I Got You Babe 1965

<http://www.youtube.com/watch?v=hLFOpQbtC5c&feature=related>

++++++++++

DONOVAN- ATLANTIS <http://www.youtube.com/watch?v=leI7sfmipuI>

++++++++++

Joe Dassin

<http://www.youtube.com/watch?v=oIEIXj0ZKIk&feature=related>

+++++++++

Rada pre vysielanie uložila Markíze pokutu 5 000 eur

Pokutu 5 000 eur musí zaplatiť spoločnosť MARKÍZA – SLOVAKIA spol. s r.o. za porušenie zákona o ochrane maloletých. Na dnešnom zasadnutí o tom rozhodla Rada pre vysielanie a retransmisiu. Sankciu dostala za program Zóna smrti: Sopka v New Yorku zo 14. mája tohto roka.

Rada začala aj správne konanie voči spoločnosti MAC TV s.r.o., ktorá prevádzkuje TV JOJ a JOJ Plus. Prešetruje možné porušenie zákona, ktoré hovorí, že sponzorom programu nesmie byť vysielač ani výrobca audiovizuálnych diel. Podozrenie sa týka odvysielanej politickopublicistickej relácie Lampa z 26. augusta.

Ako ďalej informoval Ľuboš Kukliš z RVR, zákon porušila aj spoločnosť SLOVAKIA okolo sveta s.r.o.. Rada ju upozornila, že nedodržala objektívnosť spravodajstva. Sankcionovala ju za príspevok z 30. apríla až 7. mája zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva mesta Trenčín o krátení finančného príspevku Televízie Trenčín v rámci programu Trenčiansky samosprávny kraj.

+++++++++

Na Slovensku je mimoriadnym problémom, že tu prevláda podvodná kultúra, motivácia obchádzať zákony

Rozhovor. Riaditeľka mimovládky Aliancie Fair-play Zuzana Wienk pre Hospodárske noviny:

Wienk pre HN: Politici kontrolujú sami seba, je to tragédia

Na Slovensku je mimoriadnym problémom, že tu prevláda podvodná kultúra, motivácia obchádzať zákony, upozorňuje Zuzana Wienk.

Mnohí politici, ktorí hovorili o novej kultúre transparentnosti, uviedli v majetkových priznaniach nulový príjem za rok 2009. Údaje na stránke Politika open však hovoria niečo iné. Ako je to možné?

V zákone o konflikte záujmov je napísané, že v priznaniach majú politici uviesť len príjmy, ktoré dosiahli v roku pred nástupom do funkcie, v ktorých pokračujú aj po nástupe do funkcie. Ide o chybu v zákone. Je to vážna diera v legislatíve, pretože pointa zákona je v tom, aby verejnosť vedela, aký bohatý je politik, keď vstupuje do politiky

a aby bolo možné skontrolovať po pár rokoch alebo keď z politiky odchádza, aký je jeho majetkový nárast a či zodpovedá tomu, čo skutočne mohol z oficiálnych príjmov zarobiť.

Do politiky vstúpilo veľa majetných ľudí, ktorí sa netaja tučným kontom. Aj šéf ANO Pavol Rusko kedysi vyhlasoval, že ide do politiky zabezpečený a je to záruka, že je odolný voči korupcii. Napokon odstúpil kvôli zmenkovej afére. Myslite si, že sa odvtedy niečo zmenilo?

Treba to posudzovať veľmi individuálne. Viem si predstaviť ľudí, ktorí naozaj nie sú nenásytní, ale myslím si, že vo všeobecnosti na Slovensku neplatí, že čím je človek majetnejší, tak tým bude menej podliehať korupčným tlakom. Vládne tu korupčné prostredie, ktoré vytvára predpoklady na to, aby politika zlomilo a nemusí ísť len o motiváciu obohatiť seba alebo blízkych, ale napríklad o motiváciu pomôcť svojej politickej strane. Ktokoľvek sa zapojí do politiky, bude predmetom takýchto tlakov a prostredie, ktoré je korupčné, sa ho bude snažiť získať. Vyžaduje si to veľkú dávku slušnosti nepodľahnúť alebo neospravedlňovať praktiky, ak sa dejú v prospech jeho politickej strany.

Hovorí sa, že máme nadštandardne kvalitný zákon o verejnem obstarávaní, a predsa sme boli svedkami tendrov, pri ktorých štát prišiel o miliardy. Nie je snaha mať prísné pravidlá priznávania majetku politikov zbytočná?

Je mimoriadne dôležité, aby sme mali kvalitné zákony, inak bude prostredie ešte divokejšie. Napriek tomu je výsledok, samozrejme, prudko závislý od politickej kultúry a kultúry krajinu ako takej. Od toho, či verejnosť trestá nekalé praktiky alebo ich toleruje. Na Slovensku je mimoriadnym problémom, že tu prevláda podvodná kultúra, motivácia obchádzať zákony. Druhým problémom sú slabé inštitúcie. Kontrola

zákona o konflikte záujmov je sústredená v parlamente, politici de facto kontrolujú sami seba, čo je tragédia. **Tomáš Nejedlý**

+++++

Prví Slováci prišli pre Fica o pas

Kontroverzný zákon o občianstve z dielne bývalého premiéra Roberta Fica už má prvé obete. O slovenský pas prišli dve ženy - jedna z nich získala štátnu príslušnosť Maďarska a druhá Talianska.

reklama

Naše občianstvo im zobrať sprísnený zákon Ficovej vlády. Tá ním reagovala na maďarskú legislatívou o dvojakom občianstve, ktorú krátko po nástupe do funkcie presadil vládny Fidesz premiéra Viktora Orbána.

Ako Slovenky k cudziemu občianstvu prišli, naše úrady nezverejnili. "Sú to osobné údaje, išlo však o dve ženy," potvrdila pre HN Alena Koišová z komunikačného odboru ministerstva vnútra. Obidve ženy samy nahlásili našim úradom prijatie cudzieho občianstva, čím automaticky stratili slovenský pas. Vyhli sa však pokute vo výške 3 319 eur, ktorú by museli

zaplatiť, ak by im úrady na nové občianstvo prišli.

"Noví" občania

Stratiť náš pas môžu najmä slovenskí Maďari, ktorí od 20. augusta majú právo požiadat' o dvojaké občianstvo v Maďarsku. Podľa Orbánovho zákona prijatého krátko po júnových parlamentných voľbách môžu maďarské pasy získať už od 1. januára budúceho roka. Maďarská vláda odhaduje, že takýchto žiadateľov môže byť počas budúceho roka až 400-tisíc. Išlo by o Maďarov zo všetkých susedných krajín, vrátane Slovenska.

Aktuálny záujem o maďarské pasy však Budapešť spresniť nechce. "Takéto informácie nemáme," povedala pre HN Eszter Patakiová z tlačového odboru rezortu diplomacie.

Podobné informácie nemajú ani naše úrady. Rezort vnútra však pripomína, že pre slovenských občanov vyplýva zo zákona povinnosť zmeny v občianstve nahlásiť.

Ostanú bez trestu

Situáciu problémov s odoberaním slovenského štátneho občianstva kvôli získaniu druhého sa snaží riešiť už aj naša diplomacia. Práve z jej dielne pochádza novela zákona troch koaličných poslancov, ktorá by takto potrestaným ľuďom vracala naše občianstvo. "Táto novela platí pre všetkých, teda aj pre tých, ktorí požiadajú o maďarské občianstvo," potvrdil pre HN jeden z predkladateľov novely Szilárd Somogyi zo strany SaS. Podobné prípady, ako tie u dvoch žien, by sa teda v našej krajine opakovať nemali. Obe ženy by, naopak, slovenské občianstvo mohli získať späť. Samozrejme, len v prípade, ak novelu odsúhlasí aj parlament.

O maďarské občianstvo je záujem aj u nás

To, že o dvojité občianstvo majú záujem aj ľudia žijúci na Slovensku, potvrdil aj šéf občianskeho združenia Harmónia AT Pál Cséfalvay. "V mojom okolí sú ľudia, ktorí občianstvo chcú," hovorí predseda združenia bojujúceho za autonómiu južnej časti Slovenska. Jeho slová potvrdzujú aj ľudia, ktorých HN oslovili v rámci malého prieskumu. To, že o občianstvo mohli žiadať už od 20. augusta, však paradoxne nevedeli. "Povedali ste mi novinku. Nevedel som o tom. Teraz už viem, kto bude prvý, kto zajtra odovzdá svoju žiadosť," povedal pre HN muž z Dunajskej Stredy. Tým, že svoje konanie musí nahlásiť aj slovenským úradom, si pravdepodobne hlavu neláme. "Nebudem nič nahlasovať, ja viem, koho milujem."

+++++

Zhubné pocity, postoje a vlastnosti

Naše choroby sú odrazom našich myšlienok a pocitov. Pozrime sa teraz bližšie na niektoré negatívne stavy, ktoré – najmä ak ich pestujeme dlhodobo – môžu viesť k zdravotným ťažkostiam a rôznym chorobám. Niektoré negatívne formy vedomia v skutočnosti môžu vychádzať z pozitívnych zámerov. Ide o to, aby sme si tento skutočný, pozitívny zámer uvedomili a našli vhodnejšie spôsoby, ako ho dosiahnuť a neškodiť pritom sebe ani druhým.

Pýcha

Kresťanstvo ju považuje za jeden zo smrteľných hriechov. Práve pýcha, pocit vlastnej dôležitosti je príčinou trápenia a chorôb, často nevyliečiteľných a aj smrti. Práve ona je prameňom všetkých zhubných myšlienok a emócií. Ked' sa človek vyvýšuje, začína odsudzovať, opovrhovať, nenávidieť, rozčuľovať sa, mat' nároky. Pocit vlastnej prevahy nad ostatnými rodí povýšenosť a želanie ponížiť druhých – slovom, myšlienkovou, skutkom. Pocit vlastnej dôležitosti rodí ohromnú podvedomú agresivitu, ktorá sa potom obracia proti samotnému pôvodcovi. Tento pocit znamená snahu človeka postaviť seba, svoj rozum, svoju múdrost' nad Vesmír, Boha, nad čokoľvek v tomto svete. Povýšený človek za žiadnu cenu nemôže a nechce prijať zraňujúce situácie, teda tie, ktoré sa nezhodujú s jeho očakávaním. Má svoje chápanie okolitého sveta a myslí si, že práve to je najsprávnejšie a najlepšie. Snaží sa podmaniť si okolity svet, často pomocou násilia. Preto akýkoľvek rozpor s jeho predstavami o tom, aký má byť okolity svet, vyvoláva v jeho duši búrku agresívnych emócií: zlost', urážku, nenávist', pohrdanie, závist', lútost' – to všetko zasa vedie k rôznym chorobám a smrti. Pýcha je pocit vnútornej prevahy nad ostatnými alebo naopak, poníženie seba. Je to v prvom rade výsledok nepochopenia svojho pravého miesta vo Vesmíre, svojho predurčenia v tomto živote, neuvedomenie si cieľa a zmyslu života. Vyzerá to tak, že sa všetka energia vynakladá na dokazovanie svojej pravdy, na boj s okolitým svetom. Prestavme si, že bunka začína bojať s celým organizmom a brániť svoje záujmy, neprihliadajúc k záujmom celého organizmu. Potrebuje organizmus takúto bunku? Môže bunka určovať svoje podmienky organizmu? Nie. Organizmus sa bude snažiť zbaviť sa jej, inak sa táto bunka premení v rakovinovú a zničí celú organizmus. Pritom je každá bunka jedinečná, pretože plní svoju špecifickú funkciu pre blaho celého organizmu. A pokial bunka dobre zvláda svoje povinnosti, dostáva od organizmu všetko, čo potrebuje. Na jemnej, podvedomej rovine je každý človek časťou Vesmíru. A nielen človek, ale akýkoľvek živý tvor, akýkoľvek predmet. Teda sme si všetci rovní. Všetko v tomto svete je spojené jedným spoločným cieľom, smerovaním k celku, teda k Bohu, Vesmíru, Vyššej inteligencii. A každý na tejto ceste vnáša svoj jedinečný vklad do celkového vesmírneho procesu vývoja. My všetci ideme jedným smerom, ale každý svojou vlastnou cestou. Je dôležité, aby človek cítil svoju hodnotu, významnosť a jedinečnosť na tomto svete. Nie však prostredníctvom vyvýšovania sa nad ostatných, pretože každý človek a predmet je významný po svojom, ale prostredníctvom uvedomenia si vlastnej jedinečnosti v spoločnom vesmíre.

Kritika, nároky a nespokojnosť

Kritika je hodnotenie a odhaľovanie nedostatkov v čomkoľvek, je to negatívny úsudok o čomkoľvek. Kritika je jedným z plodov pýchy. Ľudia, ktorí stále kritizujú, chcú aby ostatní zodpovedali ich predstavám o svete, morálke, živote. Myslia si, že ich mienka je najsprávnejšia. Ale mýlia sa. Takí ľudia jednoducho zabúdajú alebo nevedia, že žijú iba vo svojom vlastnom svete. A svojimi kritickými myšlienkami vyjadrujú nesúhlas so svetom iného človeka. Na jemnej, podvedomej alebo energetickej úrovni útočia na ostatných ľudí a teda na ostatné svety. Nároky sa môžu vzťahovať na kohokoľvek: na blízku osobu, na vládu, na seba samého, minulosť, budúcnosť, osud, Boha. Tieto myšlienky spúšťajú program ničenia toho, na čo sú smerované. Zodpovedajúcim spôsobom sa následne v podvedomí obete spúšťa program samozničenia. Nespokojnosť, nároky voči okolitému svetu môžu viesť k vážnym chorobám. Ľudí, ktorí majú sklon kritizovať, často bolia klíby a krk. Reumatizmus je choroba tých, ktorí neustále vyjadrujú nároky a nespokojnosť, kritizujú seba aj ostatných. Je to tým, že sú neoblomní, tvrdí vo svojich úsudkoch, neprijímajú cudziu mienku. Pocit vlastnej dôležitosti je u nich nafúknutý do neuveriteľných rozmerov.

Odsudzovanie

Ked' kritizujeme, vyjadrujeme nespokojnosť a nesúhlas s niekým alebo niečím. Myslíme si, že naše vnímanie sveta je to najsprávnejšie. Odsudzovanie je však oveľa nebezpečnejšie. Preniká hlbšie do podvedomia a vedie k vážnejším ochoreniam. Ked' niekoho odsudzujete, podvedome spúšťate program zničenia tohto človeka, čo sa k vám potom vracia opäťovnou agresiou a deštrukciou. Na informačno-energetickej úrovni dostávame opäťovanú ranu v podobe nepríjemnej situácie alebo ochorenia. Odsudzovanie na podvedomej úrovni funguje pomaly ale isto, a preto spôsobuje t'ažké, takzvané nevyyliečiteľné ochorenia. Najčastejšie sú to onkologické choroby, narkománia a alkoholizmus. Ale nie Vesmír či Boh nás trestá týmito chorobami, to my sami ich vytvárame svojimi myšlienkami, slovami a skutkami. Zmeňme svoje myšlienky a nebudú žiadne choroby.

Pohrdanie

Ak sa vzdáme egoizmu, otvoria sa pred nami dvere a tajné sa stane zjavným. Pohrdanie je opovržlivý vzťah ku komukol'vek alebo čomukol'vek. Má rovnaké pozitívne zámery ako kritika a odsudzovanie: želanie zmeniť okolity svet a iných ľudí. Želanie zbaviť sa nedobrých ľudí, mať krajší, lepší svet. Pohrdame ide ruka v ruke s odsudzovaním. Ak máte v podvedomí pohrdanie a odsudzovanie, budete si priťahovať do života nečestných a nízkych ľudí – presne tých, ktorími pohŕdate. Nielenže ich prit'ahujete, doslova ich vytvárate. Ľudia nie sú zlí ani dobrí, ušľachtilí či nízki – to my ich takými robíme. Pohrdanie je krajne nebezpečnou emóciou. Ked' niekým pohrdame, chceme aby navždy zmizol z nášho života. Neprijíname ho. Lenže on je odrazom našich pocitov a myšlienok. Ked' ním opovrhujeme, ničíme sami seba. Pohŕdat' možno kýmkoľvek za čokoľvek. Rozumný opovrhuje hlúpym. Puritán prostitútkou. Bohatý chudobným. Pekný škaredým. Čistý špinavým. Zdravý chorým a naopak. Nezabúdajte, že nás svet je duálny. A pokial' budú existovať ľudia, ktorí lipnú na slušnosti, budú existovať aj hrubé a nečestné osoby. Kým budú existovať puritáni, budú existovať aj prostitútky. Kým budú bohatí, budú aj chudobní. Ak príliš lipnete na krásu, prit'ahujete do svojho života ošklivosť. Žena, ktorá odsudzuje alkoholikov, veľmi pravdepodobne bude mať syna alkoholika. Rodičia, ktorí odsudzujú a nenávidia nemorálnych a nečestných ľudí, budú mať syna narkomana alebo zločinca. Muž, ktorý opovrhuje ženami, sa stáva impotentným. Žena, ktorá opovrhuje mužmi, má chorú maternicu alebo je neplodná.

Odpor

Odpor je zaujatý, nepriateľský vzťah k niekomu alebo niečomu. Predstavte si štítivého človeka – cíti odpor k nečistote, vidí ju vo všetkom. Miluje čistotu. Chce žiť v čistom svete, doslova i obrazne. V pozitívnom zmysle je teda odpor a štítivosť snahou žiť v čistom, ničím nenarušenom svete. Ibaže táto snaha o čistotu sa realizuje prostredníctvom odmietania všetkého, čo nie je dokonale čisté. Silná agresia, smerovaná na okolity svet sa odraža, vracia späť a vyvoláva t'ažké ochorenia: onkologické, kožné, alkoholizmus, narkomániu, žalúdočné vredy. Ako sa zbaviť odporu? Začnite vnímať okolity svet ako čistý. Žijú v ňom čistí ľudia, pretože každý človek je jedinečný. Každý má svoje názory, svoj svet. Nemáte právo odsudzovať názory iných. Začnite každého človeka na tejto planéte vnímať takého, aký v skutočnosti je – ako časť Boha. Ak chcete žiť v čistom a krásnom svete, začnite od seba. Očistite svoj vlastný svet. Očistíte svoje myšlienky, zaviete sa podvedomej agresie. Spojte vonkajšiu čistotu (čisté telo, čistá domácnosť) s čistotou vnútornou (čisté úmysly, čisté vzťahy). A najmä majte v úcte svety druhých.

Nenávist'

Nenávist' je najextrémnejšou formou neprijatia. Keď si toto slovo rozoberieme, zbadáme jeho hlbší význam v zmysle niečo nevidieť'. Ne-ná-vidím. Keď niekoho nenávidíme, v myšlienkach sa ho zavajujeme – už ho viac nechceme vidieť', čiže želáme si, aby neexistoval, nežil. Preto je nenávist' na energetickej úrovni priam vraždou. Nenávist' vedie k veľmi ťažkých ochoreniam. Predovšetkým útočí na hlavu a mozog. Epilepsia, Parkinsonova choroba, ochrnutie, úrazy hlavy a úrazy vôbec, migréna, očné ochorenia, nádory. Ťažké kožné choroby. Ak niekoho nenávidíte za jeho podlosť', chcete ho zničiť', aby zavládla spravodlivosť'. Ak nám chce niekto ublížiť', začnete ho nenávidieť', aby ste sa uchránili. Ak nenávidíte blízkeho človeka, znamená to, že vás tak strašne ponížil, ukrivdiel vám alebo sa vás dotkol, že ste schopní ho zabíť'. A aj ho zabíjate, ibaže myšlienkami. Muž, ktorý roky trpí zápalom prostaty a pohlavnou neschopnosťou. Žiadna liečba nezaberá. Príčina jeho choroby spočíva v jeho nenávisti voči vlastnej manželke, v jeho želaní pomstíť sa jej za jej zradu. Naopak ak žena nenávidí svojho manžela, dostáva ranu do svojho pohlavného ústrojenstva. Po čase sa jej objaví nádor na maternici. Deti, ktoré nenávidia svojich rodičov, trpia rozháraným osobným životom a rovnaké správanie sa im vracia na vlastných deťoch.

Podráždenosť'

Podráždenosť vzniká vtedy, keď nám niečo nevyhovuje: neporiadok v dome, neumytý riad, neupravená posteľ, rozhádzané veci, meškajúca návšteva, hluk deti. Každý človek má svoje požiadavky na okolitý svet, a pokial' niečo týmto požiadavkám nezodpovedá, je podráždený. Ak je človek podráždený neustále, vedie to ku vzniku rôznych ochorení pečene, črev, žalúdka, kľov.

Hnev a zlosť'

Objavuje sa vtedy, keď človek stráca kontrolu nad situáciou. Každý chce mať pod kontrolou to, čo sa deje, lenže nie vždy sa to darí. A keď sa to nedarí, objaví sa hnev, ktorý môže viest' až k fyzickému násiliu, aby sa situácia zmenila. Ak v sebe človek neustále potláča také emócie, ako podráždenosť, hnev a zlosť, začína trpieť pečeň, kľby, dýchacie orgány. Nevyjadrené pocity sa začnú hromadiť najmä v orgánoch, ktoré sú zodpovedné za ich vyjadrenie: pečeň so žlčou zodpovedajú za výbušnosť', takže dlhodobo potlačovaný hnev pravdepodobne vyvolá zápal žlčníka a nahromadené emócie sa materializujú vo forme žlčových kameňov. Akonáhle pocítite výbuch emócií hnevu, začnite robiť to, čo nemáte v láske, ale čo potrebujete urobiť – rýľovanie, upratovanie, rúbanie dreva, aby sa užitočne využila nebezpečná energia.

Ukrivdenosť'

Pocit krivdy vzniká, keď si človek myslí, že sa k nemu správajú nespravodlivo alebo ho mečím urazia, nepríjemne sa ho dotknú. Ukrivdenie môže vyvolať rast nádorov, ako aj iné ochorenia. Človek ktorý sa uráža, nechce pochopiť a prijať fakt, že si sám priťahuje do života toho, kto mu ubližuje.

Pomstychtitivosť'

K pomste vedie pocit krivdy a tiež pýcha. Pomsta je želanie zničiť alebo ponížiť človeka, ktorý nám ukrivdiel alebo nás urazil. Pomsta je vlastne snaha obnoviť spravodlivosť', donútiť

okolie, aby k nám zmenilo vzťah, ako aj snaha získať zadostúčinenie, zjednat' nápravu, vyrovnáť sily – obnoviť rovnováhu. Čím silnejšie nenávidím a želám si pomstíť sa, tým viac ničím sám seba. Na niektorých miestach Zeme dodnes existuje zvyk krvnej pomsty alebo vendety. Nakoniec to vedie k zničeniu celého rodu.

Trpkosť

Je to pocit podráždenosti a nespokojnosti v dôsledku neúspechu. Predstavte si, že sa o niečo snažíte, vynakladáte na dosiahnutie cieľa veľa úsilia, no dopadne to úplne inak, ako ste chceli. V dôsledku toho vzniká pocit trpkosti, ktorý vedie k chradnutiu určitých orgánov, najmä pečene a obličiek. Okrem toho vám ubúda množstvo energie.

Sklamanie

Je pocit nespokojnosti z niečoho, čo sa nevyplnilo, krach viery v niekoho alebo niečo. Mnohí ľudia žijú v ilúziách a snoch. Chcú nasilu prispôsobiť svet svojim predstavám, okolity svet však môže zodpovedať môjmu očakávaniu iba vtedy, keď žijeme podľa vesmírnych zákonov a keď ich model sveta čo najviac zodpovedá skutočnej povah reality.

Ohováranie a zlomyselnosť

Človek nepoškvŕňuje to, čo mu vchádza do úst, ale to čo z úst vychádza. Keď o niekom rozmyšľate, vytvára sa medzi vami a ním informačno-energetický kanál. Pokiaľ o niekom rozmyšľate a rozprávate zle, vysielite na adresu toho človeka ničivé myšlienky a na jemnej, podvedomej úrovni mu môžete uškodiť. Akýkolvek negatívny výrok alebo mienka škodí vám aj druhému človeku. Zároveň sa vo vašom podvedomí automaticky spúšťa program samozničenia. Ľudia si neuvedomujú, že na podvedomej úrovni sa doslova zabíajú.

Ohováranie a zlomyselnosť spôsobujú pokles energetickej úrovne človeka, a teda mu ničí telo a skracuje život. Mimoriadne nebezpečné je ohováranie rodičov. Jedno z prikázaní hovorí – cti otca svojho i matku svoju, aby si dlho žil. Na inom mieste biblie sa píše: Kto zlorečí otcovia alebo matke, nech je potrestaný smrťou. Ochorenia, ktorých príčinou je ohováranie rodičov, sú často veľmi ťažké a nevyyliečiteľné.

Chvastúnstvo

Chvastúnstvo je prehnané vychvalovanie svojich predností. Človek, ktorý sa chvastá, sa snaží pritiahnúť pozornosť a vyzeráť lepšie ako ostatní. V pozitívnom zmysle je chvastúnstvo snaha získať uznanie a obdiv. Vystatovanie v skutočnosti hovorí o tom, že si človek neverí a pochybuje sám o sebe.

Pocit viny

Mnohí ľudia si myslia, že pocit viny je veľmi dobrý pocit. Že ten, kto sa obviňuje, je dobrý, že má svedomie. To je však nezmysel. Pocit viny je najničivejší zo všetkých. Pocit viny je skrytým a prevráteným prejavom pýchy. Človek, ktorý sa obviňuje a trestá, sa cíti byť nesmierne dôležitý. Myslí si, že keď sa potrestá a spôsobí si bolest, že sa zmení svet. Keď máte pocit viny, podvedome si do života príťahujete nepríjemné veci.

Nespokojnosť sám so sebou

Mnohí ľudia na sebe stále hľadajú nejaké nedostatky. Sami si vytvárajú rôzne komplexy menej cennosti a potom nimi trpia. Láska k sebe je úzko spojená s láskou k Bohu. Keď sa kritizujete, kritizujete Boha. Znamená to, že nič dobré od života nedostanete. Musíte sa mať radi a prijímať sa takí akí ste.

Strach

Každý sa niečoho bojí. Ľudia sa boja, že ochorejú a zomrú, nebudú mať peniaze, stratia milovaného človeka. Keď človeku hrozí nebezpečenstvo, do krvi sa mu vyplaví množstvo hormónov, ktoré zrýchľujú pulz, zvyšujú krvný tlak, zrýchľujú metabolizmus, vyvolávajú napätie vo svaloch. Za určitých okolnosti to je normálna obranná reakcia. Ak je však strach jednou z hlavných emócií vášho podvedomého programu správania, udržiava vás v neustálom napäti. A nepretržité vnútorné napätie vedie k žalúdočným vredom, vysokému krvnému tlaku, vypadávaniu vlasov a množstvu iných problémov. Okrem toho strach oslabuje imunitný systém. Strach príťahuje presne to, čoho sa bojíme.

Pochybnosť a neistota

Vytvárajú v našom živote množstvo problémov. Koľkokrát ste si povedali vetu „Čo ak to nevyjde!“ alebo „Pochybujem, že to zvládnem!“. Takéto a podobné myšlienky vytvárajú prekážky na ceste k uskutočneniu našich zámerov a oslabujú nás. Sami si tvoríme svoj život a sami si tiež vytvárame prekážky, bloky. Aby sa človek zbavil mučivej neistoty a pochybností, musí vziať svoj život do svojich rúk, čiže prevziať zodpovednosť. Dôverovať si alebo nedôverovať je otázka voľby. Ak prekonáte pochybnosti a rozhodnete sa veriť si, získate vnútornú silu.

Smútok a depresia

Depresia prichádza, keď sa človek prestáva tešiť zo života. Začne mať pocit bezvýchodiskovosti, beznádeje a bezmocnosti. Nakoniec sa mu odnechce žiť. Podvedome je agresívne naladený voči sebe aj voči okolitému svetu. Depresie sú kedysi potláčané agresívne emócie, ktoré sa znova vynorili. A čím viac agresívnych emócií človek pociťoval v minulosti, čím silnejšie ich potláčal, tým silnejšia bude depresia. Depresia je odrazom agresie, smerovanej proti okolitému svetu a proti sebe.

Lútosť

Veľa ľudí má sklon ťutovať iných aj seba, pričom to považujú za prejav citlivosti a láskavosti. Lenže netušia, aká škodlivá môže lútosť byť. Je to agresívna emócia a vyvoláva agresívnu reakciu. Človek ktorý iných ťtuje, však zvyčajne nechápe, prečo na jeho dobré činy ľudia reagujú skrytou aj otvorenou agresiou. Lútosť pociťujú tí ľudia, ktorí nevidia a nechcú vidieť, že žijeme v spravodlivom a harmonickom svete. Lútosť je dôsledkom nepochopenia vyšších zákonov a našej úlohy na tomto svete.

Zištnosť, lakomosť a nenásytnosť

Ziskuchtivý človek myslí iba na svoj vlastný prospech. Nemyslí na následky, neberie ohľad na druhých. Lakomý človek je nadmerne šetrný a vyhýba sa výdavkom. Chce mať v živote

dostatok, ale nechce a nevie dávať, ani rozumne využívať, čo má. Najjednoduchším príkladom zištného správania je, keď želáte neúspech alebo dokonca smrť druhému človeku, kvôli nejakej materiálnej výhode. Zištnosť sa spája s neúprimnosťou a podlostoou. Prospechársky človek dokáže prejavovať neúprimnú starostlivosť, pozornosť či lásku tomu, kto sa mu hodí, no v skutočnosti má bočné úmysly a cíti niečo celkom iné.

Závist'

Závistlivý človek je mrzutý a nespokojný, keď niekto koho pozná má alebo získa niečo, čo on sám nemá. Závist' vytvára obrovskú vedomú aj podvedomú agresiu. Nie nadarmo sa v kresťanstve radí medzi sedem smrteľných hriechov. Závist' je naozaj zhubná. Človek môže dostať všetko, čo si želá – stačí sa otvoriť vesmírnym silám. Lenže závist' je prekážkou toho. Keď človek želá úspech a všetko najlepšie druhým, privoláva úspech aj do svojho vlastného života.

Pokrytectvo

Byť pokrytecký znamená byť človekom dvoch tvári, pretvarovať sa, nasadzovať si masku, ktorá nezodpovedá vnútornému stavu. Pokrytecký človek hovorí jedno, ale myslí si a robí niečo iné. Komunikácia s pokryteckým človekom vyvoláva bolest' hlavy. Stáva sa to preto, že ľudia pri komunikácii vnímajú informáciu. Prinajmenšom na dvoch úrovniach: vedomej aj podvedomej. Vedomie vníma jednu informáciu, no podvedomie vníma úplne inú informáciu. Byť človekom dvoch tvári znamená rozdvojenie osobnosti so všetkými z toho prameniacimi následkami. Pokryteckí bývajú politici. Pokrytectvom sa dá získať prospech, votrieť sa do priazne, získať dôveru alebo pozornosť. Pričinou pokrytectva je nedôvera voči sebe a okolitému svetu. Pokrytecký človek neverí, že keď bude úprimný môže získať čo chce.

Klamstvo a lož

Luhat' a klamať znamená uvádzat' niekoho do omylu, ubezpečovať ho o niečom, čo nie je pravda, väčšinou s určitým zištným zámerom. V pozitívnom zmysle Je klamanie prostriedkom ako získať niečo, na čom nám veľmi záleží, alebo ako vyhnúť niečomu nepríjemnému. Následky lží sú známe – je nimi nedôvera okolia. Rodičia často nehovoria det'om pravdu a potom sa čudujú, prečo im deti nedôverujú. Lož bola vždy zhubná, hoci mnohí obhajujú takzvanú milosrdnú lož, teda lož v mene dobra, ktorú často využívajú lekári a príbuzní pri zhubnom ochorení pacienta. Lenže tým mu bránia poznáť skutočnosť a spolu s tým mať šancu na záchranu. Ved' ak človek nevie, čo s ním je, aké ochorenie si vyslúžil svojím podvedomím programom, nemôže sa zmeniť aby sa uzdravil.

Lichotenie

Je do značnej miery totožné s pokrytectvom. Je to prehnané vychvaľovanie určitej osoby s prospechárskej cieľom, hrubšie povedané, zákerná podlízavosť. V pozitívnom zmysle je lichotenie snahou získať náklonnosť určitej osoby a spolupracovať s ňou v súlade so zámermi lichotníka. Každý, komu niekedy lichotil takýto typ človeka, zrejme prezíval nepríjemné, hoci nejasné pocity. Dôvodom je práve agresia, ktorá sa za lichoténim skrýva. Naučme sa ľudí chváliť úprimne a nezištne a priateľsky ich podporovať. A pokial' vám je niekto nesympatický, radšej sa mu vyhýbajte, ako by ste mu mali neúprimne lichotiť.

Žiarlivosť

Je trýznivá pochybnosť o vernosti a láske niekoho, na kom nám veľmi záleží. Je to jeden z najzhubnejších citov. Ničí rodiny, zabíja lásku, vyvoláva veľmi ťažké ochorenia. Žiarlivosť je súborom viacerých negatívnych emócií: hnev, nenávisti, pocitu krivdy, trpkosti, pochybnosti. Žiarlivec pociťuje podvedomú nenávist voči svojmu sexuálnemu partnerovi, sokovi i sebe samému. Tým však vytvára klasický ľúbostný trojuholník. Pokiaľ máte v sebe dosť žiarlivosti, čakajte – čoskoro vznikne trojuholník. Sami ho totiž vytvárate žiarlivosťou. V pozitívnom zmysle je žiarlivosť túžbou mať silný jedinečný vzťah s milovanou osobou, byť čo najviac milovaný, mať pokoj a istotu v partnerskom vzťahu. Ibaže žiarlivosť ešte nikdy žiadny vzťah neupevnila – naopak množstvo vzťahov zničila. Žiarlivosť lásku zabíja.

Zdroj: Z prednášky **Mariana O.**, Teplý vrch, september 2010. VN:F [1.9.3_1094]

+++++

Cholesterolová lež

Dwight Lundell MD

My lékaři se vším naším vzděláním, znalostmi a autoritou si často rozvineme dosti velké ego, které nám ztěžuje přiznat, že jsme se mýlili. Takže tady to je. Otevřeně přiznávám, že jsem se mýlil. Jako kardiochirurg s přetadvaceti lety praxe jsem vykonal více než 5000 operací srdce, a dnes přišel den, abych napravil svůj omyl lékařskými a vědeckými faktý.

Mnoho let jsem praktikoval s dalšími prominentními chirurgy označovanými za "tvůrce veřejného mínění". Bombardování vědeckou literaturou, neustále na seminářích, jsme my tvůrci veřejného mínění trvali na tom, že onemocnění srdce je jednoduchým důsledkem zvýšené hladiny cholesterolu v krvi.

Jedinou přijatelnou léčbou bylo předepisování léků na snižování cholesterolu v krvi a diety s velmi nízkým obsahem tuků. Pochopitelně jsme trvali na tom, že taková dieta sníží hladinu cholesterolu a výskyt onemocnění srdce. Odchýlení se od těchto doporučení bylo považováno za kacírství a mohlo dokonce vést k žalobě.

Nefunguje to!

Tato doporučení již nejsou vědecky ani morálne obhajiteľná. Před několika lety bylo zjištěno, že skutečným důvodem onemocnění srdce jsou záněty stěn tepen, a toto zjištění vede pomalu ke změně způsobů, jakým budou onemocnění srdce a další chronické nemoci léčeny.

Dlouho zavedená dietární doporučení vytvořila epidemii obezity a cukrovky, jejichž následky poráží úmrtností, lidským utrpením a ekonomickými následky jakoukoliv epidemii moru v historii.

Ačkoliv 25% lidí bere drahé statiny, a ačkoliv jsme snížili množství tuku v potravě, tento rok zemře na onemocnění srdce více Američanů než kdykoliv dříve.

Statistici z American Heart Association ukazují, že 75 miliónů Američanov trpí onemocnením

srdce, 20 miliónů má cukrovku, a 57 miliónů je jí ohroženo. Tyto nemoci postihují stále mladší a mladší lidi ve stále větším a větším množství.

Jednoduše řečeno, pokud by nebyly v těle přítomny záněty, není možné, aby se na stěnách tepen usazoval cholesterol a způsoboval onemocnění srdce a mrtvice. Bez zánětů by se cholesterol pohyboval volně tělem, jak to příroda zamýšlela. Jsou to záněty, kvůli kterým se cholesterol usazuje.

Zánět není nic komplikovaného - je to jednoduše přirozená obrana těla před nepřáteli, jako jsou bakterie, toxiny nebo viry. Zánět je dokonalý ve své funkci ochrany těla před těmito bakteriálními a virovými vetřelci. Nicméně pokud tělo neustále vystavujeme zraněním toxiny nebo potravou, k jejímuž příjmu není uzpůsobeno, dojde k něčemu, čemu se říká chronický zánět. Chronický zánět je přesně tak škodlivý, jako je akutní zánět prospěšný.

Který rozumný člověk by se vědomně vystavoval potravinám a jiným látkám, o kterých ví, že poškozují jeho tělo? Dobře, možná kuřáci, ale ti se k tomu alespoň rozhodli dobrovolně.

My ostatní jsme se jednoduše drželi doporučené stravy, která obsahuje nízké množství tuků a vysoké množství polynesatuovaných olejů a sacharidů, aniž bychom věděli, že neustále poškozujeme své tepny. Toto opakované poškozování vede ke vzniku chronických zánětů, které vedou k onemocnění srdce, mrtvicím, cukrovce a obezitě. Ještě jednou to zopakuji.

Poranění a záněty našich tepen jsou způsobovány nízkotučnou dietou, která nám byla po léta doporučována zdravotní vědou.

Co je největším viníkem chronických zánětů? To je jednoduché, je jím přebytek jednoduchých vysoce zpracovaných sacharidů (cukr, mouka a všechny produkty, které jsou z nich vyrobeny) a nadměrná konzumace omega-6 rostlinných olejů, jako jsou sójový, kukuřičný a slunečnicový, které se nachází v mnoha zpracovaných potravinách.

Představte si na chvíli, že drsným kartáčem opakovaně přejíždíte přes svojí kůži, dokud nezčervená a nezačne takřka krvácat. Řekněme, že to budete dělat několikrát denně po dobu pěti let. Pokud dokážete snášet bolestivé kartáčování, budete mít nakonec na kůži krvácející, oteklou infikovanou oblast, jejíž stav se bude s každým dalším kartáčováním zhoršovat. To je dobrý způsob, jak si představit proces zánětu, který může právě teď probíhat ve vašem těle.

Bez ohledu na to, kde k zánětu dojde, jestli uvnitř nebo na povrchu vašeho těla, jde vždy o totéž. Nahlédl jsem do tisíců a tisíců tepen. Nemocná tepna vypadá, jako by někdo vzal kartáč a opakovaně rozdíral její stěny. Několikrát denně vytvářejí potraviny, které jíme, malá zranění, na něž naše tělo opakovaně odpovídá tvorbou zánětů.

Ačkoliv máme rádi sladkou chuť koblihy, naše tělo na ní odpovídá poplachem, jako by dorazil nepřítel vyhlašující válku. Potraviny plné cukru a jednoduchých sacharidů, nebo zpracované s omega-6 oleji, aby vydržely déle v regálech supermarketů, jsou již dlouhou dobu základem naší stravy. Tyto potraviny pomalu každého otravují.

Jak vede snězení obyčejné koblihy ke tvorbě zánětu a nemoci?

Představte si, že vylijete na svou klávesnici sladký sirup, a získáte představu o tom, co se stane ve vašich buňkách. Když sníme jednoduché sacharidy jako cukr, hladina cukru v krvi rychle vzroste. V odpovědi na to začne naše slinivka vylučovat inzulín, aby tento cukr

přesunul do buněk, kde bude uskladněn jako zásoba energie. Pokud jsou buňky plné a další glukózu nepotřebují, odmítou jí.

Pokud vaše plné buňky extra glukózu odmítou, hladina cukru v krvi roste, což vede k další produkci inzulínu, a cukr je proměněn na tuk a uskladněn v tukových tkáních.

Co má toto všechno společného se záněty? Hladina cukru v krvi je udržována ve velmi úzkém rozsahu. Nadbytečné molekuly cukru se totiž navazují na různé bílkoviny, které poté poškozují stěny tepen. Tato opakovaná poškození vedou k tvorbě zánětů. Když si několikrát denně zvednete hladinu cukru v krvi, je to stejné, jako byste si rozdírali vnitřky vašich citlivých tepen.

I když to nevidíte, buděte si jistí, že k tomu dochází. Během pětadvaceti let jsem viděl více než 5000 pacientů, kteří měli všichni jedno společné - záněty ve svých tepnách.

Vraťme se zpět ke koblize. Tato nevinně vypadající dobrota obsahuje nejen cukr, ale byla také upečena v jednom z mnoha omega-6 olejů, například v sójovém. Brambůrky a hranolky jsou pečeny v sójovém oleji. Zpracované potraviny jsou vyráběny s omega-6 oleji, aby se prodloužila jejich životnost v supermarketech. Ačkoliv patří omega-6 oleje mezi esenciální - jsou součástí každé buněčné stěny, která kontroluje výměnu látek mezi vnitřkem buňky a okolím - musí být konzumovány ve správném poměru k omega-3 olejům.

Pokud se tato rovnováha posune ve prospěch přílišné konzumace omega-6 olejů, buněčné membrány produkovají chemikálie zvané cytokiny, které přímo způsobují záněty. Dnešní strava obsahuje extrémní nepoměr mezi těmito oleji. Nerovnováha se pohybuje mezi 15:1 až ke 30:1 ve prospěch omega-6. To znamená obrovské množství cytokinů způsobujících záněty. Optimální a zdravý poměr by měl být 3:1.

Aby to bylo ještě horší, nadbytečná váha, kterou sebou díky témtoto potravinám nosíte, vede ke tvorbě přeplněných tukových buněk, které produkovají velké množství prozánětlivých chemikalií, které zhoršují poškození způsobená vysokou hladinou cukru v krvi. Proces, který začal koblihou, se promění v začarovaný kruh, který vede k onemocnění srdce, vysokému krevnímu tlaku, cukrovce a nakonec Alzheimerově nemoci.

Nelze utéct před skutečností, že čím více konzumujeme připravených a zpracovaných potravin, tím více si každý den přidáváme k zánětům. Lidské tělo nebylo navrženo ke zpracování potravin plných cukrů a omega-6 olejů.

Existuje pouze jediný způsob, jakým lze záněty odstranit, a tím je návrat k potravinám bližším k jejich přírodnímu stavu. K budování svaloviny potřebujete jíst více bílkovin. Vybírejte si sacharidy, které jsou velmi komplexní, jako například ovoce a zeleninu. Omezte nebo **eliminujte zánětlivé omega-6 oleje jako kukuřičný a sójový**, a zpracované potraviny, které je obsahují. Jedna lžíce kukuřičného oleje obsahuje 7,280 miligramu omega-6. Sójový ho obsahuje 6,940 mg. Používejte místo nich olivový olej nebo máslo vyrobené z mléka krav živených trávou.

Živočišné tuky obsahují méně než 20% omega-6 a jsou mnohem méně zánětlivé než údajně zdravé rostlinné oleje. Zapomeňte na "vědecká fakta", která vám byla po dlouhou dobu vtloukána do hlavy. Vědecká fakta, podle kterých saturované rostlinné tuky způsobují onemocnění srdce, ve skutečnosti neexistují. Vědecká fakta, podle kterých zvyšují saturované

tuky hladinu cholesterolu v krvi, jsou také velmi slabá. A protože víme, že cholesterol není přičinou onemocnění srdce, jsou dnes obavy ze saturovaných tuků ještě absurdnější.

Cholesterolová teorie vedla k beztučným nebo nízkotučným doporučením, která dále vedla ke vzniku potravin, které nyní způsobují epidemii zánětů. Medicína udělala obrovskou chybu, když doporučovala lidem, aby se vyhýbali saturovaných tukům a upřednostňovali potraviny s vysokým obsahem omega-6 olejů. Nyní máme epidemii zánětů tepen, která vede k onemocněním srdce a dalším tichým zabijákům.

Co můžete udělat je **dát přednost skutečným potravinám**, které jedla vaše babička, a vyhnout se těm, které nosí vaše matka z regálů supermarketu plných zpracovaných potravin. Eliminací zánětlivých potravin a přidáním esenciálních živin z nezpracovaných potravin můžete odstranit poškození vašich tepen způsobené dnešní typickou stravou.

*****

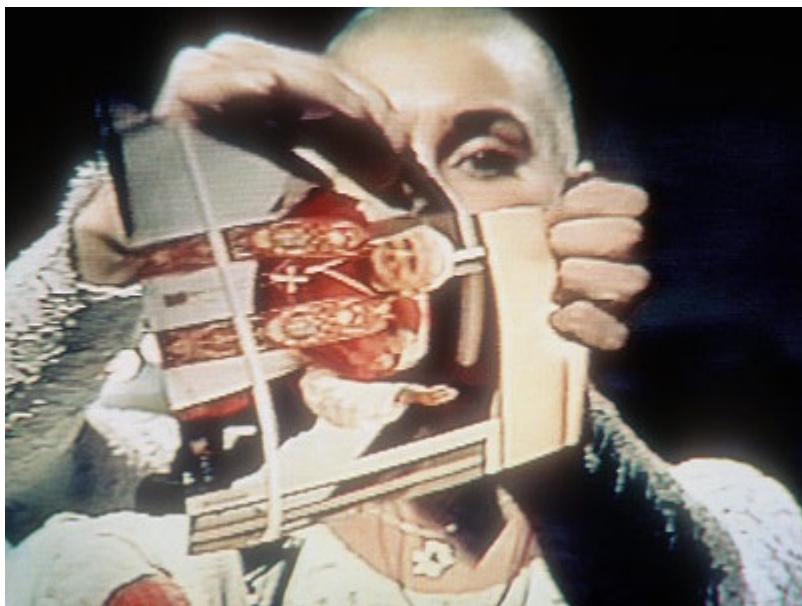
+++++

TOP 10: Hnev Vatikánu na moderné umenie

Ked' Vatikán vydal prostredníctvom svojich novín L' Osservatore Romano, že Homer Simpson je katolík a nie presbyterián, tak to okamžite vyvolalo škodoradostné úsmevy filmových kritikov. O čo Vatikánu ide? Pokial' si dobre pamätáme, nie je to za ostatných asi 50 rokov jediný prípad, ked' sa Vatikán nechal počuť so svojím názorom na pop kultúru. Prinášame vám rebríček reakcií Svätej stolice na súčasnú kultúru.

1. miesto: Lennon: „Beatles je populárnejší ako Ježiš Kristus“

V roku 1966 povedal John Lennon vetu, že „Beatles sú populárnejší ako Ježiš Kristus“. A k polemike prispela aj jeho úvaha, že „nevie, čo vymrie skôr, či kresťanstvo, alebo rock ,n' roll“. Reakcia Vatikánu nenechala na seba dlho čakať. Jeho vyhlásenia tvrdo odsúdili. Trvalo 42 rokov, kým mu katolícka cirkev odpustila... Vatikánske noviny L' Osservatore v roku 2008 napísali, že sa Lennon len predvádzal a že prirovnávanie k Ježišovi bol „mladícky vtip“.

Sinead O'Connor

2. miesto: Sinead O'Connor roztrhala fotku pápeža

Bolo to 3. októbra 1992, keď sa v známej relácii Saturday Night Live ako hudobný host predstavila írska speváčka [Sinead O'Connor](#). Spievala pieseň Boba Marleyho „Vojna“, ktorý si vybrala na protest proti sexuálnemu zneužívaniu v rímsko-katolíckej cirkvi. Slovo „rasizmus“ v piesni vymenila na „zneužívanie detí“. Potom vytiahla fotku pápeža [Jána Pavla II.](#) a pri speve slova „zlo“ ju pred televíznymi kamerami roztrhala. Televízna stanica NBC sa od akcie dištancovala s tým, že o zámere O'Connor nič nevedela a namiesto reprízy odvysielali generálku.

3. miesto: Homer Simpson a kresťanstvo

Otica rodiny Simpsonovcov, Homera, skúmal vatikánsky odborník, aby vyhlásil, že [Homer nie je presbyterián](#), ale katolík. Svoje tvrdenie postavil napríklad na tom, že sa Simpsonovci pred jedlom modlia a svojím spôsobom veria v nebo a posmrtný život. Pri tomto tvrdení mu vôbec neprekážalo, že kreslený Homer navštevuje s celou rodinou každú nedele protestantský kostol, kde počúvajú kázne reverenda Lovejoya. K tejto téme sa vyjadril aj producent obľúbeného kresleného seriálu Al Jean: „Homer nie je katolík. Naozaj si nemyslím, že by v piatok vydržal bez mäsa – aspoň hodinu.“

Madonna

4. miesto: Madonna a viacero dôvodov

Kráľovná popu, americká speváčka Madonna, provokovala Vatikán prakticky celú svoju kariéru. Asi najsilnejší moment, ktorý si doteraz mnohí pamätajú, bol, keď videoklip k pesničke „Like A Prayer“ – horiace kríže, stigmatické rany... – toto Vatikán v roku 1989 jednoducho musel odsúdiť. V roku 2006 pre zmenu pozvala pápeža na svoj koncert v Ríme. Nechala sa tam "ukrižovať". Pápež na koncert neprišiel. O speváčke je známe, že dobre vie, ako jej škandály vedia zarobiť peniaze. Pokrstená Madonna je dnes vyznávačkou kabaly. Viackrát sa vyjadrila, že neoslavuje Vianoce, ani iné kresťanské sviatky.

5. miesto: Nenávidia „Posledné pokušenie Krista“, milujú „Umučenie Krista“

Hnevu Vatikánu neunikol spisovateľ Nikos Kazantzakis, ktorý v roku 1960 napísal knihu „Posledné pokušenie Krista“. Za to ho Vatikán exkomunikoval a knihu zaradil Vatikán medzi zakázané. A keď sa v roku 1988 objavila v kinách sfilmovaná, to sa na hlavu režiséra Martina Scorseseho zniesla poriadna kritika. Premiéru doprevádzali rozhorčené reakcie veriacich, dokonca vyhľádzky bombových útokov na kiná, kde film budú premietat. Na druhej strane sa Vatikán vyslovene potešíl krvavému príbehu o posledných chvíľach Ježiša Krista „Umučenie Krista“. Po súkromnom premietaní filmu vo Vatikáne mal pápež pochváliť film Mela Gibsona tým, že dal hore palce na oboch rukách.

6. miesto: Harry Potter znervóznil pápeža

Čo už môže prekážať Vatikánu na príbehu o mladom čarodejníkovi Harry Potterovi? Viacero kresťanských skupín a dokonca aj pápež Benedikt XVI. vyjadrili znepokojenie, že podľa príkladu Harryho sa mladí ľudia nebudú obracať na kresťanstvo, ale na okultné vedy. V roku 2003, keď bol Joseph Ratzinger ešte kardinál, podrobne rozobral možné nebezpečenstvá diela J. K. Rowlingovej. Noviny L’Osservatore Romano po nástupe Ratzingera na post hlavy katolíckej cirkvi v súvislosti s Potterom vydali uzmierňujúci článok, v ktorom tvrdia, že v siestom pokračovaní knihy „Harry Potter a polovičný princ“ je jasne badateľný a pochopiteľný rozdiel medzi dobrom a zlom.

7. miesto: Da Vinciho kód a Anjeli a démoni

Spisovateľ Dan Brown sa vrhol do konšpiračných témy, ktoré priamo súvisia s Vatikánom, doslova po hlave. Pochopiteľne, že ruka v ruke s jeho talentom a zaujímavou zápletkou, to z neho urobilo jedného z najčítanejších spisovateľov súčasnosti. Ked' sa do kníhkupectiev dostala kniha „Da Vinciho kód,“ hlavám katolíckej cirkvi neostalo nič iné, len ju tvrdo odsúdiť. Ako inak by mohli ohodnotiť dielo, v ktorom sa špekuluje o tom, že Ježiš Kristus bol ženatý s Máriou Magdalénou, mali spolu dieťa a do súčasnosti žije ich potomok? Rovnako sa postavili aj k sfilmovanej verzii. A výsledok? Pre Browna, aj filmových tvorcov, to bola najlepšia reklama. Megaúspech knihy aj filmu. Ked' Brown vyšiel s knihou „Anjeli a démoni“, Vatikán bol opatrnejší. Rovnako, ako ked' sa pripravovalo jej sfilmovanie. Režisér Ron Howard sa posťažoval, že mal [problém získať povolenie Vatikánu](#) nakrúcať na niektorých miestach, a niektoré povolenia vôbec nedostal. Ale čo sa týka nejakého verejného odsúdenia – toho sa nikto nedočkal. Cirkevní hodnostári si uvedomili, že by to bola pre dielo len reklama, a tak svoj názor na Anjelov a démonov obmedzili na strohé vyhlásenie, že to „nemôžu schváliť“.

8. miesto: „Deviantská“ sága Twilight

Film „New Moon“ z upírskej ságy „Twilight“ označil Vatikán za „[deviantské morálne vákuum](#)“. Monsignor Franco Perazzolo z Pápežskej rady pre kultúru film kritizoval: „Opäť je použitý ten prastarý trik, ked' sa muži a ženy transformujú vďaka hrozným maskám. Tento film nie je nič iné, ako morálne vákuum s úchylným odkazom a to je to, čo by nás malo znepokojoval.“ Vo filme sa podľa neho objavujú pekní protagonisti, ktorí fušujú do niečoho nadprirodzeného. Vyhlásenie cirkvi však fanúšikov príťažlivého upíra Andrewa Cullena, krásnej Belly Swan, svalnatého Jacoba Blacka a ďalších postáv z Twilightu si však z reakcií cirkvi t'ažkú hlavu nerobia, a tak je upírska sága mimoriadne úspešná.

9. miesto: Avatar a neo-pohanstvo

Oficiálne vatikánske miesta kritizovali 3D megahit režiséra Jamesa Cameron Avatar. Že ste film videli, a nepamätáte si nič, čo by mohlo cirkev nahnevať? Vatikánske noviny kritizovali flirtovanie s myšlienkovou, že uctievanie prírody môže nahradíť náboženstvo. Varoval pred tým aj pápež Benedikt XVI. Avatar si získal po celom svete množstvo fanúšikov, aj nepriateľov. Napríklad bolívianský prezident Evo Morales vyzdvihol, že [film volá po ochrane životného prostredia pred vykorisťovateľmi \(kapitalizmom\)](#). Na druhej strane americkí konzervatívni bloggeri urážali pacifistické posolstvo. Ale vráťme sa k cirkvi, noviny L'«Osservatore Romanou uviedli, že Cameron „rozpráva príbeh bez toho, aby išiel do hĺbky a na konci padá do sentimentálnosti“. Pápež Benedikt XVI. vyzýva veľmi často k ochrane životného prostredia, preto dostał aj prezývku „Zelený pápež“. V prípade Avatara však varoval pred tým, aby sa z enviromentalizmu nestalo neo-pohanstvo.

10. miesto: Požehnanie pre „The Blues Brothers“

„Sme tu na misii od Boha,“ vyhlásili vo svojom filme z roku 1990 [The Blues Brothers](#). Tento dnes už kultový film sa dočkal požehnania od Vatikánu. Svätá stolica ho charakterizuje ako film, ktorý je nositeľom katolicizmu. Dostał sa tak medzi filmy ako „Desatoro prikázaní“,

„Umučenie Krista“ alebo „Život je úžasný“. Príbeh filmu je o dvoch bratcoch Jakeovi Bluesovi (John Belushi) a Elwoodovi (Dan Aykroyd), ktorí sa rozhodnúť pomôcť sirotincu, kde vyrastali. Aby zohnali 5000 dolárov, zakladajú skupinu. V príjemnej hudobnej komédiu sa však vydareným bratom podarí zdemolovať desiatky policajných áut, dostať sa do sporu s neonacistami a ide po nich aj tajomná žena so samopalom a bazukou.

15 výživných potravín, ktoré nám spália kalórie

Predstavujeme Vám potraviny, ktoré Vás zasýtia, dodajú energiu a zároveň sa postarajú o to, aby Váš metabolizmus pracoval lepšie a rýchlejšie.

Týchto 15 potravín predstavuje **plnohodnotnú stravu**, bohatú na vitamíny a energiu pre telo a zároveň obsahujú aj látky, ktoré pomáhajú zlepšiť spaľovanie kalórií a zbaviť sa tak nadbytočných tukových vankúšikov!

Snažte sa jest' čo najviac týchto potravín a sami uvidíte, že ručička na váhe pôjde smerom dole. Správne, zdravé stravovacie návyky sú, samozrejme, základom každej diéty alebo zmeny životného štýlu, avšak je to len časť chudnutia.

Ak sa chcete zbaviť kíl natrvalo, musíte urobiť ešte trošku viac.

Pokúste sa zakombinovať do svojho jedálnička nasledujúce potraviny, ale určite sa sústreďte aj na cvičenie alebo **akúkolvek fyzickú aktivitu**. V tom prípade budete výsledkami určite príjemne šokovaní!

Avokádo

Mnoho ľudí sa vyhýba avokádu preto, lebo si myslia, že obsahuje príliš veľa tuku. Je to súčasť pravdy, ale v avokáde sa nachádzajú **nenasýtené tuky**, ktoré sú zdraviu prospešné a **štartujú náš metabolismus**.

Ovos

Táto obilnina je známa najmä pre pozitívny účinok na hladinu cholesterolu v krvi – účinne ho znižuje. Obsahuje komplexné sacharidy, ktoré sa v tele rozkladajú pomalšie. Vďaka tomu **budete dlhšie nasýtení** a budete mať viac energie.

Špargľa

Je to vynikajúci druh nízkokalorickej zeleniny, ktorá má

však vysokú nutričnú hodnotu a **podporuje trávaci systém**. Aj vďaka tomu prispieva k rýchlejšiemu spaľovaniu kalórií a zhadzovaniu kilogramov.

Mandle

Tieto orechy sú mimoriadne bohaté na bielkoviny a vlákninu. Zjedzte niekoľko mandlí počas dňa – **nebudete sa cítiť hladní** a pritom budete mať veľa energie.

Špenát

Táto tmavozelená zelenina obsahuje veľmi málo kalórií, ale naopak, má veľa železa, vlákniny a betakaroténu, ktoré pomáhajú **znižovať hladinu cholesterolu** v krvi.

Zelený čaj

Nie je to kofeín obsiahnutý v zelenom čaji, ktorý poháňa náš metabolismus, ale špeciálna látka nazývaná EGCG. Stimuluje mozog a nervový systém a **núti telo pracovať**, tým pádom spaľovať kalórie a chudnúť.

Brokolica

Táto zelená zelenina, bohatá na vitamíny A a C a tiež na vlákninu, pomáha navodiť pocit nasýtenia. Prispieva aj k správnemu tráveniu a spaľovaniu kalórií. **Ideálne je jest ju v surovom stave.**

Vlašské orechy

Dajte si za hrst' vlašských orechov pred hlavným jedlom. Postarajú sa o to, aby ste v rámci obedu zjedli menšiu porciu, ale zároveň Vám dodajú **potrebnú dávku vlákniny**, vitamínu E a omega-3 mastné kyseliny, ktoré pomáhajú udržiavať hladinu zlého cholesterolu v rovnováhe.

Jablká

Toto sladké, šťavnaté ovocie sa dá konzumovať na rôzne spôsoby. Jablká sú bohaté na vitamíny a vlákninu, ktoré zabezpečujú **pocit plnosti a nasýtenia**.

Mlieko

Názory na mlieko a mliečne výrobky sa rôznia, ale faktom zostáva, že práve oni sú bohatým zdrojom vápnika, ktorý nevyhnutne potrebujeme pre zdravý život.

Mlieko tiež obshauje veľké množstvo sacharidov, ktoré nám dodávajú energiu. Niektoré prieskumy potvrdili, že ak vypijeme 1 šálku mlieka denne, bude nám oveľa lepšie **fungovať spaľovanie tukov**.

Korenie Jalapeno

Toto pikantné korenie dodáva jedlu výraznú chuť a jemnú pálivosť. Obsahuje kapsicín, ktorý zlepšuje činnosť srdca a **zrýchľuje metabolismus**.

Losos

Mäso tejto ryby má vysokú nutričnú hodnotu, pretože obsahuje omega-3 mastné kyseliny. Znižuje hladinu hormónu leptínu v tele, vďaka čomu pomáha urýchľovať spaľovanie kalórií.

Fazul'a

Strukoviny sú mimoriadne bohaté na vlákninu a vitamíny. Prispievajú k pocitu nasýtenia a plnosti a pomáhajú nášmu telu nastaviť sa na **pravidelný stravovací režim**, ktorý je takisto veľmi dôležitý pre spaľovanie tukov.

Grapefruit

Toto šťavnaté tropické ovocie obsahuje kyselinu galaktúronovú, ktorá pomáha rozkladať tuk a zároveň navodzuje pocit nasýtenia. Tento dvojité účinok je perfektným **základom pre spaľovanie kalórií a chudnutie**.

Ananás

Toto ovocie, bohaté na vitamín C, obsahuje špeciálnu látku bromelín. Je to enzym, ktorý pomáha rýchlejšie rozkladať bielkoviny a zabezpečuje nášmu telu dostatok energie. Zároveň je ananás plný výživných a zdravých látok, no obsahuje aj veľa cukru, preto by ste to nemali preháňať s jeho konzumáciou.

Tesco podporí environmentálne neziskové projekty sumou 43 000 eur

Bratislava, 24. október 2010

Nadácia Pontis v spolupráci s Tesco Stores SR a.s. vyhlasujú štvrtý ročník grantovej výzvy Tesco pre zdravšie mestá. Neziskové organizácie a samosprávy môžu podávať žiadosti o podporu environmentálnych projektov, ktoré sú zamerané na revitalizáciu parkov, výsadbu zelene, budovanie cyklistických trás či recykláciu odpadu. Na jeden projekt môžu organizácie získať až 3 300 €. Výhodou pri hodnotení bude, ak projekt odporučí zamestnanec spoločnosti Tesco. Podmienkou je, aby bol projekt realizovaný v meste, kde je pobočka Tesco.

Neziskové organizácie alebo samosprávy môžu do 9. decembra 2010 podať projekt, ktorý spĺňa aspoň jedno tematické zameranie. Projekty musia byť zamerané na zeleň – výsadbu zelene, čistenie zelených plôch v mestách, revitalizáciu parkov či úpravu turistických

chodníkov. Druhou témou je recyklácia. Podporené budú projekty zamerané na separáciu a recykláciu odpadu, rušenie nelegálnych skládok, alebo organizáciu podujatia, ktoré by zviditeľnilo separáciu a recykláciu odpadu.

„V predchádzajúcich troch ročníkoch Tesco podporilo realizáciu 26 projektov, celkovou sumou 86.022 eur. V tomto roku je na všetky projekty vyčlenená čiastka 43.290 €, pričom maximálna čiastka pre jeden projekt je 3 300 €,“ hovorí o projekte Ľubica Puchá, manažérka Fondu Tesco.

„Oproti minulému roku je výzva otvorená, to znamená, že odporúčanie projektu zamestnancom Tesco je dobrovoľné. Odporúčanie, prípadne zapojenie zamestnanca Tesco bude výhoda pri hodnotení projektov. Každý projekt musí byť realizovaný v mieste, kde sa nachádza pobočka Tesco,“ dodáva Ľubica Puchá.

Projekty môžu záujemcovia posielat' do 9. decembra 2010. Všetky žiadosti musia byť podané cez webový portál www.Darca.sk. Úplné znenie výzvy na predkladanie projektov je dostupné na webovej stránke Nadácie Pontis, na adrese: www.nadaciapontis.sk/granty a na stránke www.Darca.sk.

Poznámky pre vydavateľa

Kto môže žiadať o grant	
Mimovládne organizácie	
	nadácie
	občianske združenia
	neziskové organizácie poskytujúce všeobecne prospěšné služby
	neinvestičné fondy
	účelové zariadenia cirkvi
Miestna samospráva	
	mestský úrad
	obecný úrad
Tematické zameranie grantového programu	
Zelen	
	výsadba zelene
	čistenie zelených plôch v mestách
	revitalizácia parkov, záhrad
	úprava turistických/vychádzkových chodníkov
	rozvoj a budovanie cyklistických trás
	čistenie a úprava verejných priestranstiev
Recyklácia	
	podpora separácie odpadu
	organizácia podujatia, ktoré by zviditeľnilo separovanie odpadu
	rušenie a čistenie nelegálnych/nevhodných skládok odpadu

- KONIEC -

Ďalšie informácie poskytne Norbert Maur, programový koordinátor Nadácie Pontis, tel.: 02/5710 8123, e-mail: norbert.maur@nadaciapontis.sk.

+++++

Nadácia Pontis

www.nadaciapontis.sk

Nadácia Pontis je jednou z najväčších nadácií na Slovensku. Podporuje firemnú filantropiu, presadzuje zodpovedné podnikanie a venuje sa rozvojovej pomoci. S firmami spolupracuje pri realizácii ich filantropických aktivít a dobrovoľníctva zamestnancov. Poskytuje poradenstvo pri tvorbe filantropickej stratégie. Organizuje ocenenie za zodpovedné podnikanie a firemnú filantropiu Via Bona Slovakia. Spravuje 10 nadačných fondov, prostredníctvom ktorých firmy realizujú svoje darcovské aktivity. Nadácia Pontis je administrátorom združenia Business Leaders Forum. Presadzuje diverzitu na pracoviskách, ochranu životného prostredia v podnikaní, transparentnosť a zavádzanie štandardov v reportovaní zodpovedného podnikania. Projektmi v oblasti demokratizácie a rozvojovej pomoci podporuje občiansku spoločnosť v Bielorusku a na Kube. Skúsenosti Slovenska nadobudnuté v procese transformácie spoločnosti využíva na Balkáne. Presadzuje zahraničnú politiku Slovenska a Európskej únie, založenú na hodnotách demokracie, rešpektovaní ľudských práv a solidarite. Od novembra 2009 realizuje program individuálneho darcovstva www.DobraKrajina.sk. V marci 2010 oficiálne spustila on-line grantovanie prostredníctvom www.Darca.sk.

Tesco

Stores

SR,

a.s.

www.itesco.sk

Spoločnosť Tesco Stores SR, a.s., člen Zväzu obchodu a cestovného ruchu SR, vstúpila na slovenský trh v roku 1996 a v súčasnosti prevádzkuje 87 obchodov / z toho 49 hypermarketov, 25 supermarketov, 8 Tesco Express a 5 obchodných domov / a 17 čerpacích staníc. So svojimi vyše 8 300 zamestnancami patrí spoločnosť Tesco k najväčším zamestnávateľom na Slovensku. Základom filozofie spoločnosti Tesco je poskytnúť zákazníkovi to najlepšie a stať sa obchodom pre všetkých.

+++++

Bratislavská burza knih 2011 VYZVA NA DAROVANIE kníh

Mestska kniznica v Bratislave v spolupraci so Staromestskou kniznicou, Kniznicou Ruzinov, Kniznicou Bratislava – Nove Mesto a Miestnou kniznicou Petrzalka planuju aj v roku 2011 zorganizovať na nadvori Klariskej ul. 16 pre Bratislavcanov stvrtý ročník oblubenej Bratislavskej burzy knih, ktora tvorí súčasť projektu Bratislava pre vsetkych. Zúčastnené kníznice každy rok venujú na burzu knihy vyradene zo svojich fondov, tie však nestačia na jej plnohodnotne zrealizovanie.

Mestska kniznica v Bratislave pri tejto priležitosti oslovuje

bratislavsku verejnosc, aby darovala knihy na ucelý ich predaj

pocas Bratislavskej burzy knih 2011. POMOZTE!

Ak mate doma knihy, ktoré už nepotrebujete alebo Vám doma zaberajú veľa miesta, prineste ich k nám do Mestskej kníznice na lubovoľné pracovisko (pondelok, utorok, stvrtok, piatok 8:00 – 19:00, streda 12:00 – 19:00):

- U sek krasnej a cudzojazyčnej literatúry , Laurinská 5

- U sek odbornej literatúry , Klariska 16
- U sek literatúry pre deti a mladez , Kapucínska 3
- U sek hudobnej a umenovednej literatúry , Kapucínska 1

Darovane knihy sa budu predavat na Bratislavskej burze knih navstevníkom burzy v aprili 2011 za symbolicku cenu. Vyslednu sumu z predaja knih pouzije Mestska kniznica v Bratislave na zakupenie a výrobu zvukovych knih pre Oddelenie nevidiacich a slabozrakych na Klariskej ul. 16, kde posluzia zrakovo znevýhodnenym obcanom.

Bratislavská burza knih sa stala oblubenym podujatim pre mnohych Bratislavcanov – a nielen pre nich, kazdorocne ju navstivia zastupy domacich aj mimobratislavskych zaujemcov.

DAKUJEME!

V Bratislave dna 20. 10. 2010

Mestska knznica v Bratislave, Klariska 16, 814 79 Bratislava 1, tel. 02/544 33 244 –6, 02/544 35 148, e-mail: bratislava@mestskakniznica.sk , URL: www.mestskakniznica.sk

Kontakt na darovanie knih: Mgr. Marta Markova, tel. 02/544 33 244-6, kl. 13, e-mail: marta.markova@mestskakniznica.sk

Dobry den,

25.10.2010, Bratislava – European Science Fiction Society ocenila s pomedzi 15 nominantov z 15 európskych krajín Róberta Žittňana (Slovensko) Eurocenou v kategórii „najlepší propagátor/organizátor conov v Európe“. Ocenenie získal za niekoľkoročné intenzívne organizovanie medzinárodných festivalov IstroCON, Comics Salón a AnimeSHOW na území Slovenska.

„Je to pre mňa nesmierna čest a zároveň ocenenie dlhoročnej snahy celého nášho organizačného tímu (AnimeCrew) za svoju prácu, ktorou sme sa snažili usporiadáť najkvalitnejšie podujatia nie len pre fanúšikov ale aj širokú verejnosť v žánroch fantastiky, komiksov, japonska a hier.“ uviedol Róbert Žittňan.

European Science Fiction Society je nadnárodná organizácia združujúca národné združenia scifi klubov z celej Európy. Bola založená v roku 1972 v Talianskom Trieste pri príležitosti organizovania prvej eurokonferencie Eurocon.

IstroCON a Comics Salón sú dva najväčšie festivaly svojho druhu v strednej a východnej Európe a v roku 2010 ich v priebehu 3 dní navštívilo 10145 návštevníkov.

IstroCON je medzinárodný festival filmov, scifi, fantasy, hororu, larpov a spoločenských hier založený v roku 1988 v Bratislave.

Comics Salón je medzinárodný festival comicsu, anime, japonskej kultúry, počítačových hier založený v roku 2004 v Pezinku.

AnimeSHOW je medzinárodný festival anime, mangy a japonskej kultúry založený v roku 2008 v Bratislave. V roku 2010 privítala 5863 návštevníkov.

++++++

--

s pozdravom

Mgr.Mgr.Robert Zittnan

Hlavny koordinátor

Festival AnimeSHOW 2011 (www.animeshow.sk)

Festival GAME EXPO 2011 (www.game-expo.sk)

Festival COMICS SALON 2011 (www.comics-salon.sk)

Festival IstroCON 2011 (www.istrocon.sk)

Festival MangaFEST 2011 (www.mangafest.cz)

++++++

Chcete vediet, kolko (NA VAS) zaraba Vas lekar?

Ahojte vsetci znam i neznami,

prosim, venujte trochu pozornosti tomuto oznamu!

Oplatia sa vam to!

Prosim, preposlite tento oznam aj dalej, vsetkym znamym i neznamym,

nech sa o nom dozvie kazdy...

Ak ste poistencami zdravotnych poistovni, mate

moznosť dat si ZADARMO zhотовiť VYPIS z UCTU POISTENCA od vasej

zdravotnej poistovne. Staci ist raz do poistovne, dat sa zaregistrovat a

poziadat o

elektronické zasielanie vypisov. Vypisy zo svojho uctu si budete moct

prezerat

doma na svojom pocitaci. Je to zadarmo, velmi jednoduche a OPLATI SA TO....

Pridete na to, ci si Vas lekar od poistovne uctoval ukony, ktore NAOZAJ

vykonal alebo si

na vas zaraba aj za tie vykony, ktore vam nikdy nevykonal a dokonca aj v

dni, kedy ste v

jeho ambulancii vobec neboli!!!! (Potvrdzujem z vlastnej skusenosti!!!)

Pod vasim pouzivatelskym menom si mozete dat zaregistrovat aj vase deti, vasicich rodicov

(rodicia s tym musia suhlasit) a takisto prezerat vypisy z ich uctov

poistenca...

Lekari na svoje podvody využívajú prave starych ludi, o ktorých vedia, že sa o ziadne vypisy nezaujímaju a že ich nebudú kontrolovať...

Je to velmi dobra vec a zialbohu to malokto vie... Samotny lekar Vam to nikdy nepocie, stratil by prijem...

Aj ja som na vypise uctu nasiel MNOHE nezrovnalosti, lekari si uctovali za vykony, ktore

neurobili, za injekcie, ktore som nikdy nedostal, pri kontrolach si vykazovali diagnozy,

ktore som s urcitostou nemal a nemam, vsetko len preto, aby na mne zarobili co najviac.... Dokonca som raz nasiel zauctovany vykon v den, kedy som bol ambulancii, no

sestricka mi oznamila, ze pani doktorka tam nie je a ani cely den nebude.

Okrem toho som

si nasiel zauctovany vykon aj v den, kedy som vobec nebol v ambulancii, bol som na zahranicnej dovolenke!!!!

Vsetko som nahlasil poistovni a Uradu nad dohľad nad zdravotnou starostlivostou a cakam na spravodlive potrestanie vinnikov!!!

Divime sa, v akom stave je nase zdravotnictvo, v mediach pocujeme, ako rastu dlhy nasich poistovni, ako to, ze nikto nepride na to, ze najväčsimi dlznikmi a okradacmi poistovni su prave samotni

lekari? Ako je to mozne, ze ich nikto nekontroluje a mozu si uctovat, co chcu...

Prestanme s tym, stopnime to, kontrolujme ich a hned sa dlhy zdravotnych poistovni znizia....

Prosim, preposlite dalej a zaregistrujte sa vo Vasej poistovni.

Vypisy z uctu poistenca si mozete prezerat spätne od roku 2005.

Dakujem za preposlanie a odvahu!

+++++

Kto vykráda dôchodky zo Sociálnej poisťovne

"Máme toho dost," odkazuje Únia mužov Slovenska – Hnutie pre rodiny

Občania nevidia dôvod, aby vláda kryla vykrádanie Sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a štátneho rozpočtu a ako?

1. Podnikateľ si zriadi firmu a prihlási sa do II. piliera a aj jeho zamestnanci sa prihlási do druhého piliera.
2. Do Sociálnej poisťovne posiela iba výkazy za seba na najvyšší základ pre odvody, ale eurá neodvádzajú, ani za seba ani za zamestnancov.
3. Po 2 - 3 rokoch si založí novú firmu na ktorú prenesie majetok starej firmy a dlhy nechá na starej firme, ktorú dá do konkurzu. Pre opatrnosť majetok prenesú cez 4 až 5 nastrčených firiem tak, že nakoniec majetok skončí v jeho novej firme.
4. Sociálna poisťovňa z výkazu povinne odvedie do DSS 9 % za majiteľa aj zamestnancov. Takže majiteľ aj jeho zamestnanci si sporia do súkromného II. piliera aj keď reálne neposlal do Sociálnej poisťovne ani 1 euro.
5. Sociálna poisťovňa eurá nevymôže, lebo firma nemá žiadnen majetok z ktorej by ich vymohol.
6. Podnikateľ a zamestnanci idú do dôchodku a Sociálna poisťovňa a DSS **im vyplácajú vysoké dôchodky**.

Z čoho jemu a zamestnancom vypláca dôchodky? No predsa zoberie tým, čo platia a výsledok je taký, že dôchodky máme na úrovni životného minima.

Otázka: Ako to má vyriešené EÚ?

Odpoved': Majú zákon o hmotnej zodpovednosti právnických osôb a osoby, ktoré zbankrotovali nemôžu podnikať 10 rokov. Právnické osoby musia ručiť majetkom svojim a svojich manažérov ako aj ich rodinných príslušníkov, čiže dobre si rozmyslia robiť takéto

zlodejstvá.

Otázka pre poslancov a ich šéfa Sulíka: Dokedy budete okrádať dôchodcov a chorých zlodejskými zákonmi?

Ako je možné, že Sociálna poisťovňa musí povinne odoslať do DSS polovicu t.j. 9 % z vymeriavacieho základu aj keď jej eurá vôbec neprídu na účet. DSS si pritom vyberá od prispievateľov aj poplatky za vedenie účtu, pričom náklady na vymáhanie nemá žiadne a tak len kasa Sociálnej poisťovne ostáva prázdna.

Týmto spôsobom sa vykrádajú aj zdravotné poisťovne – zdravotné odvody a štátne kasu – dane.

Okrádajú nás všetkých a beztrestne – legálne. Čo na to pán Mikloš (mik-lož), ktorý dvíha neúmerne daňové zaťaženie strednej vrstvy a vôbec ľudí čo žijú z platu. Naozaj to nevidí alebo nechce vidieť a drísta len o zlom hospodárení Sociálnej poisťovne. Naozaj niet inej cesty?

Pozn. Na tento typ zlodejstva o.i. navádzal firmy p. Mihál vo svojich "preslávených" seminároch pre

podnikateľov. Dnes sa táto osoba stala ministrom práce, sociálnych vecí a rodiny za SaS. Na tento rok

zrušil valorizáciu dôchodkov, všetci dôchodcovia dostanú paušálne len 2,5 eura, čo pri zdražovaní, teda

infláciu 6%, ktorú úmyselne rozbehla táto vláda v 2. polroku 2010, znamená reálne zníženie dôchodkov

vo všetkých kategóriách. Mihál je človek, ktorý svojim neľudským bezohľadným a doslova asociálnym

prístupom k ľuďom predčí aj doteraz najväčšieho asociála Kaníka.

+++++

Je to blbost, ale pobavi to)

10 NAŤAŽŠÍCH JAZYKOV NA SVETE

27. septembra sa v Paríži konalo konzorcium jazykovedcov s celého sveta. Po ôsmich rokoch bádania, skúmania a študovania vydali rubriku desiatich najťažších a najľahších jazykov na tejto planéte. Do úvahy sa bral vývoj jazyka, úprava pravopisu, štýl písma, znaky, reč, história jazyka a gramatika jazyka.

Ústav jazykovedcov ktorý sídli v Berlíne začal so skúmaním jazykov ktorými sa hovorí po celom svete, nielen tými najrozšírenejšími ale všetkými jazykmi. Na svete je okolo 7832 jazykov. Každý týždeň zaniknú dva jazyky a vytvoria sa ďalšie dva až tri nové. Skôr než prejdem k tým desiatim jazykom spomeniem desať najľahších jazykov na svete.

10. mongolčina
09. aramejština
08. gréčtina

- 07. nórština
  - 06. taliančina
  - 05. rumunčina
  - 04. chorvátcina
  - 03. bulharčina
  - 02. angličtina
01. Najľahší jazyk na svete ktorým hovorí vyše 300 miliónov ľudí na celom svete je španiel čina.

Desať najťažších jazykov na tejto planéte:

- 10. nemčina
  - 09. francúzština
  - 08. čínština
  - 07. japončina
  - 06. jazyk oboch Kórei je rovnaký, takže kórejština
  - 05. perzština
  - 04. arabčina
  - 03. fínskina
  - 02. maďarčina
01. najťažším jazykom akým sa hovorí na tejto planéte je slovenčina .

A to pre jej gramatickú štruktúru a „mobilitu slov a slovných spojení“ ako jediný jazyk sveta má slovenčina 7 pádov. (Nominatív, Genitív, Datív, Akuzatív, Lokál, Inštrumentál a Vokatív), ďalej vybranej slová, a hlavne mäkké a tvrdé „i, y, , skloňovanie prídavných mien a slovies, v podstate sa v slovenskom jazyku skloňujú takmer všetky slová.:

Špecifiku tvoria slovesá.:

V slovenčine je sloveso ohybné. Ohýbanie slovies sa nazýva časovanie.

Pri slovese sa rozlišujú v slovenčine gramatické kategórie:

- * osoba (prvá osoba jednotného čísla, druhá osoba jednotného čísla, tretia osoba jednotného čísla, prvá osoba množného čísla, druhá osoba množného čísla, tretia osoba množného čísla)
- * číslo (jednotné číslo, množné číslo)
- * čas (predminulý čas, minulý čas, prítomný čas, budúci čas)
- * spôsob (oznamovací spôsob, podmieňovací spôsob, rozkazovací spôsob)
- * slovesný rod (činný rod, trpný rod)
- * slovesný vid (dokonavý vid, nedokonavý vid)
- * slovesná zhoda (zhoda s tvarom nadradeného podstatného mena alebo zámena)
- * intencia slovesného dejia (sloveso vyžadujúce doplnenie agensom alebo paciensom, sloveso nevyžadujúce doplnenie agensom alebo paciensom)

* trieda

* (slovesný) vzor

ROZDELENIE SLOVIES

plnovýznamové

1. činnostné -pomenúvajú činnosti, úkony
  - a. predmetové -ich význam si vo vete vyžaduje pripojenie predmetu
  - b. bezpredmetové -ich význam si nevyžaduje pripojenie predmetu
2. stavové -pomenúvajú stavy, deje, ktoré nepodliehajú vôlei

pomocné

-nemajú úplný, samostatný význam, preto sa vo vete spájajú s iným, plnovýznamovým slovom

1. modálne (spôsobové)

- vyjadrujú vôleu, chcenie, povinnosť, možnosť uskutočniť dej
chcieť, môcť, musieť, vedieť, mať (niečo za povinnosť.), smieť, dať sa

2. fázové

- vyjadrujú fázu, koniec, začiatok dej
začať/ínať, prestať/ávať, z/ostať/ávať

3. limitné

- vyjadrujú blízky začiatok dej
íť, mať

4. sponové

- fungujú ako spojenie (spona) v mennom prísudku, spájajú sa s plnovýznamovými slovnými druhmi

byť, stať sa

Ako jeden z piatich jazykov máme tri rody.:

Mužský, ženský a stredný

A ako jediný jazyk sveta má vzory prídavných mien, dvojhlásky a spodobovanie, toto

nenájdete už v žiadnom inom jazyku na tejto planéte. Toto je len tak na okraj čo sa týka gramatiky slovenského jazyka. Jej gramatika je tak komplikovaná, že akémukoľvek cudzincovi by podľa prepočtov trvalo až 12 rokov kým by sa naučil kompletnú gramatiku a to nehovorím a variabilite slov, viet a slovných spojení vo vetách. Kompletnú gramatiku slovenského jazyka nevie ani jeden jediný človek, preto ju študujú a pripravujú tými vedcov a jazykovedcov, pretože je tak obsiahla a povedal by som, že v niektorých prípadoch až extrémne náročná nato, aby ju bol schopný poňať jeden človek. Slovenský jazyk má presne 465 gramatických výnimiek aj to dokazuje jeho komplikovanosť. Pravidlá slovenského pravopisu prichádzajú len veľmi málo s nejakými úpravami alebo novými pravidlami gramatiky, ale cez to všetko ide o jazyk, ktorý nemá vo svete obdobu, čo sa týka náročnosti na učenie, písanie, počúvanie, hovorenie a čítanie.

Záujem o slovenský jazyk každým dňom rastie ale len málo komu sa podarí dosiahnuť to čomu mi jazykovedci hovoríme: rozprávať čisto spisovne. Nás jazyk je krásny, melodický a preto nemáme problém porozumieť aj ruštine, polštine, češtine, a iným slovanským jazykom. Ak sa chce cudzinec naučiť písat', čítať, počúvať a hlavne hovoriť po slovensky aspoň tak ako jednoduchý človek, tak v zahraničí sa nás jazyk nenaučí a to platí aj pre nás. Cudzinci ak chcú musia prísť k nám a mi ak sa chceme naučiť inú reč musíme ísť do krajinu kde sa tou rečou ktorú sa učíme.

Mali by sme byť hrdí nato, že rozprávame najťažším jazykom, aký kedy vôbec vznikol, lebo ďažší jazyk už nie je. Jeho gramatická štruktúra je tak komplikovaná, tak prepracovaná do detailov, že s takou dokonalosťou prepracovania sa nestretneme ani v maďarčine, pre mnohých z nás je práve maďarský jazyk ten najťažší, ale to isté tvrdia Maďari o našom jazyku, len s tým rozdielom, že oni sa nemýlia.

S pozdravom prof. Doc. Vladimír Trnka
Orgán Jazykovedného ústavu L. Štúra SAV, Jazykového odboru Matice slovenskej a
Ústrednej jazykovej rady MK SR.

Po internete „plachtí“ list s názvom *10 najťažších jazykov na svete*, v ktorom sa tvrdí, že najťažším jazykom je práve nás jazyk. V posledných dvoch dňoch prišlo do Jazykovedného ústavu niekoľko desiatok listov s otázkou, či je to pravda a či má s tým Jazykovedný ústav L. Štúra SAV niečo spoločné.

Ako môžeme mať s tým niečo spoločné, keď je list plný trápnych jazykových chýb? Pisateľ, ktorý sa podpísal ako prof. Doc. Vladimír Trnka, nevie, že my jazykovedci sa píše s tvrdým y, nie s mäkkým i (mi), že v slovenčine sa nepíše tým, ale tím, že máme byť hrdí na to (nie nato), že spisovne je fínčina, kórejčina, aramejčina (nie fínština, kórejština, aramejčtina), že gramatika je taká (nie tak) komplikovaná. Nikto z jazykovedcov by to takto nenapísal, nehovoriač o čiarkach, ktoré sú pre pisateľa španielskou dedinou. Nie je to teda jazykovedec. Ale kto to je? Nevieme to, ale o ňom vypovedá sama forma i obsah listu. Obsahovo je to úplný bluf, či ako by povedal Vajanský, blúznica, kým naši mladí by to mohli nazvať totálnou haluzou. Nie je totiž pravda, že slovenčina je najťažším jazykom na svete a že by sa na tom mali dokonca dohodnúť nejakí vedci z Paríža alebo že by to mal už osem rokov skúmať nejaký „Ústav jazykovedcov“ v Berlíne. Pravda je taká, že slovenčina patrí skôr medzi najľahšie slovanské jazyky. V lingvistickej typológií sa hodnotí ako pomerne jednoduchý a pravidelný jazyk.

Ak si spomenieme na to, aké množstvo nepravidelných slovies je v románskych a germánskych jazykoch (francúzština, nemčina a ī.), zistíme, že slovenčina ich má len poskromne (napr. typ jest', jedia). Slovenčina nemá ani také množstvo časov ako napr. južnoslovanské jazyky, gréčtina či klasická latinčina. Má menej skloňovacích vzorov ako napr. čeština. V 1. osobe prítomného času má na rozdiel od staršieho stavu zovšeobecnenú slovesnú koncovku -m (napr. oproti češtine, kde je -u, -i aj -m: vedu, píši, volám). Pomerne jednoduchý je aj násť fonologický systém.

Čo sa týka pána Trnku, ktorý uvádza súpis („rubriku“) najľahších a najťažších jazykov, dá sa o tom povedať len to, že sú tu len „nacápané“ jazyky bez ladu a skladu, jazyky, o ktorých počul alebo ich nejakým spôsobom pozná. Keby bolo jeho poznanie jazykov sveta na vyšej úrovni, určite by pri ľahkých nezabudol na indonézštinu a pri „ťažkých“ zasa na baskičtinu, predindoeurópsky jazyk, ktorý sa nevedel naučiť ani jeden z najväčších polyglotov všetkých čias Wilhelm von Humboldt, a nemohol by vynechať ani írčinu, gruzínčinu, príp. severoamerické indiánske či eskimácke jazyky. Ale aj tak: uvedené jazyky sú zložité len z nášho pohľadu. Je známe, že deti sa naučia všetky jazyky sveta za približne rovnaký čas, čiže všetky sú rovnako ľahké či ľahké.

Dalo by sa súhlasit' s tým, že komplikovanými jazykmi z hľadiska zvládnutia pre cudzincov sú čínština, japončina, kórejčina a arabčina, ku ktorým pristupujú aj špecifické písma. Ale prečo sa sem dostala aj fíンčina a maďarčina, vôbec nie je jasné. Pripomína to skôr žart, ktorý možno nájsť v nemeckom variante na internete: V Európe existujú dva extrémne ďažké jazyky: maďarčina a portugalčina. A maďarčina je dokonca taká ďažká, že ju neovládajú ani Portugalci. Perzštinu zasa možno považovať za ďažkú len v dôsledku množstva cudzích (arabských) slov, ale to isté platí aj o turečtine.

Azda netreba vyvračať všetko, čo pisateľ v tomto texte uviedol, pekná je však cifra, že slovenčina má 465 výnimiek, a zaujímavý je aj údaj, že cudzincovi trvá dvanásť rokov, kým si osvojí slovenčinu. Čo je to „mobilita slov a slovných spojení?“ Že by sme mali sedem pádov naozaj len my? Grafémy y a i takisto nie sú našou výnimočnosťou, tie má aj ruština, čeština a polština. Skloňovanie podstatných a prídavných mien je známe zo všetkých slovanských jazykov s výnimkou bulharčiny a macedónčiny. Rody poznáme z viacerých európskych jazykov, stačí si len na ne spomenúť. Prečo by malo byť spodobovanie iba výsadou slovenčiny? Že by slovenčina bola jediným jazykom s dvojháskami? Má ich napr. taliančina a rumunčina.

Čitatelia, ktorí sa chcú dozvedieť objektívne fakty o type slovenského jazyka, by mali skôr siahnuť po štúdiách Ľudovíta Nováka, Jozefa Ružičku a Viktora Krupu, ktoré sa nachádzajú v zborníkoch Studia Academica Slovaca, príp. aj po staršom úvode K. Horálka Úvod do studia slovanských jazyků a po novších Jazykoch sveta (Bratislava, Veda 2005) a Písmach sveta (2000) Viktora Krupu a Jozefa Genzora. Ak si chcú prečítať o mýtoch, ktoré vznikajú okolo nášho jazyka i jazykov iných, môžeme odkázať na príslušnú kapitolu v knihe Mýty naše slovenské autorov Viktora Krupu a Slavomíra Ondrejoviča (Bratislava, Academic Press 2005), elektronicky [tu](#).

K Tvojim podnetom napisem neskor. Je to **proste frontalny protikrestansky a osobitne protislovensky atak** z kazdej strany, ale aj preto, lebo vacsina Slovakov je stale "neprebudenyh", neschopnych nijakeho efektivneho spolocneho usilia, zial, tak sa mi to javi, napriek vsetkemu usiliu Tvojmu osobnemu i niektorych dalsich obetavcov...

++++++

<http://www.sme.sk/c/5612382/soros-podporil-kampan-za-legalizaciu-marihuany-v-kalifornii.html>

Soros podporil kampaň za legalizáciu marihuany v Kalifornii

Soros bol jedným z hlavných podporovateľov využívania marihuany na lekárské účely.

Teraz venoval na

kampaň za jej legalizáciu milión dolárov.

SAN FRANCISCO. Americký miliardár George Soros prispel miliónom dolárov (720.000 eur) na kampaň za legalizáciu

marihuany v štáte Kalifornia, ktorej obyvatelia budú mať budúci týždeň možnosť vyjadriť sa k tejto otázke hlasovaním v referende.

O Sorosovej podpore informoval v utorok denník The Sacramento Bee. Je to druhý najväčší finančný dar pre

kalifornskú iniciatívu spomedzi individuálnych darcov pre kampaň záujmovej skupiny "Yes on Proposition 19", ktorej

hlavným sponzorom je podnikateľ s lekárskou marihanou Richard Lee z Oaklandu.

Soros, známy liberálny aktivista maďarského pôvodu, bol jedným z hlavných podporovateľov zákona z roku 1996,

ktorým sa Kalifornia stala prvým štátom v USA, kde povolili využívanie marihuany na lekárské účely.

Referendum o rekreačnom užívaní marihuany, vrátane legalizácie jej obmedzeného pestovania v črepníkoch, sa v

Kalifornii uskutoční 2. novembra a bude spojené s tamojšími všeobecnými voľbami.

Prvú televíznu reklamu, ktorá vyzýva na podporu pre tzv. návrh číslo 19, odvysielali v utorok, čím sa začala oficiálne

televízna kampaň tejto iniciatívy.

Zdroj: AP

TAK TEN JE !!!!

Muž si čte v klidu noviny, když se najednou ozvou kroky a jeho blond'atá manželka jde ze schodu, otevře venkovní dvere, prejde zahradu, odemkne poštovní schránku, zakroutí hlavou a zase jde zpět.

Za pár minút se vše opakuje. Kroky na schodech, zase se objeví žena, zase vyjde, prejde zahradu, zase otevře schránku, zakroutí hlavou, vráti se zpět do domu. Když se to opakuje asi po páté, muž to nevydrží, zvedne oči od novin a ptá se:

"Deje se něco miláčku?"

A žena odpovídá:

"Ale ne, jen ten muj blbý počítač mi porád hlásí, že mám ve schránce nejakou poštu."

++++++

Cikáne, co děláš?“

- Nic!

A jak to jde?

- Špatně, velká konkurence!

Zaujímavy fakt - oktober 2010 ma 5 piatkov, 5 sobot a 5 nediel. To sa stava iba raz za 823 rokov. Takyto mesiac je predurcený na peniaze. Prosím, posli to 8 dobrým ludom a do 4 dní dostaneš vela penazi. Suvisí to s učením Feng Shui.

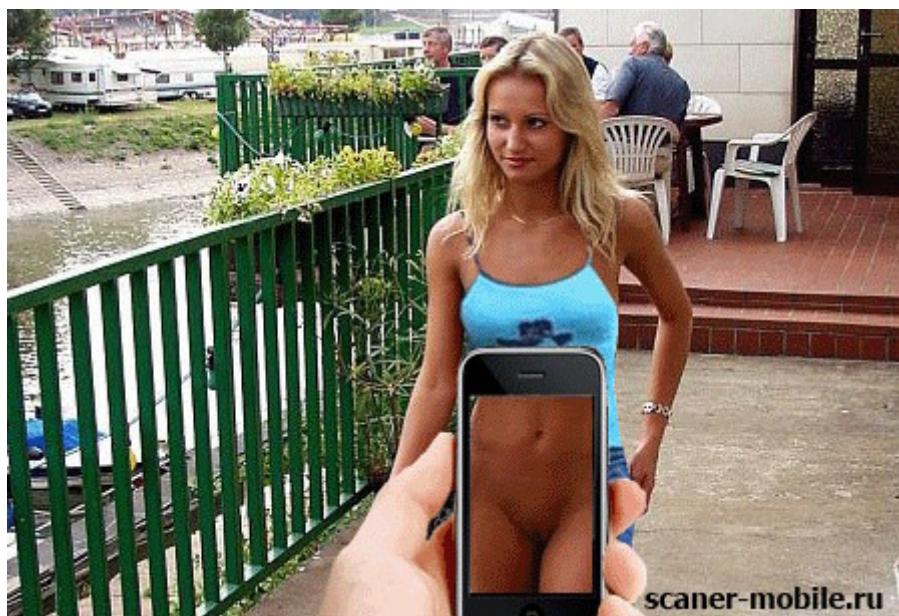
A v stredu uprostred týždňa bola absolutná symetria datumu!

20.10.2010

++++++

Najnovší mobil ...skanuje všetko ;-) zatial' mi nie je známe kde sa dá kúpiť, ale vraj je už 10 miliónov objednaných.

The latest mobile upgrade - haven't found out where to get one yet - been told there's 10.000.000 on back order!

scanner-mobile.ru

++++++

Manželský hymnus na lásku

Keby som hovoril hoci aj 10 svetovými jazykmi a vedel majstrovsky skladat' nádherné vety plné krásnych slov, ktoré by boli pre ostatných anjelskou hudbou, ale milého a láskavého slova k svojej manželke by som nemal, bol by som ako rozladená gitara, či prasknutý bubon.

A keby som mal dar proroctva a poznal všetky tajomstvá, že by ma iní vyhľadávali, aby som im poradil a keby som bol uznávaným vedcom a odborníkom, ale zanedbával by som svoju manželku, bol by som úbohým pokrytcom.

A keby som sa pohyboval v duchovných výškach a mal takú silnú vieri, že by som robil divy, ale s láskou by som tam nezobral aj svoju manželku, ničím by som nebol.

A keby som rozdal celý náš majetok ako almužnu núdznym a keby som obetoval všetok svoj čas, silu i zdravie v službe blížnym a nevšimol by som si potreby svojej manželky a detí, nič by mi to neosožilo.

Láska je trpežlivá a vie čakať – či dlho do noci na príchod, či roky na návrat. Láska je dobratívá a najradšej by sa celá rozdala, aby urobila toho druhého šťastným a nezávidí, keď sa mu darí viac. Nevypína sa pri svojich úspechoch a nevystatuje sa tým, čo má, lebo to všetko aj tak dostala iba ako dar pre dobro iných.

Nie je nehanebná, ale má cit pre mieru a slušnosť, nie je sebecká, lebo iba dávanie naozaj napĺňa. Nerozčuľuje sa pri slabosti a pomalosti druhého, nemyslí na zlé, ani keď nedostáva späť takou mierou, akou by chcela. Neteší sa z neprávosti, lebo tá zraňuje a niekto ňou trpí, ale raduje sa z pravdy, lebo iba pravda oslobodzuje.

Všetko znáša a všetko vydrží, lebo každému sa môže stať, že zakopne, či zlyhá, či zabudne, urazí, zraní alebo ochorie...

Všetko verí a všetko dúfa, lebo nikdy nie je nevhod ani neskoro povedať prepáč, odpust', mám ťa rád, ...

Láska nikdy nezanikne, ale môže sa vytratiť z nášho vzťahu, ak ju nebudem žiť.

Proroctvá prestanú, jazyky zamíknú a poznanie pominie, lebo budeme starnúť a chorľavieť a aj rozum vekom zoslabne. Ako ľudia poznávame len sčasti a len málokedy vieme odhadnúť, čo príde. Ale keď bude v našom vzťahu láska, prestane nás trápiť, čo je čiastočné, nedokonalé a neznáme.

Ked' som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, poznával som ako dieťa, rozmýšľal som ako dieťa a aj moja schopnosť milovať bola detská. Ked' som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby - aj v láske k manželke a deťom.

Bez srdca vidíme len nejasne, akoby v zrkadle, ktoré skresľuje alebo ukáže iba to, čo chceme vidieť. No skutočná láska nám otvorí oči dokorán a uvidíme svojho partnera z tváre do tváre, v jeho ozajstnej kráse. Bez nej poznávam iba čiastočne, ale s ňou budem poznáť aj toho druhého tak, ako sa poznám ja sám.

A tak teraz zostáva viera, že Pán nás neopúšťa, aj keď my sa navzájom opúšťame;
nádej, že Pán má moc uzdraviť aj veľké zranenia
a láska, aj keď zatial slabá a nevytrvalá
- tieto tri, viera, nádej a láska;
no najväčšia z nich je láska, lebo je odrazom tej Božej, a preto má stále kam rást', až s ňou raz úplne splynie.

+++++

Synáček z Moravy studuje v Praze na univerzite a dojdou mu

>>> prachy.

>>> Tak zatelefonuje domů:

>>> "Táto, představ si, u nás na škole otevírají kurs, kde učí psy
>>> mluvit!"

>>> "Tož, nekec! A co to koštujе?" diví se otec.

>>> "No pošli Alíka a patnáct tisíc a já ho nechám zapsat."Syn na to.

>>> Prachy se psem dorazily a student je pári měsíců v pohodě.

>>> Po čase ale prachy dojdou, tak tátovi volá znova.

>>> "Alík? Ten mele páté přes deváté, to už se nedá poslouchat,"

>>> vypráví

>>> zvědavému

>>> otci, "ale představ si, že na fakultě otevírají kurs, kde učí psy
>>> číst!"
>>> "Tož kurňa, když už mluví, tak ať i číst umí !" furiantsky na
>>> to otec.
>>> "Jasně, pošli pětadvacet tálů a já ho přihlásím," syn na to.
>>> Na konci školního roku nezbývá, než odjet domů. Co se psem?
>>> Tak ho zastřelí.
>>> Doma se tátka hned ptá:
>>> "Tak kde ho máš?"
>>> "Ale, představ si, dneska ráno si u snídaně čteme noviny.
>>> Říkám Alíkovi:
>>> "Tak dneska jedem dom!" On složí noviny a říká
>>> "To jsem zvědavej, jestli mě zas táta vezme s sebou,
>>> až půjde do lesa šukat Novákovou."
>>> Táta zrudne a skočí klukovi do řeči:
>>> "Doufám, že ho zastřelil, hajzla jednoho prolhaného!"
>>> "Si piš, tato."

+++++

Ked' Kristus opúšťal svet, povedal cigánom: "Nič nerobte, kým sa nevrátim"... a dodnes ho počúvajú

+++++

Nemal som šťastie ani s jednou z mojich žien: prvá ma opustila a druhá nie .

*Ludstvo odjakživa zaujímajú dve zásadné otázky: 1) kto vymyslel robotu?
2) prečo ho ostatní nezabili?*

Hodnota IQ zeme je stále konštantná, len nás je na nej čím ďalej tým viac.

Neexistuje nič, čím by sa nedalo otvorit' pivo.

Alkohol je tekutý psychiater.

Biblia učí miluj blízneho svojho. Kámasutra zase vysvetľuje ako.

Kto sa ožení, zistí, čo je šťastie, ale vtedy je už neskoro.

Eskimácka múdrost': nikdy nejedz žltý sneh.

Plazia sa dvaja po pústi a jeden vraví: - Zaskríp zubami, možno nám prebehne mráz po chrbte...

Co je absolútnej staroby? Ked vychádzate z múzea a spustí sa alarm.

Co dostane baník po smrti? Tri dni volna a sup sup zase pod zem!

- *Piges? Ak je to otázka, tak nie. Ak je to návrh, tak áno!*

+++++

Slovenské múdrostí

*Ak nejde hora k Mohamedovi, tak tá tráva nebola dosť silná...

*Ak si myslíte, že fajčenie nemení hlas ženy, skúste odklepnúť popol na koberec...

*Fajčiť síce budem, no piť neprestanem!

*Je ľahké byť abstinentom, keď máš auto, málo peňazí a prísnu manželku...

*S manželkou sme sa dva týždne nerozprávali, potom som úrobil ústretový krok: spýtal som sa jej, kde je vývrtka...

*Kto nepije, nech neje.

*Dilema ženatého muža: Mám íst' von a pozerať na to, čo pretiahnuť nemôžem, alebo zostať doma a pretiahnuť, na čo sa nemôžem pozerať?

*Jedna vec je istá: fajčenie ti skracuje cigaretu.

*Žena si často nenájde manžela iba preto, že opítí sa nepáčia jej a triezvym ona.

*Nerád pijem v prítomnosti manželky. Ten pohľad, ako sa z nej stanú dve, je dačo strašné.

*Ak zameníme v slove LÁSKA štyri písmená a jedno uberieme, dostaneme PIVO, čo je fakt na zamyslenie. Keď však zameníme v slove LÁSKA všetky písmená a jedno doplníme, vznikne FERNET, čo už nebude náhoda! Lenže keď zmeníme v slove FERNET všetky písmená okrem R a pridáme ČKA, dostaneme BOROVIČKA, a to je podľa mňa znamenie!

*Mnohí muži po svadbe akoby omladli: zase pijú i fajčia potajme.

*Zlozvyk piť po večeroch alkohol, vedie k veľmi užitočnému zvyku piť ráno minerálku.

*Stále mi vyčítajú, že nechodím do kostola, lenže podľa mňa je Bohu milšie, keď sedím v krčme a myslím na neho, než keby som sedel v kostole a mysel na pivo.

+++++

Ze vraj najlepši motor.

V roce 1912 napsal slavny
rakousky gynekolog
Dr Hermann Otto
Kloepneckler , PhDr.

Nejlepším motorem na svete
je damske prirozeni.
Da se nastartovat jednim
prstem, samo se promazava,

bere pist mnoha ruznych
velikosti a kazde
ctyri tydni si samo meni olej.
Jen skoda, ze jeho ridici
system je tak
zasrane nevypocitatelny.

+++++

Príloha:

4.10.2010

Starosta Andrej Petrek odvolal poradnú komisiu pre posudzovanie žiadostí o pridelovanie obecných bytov. Počas jeho funkčného obdobia bolo občanom pridelených 37 bytov, z toho 17 zamestnancom staromestského miestneho úradu.

Pištek, Novák

Čítajte viac: <http://tv.sme.sk/v/17591/pridelovanie-obecnych-bytov-v-starom-meste.html#ixzz128AbIXfE>

Ako som rozdal 119 bytov v Starom Meste

Vo volebnom období 2002 až 2006 som bol predsedom bytovej komisie v mestskej časti Bratislava - Staré Mesto. Mestská časť v tom období pridelila do nájmu 119 obecných bytov, z toho 4 poslancom a 16 zamestnancom úradu. Tak a je to vonku. Som to ja ale pekná korupčná sviňa, však?

Prvé dve vety tohto článku pripomínajú trochu vysielanie Rádia Jerevan. Sú totiž pravdivé (zdroj [tu](#)). A všetko je pritom trochu inak.

Predsedom bytovej komisie som nebol celé volebné obdobie, ale zhruba dva a pol roka, lebo v júni 2005 som sa tej funkcie vzdal. Na protest proti tomu, že sa mi opakovane nepodarilo presadiť, aby sa v Starom Meste o pridelovaní bytov rozhodovalo podľa jasných a vopred stanovených pravidiel a kritérií.

Zrejme je pravda aj to, že mestská časť vo volebnom období 2002 - 2006 pridelila do nájmu 119 obecných bytov. Bytová komisia miestneho zastupiteľstva sa z počtu 119 pridelených bytov zaoberala jedným jediným. Zvyšných 118 bytov išlo úplne mimo bytovú komisiu, rozhodnutie o nich prijal starosta mestskej časti Peter Čiernik bez toho, aby mu to bytová komisia miestneho zastupiteľstva odporučila, alebo aby sa otázkou pridelenia týchto bytov čo i len zaoberala. A v tom jednom prípade zo 119, ked' bol obecný byt pridelený na základe odporúčania komisie, nebolo rozhodnutie komisie jednomysel'né. Ako predseda komisie som odmietol podporiť pridelenie bytu, pretože som bol presvedčený, že o takejto veci nie je možné rozhodovať bez pravidiel a kritérií.

Ked' som sa po komunálnych voľbách 2002 stal prvýkrát poslancom staromestského zastupiteľstva, žiadne pravidlá, ani kritériá na pridelovanie bytov neexistovali. Ako predseda bytovej komisie som sa pokúsil situáciu zmeniť. V komisii som presadil, že sa nebudeme zaoberať subjektívnym ad hoc posudzovaním jednotlivých žiadostí o pridelenie bytu, ale najprv stanovíme pravidlá. Komisia pripravila návrh Všeobecne záväzného nariadenia o

postupe žiadateľov o nájom bytu a o postupe orgánov samosprávy mestskej časti Bratislava - Staré Mesto pri rozhodovaní o nájme bytu. Návrh nariadenia podrobne upravoval postup v tejto oblasti a obsahoval aj kritériá pre zostavovanie poradovníka. Miestne zastupiteľstvo návrh v októbri 2003 odmietlo.

Bytová komisia v januári 2004 schválila kritériá, ktoré boli obsiahnuté v návrhu nariadenia, ako záväzné pre seba. Zároveň ponúkla starostovi návrh Pravidiel postupu mestskej časti pri pridelovaní bytov, starosta si však návrh pravidiel neosvojil. V roku 2004 sa z iniciatívy bytovej komisie uskutočnila aktualizácia žiadostí o pridelenie bytu. Na základe aktualizovaných údajov od žiadateľov a podľa kritérií, ktoré si komisia vopred odsúhlasila, bol v komisii schválený návrh poradovníka žiadateľov o byt. Starosta návrh poradovníka neakceptoval.

V júni 2005 som urobil posledný pokus a predložil som do zastupiteľstva návrh Pravidiel pre zostavenie poradovníka žiadateľov o byt. Ked' zastupiteľstvo môj návrh odmietlo, odstúpil som z funkcie predsedu bytovej komisie. Takže tak.

Ondrej Dostál, štvrtok 7. októbra 2010 17:35

Ondrej Dostál

dostal.blog.sme.sk

Nebáť sa a nekradnúť

O mne:

Poslanec NR SR. Podpredseda OKS. 39 rokov. Vyštudoval som sociológiu. Pôsobím v Konzervatívnom inštitúte M. R. Štefánika.

+++++

Čítajte viac: <http://dostal.blog.sme.sk/c/243605/Ako-som-rozdal-119-bytov-v-Starom-Meste.html#ixzz128BbmXFP>

BRATISLAVA: Sporné pridelenie bytov v Starom Meste starosta preverí

.news .regionálny servis

značná časť pridelených bytov pridelená zvláštnym spôsobom. Podľa starostu Andreja Petreka boli po formálnej stránke všetky prevody transparentné.

30. september 2010 | prečítané 70x | reagoval 1 človek

BRATISLAVA 30. septembra (SITA) – Predseda občianskeho združenia Právo na bývanie Kristián Straka obvinil starostu Starého Mesta Andreja Petreka z nezrovnalostí pri udeľovaní bytov, starosta sa bráni, že zlyhal ľudský faktor. Podľa informácií, ktoré Strakovi poskytol miestny matričný úrad, podal žiadosť o pridelenie nájomného bytu istý pán Novák 29. augusta 2009, čo bola sobota a navyše aj štátnej sviatok. Podľa starostu urobili pri opisovaní dátumov z pečiatky pracovníčky úradu chybu. „Je to potvrdené v podateľni, ten systém nepustí. V sobotu je úrad zatvorený a pečiatku dávajú len v podateľni. Tým nikto pečiatku s takýmto dátumom vydať nemohol. Samozrejme to budeme mať preverené, na tomto pracuje naša kontrolórka,“ uviedol Petrek.

Podľa Straku bola pomerne značná časť pridelených bytov pridelená zvláštnym spôsobom. Podľa neho totiž spomínaný pán Novák podpísal nájomnú zmluvu ešte skôr, ako si stihol podať žiadosť, a to už 17. augusta 2009. „Nestalo sa, že by som pridelil nejaký byt skôr, ako bola podaná žiadosť. Pridelené boli v súlade s predpismi a so zákonom,“ uviedol Petrek. Od 11. septembra 2010 je vlastníkom bytu firma DD 2010 s.r.o, v ktorej podľa Straku figuruje aj poslanec miestneho zastupiteľstva Vladimír Pištek, člen bytovej komisie, ktorá rozhoduje o udeľovaní bytov. Na miestnom úrade podľa Straku podal žiadosť o nájomný byt aj pán D.K., ktorý tiež podpísal nájomnú zmluvu ešte skôr, ako si podal žiadosť. Aj tento byt prešiel do osobného vlastníctva a vlastní ho firma DD 2010 s.r.o. Poslanec Vladimír Pištek považuje obvinenia za demagógiu.

„Viem, že v týchto dvoch príkladoch sice prevody boli transparentné, ale je tam podozrenie, že ten, ktorému boli byty pridelené, bol už vopred dohodnutý, že následne po odkúpení bytov ich ďalej predá ďalšiemu vlastníkovi za úplne inú, rádovo vyššiu cenu s obrovským ziskom. Bohužiaľ, ľuďom blízkym jednému z poslancov,“ uviedol starosta. Petrek považuje toto konanie za nefér. Či je to trestnoprávne stíhatelstvo, overia zamestnanci miestneho úradu. V prípade, že čin bude naozaj trestnoprávne stíhatelstvo, podá žalobu. Problémom podľa neho je, že byty nekupoval priamo poslanec, ale zakaždým nejaký človek, ktorý je vo firme zamestnancom s pánom poslancom. „Ktokoľvek môže kúpiť od kohokoľvek čokoľvek,“ uviedol Petrek. Pravidlá na udeľovanie bytu sú, že žiadateľ musí byť Bratislavčan a nesmie byť užívateľom iného bytu. „To je ten problém pre združenie pána Straku, lebo oni všetci tými užívateľmi bytu sú a tito užívatelia bytu sú z tohto vylúčení,“ uviedol Petrek. Počas Petrekovho volebného obdobia bolo mestskej časti 10 bytov pridelených na základe súdneho rozhodnutia, okolo 10 - 15 bolo predmetom prechodu nájmu a ďalších asi 10 bolo výmenných. „Tridsaťšest bolo takých, ktoré som pridelil prostredníctvom bytovej komisie,“ uviedol Petrek. Podľa starostu boli po formálnej stránke všetky prevody transparentné. Bytová komisia podľa Petreka zasadá priebežne tak, ako sa byty uvoľnia. „Tie

byty my nemáme nejako na skrade. Dostávame ich k dispozícii, keď odtiaľ dostaneme neplatičov, sociálne neprispôsobivých, alebo niektorí nájomníci odídu, pokial' tam zomrie niekto, kto nemá dedičov alebo vyhráme súdny spor," uviedol Petrek. Bytmi sa podľa neho zaoberala bytová komisia a keď od nej dostal odporúčanie, jeho snaha bola čím skôr tieto byty zazmluvniť.

Dnes zostáva ešte vo vlastníctve mestskej časti okolo 180 bytov, podľa starostu väčšina z nich je v dosť zlom stave. Ďalšie byty sa mestská časť snaží predať, pretože sú jej na ťarchu. Situácia pridelovania bytov sa podľa starostu výrazne zmenila, keď bol schválený zákon 182 o predaji bytov do osobného vlastníctva v roku 1993, ktorý prikázal samosprávam komu a v akom termíne musí byty predať. „Od týchto čias je cena za predaj bytu stanovená zákonom, nemôže si to vymýšľať obec, preto som presvedčený, že tento zákon je v rozpore s ústavou,“ uviedol Petrek. V prípade, že nájomník požiada o odkúpenie obecného bytu, obec musí tento byt do dvoch rokov predať za takú cenu, ako stanovuje zákon. Pri takomto zaviazaní samosprávy, keď miestny úrad nemôže určovať cenu bytov a ani cenu nájomného, sa podľa Petreka dosť dobre nedá robiť ani súťaž na prenájom bytu. „Moja snaha smerovala k predajom bytov dražbou, ale v takomto prípade potrebujeme predchádzajúci súhlas mesta a ten mi, ako mi bolo povedané, nedajú,“ uviedol Petrek. To bola podľa neho jediná možnosť, ako dostať do rozpočtu z predaja bytu peniaze, ktoré by sa blížili alebo rovnali trhovej hodnote bytu.

or;bl

<http://www.webnoviny.sk/slovensko/bytovu-komisiu-v-starom-meste-uz-staro/229861-clanok.html>

Bytovú komisiu v Starom Meste už starosta odvolal

Klúčové témy a osobnosti článku:

[Andrej Petrek](#)

V novej bytovej komisii budú podľa starostu bratislavského Starého Mesta Andreja Petreka noví poslanci, pretože pridelovanie bytov je viac politická otázka, ako si pôvodne myslel. Starosta priznal zodpovednosť za pridelenie bytov, odmietol však zodpovednosť za to, že byt pridelený komukolvek na návrh komisie bol následne predaný do cudzích rúk.

Staromestský starosta Andrej Petrek počas tlačovej besedy na tému: Pridelovanie obecných

nájomných bytov v MČ Bratislava - Staré Mesto. Bratislava, 4. október 2010.

Foto: SITA/Nina Bednáriková

BRATISLAVA 4. októbra (WEBNOVINY) – Členov bytovej komisie v bratislavskom Starom Meste starosta Andrej Petrek odvolal a komisiu zrušil. Urobil tak po obvineniach predsedu občianskeho združenia Právo na bývanie Kristiána Straku o netransparentnom pridelovaní bytov.

Nová komisia bude podľa neho pozostávať z nových poslancov, pretože pridelovanie bytov je viac politická otázka, ako si pôvodne myslie. Starosta priznal zodpovednosť za pridelenie bytov, odmietol však zodpovednosť za to, že byt pridelený komukolvek na návrh komisie bol následne predaný do cudzích rúk. „*Nemohol som tušiť, ako sa bude v budúcnosti s bytom nakladat,*“ bráni sa Petrek. Petrek si myslí, že keď príde na kontrolu Najvyšší kontrolný úrad, ukáže sa, že pri pridelovaní bytov nepochybí.

Podľa Straku bola pomerne značná časť bytov pridelená zvláštnym spôsobom. Ako dodal, istý pán N. podpísal nájomnú zmluvu ešte skôr, ako si stihol podať žiadosť, a to už 17. augusta 2009, pričom žiadosť bola podaná 29. augusta 2009. „*Nestalo sa, že by som pridelil nejaký byt skôr, ako bola podaná žiadosť. Pridelené boli v súlade s predpismi a so zákonom,*“ uviedol Petrek. Od 11. septembra 2010 je vlastníkom bytu firma DD 2010 s.r.o, v ktorej podľa Straku figuruje aj poslanec miestneho zastupiteľstva Vladimír Pištek, člen bytovej komisie, ktorá rozhodovala o pridelovaní bytov.

Na miestnom úrade podľa Straku podal žiadosť o nájomný byt aj pán D.K., ktorý tiež podpísal nájomnú zmluvu ešte skôr, ako si podal žiadosť. Aj tento byt prešiel do osobného vlastníctva a vlastní ho firma DD 2010 s.r.o. Poslanec Vladimír Pištek považuje obvinenia za demagógiu. Starosta poslanca oslovil listom a požiadal ho o stanovisko. „*Nemám možnosť vyvodiť nejaké opatrenia voči pánovi Pištekovovi ako poslancovi, je to na jeho svedomí,*“ uviedol Petrek.

Petrek považuje konanie poslanca za "nefér". V prípade, že čin bude naozaj trestnoprávne stíhatel'ny, podá žalobu. Problémom podľa neho je, že byty nekupoval priamo poslanec, ale zakaždým nejaký človek, ktorý je vo firme zamestnancom s pánom poslancom.

„Ktokoľvek môže kúpiť od kohokoľvek čokoľvek,“ uviedol Petrek. Pravidlá pri udeľovaní bytu sú stanovené - žiadateľ musí byť Bratislavčan a nesmie byť užívateľom iného bytu. „To je ten problém pre združenie pána Straku, lebo oni všetci tými užívateľmi bytu sú a títo užívatelia bytu sú z tohto vylúčení,“ uviedol Petrek.

Počas Petrekovo funkčného obdobia bolo občanom pridelených 37 bytov, z toho 17 zamestnancom miestneho úradu. Straka vidí za udeľovaním bytov zamestnancom zvýhodňovanie oproti iným žiadateľom. „Pridelením akéhokoľvek bytu zvýhodňujem občana pred inými občanmi,“ tvrdí Petrek. Podľa starostu boli po formálnej stránke všetky prevody transparentné.

<http://www.aktuality.sk/clanok/173932/bratislava-byty-som-pridelil-vylucne-podla-zakona-tvrdi-durkovsky/>

BRATISLAVA: Byty som pridelil výlučne podľa zákona, tvrdí Ďurkovský

Súčasný bratislavský primátor Andrej Ďurkovský ešte ako starosta Starého Mesta postupoval pri predeľovaní bytov výlučne v medziach zákona a platných všeobecne záväzných nariadení (VZN). Pre agentúru SITA to uviedla hovorkyňa primátora Beatrice Hudáková - Szabóová.

V mene Ďurkovského tak reagovala na vyjadrenia, podľa ktorých sa za čias starostovania Ďurkovského v rokoch 1994 - 2002 v tejto mestskej časti pridelilo 941 bytov. Podľa medializovaných informácií malo v tomto období dostať byty aj 24 miestnych poslancov a 26 úradníkov. Informácie o pridelovaní bytov v Starom Meste v predchádzajúcich rokoch zverejnil súčasný staromestský starosta Andrej Petrek, ktorého médiá aj verejnosc' kritizujú pre netransparentné prenajímanie bytov. Podľa neho sa byty v minulosti pridelovali ešte problematicejšie ako v súčasnosti.

"Súčasný primátor a bývalý starosta Starého Mesta Andrej Ďurkovský postupoval v problematike výlučne v medziach zákona a platných VZN," povedala Hudáková - Szabóová.

Meste prideľoval transparentne, odpovedala, že v danej problematike postupoval podľa zákona a v zmysle platných nariadení. Rovnakú odpoveď poskytla aj na otázku, či môže Ďurkovský vylúčiť, že pri prideľovaní bytov uprednostňoval pracovníkov úradu alebo osoby sebe blízke.

Starosta Andrej Petrek už pre kauzu prideľovania bytov odvolal členov bytovej komisie a komisiu zrušil. Urobil tak po obvineniach predsedu občianskeho združenia Právo na bývanie Kristiána Straku o netransparentnom prideľovaní bytov, podľa ktorého bola pomerne značná časť bytov pridelená zvláštnym spôsobom. Nová komisia by mala pozostávať z nových poslancov, pretože prideľovanie bytov je viac politická otázka, ako si pôvodne myslel. Starosta priznal zodpovednosť za pridelenie bytov, odmietol však zodpovednosť za to, že byt pridelený komukolvek na návrh komisie bol následne predaný do cudzích rúk. „*Nemohol som tušiť, ako sa bude v budúcnosti s bytom nakladať*,“ bráni sa Petrek. Myslí si, že ked' príde na kontrolu Najvyšší kontrolný úrad, ukáže sa, že pri prideľovaní bytov nepochybil. O stiahnutí svojej kandidatúry na ďalšie volebné obdobie súčasný starosta neuvažuje. „*Som presvedčený, že som neurobil žiadnu chybu, neporušil som žiadten zákon, žiadten predpis a odmietam aj klientelizmus a rodinkárstvo*,“ uviedol Petrek. V tom, že uprednostnil zamestnanca pred niekým iným, nevidí pochybenie. „*Naopak, skôr pokladám za nešťastné, že som rešpektoval rozhodnutie bytovej komisie a pridelil to neznámemu žiadateľovi, ktorý následne ten byt predal*,“ povedal Petrek.

<http://www.cas.sk/clanok/182155/byvaly-clen-bytovej-komisie-prehovoril-takto-sa-rozdelovali-buty.html>

Bývalý člen bytovej komisie prehovoril: Takto sa rozdeľovali byty!

08. 10. 2010 11:34

Pri prideľovaní bytov nás nikto nekontroloval! To tvrdí bývalý člen bytovej komisie v Starom Meste. Pre Nový Čas prehovoril o praktikách na radnici v rokoch 1998 - 2002.

Systém prideľovania obecných bytov fungoval za všetkých starostov Starého mesta. Autor: anc

+++++

Pôžička na čokol'vek - výhodný úrok aj bez dokladovania účelu - ONLINE posúdenie žiadosti!

Úradníci mali rozdelené úlohy. Za odklepnutím bytu bolo podľa slov človeka, s ktorým sa Nový Čas stretol, veľa lobingu a žiadosti o bývanie, ktoré predkladali známe osobnosti, často vôbec nešli cez komisiu.

komisie z rokov 1998 až 2002, ktorú volilo miestne zastupiteľstvo. Prehovoril s podmienkou, že jeho totožnosť nebude odhalená. „**Našou úlohou bolo rozhodovať, kto zo všetkých žiadateľov o byt bude zaradený do poradovníka na garsónku, jedno-, dvoj- či trojizbový byt. Nikto nepreveroval, podľa čoho sa ľudia do poradovníka zapisovali,**“ povedal.

Ak sa starosta rozhadol prideliť niektorý z bytov, zvolal poradný orgán. Ten tvorili predseda bytovej komisie, vedúci bytového oddelenia a predsedovia poslaneckých klubov strán zastúpených v zastupiteľstve. „**Starosta povedal: ,Toto je volný byt a toto je zoznam**

Ľudí z poradovníka, odporučte mi, s kým mám uzavrieť nájomnú zmluvu.“ A tak sa začali

dohadovať, komu byt pridelia. Bolo to na ich rozhodnutí, **objektívne verifikovateľné kritériá neboli,**“ priznal.

Nájomnú zmluvu však mohol svojím podpisom schváliť len starosta. „**Za môjho pôsobenia zastupiteľstvo uznesením určilo, že starosta môže tiež prideliť 12 bytov ročne ľuďom mimo poradovníka, na základe svojho rozhodnutia,**“ tvrdil zdroj

Nového Času. **V tom čase sedel v kresle na staromestskej radnici Andrej Ďurkovský.** Ten je teraz primátor hlavného mesta. Ked' ho Nový Čas žiadal o vysvetlenie, odpovede sme sa nedočkali. „**Toto je otázka** na mestskú časť Staré Mesto,“ uviedla Ďurkovského hovorkyňa Beatrice Szabóová.

Na zozname osôb, ktorým bol byt pridelený, sa objavujú aj známe mená. K informácii, koľko má Staré Mesto

k dispozícii bytov, sa bývalý člen komisie nikdy nedostal. **Aj on sám však „dohodil“ niekol'ko nehnuteľností**. „**Bolo pre mňa absurdné, aby rodina**, ktorá vychovala niekoľko detí, zostala na dôchodok ako bezdomovci. Pre nich som presadil 2-izbový byt,“ uzavrel člen komisie.

Kritériá pre uchádzačov o byt

Človek, ktorý si chcel podať žiadosť o byt v Starom Meste, nemohol vlastniť iný byt ani inú nehnuteľnosť. Musel byť zo Starého Mesta, alebo aspoň jeden z jeho rodičov

. Komisia niekedy brala do úvahy aj to, keď človek pracuje v Starom Meste.

Ako to funguje?

1. Podanie žiadosti

Uchádzač, ktorý chcel prideliť byt, podal oficiálnu žiadosť v podateľni Starého Mesta.

2. Posúdenie žiadosti

Bytové oddelenie Starého Mesta skontrolovalo, či uchádzač splnil všetky stanovené podmienky, zaregistrovalo jeho platnú žiadosť o byt a pridelilo jej číslo na zozname uchádzačov. Zaregistrované žiadosti boli predložené bytovej komisii.

3. Zostavenie poradovníka

Bytová komisia rozhodla o tom, kto zo žiadateľov o byt bol zaradený do poradovníka na garsónku, jedno-, dvoj- či trojizbový byt. Podľa výpovede jedného z bývalých členov bytovej komisie v Starom Meste nikto nedohliadal na to, podľa čoho ľudí do poradovníka vyberali.

4. Pridelenie bytu

Finálne pridelenie bytov v rStarom Meste schvaľoval poradný orgán, ktorý si starosta vymenoval. Boli v ňom predseda bytovej komisie, vedúci bytového oddelenia a predsedovia poslaneckých klubov strán zastúpených v zastupiteľstve. Títo ľudia sa na zvolanie starostu stretli, dostali k dispozícii zoznam voľných bytov aj poradovník uchádzačov a dohodli sa konkrétnie, komu byty pridelia. Pridelenie bytu schvaľuje starosta podpisom.

5. Fond starostu

Okrem týchto pridelených bytov mal, podľa bývalého člena bytovej komisie z rokov 1998 až 2002, starosta Starého Mesta možnosť ročne prideliť 12 bytov ľuďom mimo poradovníka.

Autor: Nový Čas, mih

<http://www.cas.sk/clanok/182081/zoznamy-pridelenych-bytov-maju-biele-miesta-ake-menataja.html>

Zoznamy pridelených bytov majú biele miesta: Aké mená taja?!

08. 10. 2010 06:00

Prázdne riadky, ktoré vyvolávajú pochybnosti! V prípade netransparentného pridelovania bytov v centre hlavného mesta sa objavili ďalšie nejasnosti.

Na zoznamoch zverejnených Starým Mestom sú mnohé riadky prázdne. Autor: anc

Pôžička na čokol'vek - výhodný úrok aj bez dokladovania účelu - ONLINE posúdenie žiadosti!

Ťažko chorá Hilda: Žije bez vody a plynu, no byt jej nepridelili! >>

Podivné rozdávanie bytov v Bratislave: Ďurkovský pridelil až 941 bytov!>>

Byty v Bratislave za babku: Na zozname sú aj tieto celebrity! >>

Po medializácii zverejnila mestská časť Staré Mesto

zoznam

všetkých ľudí, ktorým boli za niekoľko rokov pridelené byty. Kompletný však nie je, preto sa logicky natíska otázka, koho mená zo zoznamu záhadne vypadli.

V zozname zverejnenom mestskou časťou od roku 1991 sa nachádza 1 758 mien. Týmto ľuďom boli po odoslaní žiadosti pridelené byty v rôznych

lukratívnych častiach Starého

Mesta. Medzi žiadateľmi, ktorí sa dostali k vysnívaným bytom priamo v centre mesta, boli politici, herci, spisovatelia i speváci.

Aj keď mestská časť tvrdí, že zverejnený zoznam je kompletný, niektoré miesta na ňom sú prázdne. „**Tento zoznam vytvárali predchádzajúce samosprávy od roku 1991. Čo sme zdedili, to sme aj uverejnili. Zodpovednosť však nesieme iba za posledných 37 pridelených bytov do osobného**

vlastníctva,“ obhajuje konanie staromestská hovorkyňa Alena Kopřivová. Kto sa za bielymi riadkami na zozname vyvolených skrýva, však zrejme ostane navždy záhadou.

Zoznam pridelených bytov v BA Staré mesto od 1991 - 2006

<http://img.cas.sk/static/pdf/65/0/2/650228.pdf>

<http://www.cas.sk/clanok/182054/byty-v-bratislave-za-babku-na-zozname-su-aj-tieto-celebrity.html>

Byty v Bratislave za babku: Na zozname sú aj tieto celebrity!

07. 10. 2010 12:00

Na zozname s takmer dvoma tisícami ľudí, ktorým starostovia mestskej časti Staré Mesto pridelili nehnuteľnosť v centre Bratislavu, je množstvo známych tvári.

Byty v bratislavskom Starom Meste získali mnohé známe osobnosti. Autor: anc

Pôžička na čokol'vek - výhodný úrok aj bez dokladovania účelu - ONLINE posúdenie žiadosti!

Ťažko chorá Hilda: Žije bez vody a plynu, no byt jej nepridelili! >>

Podivné rozdávanie bytov v Bratislave: Ďurkovský pridelil až 941 bytov!>>

Po prevalení škandálu s netransparentným pridelovaním nehnuteľností

v centre Bratislavы zverejnilo Staré Mesto

mená všetkých žiadateľov, ktorým od roku 1991 pridelilo byty. V tejto databáze je od roku 1991 až 1 758 položiek a nechýbajú medzi nimi ani celebrity. Nie všetci umelci sa však k bytom dostali podobne ako minister Ján Figel', ktorý získal byt s rozlohou 156 m², v ktorom býval len dva roky, za 1 805 €. Niektorí, ako napríklad Milan Lasica, nehnuteľnosti obývali desiatky rokov a odkupovali ich krátko po revolúcii podobne ako mnohí Slováci za zostatkovú hodnotu.

V databáze sú uvedené aj byty, ktoré vznikli nadstavbou alebo prestavbou na náklady stavebníka. Nový Čas oslovil umelcov zo zoznamu s otázkou, za koľko odkúpili nehnuteľnosť a ako zdôvodnili jej pridelenie. Niektorí z nich sa však napriek esemeskám a telefonátom Nového Času odmietli k téme vyjadriť.

Ako zdôvodnili niektorí známi ľudia, že sa ocitli na zozname?

Juraj Kukura (Baštová 1-3, r. 1995)

Neviem o tom, že som na zozname

. Musím sa nájskôr na to pozrieť.

Juraj Nvota (Konventná 2, r. 1994)

Bol to nefunkčný byt, býval som tam myslím od 1993 a odkúpil som ho asi v 1994, to už neviem presne. Sumu, ktorú som za neho dal, si nepamätam, dôvod bol, že som sa chcel osamostatniť.

Zuzana Mauréry (Laurinská 9, r. 1995)

Robila som domovníčku v dome svojich rodičov a môj nadriadený povedal, že o pár schodov ďalej je priestor

, z ktorého môže byť byt. Bola tam diera a porušená statika. Na vlastné náklady som z priestoru 50m² urobila bytovú jednotku a požiadala som na národnom výbere, či mi to môžu prideliť. Potom sa zrútil strop, ale ja som si to napriek tomu odkúpila, no sumu si už nespomínam. Potom sa ten dom musel celý rekonštruovať, a tak som to predala.

Branislav Kostka (Blumentálska 24, r. 1995)

Nepamätam si presne okolnosti. Žil som v tom byte ako podnájomník. Mal som normálne podanú žiadosť, ako sa to zvyklo. Každý mal podanú nejakú žiadosť na nejaký byt. Ja som za tento byt normálne zaplatil. Myslím, že v kontexte tých miliónových bytov je to smiešne to porovnávať. Bola to len malá garsónka, asi 19 štvorcových metrov, ktorú už dávno nevlastním. Predal som ju kamarátovi.

Martin Malachovský (Gorkého 13, r. 1992)

Iveta odpovedala namiesto zaneprázdeného manžela

:

Môj manžel nie je verejná osoba, nie je platený z daní. Od narodenia žije v Starom Meste, ešte ako mladý chlapec si podal žiadosť o pridelenie bytu, takže mu ho normálne pridelili. Nič špeciálne ani výnimočné. Neviem, či šlo o nejaké prednostné pridelenie. Pamätam si, že žiadal aj jeho brat, a ten ho dodnes nedostal.

Boris Filan (Palisády 59, r. 1999)

Ako vám mám veriť, že ste z Nového Času? Ja vás nepoznám. Nechápem, prečo by som sa mal s vami o tom rozprávať. S cudzími ľuďmi sa nebudem o ničom rozprávať. Musíte sa mi nejako preukázať.

Ďalšie mená v zozname:

- Peter Kočiš - herec, Živnostenská 2 (1994)
- Ján Kroner - herec, Ferienčíková 6 (1996)
- Milan Lasica - herec, Dostojevského rad 11 (1992)
- Zoro Laurinc - herec, Hviezdoslavovo nám. 11 (1998)
- Peter Kresánek - politik, Palisády 55 (1994)
- Alojz Hlina - aktivista, Štúrova 1 (1994)
- Ján Odzgan - politik, Gunduličova 1 (1996)

- Zuzana Pancová - účastníčka reality šou, Nám. 1. mája 8 (2006)
- Jozef

Gertli - výtvarník, Nám. SNP 23 (1999)
• Vladimír Zboroň - herec, Jelenia 10 (1997)
• Peter Kunder - aktivista, Šoltésovej (1999)

Našli ste v zozname iné zaujímavé meno? Ozvite sa nám na tip@novycas.sk!

Kompletný zoznam majiteľov bytov v bratislavskom Starom Meste:

Minister Figel': Byt za 270-tisíc eur daruje na dobročinné účely!

To je frajer! Ján Figel' získal v roku 2003 byt s rozlohou 156 m² v centre hlavného mesta len za 1 805 €. Jeho hodnota v tom čase však bola niekoľkonásobne vyššia! Šéf KDH to síce považuje za legitíme, no aj napriek tomu sa po obrovskej kritike rozhodol venovať ho na charitu. Kedy tak spraví a kto sa z nového bytu na Grösslingovej ulici bude tešiť, ešte nie je isté. Kto ho bude nasledovať?

Jánovi Figelovi bol mestský byt pridelený v roku 2000. O tri roky neskôr ho od mestskej časti Staré Mesto odkúpil za smiešnych 1 805 €. Podľa Jany Adamovičovej z NARKS/Reality.sk bola pritom v roku 2003 priemerná cena 4-izbového bytu v tejto lokalite viac ako 159-tisíc eur.

Ján Figel' po paľbe kritiky tvrdí: „**Považujem toto nadobudnutie za legitíme. Považoval som toto riešenie za logické,**“ obhajoval sa včera a zopakoval staré známe argumenty. „V roku 1995 som sa pristúhal do Bratislavы s tromi deťmi a manželkou a následne sme o rok nato požiadali o byt. Medzitým sme bývali na troch rôznych adresách

. Štyri roky sme čakali na pridelenie,“ vysvetľoval kauzu minister. Byt totiž dostal v čase, keď Starému Mestu šéfoval jeho spoluustraník Andrej Ďurkovský (KDH).

„Nosím v sebe vnútorné presvedčenie, že na konci života nám ostáva iba to, čo sme rozdali. Z tohto vnútorného presvedčenia chcem urobiť vonkajšie rozhodnutie. **Chcem, aby tento byt slúžil dobročinnému cielu. Nebudem jeho dlhodobým vlastníkom.** V príhodnom čase upresním toto rozhodnutie,“ prekvapil Figel'. Podľa Adamovičovej totiž jeho súčasná hodnota môže dosahovať viac ako 270-tisíc eur.

Ako politici zdôvodnili, že sú na zozname?

Ivan Mikloš, minister financií (Kozia 28, r. 1994)

Ja som vymenil svoj trojizbový byt v panelovom dome za nájomný byt v tehlovom dome, lebo môj maloletý syn

mal astmu a mal problémy vo vykurovacej sezóne. Byt bol zdevastovaný a vyžiadal si väčšie investície. Odkúpil som ho za cenu určenú zákonom.

1-izbový byt mi bol pridelený v roku 1992, keď som bola asistentkou na Právnickej fakulte UK v Bratislave a o pôsobení v politike som ešte ani neuvažovala. Na pridelenie bytu som čakala niekoľko rokov. 1-izbový byt, ktorý bol v susedstve môjho rodičovského bytu, v ktorom som bývala s rodičmi, prastrýkom, manželom a dvoma deťmi (7 osôb), mi bol pridelený po mojej žiadosti v spomínanom roku 1992. Následne asi v polovici 90. rokov rovnako ako ostatní nájomníci bytov v danom dome sme odkúpili tieto byty za podmienok, ktoré stanovil zákon.

Ľubomír Roman ml. (Grösslingova 63, r. 1997)

Ide o syna bývalého bratislavského župana Ľuba Romana. „Dostal pridelenú povahu na Grösslingovej ulici, celú si ju prestaval, odstránil holubince a všetko okolo toho. Sám do toho zainvestoval, požičal si na to peniaze a potom sa tam prešťahoval aj s rodinou

,“ uviedol Roman starší.

Peter Weiss, veľvyslanec (Železničiarska 22, r. 1993)

Byt na Železničiarskej ulici som nadobudol ako nájomný byt výmenou za rovnako štvorizbový nájomný kompletný byt v inej lokalite v súlade s dohodou medzi starostami mestských častí. Byt na Železničiarskej bol v dezolátnom stave, na vlastné náklady som ho zrekonštruoval. Bral som si na to pôžičku na 14 % úrok. Ako nájomca som ho odkúpil v súlade s bytovým zákonom.

Autor: Nový Čas, šlc, sd, vv, vš, ska

Inzercia

Súvisiace články

[Bývalý člen bytovej komisie prehovoril: Takto sa rozdeľovali byty!](#)

[Figel' dá byt charite! Kto ďalší z tohto zoznamu nájde svedomie?](#)

[Kto dostal byt od bratislavského Starého Mesta? Tu je zoznam!](#)

[Odmeny pre zamestnancov podľa Petreka: Za dobrý výkon byt!](#)

[Zoznamy pridelených bytov majú biele miesta: Aké mená taja?!](#)

Diskusia k článku:

<http://www.cas.sk/forum//106432/1>

http://www.upc.uniba.sk/index.php?option=com_kunena&Itemid=153&func=view&catid=23&id=69166

Pridelovanie bytov pred 6 dňami, 23 hodinami

Toto je vysmech pre vsetkych, ktorí si kupovali byty a popr. si museli vziať hypoteku na svoje "niekolkomilionove" byty:

V bratislavskom Starom Meste prideľovali poslanci a úradníci byty sami sebe. Ceny nehnuteľností sú v tejto časti Bratislavы

Pandora

najvyššie. Škandál pred komunálnymi voľbami otvoril občiansky aktivista Kristián Straka.

Prax s rozdelovaním bytov však trvá už roky. K bytu takto prišli viacerí politici. Aj predseda KDH Ján Figel'. Mestská časť Staré Mesto mu schválila štvorizbový byt do prenájmu v roku 2001. Starostom bol vtedy Andrej Ďurkovský z KDH, ktorý je dnes bratislavským primátorom a poslancom parlamentu. Väčšinu v zastupiteľstve mali poslanci kandidujúci s podporou KDH.

Figel' pôvodne neobývateľný byt zrekonštruoval a **v máji 2003 mu ho mestská časť predala.**

Hodnotu bytu stanovili na takmer 110 -tisíc korún. Keďže však Figel' sumu uhradil do pätnástich dní, **polovicu mu odpustili a v skutočnosti zaplatil 54 390 korún.**

...Figel' nie je podľa mestskej časti jediným politikom, ktorý takto v Starom Meste prišiel k bytu. Informácie o ostatných poskytnú postupne. Klientelizmus ani etický problém v tom nikto zo zainteresovaných nevidí.

Ďurkovský na otázku, prečo byt dostal práve Figel', povedal, že „na základe zákona“. Figel' zase hovorí, že potreboval riešiť situáciu svojej rodiny.

„Niekoho zvýhodniť musíme, lebo inak ten byt nepridelíme,“ vysvetľoval včera pridelovanie bytov príbužným bytovej komisie alebo poslancom starosta Starého Mesta Andrej Petrek.

Petrek zároveň povedal, že v minulých volebných obdobiach sa byty pridelovali ešte problematickejšie. Zverejnili tabuľku, podľa ktorej napríklad **za starostu Ďurkovského** v rokoch 1994 až 2002 dostali byt aj 24 miestni poslanci a 26 úradníci. **Spolu sa vtedy pridelilo 941 bytov.**

Čítajte viac: www.sme.sk/c/5578650/figel-ma-byt-skoro-o.html#ixzz11TOw3ejDA toto sa zrejme nedeje len v BA v Starom meste, ale vo vsetky lokalitach BA a takisto aj ostatnych obciach Slovenska.

Re:Pridelovanie bytov pred 6 dňami, 23 hodinami
Aj Figel'? No pekne veru.

To uz v tomto state nie je nikoho, kto by nekradol a nepodvadzal?
Keby dotyčni boli aspon potrestani! Ale to na Slovensku vzane nehrozi. Budu len prikladom pre ostatnych, ze kradnut sa da aj beztrestne.

Je mi z toho neskutočne zle.

<http://magda.wishion.com/category/media-feed/poslanci-stareho-mesta-odklepli-byty-podozrivo>

POSLANCI STARÉHO MESTA ODKLEPLI BYTY PODOZRIVO

Št, 2010-09-30 12:22 poslal admin

- [Bratislava](#)
- [Magda Vásáryová](#)
- [Sme](#)
- [Staré Mesto](#)
- [voľby](#)

SME, 30.9.2010

Dorota Kráková

Transparency International odporúča dražby alebo žrebovania nájomných bytov. Na Slovensku je málo samospráv, ktoré by ich využívali.

STARÉ MESTO. Je štátny sviatok, navyše sobota, no na miestnom úrade Starého Mesta sa pracuje. Doručili tam žiadosť o pridelenie obecného bytu. V pondelok sa už podpisuje nájomná zmluva, ktorú však žiadateľ Peter N. podpísal už 17. augusta, teda ešte predtým, ako žiadosť podal.

Peter N. dostal veľký trojizbový byt na Leškovej ulici. Dôvod, prečo o byt žiadal, je, že sa chce osamostatniť. Do roka však byt kúpil a predal firme, v ktorej figuruje kolega miestneho poslanca Vladimíra Pišteka (Občiansky klub). Ten bol v komisii, ktorá o pridelovaní bytov rozhodovala.

Vyplýva to z dokumentov, ktoré má redakcia k dispozícii. Obvinenia zverejnili Kristián Straka z občianskeho združenia Právo na bývanie pred miestnymi poslancami.

Podozrivých prípadov je veľa. „Vybral som len tie najhoršie. Všetky sú na úradnom papieri, podpísané starostom Andrejom Petrekom,“ povedal Straka.

Bytov, ktoré sa neskôr po odkúpení žiadateľov predali, je podľa Straku niekoľko. Najokamejší je práve prípad Leškova. Byt s rozlohou skoro 240 metrov štvorcových, aj keď v neobývateľnom stave, kúpil žiadateľ za asi 3000 eur s tým, že doň investuje šesťtisíc. Tieto sumy podľa Starého Mesta stanovuje zákon.

Ani nie do roka od podpisu nájomnej zmluvy sa byt podľa dokumentov stal majetkom súkromnej firmy.

Podľa makléra Jána Železníka môže stáť na trhu meter štvorcový takéhoto bytu bytu 1160 až 1320 eur. Byt na Leškovej by sa teda mohol predávať minimálne za 277-tisíc eur.

Straka je aktivistom za práva nájomníkov v reštituovaných domoch v Starom Meste.

Podozrivé pridelovanie bytov objavil, keď si pýtal od samosprávy informácie o voľných bytoch. „Dostal som 412-stranový dokument a jedno CD. Snažil som sa to nejak zoradiť, začal som to študovať, ako bežný občan však na katastri veľa nezistím,“ povedal.

Dodal, že dôvod, prečo si informácie vyžiadal, nie je náhodný, nepovedal však aký.

Pištek: Je to demagógia

Poslanec Pištek hovorí, že obvinenia sú demagógiou v kampani Straku, ktorý chce

kandidovať v komunálnych voľbách. „Keď niekto dostane byt a predá ho, aby si kúpil väčší, nevidím na tom nič zlé. Podľa mojich informácií sa z asi 40 pridelených bytov predalo d'alej asi len 12 až 15," povedal.

Konflikt záujmov Pištek vylučuje. „Vlastním desiatky firiem, takže môžem byť prepojený na desaťisíce ľudí."

Straka potvrdil kandidatúru na poslanca ako nezávislý s tým, že kauza podľa neho s politikou nemá nič spoločné.

Starosta Andrej Petrek, ktorý sa opäťovne chystá kandidovať ako nezávislý, hovorí, že všetky pridelené byty dajú prešetriť kontrolórke. Ako dnes oznámil, Pišteka sťahuje z komisie.

Čo urobí samospráva

Pavel Nechala, právnik Transparency International hovorí, že Slovensko sa z podobných káuz neučí.

„Teraz je dôležité, ako sa k tomu postaví samospráva. Káuz je hojne, aj v samotnom Starom Meste bolo toho viac, ale že by sa kontrola zlepšovala, sa nedá povedať," tvrdí Nechala.

Podobné problémy mali podľa neho viaceré samosprávy, no len máloktoľo zaviedli účinnejšie protiopatrenia. V Bratislave sa to vraj podarilo Novému Mestu, kde prideľujú byty na základe žrebu, to isté robí aj mesto Martin.

Škandál s prideľovaním bytov má podľa neho viacero rovín, od etickej až po trestnoprávnu. Nechala hovorí, že by orgány činné v trestnom konaní na základe toho, čo sa vie, mohli začať konáť.

Organizácia dnes zverejnila zoznam, ako by kandidáti v komunálnych voľbách mali postupovať, aby vedeli zaručiť väčšiu transparentnosť rozhodovania.

Petrek: Je to hnusný zákon

Starosta Andrej Petrek (bez PP, kandidoval za SDKÚ, OKS, DÚ, SZ, DSS) vysvetľuje škandál s bytmi (na snímke SME).

Čo hovoríte na obvinenia Kristiána Straku?

"Niektoré sú podľa mňa irelevantné. Som si istý, že ani jedna žiadosť nebola zaevidovaná v deň pracovného pokoja alebo v štátny sviatok."

Takú informáciu mu ale poskytol úrad.

"Bol som s vedúcou oddelenia evidencie majetku, ktorá pánovi Strakovi odpisovala, nesedia tam dátumy. Došlo k chybe úradníka, zle prečítali pečiatku, ktorá nebola dobre čitateľná. Nebolo to 29.8., ale 29.6. Systém to nepustí, tam keď je niečo zaevidované, nedá sa to meniť a v systéme je to takto. Komisia vznikla pred tým, ako sa začali prideľovať prvé byty. Je pravda, že od začiatku volebného obdobia som sa dva roky bránil prideľovať tie byty podľa mestského nariadenia, nezdá sa mi to dosť transparentné. Chcel som to prideľovať dražbou alebo žrebom."

Takže mesto žiadalo po Starom meste, aby to robilo takto?

"Áno, pán primátor mi povedal, že v prípade, že to budem dražiť, ten prevod bude musieť podpísť ako vlastník aj mesto, nedá mi súhlas. Argumentoval tým, že keby sme to dražili, môžu sa dražby zúčastniť všelijakí kvázipodnikatelia a mafiáni a budú nakupovať byty v Starom Meste."

V Novom Meste ale už žrebovali.

"Na to som práve poukazoval, on hovoril, že to robia bez jeho súhlasu a prevody sú neplatné. Keď magistrát išiel dražiť byty v paláci Motešických, potešil som sa, že sa to teda už môže a na to som dostal odpoved', že nie, to je výnimcočná situácia. Takže po dvoch rokoch, keď sa mi množili st'ažnosti, že sú neobývané byty, z ktorých vyliezajú šváby, lebo boli dlho neobsadené, tak som pristúpil k tomu, že budem to prideľovať podľa podmienok mesta.

Vytvoril som komisiu a jediné, čo ma zaujímalo, je, či ten žiadateľ, ktorého mi odporučia, je v

súlade s nariadením. To boli všetko byty neobývateľné. Tak som chcel, aby nám aspoň tí, ktorí ich nadobudnú, aby vrátili tie peniaze, ktoré nevymôžeme od dlžníkov. Vrátili sa nám aspoň dva milióny korún. Ale nemohol som mať ani žiadne sociálne kritériá, lebo to boli všetko byty - diery, do ktorých bolo treba vložiť veľké prostriedky."

Problém je, že byt bol zrejme pridelený osobe, napojenej na poslancu.

"Nie jeden, ale dva, pokiaľ viem. Preverujeme to ďalej. Ten, ktorému som to pridelil a ten, ktorý to potom odkúpil, to predal človeku, ktorý je vo firme pána Pišteka."

Prečo sa pridelovali byty ľudom, ktorí ako dôvod žiadosti uvádzali, že sa chcú osamostatniť, ale vzápäti byty predali?

"Akonáhle je to vo vlastníctve niekoho, nemôžeme zabrániť ďalšiemu predaju."

A nemôžete ho predtým zaviazať, aby to hned nepredal, aby sa s bytmi takto nekšeftovalo?

"Aby to napríklad 10 rokov nescudzil? Pokiaľ viem, podľa zákona sa predávali byty za nejakú nižšiu sumu a vlastník to päť rokov potom nemohol predať. Ak to chcel predať skôr, musel doplatiť ten rozdiel medzi zľavnenou cenou. Tento zákon je nešťastný a ja tvrdím, že protiústavný, ale platí. Takže veľa bytov sa predávalo v centre za pár tisíc korún. To je zlý zákon."

Dôvod osamostatniť sa je v poriadku?

"Akýkolvek dôvod je v poriadku. Tak sa to bežne robí."

A že to predal?

"To nie je v poriadku. Možno sa osamostatnil, ale v nejakom dome na Záhorí, za tie peniaze z predaja bytu. Ten rozdiel je obrovský."

Za kol'ko dostał byt na Leškovej Peter N.?

"Za symbolickú cenu 3886,21 eur. Ak to predával, určite to predal za trhovú cenu. Takúto cenu ale stanovuje zákon. To je hnusný zákon, ktorý veľmi ublížil samospráve. Nájomca musí investovať trojročné nájomné do toho priestoru, aby sa mu nájomná zmluva z doby určitej zmenila na dobu neurčitú. Alebo sa mu tu automaticky po roku zmení. A potom môže požiadať od odkúpenie bytu. My potom musíme do dvoch rokov byt odpredať a nemáme dôvod si takýto byt držať. Môj problém je, že to v konečnom dôsledku dostał človek blízky pánovi poslancovi, ktorý bol v komisii."

Čo sa s tým bude robiť?

"Požiadal som našu kontrolórku, aby preverila pridelovanie bytov, ona ale nemá dosah na to, komu sa to potom predá. Poradím sa s právnikom, či môžem sám požiadať prokuratúru o preverenie celého procesu pridelovania. Dnes stáhujem Pišteka z tejto komisie. Nemám ale dôkazy, či to bolo takto od začiatku."

A to môže kontrolórka preveriť?

"Tá komisia začala fungovať až v 2008 roku, dovtedy som sa snažil o pridelovanie iným spôsobom. Čiže preverí pridelovania za posledné dva roky."

Kol'ko bytov sa pridelilo spolu vd'aka komisii?

"36 za celé volebné obdobie."

